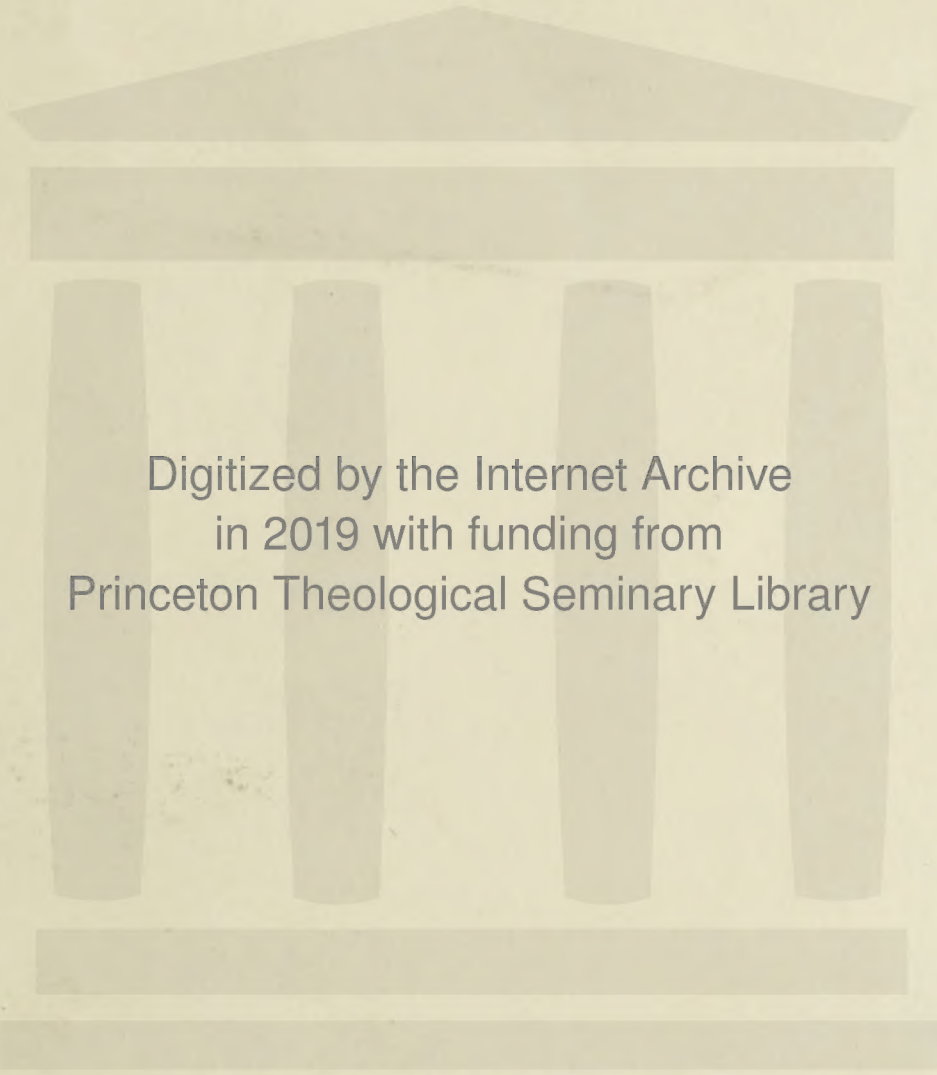

PJ5279 .B58 v. 1-2
Die samaritanische Liturgie : (eine

Princeton Theological Seminary-Speer Library

1 1012 00076 0571

Digitized by the Internet Archive
in 2019 with funding from
Princeton Theological Seminary Library

✓
✓
BIBLIOTHECA SAMARITANA. II

Samaritanens. Liturgy and ritual.
DIE

SAMARITANISCHE LITURGIE

(EINE AUSWAHL DER WICHTIGSTEN TEXTE.)

IN DER

HEBRÄISCHEN QUADRATSCHRIFT

AUS

DEN HANDSCHRIFTEN DES BRITISCHEN MUSEUMS UND ANDEREN
BIBLIOTHEKEN

HERAUSGEGEBEN

UND MIT

EINLEITUNG, BEILAGEN, ÜBERSETZUNGEN
DER SCHWIERIGSTEN TEXTE UND SCHOLIEN VERSEHEN

VON

DR. M. HEIDENHEIM.

LEIPZIG,
OTTO SCHULZE.

1885.

BIBLIOTHECA SAMARITANA

DE

SAMARITANISCHE LITURGIE

(EINE AUSWAHL DER WICHTIGSTEN THEILE)

DE

HERRASCHER QUALITÄTSGRIFT

DE

DRUCK VON W. DRUGULIN IN LEIPZIG

1881

HEIDENHEIM

Druck von W. Drugulin in Leipzig.

LEIPZIG, DRUCK VON W. DRUGULIN

1881

Dr. M. HEIDENHEIM

HEIDENHEIM

Dr. M. HEIDENHEIM

1881

Vorrede.

Die in dieser und in den folgenden Lieferungen enthaltenen Texte sind grösstentheils den reichen Sammlungen Harley und Additional MSS. des „Britischen Museums“ entnommen. Nur ein einziges Stück M. S. Nablus ist eine Abschrift aus dem Notizbuche Petermanns. Ueberall sind die Seitenzahlen der betreffenden Codd. genau angegeben und fehlen nur da, wo sie, als die Abschrift genommen wurde, in den Hss. noch nicht verzeichnet waren.

Bei der Veröffentlichung der Texte musste die Reihenfolge derselben so angeordnet werden, um in der Einleitung darauf verweisen zu können, weshalb S. 1—24 eine kleine Auswahl aus den verschiedenen Perioden mitgetheilt ist. Von S. 24—148 folgen die Schiroth die in der folgenden Lieferung beendigt werden. In den folgenden Heften der liturgischen Abtheilung folgen die Hymnen und die sam.-aram. Texte. Für letztere liefert die Markahhandschrift der königl. Bibl. in Berlin, für deren Zusendung wir dem Vorstande derselben, Herrn Dr. V. Rosen, unseren wärmsten Dank aussprechen, reichhaltiges Material. Die hier aus dem Cod. Harl. mitgetheilten Fragmente sind im „Buche der Wunder“ der gedachten Hds. vollständig. Ausserdem enthält sie einzelne Schrifterklärungen und den Tod Moses.

In der Einleitung ist der Versuch gemacht, die Abfassungszeit der Texte so genau als möglich zu ermitteln. An Anhaltspunkten dazu fehlt es nicht. Hauptsächlich sind es die historischen Notizen und die Gnostizismen, welche auf die richtige Spur leiten. So z. B. dürfte kaum daran

zu zweifeln sein, dass Text IX zwischen 70—80 n. Chr. verfasst wurde.

Jedenfalls führen diese Texte neues Material zu, welches zu sprachlichen und dogmengeschichtlichen Zwecken verwerthet werden kann.

Wer samaritanische Handschriften gelesen hat, weiss, wie nachlässig und korrumpirt dieselben geschrieben sind; die Veröffentlichung dieser Texte ist darum auch eine sehr mühevolle Arbeit, da es nicht überall gelingt das Dunkel zu lichten.

Mögen diese alten literarischen Fragmente, diese sehr bescheidenen Denkmäler einer nur noch in wenigen Familien fortlebenden Secte dazu beitragen, das hebr.-aramäische Sprachgut zu bereichern, irrige Vorurtheile zu beseitigen und Viele dazu ermuntern, dieser so sehr vernachlässigten Literatur ihre Aufmerksamkeit zuzuwenden.

Zürich, den 4. Mai 1885.

M. HEIDENHEIM.

I n h a l t.

	Seite
Vorrede	III
Einleitung	VII
I. Die samaritanische Liturgie.	
§ 1 Die Handschriften der Liturgie	VII
§ 2 Sprache, Bestandtheile und Gebrauch der Liturgie	VIII
§ 3 Die Wichtigkeit der Liturgie	IX
§ 4 Die Liturgisten	XI
§ 5 Abfassungszeit der Texte	XII
II. Die Texte der ersten Periode.	
§ 6 Sadducäer, Samaritaner und Pharisäer	XIII
§ 7 Die Pharisäer eifern für die aramäische und die Sadducäer für die hebräische Sprache	XV
§ 8 Die Eschatologie der Sadducäer und Samaritaner	XVI
§ 9 Die hebr.-samarit. und die masorethische Pentateuchrecension	XXI
§ 10 Die Perikopen	XXVI
III. Die Texte der zweiten Periode.	
§ 11 Der Umschwung in der samarit. Anschauungsweise	XXVIII
§ 12 Samaritanismus und Essäismus	XXX
§ 13 Die Sprache der Texte	XXXII
§ 14 Die Berührungen mit dem Christenthume	XXXIII
§ 15 Die Gnosticisimen	XXXV
IV. Die Texte der dritten Periode.	
§ 16 Die Sprache der Texte	XL
§ 17 Die Schiroth	XLIII
§ 18 Die Einwirkung des Mohammedanismus	XLIV
§ 19 Moses als Messias	XLV
§ 20 Gesetzliche Entscheidungen und Schriftauslegungen	XLVI
Berichtigungen	XLVIII
Die Texte.	
I Perikopen	1
II Das Gebet Moses	4
III Liturg. Fragmente aus Cod. Harley	5

	Seite
IV Samaritanisches Glaubensbekenntniss	6
V Fragmente aus Cod. Harley (aus Markah's Buch der Wunder)	7
VI Fragmente aus Cod. Harley	10
VII Fragmente aus Cod. Harley (von Markah)	12
VIII Fragmente aus Cod. Harley (von Markah)	14
IX Sabbath und Beschneidungshymnen	16
X Litanei	18
XI Litanei Markah's	20
XII Hymne aus der Liturgie für den Versöhnungstag	22
XIII Schirah Josephs d. Priesters	23
XIV Schirah Abrahams's ben Jakob d. Dauphiten	25
XV Schirah Abdel ben Salomo d. Priesters	38
XVI Schirah Marchib ben Akbels	49
XVII Schirah Nathanel ben Jakobs	53

Einleitung.

I.

Die samaritanische Liturgie.

§ 1. *Die Handschriften der Liturgie.*

Die samaritanische Liturgie¹ umfasst 12 Quartbände, welche an 2000 Quartseiten füllen, und die Gebete, Gesänge und Litaneien für den ganzen Jahrescyklus enthalten. Ausser diesen Bänden, von denen das Britische Museum sämtliche und einzelne sogar mehrfach besitzt, liegen noch einige kleinere Bändchen vor², welche Beschneidungs-, Hochzeits- und Grabgesänge enthalten. Die meisten Hss. des Britischen Museums, mit Ausnahme des Sammelbandes Harley. No. 5481, welcher Eigenthum der samarit. Gemeinde zu Damaskus war, stammen aus Nablus. Die Handschrift der Vaticana, woraus Kircherus einen Vers mittheilte, gehörte der sam. Gemeinde zu Gaza. Diese Hs. enthält, wie aus den früher daraus veröffentlichten Litaneien³ ersichtlich ist, einige Gebete, die sich nicht in den MSS. des Brit. Museums vorfinden. Mit Ausnahme dieses letztgenannten Cod. haben sich bei der Vergleichung der Liturgien, welche die Bodlejiana, die Bibliotheken von Paris, Berlin und Gotha besitzen, keine Differenzen ergeben. Ob in den samarit. Liturgien, welche die Petersburger Bibliothek von Firkowitsch erwarb, andere Texte enthalten sind, ist nicht bekannt.⁴ Aus einzelnen zerstreuten Bemerkungen in der Liturgie ist jedoch zu schliessen, dass für sämtliche Gemeinden ein und derselbe

Ritus Geltung hatte, da neue Stücke nur mit Erlaubniss des Hohenpriesters abgefasst werden durften.

¹ צלֹוה Gebet und zuweilen אַמְנוּת צלֹוה; אַמְנוּת = ὑμνος. Also „Hymne und Gebete“ ist die gewöhnliche Bezeichnung.

² S. Heidenheim, Vierteljahrsschrift. Bd. I, S. 277—289 u. Bd. II, S. 408—420.

³ Heidenheim, Vierteljahrsschr. f. deutsche u. engl. theol. Forschung u. Kritik. Bd. II, 213 ff. u. 472 ff.

⁴ Nach den mündlichen Mittheilungen Chwolsons und den brieflichen Strack's zu urtheilen, sind die Petersb. Hss. gleich denen des Br. Mus. Gebetbücher.

§ 2. *Sprache, Bestandtheile und Gebrauch der Liturgie.*

Die liturgischen Texte sind in der hebräischen, neuhebräischen und samarit.-aramäischen Sprache verfasst. Eine ziemliche Anzahl derselben sind in einem sehr schönen Hebräisch geschrieben. Einige von denselben mögen sehr alt sein, da unter den aus späteren Zeiten stammenden Theilen sich kaum einige finden, die ihnen gleich kämen. Man vergleiche z. B. No. XII. Dann giebt es Texte, in denen das nachexilische Hebräisch nicht zu verkennen ist, so z. B. die Noo. II, III, IV und VIII. Was nun die Sprache der Texte anlangt, welche unter die Rubrik der neuhebräischen gehören, so sind diese nicht in der Sprache der Mischna geschrieben, da der Name neuhebräisch der Mischnasprache nur in beschränkter Weise zukömmt. Die Charakteristik des Neuhebräischen besteht darin, dass es in vielfacher Beziehung von dem biblischen Hebräisch abweicht, neue Worte bildet und die grammatikalischen Formen erweitert und durch neue ersetzt.

Ebensowenig kann man die samar.-aramäischen Gebote mit denen in Daniel und Esra und den Targumen vergleichen, worauf schon Luzzatto aufmerksam macht. Er kritisirt die Gelehrten, sowohl Beschnittene als Unbeschnittene, welche diese Sprachen amalgamiren wollen. Nach seiner Ansicht erheischt ein jeglicher dieser Texte seine eigne Grammatik.

Man bedürfe darum einer aramäischen, targumischen und talmudischen Grammatik. Auch müssten die Mischna und Boiratha eigne Grammatiken haben (s. Luzzatto's Hebr. Briefe No. 195). Streng genommen müsste auch ein ähnliches Verfahren bei den samaritanischen Texten eingehalten werden. Die Texte bestehen aus Perikopen, Hymnen, Schiroth, Gebeten und Litaneien. Die Priester und Aeltesten sangen oder recitirten¹ dieselben, und der Gemeinde wurden die Schriftvorlesungen und liturgischen Stücken durch einen Methurgeman² in früherer Zeit aramäisch und später arabisch übersetzt. Hie und da werden noch einzelne Ceremonien näher beschrieben, worüber die Scholien zu vergleichen sind. Es ist nicht ersichtlich, ob auch die Gemeinde einen thätigen Antheil am Gottesdienste nahm; jedoch lassen die Litaneien vermuthen, dass sie sich durch Responsorien betheiligte. Freilich konnte dieses nur in einer mechanischen Weise geschehen, da zu gewissen Zeiten nur Wenige die Sprache der Liturgie verstanden. In späteren Zeiten mögen, wie dieses im folgenden Paragraphen nachgewiesen ist, kaum noch die Priester und Aeltesten die Sprache verstanden haben, wesshalb auch schwierigen Texten eine arabische Uebersetzung beigegeben ist.

¹ So z. B. S. 1. Cod. 1965. Add. MSS. Mus. Brit. (Liturgie für den Versöhnungstag): צלות יום הכפור הקדוש יצטמתו כל הקהל בתרת הכנשה קדם הערב כחצי שעה ויביאו הכהנים המכתב הקדוש ועמו מכתב אחר וישרו הכהנים הצלות:

² ישראל כהנה רבת הפלה ויקח ארשו מן רחום הרחמים, וישב על מרתובה עלינה, וסביבה עמה מוקמים וילבש בגדי קדושותה ויקרי תרו קצום רמים ועל כל עמידה יעמידו יגיבו סדר העמים ישר ושבוך טבן ישר יהיה ררך לך הומים ועד יחסל הכהן מקרתו יקרי יתון תרתה תרגומים: S. Schirah Abraham's Cod. 19651 Add. MSS. Buchstabe „Zadé“.

§ 3. *Die Wichtigkeit der Liturgie.*

Alle diese liturgischen Bestandtheile sind schon wegen ihres Inhalts wichtig, da sie einen Einblick in den inneren Entwicklungsgang des Samaritanismus eröffnen. Was bis jetzt

darüber bekannt ist, fließt aus sehr unläuteren Quellen; so sind z. B. die Mittheilungen, welche die Samaritaner im 16., 17. und 18. Jahrhundert an Scaliger, Huntington, de Sacy u. A. gelangen liessen, theilweise arabischen Chroniken und Traditionen entnommen. Schon der erbärmliche Styl, in welchem diese Briefe abgefasst sind, lässt vermuthen, dass deren Verfasser nur eine sehr dürftige Kenntniss des Hebräischen und Aramäischen besaßen. Am anschaulichsten machen dieses die Textvergleichungen aus verschiedenen Zeiten. Aber auch einzelne Theile der arabischen Uebersetzungen, die vielleicht aus dem 10. oder 12. Jahrh. n. Chr. datiren, beweisen, dass die Interpreten schon damals die Urtexte nicht mehr völlig verstanden. In den genannten Uebersetzungen, welche auch Castellus hie und da irre leiteten, stehen zuweilen die sam.-aramäischen Worte in der Uebersetzung und die arabischen Worte im Urtexte. Selbst der im 11. oder 12. Jahrhundert lebende Bibelübersetzer Abu Said verstand nicht selten den hebräischen Bibeltext nur sehr mangelhaft. Von einer gewissen Periode an waren darum die Samaritaner nicht mehr im Stande, die Urtexte zu verstehen, und mussten desshalb die arabischen Uebers. benutzen. Einige Verfasser der Schiroth verstanden zwar noch die aramäische Sprache, da Theile derselben zuweilen wörtliche Uebertragungen der sam.-aramäischen Texte sind. Einzelne mögen darnach gestrebt haben, der hebräischen Sprache wiederum Eingang zu verschaffen, wie das aus den Worten des Hohenpriesters Abischa in seiner zweiten Schirah gefolgert werden kann¹: „Verwirrt, sagt er, werde die arabische Sprache, auf dass die hebräische Sprache sich wiederum erhebe.“

¹ תבלל שפתי ערבי ויקום לשן עבראית: S. Schirah Abischa ben Pinchas ben Joseph. Buchstabe „Gimel“.

§ 4. *Die Liturgisten.*

Die samarit. Liturgie ist, wie bemerkt, die zuverlässigste Quelle, um den Samaritanismus kennen zu lernen. Es ist deshalb auch nöthig, wenigstens den Versuch zu machen, die Abfassungszeit der einzelnen Stücke, deren Verfasser weder genannt¹, noch akrostisch kennbar gemacht sind, so annähernd als möglich festzustellen. Ist die Angabe der hebräisch-samarit. Chronik richtig, so war Mathna der Zusammensteller der gegenwärtigen Liturgie.² Nach dem sam. Buche Josua mag schon in der ersten Zeit eine Tempel-liturgie vorhanden gewesen sein, die aber zur Zeit Hadrians verloren ging.³ Verfasser derselben soll der Hohepriester Chiskiah, Zeitgenosse Alexanders d. Gr.⁴ gewesen sein. Diese Aussage bestätigt der Hohepriester Abischa, da er von Gebeten spricht, die aus den ersten Tagen stammen.⁵ Eine grosse Anzahl der Texte, zu denen besonders die ältesten zählen, nennen keinen Verfasser und sind auch theilweise nur in Fragmenten erhalten geblieben. Jedoch bezeichnet ein Theil der sam.-aramäischen Stücke die Namen der Verfasser. Die bedeutendsten unter ihnen sind: Markah, die Hohenpriester Pinchas, Amram, Elasar ben Pinchas, die Aeltesten: Tobiah, Abi Chasdah und Ab Gelugah bar Tobiah ben Kali u. A.

Die Verfasser der hebräischen und neuhebräischen Schiroth sind: die Priester Abischa, Aaron ben Makir, Nana ben Markah, Marchib ben Akba, der Hohepriester Abischa ben Pinchas, ben Joseph, Ab Saidah ben Zedkah, Abraham, Ismael, Meschalem, Abraham Hasocher, ein Bruder von Abraham Hasocher, Abraham ben Jakob, Abd Allah ben Schelomoh der Priester, Meschalma, Nathanel ben Jakob, Babon Josep, Ben Manir u. A.

¹ Darauf machte schon Gesenius (*Carmina Samaritana* p. 4) aufmerksam.

² Mathna der Grosse, aus der Familie Bala's, Sohn Benjamins, der alle Lehrbücher der Synagoge und die Lieder sammelte, wohnte

in Kefer Mardon und auch in der Stadt Gazah“ (s. Heidenheim, die samarit. Chronik des Hohenpriesters Elasar', deutsche Vierteljahrsschr. für deutsche u. engl. theol. Forschung und Kritik, Bd. IV, S. 360.

3 واخذت الشيران والصلوات الذى كانوا يقولوها على القرايين كل قربان يحسبه والشيران الذى كانوا يقولوها فى ايام الرضون وكل هاولاي مكتبة مكفظة جدا حيل بعد جيل فى زمان الرسول الى ذلك اليوم الكبار
S. Th. G. J. Juynboll Liber Josuae Cap. XLVII.

⁴ S. Act. Erudit. Lips. 1691 p. 169.

⁵ S. Schirah II ושירי הכהן הצלות בדברים מושמים מן ימי הראשונים; Abischa ben Pinchas ben Joseph Buchstabe „Kaf“.

§ 5. *Abfassungszeit der Texte.*

Wenn die Aussage Abischa's richtig sein sollte, so fragt es sich, wie ist es möglich, die ältesten Texte von den jüngeren zu unterscheiden? Zu einem sprachlichen Vergleiche können kaum die aramäischen Theile des Buches Daniel herangezogen werden, da das Aramäische, wie es in Samarien gesprochen wurde, sich sehr merklich von dem im Daniel unterscheiden müsste. Eher liessen sich Vergleiche mit den neuhebräischen Texten anstellen, da sich in denselben Wortbildungen finden, welche dem nachexilischen Hebräisch und der Sprache der Mischnah gleichen. Jedoch gehören viele dieser neuhebräischen Schiroth der dritten Periode an, da deren Verfasser in der mohammedanischen Zeit schrieben. Aus der früheren Periode sind z. B. die Litaneien Markah's, der im 4. Jahrh. nach Chr. lebte. Aber solche Texte, wie z. B. die S. 4, 6, 16 mitgetheilten, nennen keinen Verfasser, weshalb auch nur deren Abfassungszeit aus dem Inhalte bestimmt werden kann. Die geschichtlichen Notizen, die dogmatischen Anschauungen, welche letztere bei den Samaritanern nicht immer dieselben blieben, müssen dazu verwerthet werden. Nicht zu verkennen sind z. B. solche Stücke, in denen gnostische Ansichten enthalten sind. Sie stammen theilweise aus den ältesten Zeiten. Wenn nun aber diese gnostischen Ansichten wiederum in einzelnen neuhebräischen Texten verwoben sind, so lässt sich, wie oben

bemerkt, nachweisen, dass diese Schiroth zum grossen Theile Uebersetzungen alter verloren gegangener samarit.-aramäischer Texte sind. Im Folgenden ist es versucht, die Abfassungsperioden der liturgischen Texte festzustellen: 1) die erste Periode bis zum Christenthum; 2) die christliche Periode bis zum 6. Jahrhundert und 3) die mohammedanische Periode. Diese drei Perioden lassen sich aber nicht nur in der Liturgie, sondern auch in der sam.-hebr. Pentateuchrecension nachweisen.

II.

Die Texte der ersten Periode.

§ 6. *Sadducäer, Samaritaner und Pharisäer.*

Sprache und Inhalt der Liturgie bezeugen, dass die Samaritaner in der ersten Periode, d. h. von da an, wo sie sich, nachdem ihnen die Mitwirkung beim Tempelbau verweigert wurde, einen eignen Kultus einrichteten, nur dem Namen nach von den Sadducäern unterschieden. Beide behielten die hebr. Sprache beim Gottesdienste bei. Sie mögen sich wenig darum bekümmert haben, ob diese dem Volke verständlich sei oder nicht. Die Sadducäer strebten darnach, ihre Autorität als Priesterkaste zu behaupten und das Volk in Unwissenheit zu lassen. Das war ja eine alte Sünde der jüdischen Priester, welche die Propheten wie z. B. Hesek. 22, 26. 34, 1 ff. Micha 3, 11 rügten. Die Pharisäer, die wohl im Chaldäerlande entstanden sein mögen, verfolgten ein entgegengesetztes Ziel; ihr Streben war es das Volk zu gewinnen. Die Priesterherrschaft hatte im Chaldäerlande aufgehört und den intelligenten Glaubensmännern im Volke war es darum zu thun, sich unter dem Volke einen Wirkungskreis als Volkslehrer zu verschaffen. Sie wurden Ausleger des

Gesetzes Peruschim, Parischäer¹, was wohl die älteste Bedeutung dieses so populär gewordenen Pharisäernamens ist. Als zur Zeit Christi diese Sekte mächtig wurde, und sie mit Stolz auf die Unwissenden im Volke blickte, erhielt dieser Name eine andere Bedeutung. Man verstand damals unter Pharisäer die Abgesonderten, d. h. Solche, welche wegen ihres strengen Beobachtens der aus der Lehre herausgedeuteten Gesetze einen besonderen Grad der Heiligkeit beanspruchten, und sich darum von Solchen, die das Gesetz nicht so eingehend studiren konnten, absonderten, ja sie verfluchten.²

Ihrem Einflusse, welchen sie in Babylon erlangten, ist es zuzuschreiben, dass ein grosser Theil des Volkes keine Lust hatte, ins Vaterland zurückzukehren. Die pharisäischen Gesetzesauslegungen hatten ferner den Zweck, das Volk von dem einseitigen Opferkultus abzulenken und ihnen die Ausübung des Gesetzes als Ersatz darzubieten. Diesem Bestreben suchte der Priesterprophet Ezechiel entgegen zu wirken, indem er durch seine grossartige Beschreibung des zukünftigen Tempels und der heiligen Stadt das erstarrte Verlangen des Volkes nach Jerusalem zu beleben strebte.

Die Pharisäer konnten jedoch Palästina nicht völlig negiren, sie schrieben darum Babylon dieselbe Heiligkeit wie Palästina zu, denn sie lehrten: Wer ausserhalb Palästina wohnt, gleicht einem Götzendiener; wer in Palästina wohnt, bleibt ohne Sünde; wer aus Babylon hinauf nach dem Lande Israels zieht, übertritt ein Gebot, denn es heisst: „Nach Babel sollen sie gebracht werden, und dort bleiben bis zum Tage, da ich ihrer gedenke, spricht der Ewige“ (Jer. 27, 28).³

¹ Daraufhin deutet schon מִפְּרִשׁ Neh. 8, 8. Auch in Babylon hatte man nicht schon angefangen das Gesetz dem Volke zu erklären.

² S. Joh. 7, 49.

³ Qetuboth 110^b, Berachoth 24^b und Sabbath 41^a Rabbi Sirah bezieht jedoch das Verbleiben in Babylon auf die Tempelgeräthe; was freilich dem Sinne der ganzen Stelle entgegen ist.

§ 7. *Die Pharisäer eifern für die aramäische und die Sadducäer für die hebräische Sprache.*

Man ging aber noch einen Schritt weiter und schrieb der aramäischen Sprache dieselbe Heiligkeit zu wie der hebräischen, da ja schon im Pentateuch einige aramäische Wörter vorkämen.

Aus demselben Grunde arbeiteten auch die Pharisäer darauf hin, die hebräische Schriftsprache durch das Aramäische zu ersetzen und gaben vor, die Lehre sei am Sinai in der aramäischen Schrift gegeben worden, was jedoch von Einzelnen bestritten wird (vgl. Synhedrin 21^b und Talm. Jerusalem Megil. 5, 2). Fernerhin sollte die althebräische Schrift nur für unheilige Zwecke als Vulgärschrift benützt werden. Sie erklärten geradezu die aramäische Schrift als die heilige. So sagt sogar Maimonides: „Und wisse, dass es sich nicht geziemt die aramäische Schrift (כתב אשורית) zu einem andern Zwecke als zum Schreiben der h. Schriften zu gebrauchen, denn in dieser Schrift wurde die Torah überliefert und die beiden Tafeln geschrieben.“¹

So verfahren die Pharisäer, um ihren Einfluss zu befestigen, und dem Volke das Aramäische theuer zu machen.

Diesen Versuchen wussten die Sadducäer, welche aus der Priesterkaste entstanden, dadurch entgegenzuwirken, dass sie überall die hebr. Sprache und Schrift beizubehalten suchten. Sie thaten dieses vorzüglich im Tempelgottesdienste. Dass man aber auch die althebräische Schrift beibehielt, lässt sich am sichersten aus der LXX nachweisen, da ja fast alle Abweichungen von dem masorethischen Texte sich meist durch Vergleichung mit althebräischer Schrift erklären lassen. Es finden sich aber auch in dem masorethischen Texte noch Stellen, aus denen der Mitgebrauch der althebräischen Schrift neben der aramäischen nachweisbar ist. Auch auf den Münzen wurde nur die althebräische Schrift verwendet, was jedenfalls zu der rabbinischen Behauptung Veranlassung gab, es

sei dieses geschehen, weil die Münzen zu unheiligen Zwecken benutzt wurden, da ja aber die „Schekalim“ als Tempelgabe verwendet wurden und eine ziemliche Anzahl Münzen mit der Aufschrift שקל הקדש vorhanden sind, so findet in dieser Thatsache diese Behauptung die beste Widerlegung.

Dass die Samaritaner gleich den Sadducäern nur die hebr. Sprache bei ihrem Gottesdienst gebrauchten, beweisen die ältesten Stücke der Liturgie, wovon auch sonst ein sehr beträchtlicher Theil in der neuhebr. Sprache vorliegt.

¹ S. Maimonides Rechtsgutachten פאר הדור No. 7. Ein sonst wohl unterrichteter und aufgeklärter Rabbiner Juda de Modena empfiehlt sogar in seiner „Mnemonik“ (Leb Haarjeh Porta I § 3) die Schrift und den Talmud stets in den mit aramäischen Buchstaben geschriebenen Büchern zu lesen, da dies die h. Schrift sei und dem Gedächtnisse wohlthue. (Bekanntlich gibt es eine Pentateuchausgabe mit den 5 Megiloth und Haptharoth Duod. Vened. 1588, die ich besitze, welche mit der Raschischrift gedruckt ist. Wahrscheinlich weil diese Schrift nicht heilig genug schien, ist für יהוה ירוד, u. אלדים st. אלהים gedruckt.)

§ 8. *Die Eschatologie der Sadducäer und Samaritaner.*

Für unsern Zweck ist es ferner nöthig, den Nachweis zu führen, dass auch die Samaritaner in ihren dogmatischen Anschauungen völlig eins mit den Sadducäern waren. Nach Abraham b. Dior sollen sogar Zadok und Bajthoth die angeblichen Gründer des Sadducäismus gewesen sein und in Samarien gelehrt haben.¹

Von den Sadducäern ist deren Verwerfung des Unsterblichkeitsglaubens bekannt. Selbstverständlich mussten auch die Samaritaner zu ähnlichen Schlüssen gelangen, da ja auch sie wie die Sadducäer nur den Pentateuch annahmen. Freilich wurde in neuerer Zeit dieser Thatsache widersprochen. Schürer bemerkt hierüber (Lehrb. d. neutestamentlichen Zeitgeschichte S. 432): „Die Meinung, dass die Sadducäer nur den Pentateuch anerkannt, die Propheten aber verworfen hätten, ist eine durch nichts zu begründende Fabel,

die sich allerdings schon bei Tertullian, Origenes und Hieronymus findet.“ Eine nähere Untersuchung der talmudischen Stellen, die Winer Realwörterbuch II S. 354 anführt und worauf Schürer sein Urtheil begründet, giebt den genügenden Aufschluss. In der That ist dieses gar nicht nöthig, denn aus dem was S. XVII nachgewiesen ist, kann man schliessen, dass die Sadducäer nicht einmal den Pentateuch als directe göttliche Offenbarung annahmen, jedoch wollen wir die wichtigsten Stellen prüfen. Winer l. c. citirt Synhedrin 11^b, was ein falsches Citat ist, und wahrscheinlich meinte er Synh. 90^b. Es ist dieses die Stelle, die Lightfoot Horae Hebr. p. 617^a anführt und dadurch Manche irre geleitet hat, weil er nur die Beweisstellen anführt, welche Gamaliel den Sadducäern aus dem Gesetze, den Propheten und Hagiographen anführt. Die Stelle lautet: שאלו צדוקין את רבן גמליאל מניין שהקב"ה מחיה מתים אמר להן מן התורה ומן הנביאים ומן הכתובים ולא קבלו ממנו Lightfoot lässt das Wichtigste in seiner Uebersetzung weg. Er übersetzt: Interrogarunt Sadducaei Rabban Gamalielelem. Unde probatur Deum suscitaturum mortuos? Ex lege inquit ille et ex Prophetis et ex Hagiographis etc. Lightfoot lässt aber die Worte „und sie nahmen es nicht von ihm an“ aus! Rabbi Jochanan fügt aber l. c. hinzu: als er ihnen Beweise aus diesen Büchern anführen wollte, nahmen sie diese Beweise nicht an. Sie nahmen aber die Citate Deut. 1, 35, und ganz besonders Deut. 4, 4 an. Hätten sie nichtmosaische Schriften angenommen, warum verwarfen sie das Citat aus Jes. 26, 20, woselbst ja die Auferstehung sehr klar verheissen ist. Bedarf es eines schlagenderen Beweises als diesen, um die Thatsache festzustellen, dass die Sadducäer ausschliesslich nur den Pentateuch annahmen? Winer glaubt aber um so evidentere seinen Beweis zu führen, indem er l. c. auf Chulin 87^a verweist, wo ja selbst ein Sadducäer sich auf Amos 4, 13 berufe! Diese Stelle beweist aber gar nichts, denn Rabbi, der die Controverse mit einem Sadducäer hatte, lebte ungefähr 200 Jahre n. Chr. und damals existirten die

alten Sadducäer nicht mehr. Sehen wir aber die Stelle genauer an, so wird es klar werden, dass hier ein Gnostiker, der an einen Dualismus glaubte, die handelnde Persönlichkeit ist. Auch werden bekanntlich Häretiker geradezu Sadducäer und auch Cuthäer genannt. Es sagte, so berichtet der Talmud Chulin 87^a, jener Sadducäer zu Rabbi: Wer die Berge bildete, schuf nicht den Wind und wer den Wind schuf, bildete nicht die Berge (folglich sei hier an zwei Gottheiten zu denken) denn es heisst Amos 4, 13 **כִּי הִנֵּה יוֹצֵר הַרִים וּבוֹרֵא רֵוַח**. Er aber (Rabbi) sagte: Thor wende dich zu Ende (des Verses), wo es heisst Jhvh Gott Zebaoth ist sein Name! (also nur Ein Gott.) Der Sadducäer antwortete: gewähre mir eine Frist von 3 Tagen, und ich will dir eine Antwort bringen. Rabbi fastete darauf 3 Tage und als er (nach Verlauf des dreitägigen Fastens) den Tischsegen sprechen wollte, sagte man ihm: Der Sadducäer steht vor der Thüre. Rabbi erwiderte (mit den Worten Ps. 69, 21): „Und in meinem Durste tränkten sie mich mit Essig.“ (Mit anderen Worten, jetzt wird ihm seine Mahlzeit sauer gemacht werden.) Er (der Cuth.) sprach aber: Rabbi, ich bin für dich ein angenehmer Verkünder, dein Feind konnte keine Antwort finden, und er fiel vom Dache herab und starb.² Ueberhaupt aber ist ein Citiren einer Stelle aus nachmosaischen canonischen Schriften kein Beweis, dass der Citirende auch diese Bücher annahm, da ja auch die Samaritaner solche Stellen in ihren Controversen mit den Rabbinen anführen, und es kam noch Niemand in den Sinn, daraus zu folgern, auch die Samaritaner hätten die ausserpentateuchischen Bücher angenommen!

Noch viel klarer zeigt sich die Uebereinstimmung beider Sekten bezüglich der zukünftigen Welt, wenn wir ihre Liturgien vergleichen.

In den Gebeten, welche der Hohepriester am Versöhnungstage verrichtete³, sind nur Bitten für zeitliche Güter enthalten. Ferner war es gebräuchlich, dass der Hohepriester den Namen „Jhvh“ am Versöhnungstage 10 Mal⁴ aussprach. So oft dieses geschah, erzählt der Talmud, recitirten

nach Einigen die Nahestehenden, nach Anderen die versammelte Gemeinde eine Benediktion, die mit den Worten לעולם ועד „immer und ewig“ schloss und fielen auf ihr Angesicht nieder. Diese musste aber „leise“ בלחש gesprochen werden, und wahrscheinlich nur darum nicht laut, um es nicht mit den Sadducäern zu verderben, welche in den Worten „und ewig“ eine Anspielung auf eine zukünftige Welt finden mussten.⁵

Da schon in den Psalmen z. B. Ps. 14, 41 die Benediktion „Gelobt sei Jehovah von Ewigkeit zu Ewigkeit“ sich findet, musste es befremden, dass man im Tempel die Segenssprüche einfach mit מן העולם geschlossen hätte. Dennoch war dieses so, und ohne Zweifel eine sadducäische Anordnung. Dieses wird Mischna Berachoth IX, 4⁶ berichtet: „Man schloss zuerst die Benediktion mit „„von Ewigkeit““, als jedoch die Häretiker behaupteten, es gebe nur eine Welt, habe man verordnet mit „„von Ewigkeit zu Ewigkeit““ zu schliessen.“ Aus diesem Berichte ist aber zu schliessen, dass die Sadducäer gemeint sind, welche die Benediktion nach ihrer Ansicht formulirten. Dieses wollte man aber verschweigen und stellte die Sache anders dar.

Auch damit stimmen die ältesten liturgischen samaritanischen Texte, wie das aus den Texten III und IV zu ersehen ist, überein und warum? Weil zu jener Zeit die Samaritaner gleich den Sadducäern die zukünftige Welt leugneten.

Noch deutlicher zeigt sich diese Uebereinstimmung zwischen den beiden Sekten im Folgenden. Im Tempel wurden täglich die 10 Gebote vorgelesen, was ebenfalls eine sadducäische Anordnung war, weil sie nur den Dekalog als direkte Gottesoffenbarung annahmen. Der Talmud hat hierüber folgende Nachricht aufbewahrt: „Es bestand die Anordnung, täglich die 10 Gebote vorzulesen, und weshalb wurden sie nicht (mehr) gelesen? Wegen der Häretiker, damit sie nicht sagen können, diese Gebote allein wurden dem Moses am Sinai gegeben.“⁷ Diese dem jerusal. Talmude entnommene Nachricht steht mit dem babylonischen Talmude im Widerspruch, da nach dem Letzteren die 10 Gebote täglich im

Tempel gelesen wurden, jedoch war dieses ausserhalb des Tempels בגבולין verboten! Dieses ist auch der richtige Bericht der Thatsache, denn im Tempel übten die Sadducäer ihre Herrschaft aus, während die Pharisäer ihre Ansichten in den Synagogen vertreten konnten. Sie liessen die 10 Gebote aus dem angeführten Grunde nicht allein vorlesen. Gegen diese sadducäische Ansicht ist auch der Ausspruch Mischna Sanhedr. X, 1 gerichtet: „Und diese sind es, welche keinen Antheil am ewigen Leben haben Wer da sagt: die Torah sei nicht vom Himmel.“ Der Talmud fügt erläuternd hinzu: „Wer da sagt nur ein einziger Vers der Lehre sei nicht vom Himmel, hat keinen Theil am ewigen Leben.“ (Synh. 99^a.)

Auch diese sadducäische Ansicht theilen die alten und neuen Samaritaner, wie das aus folgender Notiz der barberinischen Triglotte zu schliessen ist: „Er (Moses) empfing nichts vom Himmel, als die zwei Tafeln.“⁸ Ebenso sagt Markah (No. X 2, 7): „Er (Moses) erklärte aus ihnen (die zehn Gebote) die fünf Bücher und ganz Israel stimmte zu (d. h. nahm sie an).“

Diese angeführten Beispiele dürften genügen, um zu beweisen, dass die Samaritaner der ersten Periode völlig mit den Sadducäern übereinstimmten. Wir dürfen darum annehmen, dass auch die samarit. Texte aus der ersten Periode entweder in der rein hebräischen Sprache oder in dem nachexilischen Hebräisch abgefasst waren, da ja auch die Sadducäer nur die hebr. Sprache, welche darum auch die Sprache des heiligen Hauses⁹ genannt wurde, im Tempel gebrauchten.

¹ S. Pirke Aboth 1, 3 und Ahraham b. Dior im Sefer Hakabalah Ed. Basel p. 57.

² א"ל תהו צדוקי לרבי מי שיצר הרים לא ברא רוח ומי שברא רוח לא יצר הרים דכתוב (צמוס ד' ר"ג) כי הנת יוצר הרים ובורא רוח א"ל שוטה שפיל לסיפיה דקרא ה' צבאות שמו א"ל נקוט לי זמני תלתא זמני ומהדרנא לך תשובתא יתוב רבי תלת העניתא כי הוא קא בעי מיברך אמרו ליה צדוקי קאי אבבא אמר (תהלים ס"ט כ"א) ויתנו בברותי רוש וגו' א"ל מבשר טובות אני לך לא מצא תשובה אויבך ונפל מן הגג ומת Chulin 87^a

³ Vgl. Delitzsch, Zur Geschichte d. jüd. Poesie S. 186 ff.

⁴ S. Jerus. Joma III, Hal. 7.

⁵ S. Jerus. Joma III, Hal. 7.

⁶ במקדש היו אומרים מן העולם משקלקלו האפיקורוסים ואמרו אין עולם
אלא אחד התקינו שיהיו אומרים מן העולם ועד העולם:

⁷ בדין היו שיהיו קורין עשרת הדברות בכל יום ומפני מה קורין אותן
S. Talm. Jerus. Berachoth I. Halacha 5. und Babyl. Berachot p. 12^a.

⁸ S. de Rossi Specimen Variarum Lectionum Sacri Textus etc. Ed. Romae p. 205.

⁹ Targ. Jon. Gen. 3, 47 und 45, 12 nennt die hebr. Sprache
לישן ביה קודשא.

§ 9. Die hebr.-samarit. und die masorethische Pentateuchrecension.

Es fragt sich nun, ob sich wirklich hebr.-samarit. Texte aus der ersten Periode erhalten haben. In erster Linie würde hier der hebr.-samarit. Pentateuch herangezogen werden müssen. Wie dieser in den Polyglottenausgaben vorliegt, kann er kaum mit dem masorethischen Texte als ebenbürtig bezeichnet werden. Abgesehen von den Interpolationen kennzeichnet er sich sehr merklich durch seine dialektischen Abweichungen. Diese konnten sich aber nur einschleichen, nachdem der Pentateuch schon längere Zeit in den Händen der Samaritaner gewesen war. Da aber nach der jetzt allgemein vertretenen Ansicht die Samaritaner erst nach dem Exile in den Besitz ihres Pentateuchs kamen, so ist auch vorauszusetzen, dass sich damals keine Abweichungen zwischen diesem und dem Exemplare vorfanden, aus dem später der masorethische Text entstand. Dieses lässt sich zur Evidenz nachweisen, wenn die sämtlichen zahlreichen Varianten verwerthet werden. Würden diese die Stellen der korrupten Lesearten ausfüllen, so liesse sich eine Recension herstellen, die dem altjüdischen Bibeltex te gleich wäre. Wir nehmen darum an, dass, obschon beide Recensionen jetzt so kennzeichnend von einander abweichen, sich in der ersten Periode keine Differenzen fanden.¹ Dass der jetzige hebr.-samarit. Pentateuchtext an vielen Stellen so erhalten blieb und nur

der masorethische Text vielfach verändert wurde, ist nachweisbar. Die jüdischen Quellen berichten nicht nur von dem Vorhandensein dreier Pentateuchrecensionen², sondern erzählen geradezu, dass gewisse Stellen abgeändert wurden.³ Solche Veränderungen dürften aber kaum vorgenommen worden sein, wenn damals schon eine masorethische Feststellung des Textes stattgefunden hätte. Sind die talmudischen Berichte authentisch, so mag man schon im 2. Jahrh. n. Chr. den Anfang zu einer Masorah gemacht haben. Das Spruchbuch der Mischna lässt zwar schon die sogenannte Synagoga magna verordnen: „Machet einen Zaun um die Lehre“ (Aboth 3, 13), was einzelne Ausleger auf die Masorah deuten. Die pharis. Gesetzlehrer mussten jedenfalls darauf bedacht sein, für ihre Auslegungen einen stereotypen Text zu besitzen. Auch aus Matt. 5, 18 und Luk. 16, 17 lässt sich vielleicht folgern, dass schon damals die einzelnen Buchstaben des Gesetzes gezählt wurden.⁴ Keinesfalls lässt sich jedoch daraus entnehmen, wie weit zu jener Zeit die masorethischen Arbeiten fortgeschritten waren. Die Geschichte der traditionellen Lehre beweist aber, dass, um für später auftauchende Auslegungen im Gesetze Anhaltspunkte zu haben, willkürliche Veränderungen vorgenommen werden mussten. Beweise dafür liefern die LXX, die Targumim, ja selbst der Talmud. Solche aber, die den Werth des jetzigen masorethischen Textes überschätzen und, wie Ibn Esra sagt, einen Götzen aus ihm machen, sollten die alten jüdischen Grammatiker⁵ und Exegeten eines Besseren belehren. Hätten die Reformatoren diese Quellen gekannt, so wäre es ihnen nie in den Sinn gekommen, dem masoreth. Texte eine allzugrosse Autorität einzuräumen. Folgende Beispiele aus dem Onkelos dürften es wohl bestätigen, dass die samaritanische Pentateuchrecension viele der ursprünglichen Lesearten erhalten hat.

Gen. 7, 2. Masor. Text איש ואישה Heb. Sam. זכר ונקבה = Onkelos זכר ונקבה.

Gen. 8, 3. Mas. T. הלכו ושוב Heb. Sam. הלכו ושוב = Onk. אזלין ותובין.

- Gen. 15, 10. Mas. T. בתוך Heb. Sam. בתור = Onk. לפסגין.
 Gen. 22, 19. Mas. T. אחר Heb. Sam. אחד = Onk. חדא.
 Gen. 43, 30. Mas. T. ויחאפק Heb. Sam. Cod. 62 ויחפק =
 Onk. ואתחסן.
 Gen. 44, 15. Mas. T. נחש ינחש Onk. ברקא מברק was eine Lesart
 הפש יחפש voraussetzt; die Buchstaben sind verstellt und נ mit ן
 verwechselt. Die Vers. Sam. welche נסוי ינסה hat, lässt auf die
 ächte Lesart הפש יחפש schliessen.
 Gen. 45, 24. Mas. T. תרגוז Heb. Sam. תתרגוז = Onk. תתנצון.
 Gen. 48, 16. Mas. T. הגואל Heb. Sam. הגאל = Onk. דיפרק.
 Exod. 7, 4. Mas. T. בשפטים Heb. Sam. במשפטים = Onk. בדינין.
 Exod. 20, 21. Mas. T. ואת צאנך ואת בקרך Heb. Sam. מצאנך ומבקרך
 = Onk. מן ענך ומן תורך.
 Exod. 23, 19. Mas. T. בית Heb. Sam. ביתה = Onk. לבויה (מקדשא).
 Exod. 32, 18. Mas. T. קול ענות Heb. Sam. קול עונות = Onk. קל
 דמתויבין.
 Exod. 32, 19. Mas. T. תחת Heb. Sam. בתחתיה = Onk. בשפולי.
 Exod. 32, 25. Mas. T. פרעה Heb. Sam. פרעו l. פרעו = Onk. בטלינון.
 Im masor. Texte wurde פ mit פ verwechselt.
 Exod. 32, 32. Mas. T. אמ תשא חטאתם שא Heb. Sam. אמ תשא חטאתם שא
 = Onk. אין השבוק לחוביהון שבוק.
 Lev. 23, 17. Mas. T. שתים חלות Heb. Sam. שתים חלות = Onk. חרין גרוצן.
 Numeri 21, 30. Mas. T. עד נפה אשר Heb. Sam. עד הנפה אש die
 Lesart אש kennt auch der Talmud Baba bathra 79^a, woselbst
 erklärt wird: עד נפה עד שתבא אש שאינה צריכה ניפוח.

Diese Beispiele beweisen, dass viele Varianten der samar. Pentateuchrecension ihre Berechtigung haben und eine grosse Anzahl derselben sich in der von Onkelos benutzten Handschrift vorgefunden haben.

Das Ergebniss aus diesen Vergleichen beweist also, dass der hebr.-samarit. Text keine willkürliche Varianten hat. Die Interpolationen ausgenommen, lässt sich in diesem Texte seine ursprüngliche Identität mit dem Exemplare, nach welchem der masorethische Text bearbeitet wurde, nachweisen.

Dazu stimmte zwar nicht die allseitig vertretene Ansicht, wonach der samarit.-hebr. Text eine bedeutende Anzahl Lesarten hat, für deren Echtheit nur die LXX zeugen. Diese Ansicht musste sich bilden und wäre auch die richtige,

wenn der gedruckte Text als ursprünglicher gelten könnte. Dieses ist aber, wie gesagt, keineswegs der Fall! Den Editoren derselben schien dieses so zu sein, weil sie in demselben eine so merkliche Verschiedenheit zwischen ihrer Handschrift und dem masorethischen Texte erkannten. In dem samarit. Polyglottentexte besitzen wir aber einen Text, wie er in der dritten Periode bearbeitet wurde. Dieses lässt sich aus den Varianten vieler samarit. Handschriften nachweisen.⁵ Man könnte fast den Urtext wiederherstellen, wenn diese Varianten verwerthet würden. Alle diese jetzt nicht im Texte stehenden Lesearten, stammen aus der ältesten Recension, wurden grösstentheils in der zweiten Periode ausgeschieden, und durch Lesarten ersetzt, an denen sich meist die dialektischen Abweichungen, wie dieselben im nördlichen Palästina vorkamen, erkennen lassen. Es ist indessen eine nicht zu leugnende Thatsache, dass sich Spuren dieser dialektischen Verschiedenheit auch im masorethischen Texte finden, und nicht nur bei solchen Schriftstellern, die, wie Hosea im nördlichen Palästina lebten oder nach dem Exile schrieben, sondern auch in Büchern, in denen derartige Abweichungen geradezu befremden müssen.

¹ Gesenius legte seiner Abhandlung „D. Pentateuchi Samaritani etc.“, Halae 1815, nur den gedruckten Polyglottentext zu Grunde. Alexius a S. Aquilino untersuchte indessen den samarit. Pentateuch viel vorurtheilsfreier. Gesenius scheint dessen Pentateuchi Hebraeo-Samaritani Praestantia in illustrando et emendando textu masorethico etc., Heidelb. 1783, kaum beachtet zu haben.

² ג' ספרים מצאו בעזרה ספר מעונה, ספר זעטוטר, וספר הוא. באחד מצאו כתוב מעון אלהי קדם (Deuter. 33, 27) וקוימו שנים וביטלו אחד. באחד מצאו כתוב וישלח את זעטוטר בני ישראל, ובשנים כתבו וישלחו את נערי בני ישראל (Exod. 24, 5) וקוימו שנים וביטלו את. באחד מצאו כתוב תשע היא ובשנים כתוב אתה עשרה היא. וקוימו שנים וביטלו אחד: Talm. Jerus. Taanit IV, Hal. 2.

³ ג' עשר דברים שינו חכמים לתלמי המלך כתבו לו (1) אלהים ברא בראשית (Gen. 1, 1) (2) אעשה אדם בצלם ובדמות (Gen. 1, 26) (3) זכר ונקבה בראם (Gen. 1, 27) (4) ויכל בשרי וישובות בשביעי (Gen. 1, 2) (5) הבה ארדה (Gen. 11, 7) (6) והצחק שרה בקרוביה (Gen. 18, 13) (7) כי באפם הרגו שור וברצונם עקרו אבוס (Gen. 49, 6) (8) ויקח משה את

אשתו ואת בניו וירכובם על נושאי בני אדם (Exod. 4, 20) (9) ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים ובכל הארצות שלשים שנה וארבע מאות שנה (Exod. 12, 40) (10) ואת הארנבת את צעורת הרגלים אמו של תלמי המלך ארנהא הוות שמה (Levit. 11, 6) (11) לא חמד אחד מהם נשאתי (Num. 16, 15) (12) אשר חלק ה' אלהיך אותם להאיר לכל העמים תחת S. Talmud Jerus. Megilla I. Hal. 9. (13) אשר לא צויתי לאומות לעברם.

⁴ Warum hiessen die Ersten Soferim? Weil sie alle die Buchstaben der Lehre zählten (Kiduschin 30^a).

⁵ Exod. 23, 2 ist die alte Lesart, wie sie noch der heb. Sam. Pentateuch bewahrt, ריב im masor. Text רב um das Wort auf die Lehrer zu deuten (s. Profiat Duran's Masse Efod n. 44). Deut. 6, 8 ist die alte Lesart, die der sam. Pent. und Onkel. brachten ידיך „deine Hände“, im masor. Texte aber ידך Singul. um zu beweisen, dass man die Gebetriemen nur um einen Arm herumbinden soll.

⁶ Hier nur einige Beispiele aus Gesenius, De Pentat. Samaritani § 9 I. Orthograph. Abweichungen Gen. 1, 14 לאותות Cod. 62 בראשונה pro בראשונה 13, 4 המארות Cod. 64 המארות V. 16 לאותות Cod. 61 הראשון pro הראשון 26, 1 חומים pro האמים 25, 24 בראשונה Cod. 61 חפניו Levit. 16, 12 חפניו pro חופניו Codd. 61, 63, 65, 66, 185, 221 באניות Deut. 28, 68 באניות pro באניות Codd. 62, 64, 65, 183, 221 הגשורי Cod. 65 הגשורי pro הגשורי 3, 14

II. Gen. 42, 11 Exod. 16, 7. 8. Num. 32, 32 אנחנו pro נחנו (ein paliogr. Versehen im masor. Text, da א und ז leicht verwechselt wird) Gen. 9, 21. 12, 8. 13, 3. 10 אהלו pro אהלה 12, 8.

III. Gen. 24, 22 (l. 28) והגיד pro והגיד Codd. 62, 64, 66, 127, 670 והגיד Gen. 46, 29 ויראה pro ויראה Codd. 61, 64, 65, 66, 127, 221, 334 וירא 25, 18 (l. 17) וימת pro וימת Codd. 61, 62, 64, 65, 66, 127 וימת Gen. 32, 2 וישוב pro וישוב Codd. 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363 Houb. 670 וישב 24, 47 ואשים pro ואשים die Richtigkeit dieser Lesart bestätigt die Masorah S. — ה חסר d. h. an fünf Stellen ist dieses Wort defect. geschrieben. 41, 22 ואראה pro ואראה Cod. 363 Houb. 26, 35 ותחינה pro ותחינה Cod. 62, 64, 65, 127, 183, 197, 221, 670 ותחינה 37, 7 ותשתחיינה pro ותשתחיינה die masoreth. Note כ"כ ליה rechtfertigt die sam. Lesart. Exod. 1, 17 ותחינה pro ותחינה nach d. Masora חס' וא' מ"ל ist die sam. Lesart richtig. Gen. 19, 32 ותשקנה pro ותשקנה Codd. 61, 64, 65, 66, 127, 363 ותשקנה V. 35 Codd. 61, 64, 65, 66 ותשקנה Lev. 4, 22 תעשיהן pro תעשינה Codd. 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221 תעשינה Deut. 1, 44 תעשיהן pro תעשינה Codd. 65, 66, 127, 197, 221 תעשינה. So lassen sich fast alle von Gesenius angeführten Beispiele durch Citate aus den Varianten widerlegen.

§ 10. *Die Perikopen.*

Zu den Texten, welche sich aus der ersten Periode erhalten haben, gehören die sogenannten „Kazin“, welche einen sehr beträchtlichen Theil der Liturgie ausmachen. In dem Inhaltsverzeichnisse des betreffenden Festtages werden gewöhnlich diese „Kazin“ angegeben. Diese „Kazin“ sind aber nicht gleichbedeutend mit denen, welche am Ende eines jeden Buches des Pentateuchs als „Abschnitte“ angegeben sind. So sind z. B. die קצי הבריה nur Bruchstücke aus dem Schöpfungsabschnitte, wie das ja auch die wirkliche Bedeutung des Wortes vermuthen lässt. Die Text I mitgetheilten Kazin umfassen die Capp. Gen. 12, 1—39, 6. Jüdische Gelehrte sahen diese „Kazin“ und schlossen daraus, die Samaritaner besäßen nur einen Auszug aus der Torah. Zieht man noch ferner in Erwägung, dass sich im Talmud Spuren finden, wonach gerade ein Rabbi Dosethai und Rabbi Sabai, welche die Samaritaner in der Lehre unterrichtet haben sollen¹, Gründer der samaritanischen Sekten gleichen Namens waren, so mag man vermuthen, wie die 2 Kön. 17, 28 enthaltene Nachricht hier weiter ausgebildet wurde. Die Art und Weise, wie diese Priester die Kolonisten in der Lehre unterrichteten, ist nur kurz angedeutet. Die Worte בכתב נוטריקון wurden verschiedenartig gedeutet. Einige² verstehen darunter die samaritanische Schrift, wozu jedoch die Wortbedeutung „Notriikon“ keinesfalls berechtigt. Vielmehr bedeutet נוטריקון = notarium, das Geschwindschreiben, aber auch die Abkürzung der Wörter, für welche gewöhnlich nur die Anfangsbuchstaben gesetzt werden. Hier aber, wo erzählt wird, die Priester hätten die Kolonisten in der Schrift „Notriikon“ unterrichtet, ist wohl die Abkürzung nicht von den einzelnen Worten, sondern von ganzen Sätzen zu verstehen, so dass Notriikon = Kazin ist. Man muss also annehmen, es sei hier von einem Unterrichte der Lehrer im Auszuge die Rede, d. h. die Priester hätten den Kolonisten nur einen Auszug der Lehre mitgetheilt.

Mag nun diese Vermuthung richtig sein oder nicht, so sind wir jedenfalls berechtigt, in diesen „Kazin“ oder Perikopen die ältesten Bestandtheile der samarit. Liturgie zu erkennen, da ja auch das Gebet Neh. 9, 6 nur aus zusammengesetzten Bibelversen besteht. Ebenso mag Text II, welcher aus aneinandergereihten Bibelstellen formulirt ist, zu den ältesten liturgischen Stücken gehören, sowie auch sämtliche Hymnen, welche zum grössten Theile aus aneinandergereihten Bibelversen bestehen. Dazu mögen noch manche Texte, die in der rein hebräischen Sprache abgefasst sind, wie vielleicht z. B. Text. XII, zu zählen sein. Darüber lassen sich jedoch keine bestimmte Urtheile bilden; wohl könnte es den Anschein haben, dass alle Gebete, welche in der rein hebr. oder dem nachexilischen Hebräisch abgefasst sind, Produkte einer samaritanischen Sekte seien, die hierin ein Mittel fand, um sich als judäische Abkömmlinge zu kennzeichnen. Dafür spricht auch die zu gewissen Zeiten stattgefundene Annäherung zwischen jüdischen und samaritanischen Gelehrten und die schonende Weise, mit der sie und die Samaritaner von den Gesetzlehrern behandelt wurden. Man gab ihnen manche Privilegien. So z. B. durfte, um die Dreizahl zur Recitirung des Tischgebetes vollzumachen, ein Samaritaner zugezogen werden.

Für das hohe Alter der hebr.-samaritanischen Texte könnte ferner noch angeführt werden, dass sie dem Inhalte nach sich sehr merklich von denen der zweiten und dritten Periode unterscheiden. Während in den beiden letzten Zeiträumen ein Bestreben erkennbar ist, allegorische Schriftauslegungen, gnostische und philosophische Ideen, stark hervortretende dogmatische Anschauungen einzuflechten, sind die meisten hebr. Texte einfach erbaulichen Inhaltes. Sie entbehren aller Ausschmückung und scheinen das bei den Samaritanern zu ersetzen, was die Psalmen den Juden boten.

Zur Bestätigung des Gesagten, werden die Scholien zu den Texten noch Manches bestimmter und vielleicht auch überzeugender nachweisen. Vorläufig dürfte es genügen

auf einige Anhaltspunkte zur Erkennung derjenigen Stücke, welche aus der ersten Periode datiren, aufmerksam gemacht zu haben.

1 תנו מכם שנים וילכו וילמדו' ספר התורה ודבר המלך אין להשיב ושלתו את רבי דוסתאי ור' זכריה (ר' סביו Tanchuma) והיו מלמדוין S. Pirke de Rabbi Elieser Cap. 38 und Tanchuma Parsha Wajesheb.

2 S. Talmud Jerus. Megilah I Hal. 9. Moses Alaschkar Rechtsgutachten No. 74, David ben Simra Rechtsgutachten Th. III, No. 442 u. A.

III.

Die Texte der zweiten Periode.

§ 11. *Der Umschwung in der sam. Anschauungsweise.*

Als Specimen solcher Texte sind die III. mitgetheilten Fragmente, Hymnen und Litaneien. Alle diese Stücke stammen aus einer Zeit, in welcher der Samaritanismus sich von dem Sadducäismus lostrennte. Sowohl die darin enthaltenen historischen Notizen als deren dogmatischer Inhalt lassen hierüber keinen Zweifel obwalten. Dieser Umschwung vollzog sich in der christlichen Zeit. Bis dahin vermochten die Samaritaner nicht aus dem Pentateuch den Glauben an eine zukünftige Welt zu entlehnen, und erst das Christenthum führte sie zu einer tieferen Auffassung der mosaischen Schriften. Aus den nachmosaischen Schriften konnten sie diesen Glauben nicht entlehnen, weil sie ja diese als unächt verwarfen. Um die im Pentateuch nur andeutungsweise enthaltenen eschatologischen Ansichten zu erkennen, bedurfte es des Prophetismus, den jedoch die Sadducäer wie auch die Samaritaner verwarfen. Es war also das Christenthum, das ihnen als verklärter Prophetismus diese Ansichten vermittelte. Wie dieses geschehen konnte, darüber dürfte die

Rede des Stephanus Apostelg. VII, 2 ff. andeuten. Aller Wahrscheinlichkeit nach bestanden die vornehmsten unter den Hörern des Stephanus aus Sadducäern. Viel leichter wäre es ihm gewesen zur Begründung seines Messiasglaubens Stellen aus den Weissagungen der Propheten anzuführen. Das durfte er aber nicht, weil die Sadducäer ja diese Beweise nicht überzeugen konnten, wesswegen Stephanus (Apostelgesch. 7, 37) nur aus Deut. 18, 15 ihnen klar zu machen versuchte, dass Jesus der in Aussicht gestellte Prophet gewesen sei. In derselben Weise mag auch Philippus den Samaritanern das Evangelium gepredigt haben. Die Rede enthält aber ausserdem noch Bestandtheile, welche schliessen lassen, dass dieselbe so abgefasst ist, damit sie auch bei den Samaritanern Anklang finden musste, und auch fand! Während die Judäer das Patriarchengrab nach Hebron verlegen, nennen samarit. Berichte „Sychem“ als den Ort, woselbst die Patriarchen begraben waren, womit auch diese Rede übereinstimmt (l. c. Vs. 16). ¹Auch spricht dafür das Citat aus Jes. 66, 1, 22, was den Samaritanern nicht unbekannt war, da ja Christus in Rede mit der Samariterin (Joh. 4, 23) ebenfalls von einem der Tempel spricht, welcher nicht mit Händen gemacht war. Die Anbetung im Geiste und in der Wahrheit, gleicht ganz dem Bilde, dass Gottes Thron der Himmel und dessen Fuss-schemel die Erde ist, und er nicht ausschliesslich einen Tempel bewohnt. Diese Idee mag bei den Samaritanern so populär geworden sein, dass sie eine prägnante Stelle in ihrer Liturgie einnimmt. Während die liturgischen Texte alles Nichtmosaische ausschliessen, ist ausnahmsweise Jes. 66, 1, 2 dem Sinne nach aufgenommen: „Zwischen der Erde (wörtlich dem Trockenen) und dem Wasser (d. h. Himmel) hast Du Dir, Jhvh, ein Heiligthum bereitet.“²

Dieser Umschwung in der religiösen Anschauungsweise war jedoch wahrscheinlich nur ein beschränkter, da auch noch nach der Annahme des Christenthums die alt-samaritanische Partei ihre Vertreter hatte. In den Clemen-

tinen spielt ein Samaritaner, in dem wohl ein Repräsentant der sadducäisch-samaritaischen Partei nicht zu verkennen ist, eine Rolle. Pseudo-Clemens lässt diesen Samaritaner sagen: „Es gebe weder eine Auferstehung noch sei Jerusalem, sondern Garizim die Stätte des Tempels; Jesus sei nicht der Prophet gewesen den Moses angekündigt habe.“³

Obschon in der Liturgie die Auferstehung sehr deutlich gelehrt wird, fehlt es nicht an Belegen, in welchen, wenn auch nicht geradezu, die alte eschatologische Ansicht ausgesprochen ist, jedoch verbreitet ein Beispiel hierüber klares Licht. Während No. IV u. A. in der Benediction „Gelobt sei unser Gott in Ewigkeit und gelobt sei sein Name in Ewigkeit“ die Existenz einer zukünftigen Welt zugegeben wird, lässt ein Abraham in seiner Schirah vermuthen, dass die Ansichten hierüber getheilt waren, da er die Todten erst nach ihrer Auferstehung sprechen lässt: „Und gelobt sei Gott in Ewigkeit.“ In diesen Worten liegt entweder eine Ironie oder ein Zweifel, weil ja die Todten erst nach ihrer Auferstehung bezeugen müssen, ob es wirklich eine Auferstehung gebe.⁴

¹ Schon Kuinoel z. B. erkannte darin einen apologetischen Zweck zu Gunsten der Samaritaner.

² „בין היבשה והמים פעלת יהוה מקדש“: Schirah d. Hohenpriesters Abischa Buchst. „Beth“.

³ S. Recogn. Clem. Lib. I, 57.

סוד לרזי תשבחך	ברוך אלהינו לעולם ⁴
במה במדעך	תמן ורגיבו המיתים
הו דתקנך ועשהך	וברוך שמו לעולם

S. Schira Abraham's Buchst. „Resch“.

§ 12. Samaritanismus und Essäismus.

Es ist eine historische Thatsache, dass zur apostolischen Zeit ein Theil der Samaritaner das Christenthum annahmen, die aber wohl aus der altsamaritanischen Gemeinde verdrängt wurden. Aller Wahrscheinlichkeit nach schlossen

sich die Neusamaritaner den essäisch-ebionitischen Christen an. Eine Verbrüderung mit den Essäern konnte den Samaritanern nicht schwer fallen, da ein Theil der Samaritaner bezüglich der Sabbathgesetze eben so streng wie die Essäer waren. Sie zündeten an diesem Tage kein Licht an, verliessen nicht einmal am Sabbathe das Haus, weil sie Exod. 16, 29 im wörtlichsten Sinne nahmen und dieses Gebot auf das Verlassen der Wohnung deuteten.

Ausserdem lassen sich bezüglich der Reinigungsgesetze treffende Vergleiche zwischen der Anschauungsweise der Essäer und der der Samaritaner anstellen, worüber in den Scholien zu den betreffenden Stellen Näheres mitgetheilt ist. Wie bei den Essäern die Einwirkung des Pythagoräismus nicht verkannt werden kann², ist dieses auch bei den Samaritanern der Fall. So ist z. B. in der samarit. Liturgie die Symbolisirung der Zehnzahl stark hervortretend (hier sei vorläufig nur auf die Symbolisirung der Zehnzahl aufmerksam gemacht), wie dieses No. X sehr veranschaulicht. „Die Priester“, heisst es l. c. „haben zehn Kleider, zehn Dienstverrichtungen, zehn Dienstgeräthschaften und zehn Opfer darzubringen.“ Wie hier beim Opferkultus die Zahl Zehn hervorgehoben ist, geschieht dieses in anderen Theilen der Liturgie mit andern Zahlen, was ebenfalls eine Berührung mit dem Pythagoräismus verräth.

Auch das Tragen weisser Kleider hat sich bei den Samaritanern sogar bis jetzt erhalten.³

¹ S. Heidenheim Vierteljahrsschr. II, S. 399 und die Schirah Abdel ben Salomoh's Buchst. „Zade“. S. auch Origenes: „De quibus singulis hi quidem, qui ex circumcissione sunt, et quicumque in Scripturis sanctis nihil amplius intelligi volunt praeter quam indicatur ex litera, haec ne requirenda quidem arbitrantur de tragelapho et grypho et vulture: fabulas autem quasdam inanes et frivolas commentantur, ex nescio quibus traditionibus proferentes, de sabbato, dicentes unicuique locum suum reputari inter duo millia ulnarum. Alii vero, ex quibus est Dositheus Samaritanus, notant quidem huiuscemodi expositiones, ipsi autem ridiculosius aliquid statuunt, quia unusquisque quo habitu, quo loco, qua positione in die sabbati fuerit inventus, ita usque at vesperam

debeat permanere, id est vel si sedens, ut sedeat tota die, vel si jacens, ut tota die jaceat. Origenes De Princ. IV, 17.

² S. Zeller, Theol. Jahrb. 1856, S. 401 ff., dazu dessen Philos. d. Griechen III, 2, S. 279 ff. und Schürer N. T. Z. S. 618. Hilgenfeld (Die Gesch. des Urchristenthums, S. 104) meint zwar, schon Josephus mache darauf aufmerksam, was aber nicht mehr auf sich habe, als wenn er die Secte der Pharisäer einmal (Vita 2) τι παρ' Ἑλλησι στωικῇ λεγομένη, ähnlich nenne!

³ S. Petermanns Reisen im Orient, I, S. 274.

§ 13. Die Sprache der Texte.

Eine grosse Anzahl der Texte, welche aus dieser Periode stammt, ist in der samarit.-aram. Sprache abgefasst, obwohl auch hie und da arabische Worte vorkommen.¹ Jedoch kann dieses uns nicht dazu berechtigen, die Abfassungszeit solcher Werke in die mohammedanische Periode zu verlegen, da ja auch in der im zweiten Jahrhundert abgefassten Mischna arabische Worte aufgenommen sind. Das Gleiche ist auch auf die hie und da vorkommenden griechischen Worte anwendbar. Schwierig ist es den Mitgebrauch solcher Gebete und Lieder, die in der rein hebräischen Sprache vorliegen, zu erklären. Diese mögen vielleicht essäischen Ursprungs sein, da ja, wie eben bemerkt wurde, die Vermuthung nahe liegt, es hätten sich die christl. Samaritaner, welche Christen blieben, mit den Essäern verbunden. Noch viel gewagter wäre es aber, die hebr. Hymnen dem Dosithaeus zuzuschreiben und in ihm den im Talmud genannten Rabbi Dosi zu erkennen, der diese Hymnen abgefasst habe, um hierdurch wieder mit den Juden ein Vereinigungsband zu erstreben.²

¹ So z. B. ist No. V (Fragm. aus Markah's ספר פליאתה) בארקפי u. Ar. ٤٢٠ „tremor“ und ebendas. מרנדי. מבלדי = Ar. ٤٢٠ Arbor bene oleus, Myrtus.

² S. J. Reifmann (H'Karmel, Jhrg. VI, S. 199) in seinen Bemerkungen zu der Vierteljahrschr. Bd. I, S. 290—304 veröffentlichten Hymnen.

§ 14. *Die Berührungen mit dem Christenthum.*

Es gab eine Zeit, in welcher die Samaritaner oder ein Theil derselben freiwillig das Christenthum annahmen, wie dieses Apostelg. VIII, 12 berichtet wird, worauf Verhältnisse eintraten, unter denen sie nur gezwungen und dem Scheine nach Christen wurden und nachher demselben entsagten. Letzteres war besonders zur Zeit Hadrians der Fall;¹ oder in Fällen, wo sie das Christenthum annahmen, ohne dem Judenthume zu entsagen.²

Ebenso sind bezüglich der Beschneidung genau zu unterscheiden die Zeitperiode, in welcher Juden und Samaritaner, durch Verstümmelung der Beschneidung oder durch den Epiplasmos, sich als Juden unkenntlich zu machen suchten, um dadurch der ihnen aufgelegten Steuer zu entgehen, worauf schon die Worte Paulus περιτετμημένος τις ἐκλήθη, μὴ ἐπισπάσθω (1 Cor. 7, 18) anzuspielen scheinen.³

Diese freiwillige Beschneidungsentstellung ist aber genau zu unterscheiden von der als zur Zeit Hadrians den Samaritanern die Beschneidung verboten wurde.

Unter den Texten, die aus der ältesten Zeit stammen, kann hier auf No. IX verwiesen werden. Dem Verfasser desselben ist es darum zu thun, zu beweisen, dass der Taufe nicht die reinigende Kraft innewohne, wie dem Beobachten des Sabbaths und der Beschneidung. Nachdem in der ersten Strophe alle glücklich gepriesen werden, welche den Sabbath feiern, wendet er sich Strophe 2 an solche, welche diese, d. h. Sabbath und Beschneidung, durch die Taufe zu ersetzen glauben u. sagt: „Wer mit diesen beiden (Sabbath und Beschneidung) nicht getauft ist⁴, den kann selbst das grosse Meer nicht reinigen.“ Die Beschneidung nennt er Str. 18 geradezu die „Eisentaufe“⁵. Diese Ermahnung kann nur auf die Anwendung finden, welche in der apostolischen Zeit freiwillig das Christenthum annahmen.

Wie unser Text hier nur von der freiwilligen Taufe redet und hierdurch sich als ein Text, der zwischen 70—80 n. Chr.

verfasst ist, kennzeichnet, so thut er es auch bezüglich der Beschneidung. Von einem Unterlassen der Beschneidung, weil es verboten sei, redet er nicht, sondern von einer freiwilligen Verstümmelung der Beschneidung. „Trauern werden solche“, heisst es Str. 10, „wehklagen werden die, welche die Beschneidung verschneiden⁶ (verstümmeln) und ihre Vorhaut darüber erhöhen.“⁷ Aehnliche Bezeichnung für das Unkenntbarmachen der Beschneidung nennen die rabbinischen Schriften.⁸

Aus diesen hier angeführten Beispielen sollte es anschaulich werden, dass der in Rede stehende Text sehr wahrscheinlich um 70—80 n. Chr. verfasst wurde.

¹ S. Origenes c. Celsus Lib. II, 3, 1 und dazu Spartianus in Hadriano c. 14, p. 131.

² Τούτω τῷ ἔτει Σαμαρειτῶν στασιασάντων καί τινες ἔξ αὐτῶν φοβηθέντες προσῆλθον ἔξ ἀνάγκης τῷ χριστιανισμῷ καὶ δεχθέντες ἐβαπτισάνθησαν, καὶ ἕως τῆς σήμερον ἐπαμφοτερίζουσιν κ. τ. λ. Chron. Paschal. p. 336 und Nov. Const. CXLIV.

³ S. Lightfoot Horae Hebraicae (Opera Omnia Ed. Amst. Vel. II) p. 899^b.

⁴ מן דלא צבע אתרוון.

⁵ מצבוע דברזל. Sie heisst Eisentaufe, weil die Beschneidung mit dem Messer vorgenommen wird.

⁶ Hierdurch wird auch folgende Stelle in der Assumptio Moyseos VIII Edit. Fritzsche klar „. . . et filii eorum pueri secabuntur a medicis inducere acrobystiam illis.“ Ueber noch andere schwierige Stellen in der Assumptio Moyseos s. Heidenheim Vierteljahrsschrift Bd. IV, S. 63—102.

⁷ יקנון קטובי גורתה וערלתה רמה עליה.

⁸ Der Terminus technicus dafür ist מושך ערלה „die Vorhaut heraufziehen“. Wer sich dieser Operation unterzog, musste nochmals beschnitten werden (משוך צריך שימול) Jebamoth 72^a). In der angeführten Stelle, um dem Einwande, ein wiederholtes Beschneiden könnte gefährlich werden, zu begegnen, heisst es: „Zur Zeit Ben Cosiba's seien Viele nochmals beschnitten worden und hätten dennoch Söhne und Töchter gezeugt, denn es heisst ja Gen. 17, 13 המול המול selbst wenn man noch hundert Mal die Beschneidung vornehme, schade dieses nichts.“ Vgl. auch Ber. Rabba cap. 46. Tosifta Sabbath c. 16 u. a. St.

§ 15. *Die Gnosticisimen.*

Die samarit.-liturgischen Texte enthalten eine Anzahl werthvoller Gnosticisimen, unter denen eine, aus der Zeit des Magus stammende, die wichtigste ist. Sie bestätigt theilweise, was die Clementinen u. A. über Simon Magus¹ berichten. Ob in dem genannten Texte noch andere Fragmente enthalten sind, aus denen das System des Simonianismus erkennbar ist, kann erst, nachdem sämtliche Texte mit den nöthigen Erklärungen vorliegen, entschieden werden. Dieses bleibt jedoch einer späteren Erörterung vorbehalten.

Jedoch muss hier schon darauf hingewiesen werden, dass diese Gnosticisimen ihre Berührungen mit der Kabbala nicht verkennen lassen, worauf auch schon Andere aufmerksam machten. Zu einer solchen Vermuthung bietet Dan. 7, 13 einen Anhaltspunkt. Wie der l. c. genannte עהיק יומיא mit dem איה סרה der Kabbalisten verglichen werden kann, lässt sich in dem בר אנש der „Adam Kadmon“ der Kabbala erkennen.² — „Unläugbar“, sagt Baur (Die christll. Gnosis, S. 71), „hat auch die Kabbala eine sehr nahe Beziehung zur christlichen Gnosis, und man kann nicht umhin, wie dies auch von Neander am gehörigen Orte geschehen ist (man vergl. bes. Genet. Entwicklung, S. 225 ff.), die beiden Systeme sowohl im Ganzen als in einzelnen Lehren zu vergleichen.“ Jedoch kommt Baur, gestützt auf Gieselers Beurtheilung der Matter'schen Schrift, zum Schlusse, die Kabbala und die Gnosis seien als zwei parallele in naher Verwandtschaft stehende Erscheinungen anzusehen und beide seien aus einer gemeinschaftlichen Quelle geflossen. Lipsius fasst die ganze Sache bestimmter auf und nimmt eine syrisch-chaldäische Quelle an.

Hierüber wird es schwer sein, zu einem evidenten Resultate zu gelangen, jedoch sind bezüglich des Simonianismus, wenn die Clementinen verwerthet werden sollen, nur zwei Fälle möglich: Entweder waren dem Verfasser der Clementinen kabbalistische Schriften bekannt oder die

Kabbalisten entlehnten einzelne ihrer Ansichten aus den Clementinen.

Die Clementinen (Liber II, 9) lassen Simon Magus sagen: „Vultum meum commuto, ut non agnoscar: sed et duas facies habere me, possum hominibus ostendere.“ Hier sind die *דו פרצופין* (die zwei Gesichter), womit die Kabbala den „König“ und die „Königin“, welche zusammen ein Paar bilden, bezeichnet, nicht zu verkennen.

Wie sich nun aus diesem Beispiele eine Berührung zwischen Simons Lehre und der Kabbala nicht ignoriren lässt, so erscheint auch das sonstige System Simons wie die symmetrische Personification der kabbalistischen Lehre. Die Kabbalisten vergleichen die Schechinah mit der „Sonne“ und deren „Matrone“ die „Königin“ mit dem „Monde“.³ Dieses wird um so auffallender, wenn man damit Iren. 1, 23 vergleicht. Simon, erzählt Irenaeus, Helenam quandam (Recogn. II, 14 wird die Helena geradezu „Luna“ genannt) secum circumducebat, dicens, hanc esse primam mentis ejus conceptionem mater omnium, per quam initio mente concepit, angelos facere et archangelos. Hanc enim Ennoiam exilientem ex eo, cognoscentem, quae vult pater ejus, degredi ad inferiora, et generare angelos et potestates, a quibus et mundum hunc factum dixit e. c.⁴

Ohne auf die verschiedenen Darstellungen des Simonianismus einzugehen, ist für die in den samarit. Texten erhaltenen Fragmente besonders wichtig, solche Stellen heranzuziehen, in denen Simon sich selbst *Ἐστως* nennt. Baur (l. c. S. 304) meint zwar: „es sei zweifelhaft, ob sich Simon selbst „Stans“ nannte oder ob bloss seine Anhänger durch dieses Prädicat bestimmter bezeichnen wollten, was sie unter ihm sich dachten.“ Indessen scheint jedoch hierüber kaum ein Zweifel, da ja in den Clement. Homil. II, 22 klar genug gesetzt wird: . . . θέλει νομίζεσθαι ἀνωτάτη τις εἶναι δύναμις, καὶ αὐτοῦ τοῦ τὸν κόσμον κτίσαντες θεοῦ ἐνίοτε δὲ καὶ Χριστὸν ἑαυτὸν αἰνισσόμενος, ἐστῶτα προσαγορεύει . . . Noch evidenter ergiebt dieses sich aus dem Folgenden, wo

also der Grund angegeben wird, warum Simon sich „Stans“ nennt: ὡς δὴ στησόμενος αἰεὶ, καὶ αἰτίαν φθορᾶς, τὸ σῶμα πεσεῖν, οὐκ ἔχων.

Auch in der samaritanischen Liturgie hat sich die Bezeichnung „Estos“ erhalten, obschon der Name „Simon“ seine Stelle darin verloren hat. Es ist unmöglich nachzuweisen, ob der Simonianismus einer grossen Ausbeutung unter den Samaritanern sich erfreute; jedoch ist die Secte der Simonianer, die zwar zur Zeit des Origenes nur noch dreissig Mitglieder zählte, nachweisbar.⁵ Diese Secte verschwand und liess ihre Spur in der samarit. Liturgie zurück. Dass Ἐστωσ = קעים ist, bedarf keiner näheren Erörterung.⁶ In einzelnen Stellen der Vers. Samarit. wird zwar קעים gleichbedeutend mit הִי gebraucht, aber nur da, wo von hervorragenden Persönlichkeiten, von Patriarchen die Rede ist. In den meisten Fällen übersetzt jedoch der Sam.⁷ ואתהוהי durch ויהי. In der Liturgie ist jedoch קעים wenn es als Epitheton Gottes gebraucht ist, stets in der Bedeutung „Stans“ zu nehmen. So z. B. האחד החי הקעים „der Eine, der Lebende, der Stehende“, אל קעים, und in Unterschriften einzelner Stücke sogar בשם יהוה הקעים „Im Namen Jhv's des Stehenden“, קעימה שקיחה Text. VI, p. 12, Z. 8 u. A.

Die Simonianer bezeichneten ferner die Gottheit ριζωμα των όλων, womit דו אקר (עיקר) ליכלותה דלית לא נוק (l. עיקר) Text. X, S. 12, Z. 9 übereinstimmt.

Die Clement. Homil. I, 2 c. 25 berichten ferner, die Helena sei vom höchsten Himmel herabgestiegen und sei κύριαν οὐσιν, ως παμμητερα (l. παμμήτορα) οὐσίαν καὶ σοφίαν κ. τ. λ. Es nannten also die Simonianer (wie schon Neander, Genet. Entwicklung der vornehmsten gnost. Systeme, S. 348) die Mutter der ganzen Geisterwelt, den Gedanken, die Idee der Gottheit mit einem in der damaligen theosophischen Terminologie der Juden gebräuchlichen Namen. Derselben gnostischen Ansicht begegnen wir Text. VI, p. 46: „Ewiger, der mit seiner Erkenntniss durch den Anblick Geschöpfe manifestirte.“ Es ist also die von Gott

emanirte מדעה oder Erkenntniss = ἐννοία, die Geschöpfe, worunter die „Aeonen“ zu verstehen sind, wo von der Schöpfung die Rede ist.

Zu den Reisen des Apostels Thomas, dem Werke eines Gnostikers (vgl. Thilo Acta S. Thomae apostoli §§ 27 u. 47), wonach bei dem Taufakte die Mutter des Erbarmens angerufen wird . . . damit uns Ruhe werde im achten Hause d. i. also der achte Himmel, bieten die Texte eine Parallele. So wird S. 26 Buchst. Beth Z. 20 u. 21 von einem neunten Himmel als heilige Wohnung geredet; da aber wie hier u. in einer anderen Schirah gesagt ist, dass dort nur Engel wohnen, so ist der achte Himmel oder das achte Haus der Ruheort für die Seligen. Ausserdem enthält die Liturgie noch viele gnostische Fragmente u. da ganz besonders der eine und der andere Gottesname gnostischen Ursprunges ist, so geben wir eine Auswahl dieser Gottesnamen.⁹

¹ Der Geburtsort scheint nicht wie Justin (Apol. I, 26 p. 90) Gitta, ebenso Const. Apost. VI, 7, was Nöldeke (bei Lipsius, Die Quellen der röm. Petrussage, S. 34) auf גַּיְתָא, גַּיְתָא zurückführt. S. auch Harnack, Die Quellenkritik der Gesch. des Gnostic., S. 81 u. 83. Die Clem. Recogn. II, 7 . . . ex vico Gethorum, s. T. C. C. Gethonum, R. P. Gethonum, Clem. Hom. II, 22 Γετθῶν. Sehr wahrscheinlich war der Name des angeblichen Geburtsortes Simons „Gathera“. In Gathera und in dem gegenüberliegenden חמתן wohnten zwei samarit. Secten, die in der Sabbathfeier sich unterschieden. Die eine Secte beobachtete den Sabbath sehr streng, während die andere denselben weniger streng nahm. Diese בני גדר und בני חמתן (Talm. Erub. 61 a) hatten oft auch Raufereien wie dieses Aruch s. v. טַרְגָּא und Raschi z. Stelle berichten. Dieses beleuchtet auch den von Epiphan. Haer. XII angeführten dunklen Sectennamen der „Gorothener“, was wahrscheinlich aus „Gathera“ verschrieben ist. Auch der Bericht, wonach die Dositheer wie Gorothener (Hilgenfeld, Die Ketzergesch. d. Urchristenth., S. 157) die Feste gleichzeitig mit den Juden feiern, stimmt zu dem obigen Berichte, da sie mit den Juden verkehrten und sich der Entscheidung „Rabbis“ bezüglich der Sabbathfeier wegen unterwarfen. (S. Raschi z. Erubin 61 a.)

² S. Matter, Histoire critique du Gnosticisme, I, 97 ff.

³ S. Tertull. De an. c. 34. Homil. Clement. II, 25 sagt sogar Simon von der Helena: . . . αὐτὴν δὲ τὴν Ἑλένην ἀπὸ τῶν ἀνατάτων οὐρα-

νῶν κατενηνοχέναι λέγει τῷ κόσμῳ, κυρίαν οὔσαν, ὡς παμητέρα οὐσίαν καὶ σοφίαν κ. τ. λ. vgl. noch Epit. Clem. num. 27.

⁴ Ausserdem bieten die Clementinen noch Manches, das aus rabbinischen Quellen stammt. So z. B. Recogn. Clem. III, 26 erwidert Petrus dem Simon: „Ob hoc autem et prolixioribus indiguit mundus iste temporibus; donec animarum, quae praedestinatae sunt, ad expletionem (Cand. S. T. explanationem ist falsch), ejus, numerus impletur etc.“ Ferner Recogn. Clem. II, 57: „Tum Simon: Tantumne erras Petre, ut nescias, quia animae nostrae a bono Deo sunt, ille omnium praestantiores; sed captivae deductae sunt in hunc mundum?“ Zu beiden Stellen liefert Talm. Jebamoth 62 a einen passenden Beleg: אִין בֶּן דָּוִד בָּא עַר שִׁיכְלוּ כָל נַשְׁמוֹת שְׁבַגְוָה „der Sohn Davids kommt nicht bis alle Seelen aus dem „Guf“ ausgegangen sind“. Die Bezeichnung גֹּף ist dunkel, jedoch führt Raschi erläuternd an: אִין אֲוָצֵר שְׁמֵי גֹף d. h. ein אֲוָצֵר Verwahrungsort, also ein eingeschlossener Raum, dessen Name גֹּף ist. Es ist also (vgl. J. Levy, Neuhebr. u. chald. Wörterbuch s. v. גֹּף) „das Himmelsbehältniss, in welchem die zu inkorporirenden Seelen aufbewahrt sind“.

⁵ S. Origenes c. Cels. I, p. 42 (Ed. Spencer, Cantab. 1658).

⁶ Auch Philo (de nom. mutatione 1052) nennt den höchsten Gott ἔστῶς, κατὰ αὐτὰ τὰ ἔστῶς.

⁷ So z. B. übers. d. Vers. Sam. Gen. 47, 28 וְאֶתְקַעִים יַעֲקֹב, וַיְהִי יַעֲקֹב וַיִּשְׁכֵּן בְּעֵשֶׂת וַיִּשְׁכֵּן בְּעֵשֶׂת וַיִּשְׁכֵּן בְּעֵשֶׂת Gen. 50, 22 וַיִּשְׁכֵּן יוֹסֵף וַיִּשְׁכֵּן יוֹסֵף וַיִּשְׁכֵּן יוֹסֵף. Vgl. hiermit Deut. 33, 7 wo die V. S. וַיִּשְׁכֵּן יוֹסֵף einfach durch וַיִּשְׁכֵּן wiedergibt. Ebenso übers. alle Codd., mit Ausnahme von Cod. C., sämtliche Stellen im Geschlechtsregister Gen. 5 וַיִּשְׁכֵּן, וַיִּשְׁכֵּן; ebenso Gen. 9, 28 וַיִּשְׁכֵּן übers. alle Hss. וַיִּשְׁכֵּן, nur Cod. C. וַיִּשְׁכֵּן. Sehr bezeichnend ist es, dass in dem Geschlechtsregister der Semiten, Gen. 11, 10—26, die Edit. Peterm. für sämtliche Söhne Sem's, Sem ausgenommen, immer וַיִּשְׁכֵּן durch וַיִּשְׁכֵּן übersetzt. Diese Bevorzugung der Semiten und Patriarchenhäupter soll aber durch die schon von Philo gegebene Begründung verständliche sein, da alle die sich zu Gott erheben, ihm ähnlich werden und befreit von der wandelbaren γενεσις. Da nämlich nach Philo (de nom. mutatione p. 1052) Gott sich als ἔστῶς, κατὰ τὰ αὐτὰ ἔστῶς manifestirt, so lässt er auch die Frommen ihm ähnlich werden: „ο προσιων θεω στασεως ἐφιενται, ὁ δε ἀπαλλαττομενος ατε γενεσει τη πρεπομενη πρωσιων κατα το εἶκος φορειται (De posteritate Cain ed. Mangey T I p. 230).

⁸ Walton Lex. Heptagl. I, Col. 358 übersetzt מדעה מן מצפית מבלד: „Intellectus ex testimoniis tuis attonitas reddit creaturas tuas“ und verstand weder מצפית noch מבלד. Das erstere ist von צפה „schauen“ abzuleiten und damit Lib. Jezira Abschn. II, Mischna 5 zu vergl. צופה ומימר עושה כל היצור „schauend und redend machte

er alles Gebilde“ u. s. w., das dunkle מבלר ist mit dem ar. بَلَد „substitit“, „sich etwas vorstellen“ d. h. hier sich durch seine Geschöpfe zu „objectiviren“, also manifestiren. Schon Grätz macht (Gnosticismus u. Judenthum, S. 110) auf die überraschenden Aehnlichkeiten des Buches Jezira mit den Clementinen aufmerksam.

9 אל אמונה ואל עון, אל קעים, אלהי הבשר, אלהי הרוחות, אלהות, אלא, חילה, חיולה, חיוול, התדור, היכולה, האחד, החי, הקעים, אוצר הרחמים, ארכון, צור, הישועה, מרון החיה, מה לכל, ארון התקומה, חיה, הקעים, חנונה, חיולה, השם הקדוש, השם הגדול, השם, צור, אוצר הרחמים, הרבואן, מעין הדעת, מלכה, מלכא דעל, מלוך הרוחות, שם הסתר שם הכבוד, שם העצום, שם הכבוד, יהומם על כל מעשה, לעלה על כל מאום, הקדם הפנימה, רמה

IV.

Die Texte der dritten Periode.

§ 16. Die Sprache.

Die Texte dieser Periode, die wohl im 8. Jahrhundert begonnen haben mag, sind in der neuhebräischen Sprache verfasst. Zu ihnen gehören der grösste Theil der Schiroth und viele Hymnen. Nachdem durch die Araberherrschaft die Bewohner Samarias ihre Volkssprache nach und nach verlernten, waren die liturgischen Schriftsteller darauf angewiesen, ihre Arbeiten in der hebräischen Sprache abzufassen, da doch schon durch das Lesen des Pentateuchs diese Sprache den Gelehrten unter ihnen nicht unverständlich sein konnte, und selbst den Ungebildeten im Volke wurde das Verständniss des Hebräischen durch die arabische Sprache vermittelt. Auch ist es aus dem S. X angeführten Citate aus Abischa's Schirah ersichtlich, dass man wünschte die hebräische Sprache wiederum zur Blüthe zu bringen. Der hebr. Wortschatz des Pentateuchs reichte jedoch nicht aus, um die nicht selten arabischen Schriftstellern entnommenen

Bildern wiederzugeben. So musste man neue Worte bilden und mitunter auch neue Ausdrücke schaffen. Die einmal bei den Samaritanern erblich gewordene nachlässige Orthographie, machte es eher möglich Buchstaben zu versetzen, wiederum andere einzuschieben, worüber die Scholien zu vergleichen sind. Diese Veränderungen sind nicht allein nach der phonetischen Norm zu beurtheilen, sie rühren mitunter von nachlässigen, unwissenden Abschreibern her. Solche verunstaltete Worte bürgerten sich nach und nach ein und dienten nicht selten als Form zur Nachbildung ähnlicher Worte. Die Abweichungen, welche uns im nachexilischen Hebräisch begegnen, sind hier zahlreich vertreten. Ausser den willkürlichen Pluralbildungen, stösst man hier und da auf ganz verunstaltete Formen, für die zwar theilweise auch im alttestamentlichen Canon sich Vergleichen darboten. Wenn z. B. Ismael wiederholt dem Anschein nach Worte mit der doppelten Pluralbildung ausstattet ואתותים ונפלאותים (V. 7) so können damit die Dualbildungen גדרותים Jos. 15, 36 u. המתים 2 Reg. 25, 4. Jes. 22, 11 und Jerem. 39, 4 verglichen werden. Jedoch gebraucht Ismael wahrscheinlich einen doppelten Plural, um die Intensität der Wunder zu bezeichnen, wofür Markah's Auslegung als Beleg dienen kann. Markah lässt die Aegypter zehn Mal im Meere den Tod erleiden: עסרת זבנין כפרו במצרים ועסרת זבנין קטלו בים „Zehn Mal verleugneten sie in Aegypten (d. h. sie widersetzten sich den Wundern) und zehn Mal wurden sie im Meere getödtet. (Cod. Oriental. Berol. 522 p. 42^a).

Ausser diesen willkürlichen grammatikalischen Abweichungen bieten diese Texte noch eine Reihe anderer Abnormitäten dar, worüber die Scholien Eingehenderes enthalten werden. Hier soll nur noch die Neubildung einzelner Substantive berührt werden. Von der schon im Hebräischen vorkommenden Nomenbildung auf תה (vgl. Gesen. Lehrgeb. § 120 u. 122) machen die neuhebräischen samaritanischen Texte den unbeschränktesten Gebrauch und formiren nicht bloss aus Verben, sondern auch aus Adjektiven, Adverbien u. a. Substantive,

so z. B. שְׁפָרוּתָה „Schönheit“, זְרִיזוּתָה „Schnelligkeit“, שְׂגִבוּתָה „Erhöhung“, דְּלוּתָה „Armuth“, סִיבוּתָה „Greisenalter“, שְׁפַעוּתָה „Strömung“, טְלוּתָה „Kindheit“, מַעֲטִית „Minderheit“ und noch viele Andere. Ausserdem bilden sie neue Worte und legen bekannten Worten eine andere Bedeutung bei, z. B. מִסַּר „verwandeln“ XIV Buchst. Zade Z. 8. קִצַּת Streit XIV Buchst. „He“ Z. 7. תַּמְחָה reden ib. Buchst. Zade Z. 12 u. A.

Die in den Texten vorkommenden Gräcismen und Arabismen werden in den Scholien besprochen. Hier sollen nur einige eigenthümliche Ausdrücke zum besseren Verständnisse der Texte angeführt werden. וַיִּשְׁלַחוּ לְשׁוֹנָה „und sie sprachen“ XIV Buchst. Jod Z. 6 מִשְׁלַח הַלְשׁוֹנִים „ungebunden reden“, Schirah ben Manir's Nr. II Z. 2, וַיִּשְׁתַּק מִמּוֹ לְשׁוֹנוֹ „und er schwieg stille“ Schirah Meschalmah's Buchst. „Jod“. וַקּוּלָה „er vernahm eine Stimme“ XIV Buchst. „Mem“ Z. 16. וַיְחַדְדֵּן תְּפִלָּתוֹ „und er schärfte sein Gebet“, d. h. er betete inbrünstig, XV Buchst. „Ain“ Z. 12. וַיִּשְׁמָע וַיִּשְׁמָע „und er hörte ihn an“ XIV Buchst. „Mem“ Z. 3. וַיִּשְׁלֹמוּ בֵּינֵם תְּנוּ „und sie begrüßten sich gegenseitig“ XIV Buchst. „Nun“ Z. 17 u. A.

Ausserdem seien hier noch einzelne bildliche Ausdrücke verzeichnet: אֲלַבֵּשׁ אִימָנוּתָה „den Glauben anziehen“ (Ephes. VI, 11 Schirah Meschalmah's Buchst. „Daleth“. וַשְׂמַתוֹן עַל לְבָבִי „und ihr legtet eine Decke auf mein Herz“, d. h. verhüllet es (ein paulinisches Bild 2 Corintherbr. 3, 15) XVIII Buchst. „Sain“ Z. 29. מִרְצַע הַשׁוּבָה „Pfrieme der Busse“ Schirah Abraham's Buchst. „Daleth“ בַּגְד עֲוֹנָה „das Sündenkleid“ Schirah Salmah's Buchst. „Jod“. דְּמַעֲרוֹת דְּמִים „Blutthränen“ ib. Buchst. „Jod“ מִזְבַּח הַצְּלוּת „Altar des Gebetes“ Schirah Salomos Buchst. „Alef“ נֶסֶח הַזְּמִירוֹת „Trankopfer der Gesänge“ Schirah Abraham's Buchst. „Alef“. הַיָּם „das Meer“ d. h. die Torah Schirah Meschalmah's Buchst. „Daleth“ (vgl. הַיָּם הַתַּלְמוּדִי Meer des Talmud's) יָם הַדַּעַת „Meer der Erkenntniss“ Schirah Salomos Buchst. „Alef“. יָם אֲשֶׁם „Meer der Schuld“ ib. Buchst. „Alef“. יָם הַטְּהָרָה „Meer der Reinigung“ Schirah Salomo's Buchst. „Alef“.

„Räucherwerk der Lobgesänge“ und „Altar der Busse“ Schirah Salomon's Buchst., „Alef“. „Sündenfessel“ in der Hymne 19651 Cod. M. SS. v. 7, u. v. A.

§ 17. *Die Schiroth.*

Obwohl in fast allen Schiroth am Ende einer jeden Strophe die Seitenzahl genau angegeben ist, so finden sich dennoch in der Anzahl der Zeilen manche Differenzen. Es ist bei den meisten dieser Dichtungen nicht nur wegen der einfacheren Vokalisation, sondern auch schon darum, weil die Sylbenzahl oft vielfach abweicht, fast unmöglich, das ihnen zu Grunde liegende Versmass zu erkennen. Weniger schwierig ist dieses bei einzelnen Hymnen, und soll hierüber, nachdem die sämmtlichen Hymnen und Schiroth veröffentlicht sind, in der Schlussabhandlung das Nöthige mitgetheilt werden. Zum Verständnisse der Schiroth ist es jedoch nöthig, schon jetzt auf Einzelheiten aufmerksam zu machen. Die Verfasser geben ihre Namen akrostisch an, und erlauben sich manche Willkürlichkeiten. In den Schiroth geschieht dieses am Anfange einer jeden Zeile und in den kleineren Schiroth am Anfange eines jeden Verses, und sind alle diese Buchstaben mit einem Sternchen bezeichnet. Manche Dichter haben auch, um ihre Namen anzugeben, gerade mit dem Buchstaben des Alphabetes, mit dem ihr Name beginnt, angefangen, so z. B. XVII Nathaneel. Auch in der alphabetischen Reihenfolge verfahren sie oft sehr willkürlich. So z. B. XVI V. 9 u. 18 werden, um scheinbar das ganze Alphabet zu verwerthen, einfach die Buchstaben angegeben, wie dieses an den bezeichneten Stellen, durch beigefügte Sternchen kennbar gemacht ist. Ferner ist noch zum Verständnisse dieser Texte zu bemerken, dass zur Herstellung des Reimes Buchstaben völlig umstellt und getrennt werden. So z. B. steht XIV Buchst. „Vav“ Z. 16 des Reimes wegen st. בניו; ib. Buchst. „Lamed“ Z. 7 תליו st. תלוי. XV Buchst.

„Lamed“ Z. 6 עבריִשׁ st. עבריוֹה. XIV Buchst. „Teth“ Z. 9 schliesst mit שי und steht die andere Worthälfte שם Z. 10. XV Buchst. „Lamed“ schliesst Z. 7 mit תש und steht die Schlusssylbe ליכֹן Z. 8.

§ 18. *Die Einwirkungen des Mohammedanismus.*

Die Ausbreitung des Islams konnte den Samaritanismus nicht unberührt lassen. Nach der samarit. Chronik soll Mohammed den Samaritanern viele Wohlthaten erwiesen haben, jedoch liefert die samar. Liturgie dazu gerade den Gegenbeweis, da die Mohammedaner u. Esau=Edom verflucht werden.

Der Einfluss, welchen der Islam auf den Samaritanismus ausübte, kann aus dem Umschwung in der Anschauungsweise über die Gottheit und die Eschatologie nicht verkannt werden. Einzelne mag es auch zu jener Zeit gegeben haben, in welchen die sadducäischen Ansichten ihre Vertreter fanden, wie dieses das S. XXX angeführte Citat beweisen dürfte. Die Antignostiker unter den Samaritanern, sowie solche, welche der Christenpartei, die sich bei den Samaritanern nicht verkennen lässt, nicht hold waren, mögen es nicht verschmäht haben, die Ansichten mohammedanischer Schriftsteller zu verwerthen. Aus der Liturgie lassen sich Belege anführen, die dafür zeigen, dass die übertriebenen monotheistischen Ideen mohammedanischen Schriften entnommen sind. So wird z. B. Text VI von Gott gesagt: „Er nimmt weder zu noch ab, er steigt nicht hinauf noch herab, er geht und kommt nicht, er stirbt und vergeht nicht, er ist ohne Herz und Gedanken, weiss dennoch was zukünftig sein wird und gegenwärtig ist. Ohne Augen sieht er alles Verborgene und alles Offenbare ist ihm nicht verborgen, obschon der Tag ihm nicht leuchtet und die Nacht ihn nicht verdunkelt.“ Treffende Parallelen hierzu bieten mohammedanische Schriftsteller, wie solche Pockock in s. Specimen Historiae Arabum p. 227 bietet. Ganz ähnliche Ansichten finden sich bei solchen jüdischen

Schriftstellern, welche mit den Mohammedanern in Berührung kamen. Man vergleiche z. B. Maimonides More Nebuchim I Cap. 1, ff. und Salomon Gabirol in der „Königskrone“. Dass aber gerade Maimonides wegen dieses starren Monotheismus von hervorragenden jüdischen Gelehrten bekämpft wurde, ist eine bekannte Thatsache. Bei den Samaritanern blieb dieser Einfluss nicht ohne Folgen, wie sich das ganz besonders in den christologischen Ansichten sehr klar zeigt. Um aber die christlichen Ansichten, woran sich noch manche Reminiscenz, die die Liturgie erhalten hat, völlig auszumerzen, wird Moses zum Gegenchristus erhoben.

§ 19. *Moses als Messias.*

In der samarit. Liturgie sind bezüglich der Christologie zwei Strömungen nicht zu verkennen. Den alten Samaritanern war Moses der grösste Prophet. Markah bezeichnet z. B. Moses in allen seinen Schriften als den grössten Propheten, den er jedoch erst am Horeb die Weihe hierfür empfangen lässt. In der Schrift, worin er den Tod Moses schildert, sagt er: Es giebt nur einen Gott und keinen Propheten ausser Moses des Amrams Sohne. (Cod. Or. Berol. 522 p. 202^a). Ganz anders gestalteten sich die Ansichten über Moses in der dritten Periode. Um der Ausbreitung des Christenthums entgegenzuwirken, ward Moses als der verheissene Messias geschildert, welcher als „Tehaf“ Zurückkehrender wiederkommen sollte. So nennt Ben Mania in seiner Schirah Buchst. Sain Moses geradezu Messes! Moses musste darum auch eine übermenschliche Geburt vindicirt werden. Er war das erste Geschöpf; Gott schuf ihn im Anfange „ein Licht vom heiligen Lichte“ (vgl. Schore Abdiel's S. 40 Buchst. Cheth Z. 3). Gott bereitete ihn (Moses) vom Lichttropfen, der sich von Stamm zu Stamm, von einem Patriarchen zum andern bis zu Amram emanirte und dann in den Leib der Jochebed hinabstieg! Ein Engel erschien Amram, befahl ihm der Jochebed beizuwohnen und von dem Augenblick

an, als er in den Leib der Jochebed hinabstieg schien seine Sonne wunderbar. Er ward geboren in der siebenten Stunde, am siebenten Tage und im siebenten Monate. Die Engel freuten sich seiner Geburt und das Feuer am Himmel offenbarte seine Schönheit und sprach: Dieses geschieht wegen dieses Kindes; es wird über euch herschreiten, ohne seine Füße zu verwunden. Den Neugeborenen verbarg Jochebed im Freien. Als das Kästlein mit dem Knaben ausgesetzt wurde, stellte der Fluss seine Strömung ein. Die Engel זלפה und כבלע פנאל אנוסה kommen begleitet von einer Engelschaar vom Himmel herab, tragen das Kästlein u. s. w. (S. 29 Buchst. Sain Z. 1—20 und Buchst. Cheth Z. 6—10) S. 40 Buchst. He und Buchst. Vav Z. 1—3. So hatte diese ganze Verherrlichung Moses keinen anderen Zweck, als die Christologie zu bekämpfen, wie dieses S. 32 Buchst. Lamed Z. 7 sehr klar hervorleuchtet.

§ 20. *Gesetzliche Entscheidungen u. Schriftauslegungen.*

Wie bei den Juden die „Fragen und Antworten“ gewöhnlich Rechtsgutachten genannt wurden, so hatten diese auch die Samaritaner, wovon sich ein Theil meistens von Markah herrührend erhalten. So z. B. S. 13 ward die Frage aufgeworfen, ob ein Priester, der sich verging, wiederum nach vollzogener Busse seine frühere Stellung einnehmen könne. Markah antwortet: Wenn Jemand ein Opfer das ohne Fehler ist in der Stiftshütte zum Opfer bringt, es aber an Zeit fehlte um es zu opfern und es während der Wartezeit fehlerhaft wird, kann es dann zum Opfer dargebracht werden? Eben- sowenig konnte also ein Priester der sich vergangen, jemals wieder in sein Amt eintreten. Auf diese Weise werden gesetzliche Fragen beantwortet, wovon wir hier nur vorläufig ein Beispiel anführen.

Die Schriftauslegungen sind meistens allegorisch und sehr oft nur ganz dem jüdischen Midrasch gleich mit häufiger Anwendung der „Gematariah“. So z. B. S. 38 XV Buchst.

Aleph Z. 9—15 und Beth Z. 1—6 der Name אדם. Aleph ist Anfang des Alphabets und Anfang des Gottesnamens אלהים. Der zweite Buchstabe im Namen Adams ד deutet auf die 4 Bestandtheile „Erde, Feuer, Luft, Wasser“ und auf die 4 Jahreszeiten, ferner auf die 4 Buchstaben des Tetragrammaton. Der dritte Buchstabe im Namen Adam מ ist der Anfangsbuchstabe „Moses“. Das „Mem“ zweimal genommen, ergiebt die Zahl 80, was auf das zweimalige Fasten hindeutet, als Moses die zwei Tafeln empfing. Hiermit soll angedeutet werden, dass „Adam“ ein Vorbild der Zukunft war.

Ab Saida erklärt in seiner Schirah für den Versöhnungstag den Namen Jhvh wie folgt:

Das י bedeutet die zehn Worte, ה die fünf Bücher des Pentateuchs, ו die sechs Schöpfungstage, ה enthält die Anzahl der Buchstaben von אלהים.

Berichtigungen.

Während Prof. Herm. Dr. Strack (Centralbl. 50. 1884) unsere Emendationen in der Genesisausgabe als scharfsinnige bezeichnet und der ungenannte Recensent (Allg. luth. Kirchenz. No. 1. 1885) von den Verdiensten redet, die sich der Herausgeber um die Verbesserung vieler Stellen erworben hat, versucht Dr. K. Vollers, der die von Petermann begonnene Ausgabe fortsetzt in der deutschen Literaturzeit. No. 52, 1884 u. im deutschen Lit.-Bl. f. oriental. Philol. II, 3 die neue Ausgabe anzugreifen. Auf die Angriffe V.'s. einzugehen gestattet der Raum nicht. Auch ist es unnöthig, da die Leser leicht den Zweck dieser ganzen Kritik errathen können! Hier nur einige Beispiele.

Im Texte blieb das dunkle טלם (Gen. 1, 1) stehen, während in den Scholien dieses Wort als Corruption eines arabischen Wortes „schaffen“ gedeutet ist. Diese Vermuthung bestätigt der Cod. Vatic. (s. Kircherus, Oedip. Aegypt. I, p. 369) durch die folgende Leseart: בקמא דטלם אלהה d. i. „Im Anfange, als Gott schuf“. Auch in der samarit. Liturgie wird טלם in der Bedeutung „schaffen“ gebraucht. Ebenso liest die koptische Pentateuchübersetzung, wie Kircher (Turr. Babyl. III p. 176) mittheilt, τελεμεξ = טלם „schaffen“. Die Emendation (Gen. 1, 21), תנקסים = תלקסים, kann von Niemandem, der die aramäischen Versionen zu verwerthen versteht, als richtig verkannt werden. Wer überhaupt die rabbinische Literatur nicht kennt oder heranziehen will, kann in der Erklärung samaritanischer Texte nur sehr Unvollkommenes leisten. Wir haben in den Scholien zu Gen. II, 13, nachdem darauf hingewiesen wurde, dass die Araber den Nil zu den Paradiesströmen zählen und die LXX, Jer. II, 18 „Schichor“ Γηών übersetzt, gesagt, es sei anzunehmen, der samaritanische Uebersetzer habe unter „Gichon“ den Nil verstanden und man könnte statt עסקוף, da „Ain“ Epenthet. ist. סכור = שחור lesen. Auch diese Emendation stellt Vollers in Frage! Nun können noch einige Stellen aus Markah's Schriften angeführt werden, welche diese Emendation bestätigen. Cod. Orient. Berol. No. 522, p. 6 a lässt Markah Gott Moses am Horeb sagen, er werde den „Nil“, den Markah geradezu „Gihon“ nennt, schlagen ויהי לך דן סימנה בה את קטיל גיחון ברה דעדן; Wir können daher den Rath Vollers, Emendationen wie Gift zu meiden, nicht befolgen und mögen ihm gerade die folgenden Beispiele aus seiner Textausgabe beweisen, wie nöthig Emendationen sind.

Lev. XIII, 21 übersetzt die Vers. Sam. ושפלה, ושניה und Vollers macht keinen Versuch, diese sinnlose Leseart zu verbessern. Hier ist װ mit װ verwechselt und וצניה „bescheiden, niedrig“ zu emendiren.

Lev. XIII, 36 übers. Cod. A דצהוב, שפיפה was sinnlos ist, und wofür שפירה = Symm. στυλβη und Jon. מצלהב zu lesen ist.

I.

Codd. Noo. 19017, 19019, 19020, 19650. Add. MSS.

לך^a לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר הראך^b
 וואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והוי ברכה^c וואברך מברכך^d
 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד עלון מורא והכנעני אז^e
 בארץ^e ויראה יהוה אל אברם ויאמר לו לזרעך אתן את הארץ הזאת
 ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו^f ויעתק משם ההרה מקדם אל
 בית אל ויט אהלו בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה
 ויקרא בשם יהוה^g ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה^h וואברם כבד מאד
 במקנה בכסף ובזהב וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום
 אשר היה שם אהלו בתחלה בין בית אל ובין העי אל מקום המזבח
 אשר עשה שם בראישונה ויקרא שם אברם בשם יהוהⁱ וראה מן
 המקום^k קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה^l ויעל
 אברם ויבא וישב באלוני מורא אשר בחברון ויבן שם מזבח
 ליהוה^m ויהם בעלי ברית אברםⁿ ויברך את אברם ויאמר ברוך
 אברם הרמתי את ידי אל האלהים אל עליון קני שמים^o אחר
 הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא
 אברם אנכי מגן לך ושכרך ארבה מאד^p ויאמר הבט נא השמים
 וספר הככבים ויאמר לו כה יהוה זרעך^q וזהאמן ביהוה ויחשבה לו
 צדיקה^r ויאמר אליו אני יהוה^s ויאמר לאברם ידוע תדע כי גר יהיה
 זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה וגם את
 הגוי אשר יעבדו הן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול^t ביום ההוא
 כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת
 מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת^u ותקרא שם יהוה הדבר

^a Genesis Cap. XII, V. 1. ^b V. 2. ^c V. 3. ^d V. 6. ^e V. 7.
^f V. 8. ^g V. 9. ^h Cap. XIII, V. 2. ⁱ V. 14. ^k V. 17.
^l V. 18. ^m Cap. XIV, 13. ⁿ V. 19. ^o Cap. XV, V. 1.
^p V. 5. ^q V. 5—6. ^r V. 7. ^s V. 13, 14. ^t V. 18. ^u Cap.
 XVI, V. 13.

אלוה אתה אל ראה^a ואברם בן שמונים שנה בלדת הגר את ישמעאל לאברם^b ויהי אברם בן תשעים ותשע שנים ויראה יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים ואתנה בריתי ביני ובינך^c ואני הנה בריתי^d והקמתי את בריתי לברית עולם ואתה את בריתי^e זאת בריתי^f והיתה לאות ברית^h והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ביום השמיניⁱ וברכתי אותו וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיו^k וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו^l ואת בריתי הקים את יצחק^m ויעל אלהים מעל אברהםⁿ כל זכר באנשי בית אברהם...^o והשענו תחת העץ^p והו עמד עליהם תחת העץ^q ויהוה אמר המכסה אני מאברהם את אשר אני עשה ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ כי ידעתיו למען אשר יצוה אברהם את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדיקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו (אהיה אשר אהיה)^r הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי וישכם אברהם בבקר אל המקום^t ויזכור אלהים את אברהם^s וייתפלל בעדך וחיה^v וייתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלה^u (כן ירפה יהוה כל מחלצינו)^w ואלהים עמד בכל אשר אתה עשה^x ויכרתו שניהם ברית בבאר שבע^y ויקרא שם המקום בשם יהוה אל עולם^z והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם^{aa} ולך לך אל הארץ המוריה והעלהו שם על אחד ההרים אשר אמר אליך וישכם אברהם בבקר ויקם וילך אל המקום^{bb} וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק^{cc} ונשתהוי ונשוב עליכם^{dd} ויבאו אל המקום ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו^{ee} ויקרא אברהם את שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה^{ff} כי ברוך אברכך והרבה ארבה את זרעך ויירש זרעך והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי^{gg} ויהוה ברך את אברהם בכל^{hh} יהוה אלהי השמים אשר לקחני יהוה אלהי אדוני אברהםⁱⁱ ויברכו את רבקה^{kk} ויצא יצחק

a V. 16. b Cap. XVII, V. 1, 2. c V. 4. d V. 7. e V. 9. f V. 10. g V. 11. h V. 13, 14. i V. 16. k V. 19. l V. 21. m V. 22. n V. 23. o Cap. XVIII, V. 4. p V. 8. q V. 17, 18, 19. r Cap. XIX, V. 19. s V. 27. t V. 29. u Cap. XX, V. 7. v V. 17. w Cap. XXI, V. 22. x V. 27 u. 28. y V. 33. z Cap. XXII, V. 1. aa V. 2, 3. bb V. 4. cc V. 5. dd V. 9. ee V. 14. ff V. 17, 18. gg Cap. XXIV, V. 1. hh V. 7. ii V. 60. kk V. 63.

לשוה בשדה לפנות ערב^a ויברך אלהים את יצחק וישב יצחק^b ויעתר יצחק ליהוה ויעתר לו יהוה^c ויזרע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא מאה שערים ויברכהו יהוה^d ויאמר כי עתה הרחיב יהוה^e כי עמך אנכי וברכתוך^f ונכרתה ברית עמך^g עתה אתה ברוך יהוה^h ואכל בעבור תברכני נפשך ואכלה ואברכך ואכל בעבור אשר יברכך ברכה בעבור תברכני נפשך ויברכהו למען תברכך נפשי ויברכהו מלא אשר ברכהו יהוהⁱ ייתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב הגן ותירש ועבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיד וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכך ברוך (מרי הקים לנו זאת הברכה ולכל קהלינון) ואל שדי יברך אתך ויברך והיית לקהל עמים ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך^k לברך את יעקב . . . בעבור תברכני נפשך^l ואברכהו גם ברוך יהיה^m ברכני גם אני אביⁿ ויקח את ברכתך^o והנה אתה לקח ברכתי הלא אצלת לי ברכה^p הברכה אחת הי לך אבי ברכני גם אני אבי . . . על הברכה אשר ברכו אביו^r ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו^s ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים ויתן לך את ברכת אברהם אביך לך ולזרעך אתך . . . כי ברך יצחק את יעקב בברוכו אתו^t וישא יעקב רגליו וילך ארץ בני קדם^v ויזכר אלהים את רחל ויקרא את שמו יוסף^w ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף . . . אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה ואשר נדרת לי שם נדר ועתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל הארץ אביך והטיב עמך . . . ועתה לכה נכרתה ברית . . . ויפגעו בו מלאכי אלהים ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים^{aa} והיה המחנה הנשאר לפלטה ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק הוה האמר אלי שוב אל ארצך ואל מולדתך ואטיב עמך קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך ואתה אמרת היטב היטב עמך ושמתני את זרעך כחול הים^{bb}

^a Eine Glosse, die kein Pentateuchmss. hat. ^b V. 21.
^c Cap. XXVI, 12. ^d V. 22. ^e V. 24. ^f V. 28. ^g V. 29.
^h Cap. XXVII, V. 19 erweitert und frei bearbeitet, wovon sich keine Spur in den MSS. des Pentateuchs findet. ⁱ V. 28.
^k V. 30. ^l V. 33. ^m V. 34. ⁿ V. 35. ^o V. 36. ^p V. 38.
^q V. 41. ^r Cap. XXVIII, V. 1. ^s V. 3, 4. ^t V. 6. ^u Cap. XIX, V. 1. ^v Cap. XXX, V. 22. ^w V. 25. ^x V. 36. ^y V. 44.
^z Cap. XXXII, 2, 3. ^{aa} V. 9, 10, 11. ^{bb} V. 13.

^aויצו את הראשון ^bויאבך איש עמו עד עלות השחר ^cויאמר שלחני
 כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני ^dויזרח לו
 השמש כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני
^eואת ילידיה ראשונה ואת רחל ואת יוסף ^fואחר נגש יוסף ^gותרצני
 קח נא את ברכתי ^hויחן את פני העיר ויקנא את חלקת השדה
ⁱויצב שם מזבח ויקרא לא אל אלהי ישראל ^kוהטהרו וחליפו
 שמלותיכם ונקומה ונעלה בית אל ^lכי שם נגלא אליו האלהים ^mאני
 אל שדי פרי רבי ⁿוייעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו מצבת
 אבן ויוסף עליו נסך ויצק עליו שמן ^oובני רחל יוסף ^pאלה תולדת
 יעקב יוסף ^qויביא יוסף ^rוישראל אהב את יוסף ^sויחלם יוסף ^tוהנה
 השמש והירח ^uויאמר ישראל אל יוסף ^vוילך יוסף ^wויהי כי בא
 יוסף ויפשיטו את יוסף וימשכו ויעלו את יוסף וימכרו את יוסף
 ויביאו את יוסף ^xוהנה אין אין יוסף ^yויקחו את כתנת יוסף ^zטרף
 טרף יוסף ^{aa}והמדנים מכרו את יוסף ^{bb}לאמר זה יצא ראשון ^{cc}ויוסף
 הורד מצרימה ^{dd}ויהי יהוה את יוסף ^{ee}וימצא ^{ff}ויברך יהוה את
 בית המצרי ^{gg}ויעבד כל אשר לו ביד יוסף ויהי יוסף יפה תאר
 ויפה מראה:

II.

MSS. Nablus.

יתרבי זה השם הקדוש אחר הזו יהוה הנכבד ואין עוד מלבדו
 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד מלבדו ברוך יהוה אלהינו
 אשר לו השם הנכבד והישר יתהלל נפול לבבנו וילבב זרענו ונירא
 אתו נהבה ונדרשה עשרת דברי הברית אשר דבר בחורב מתוך האש
 ביום הקהל

יהוה אל רחום והנון סלח לנו מרי ולאבותינו בחסדיך מכל
 אשר חטאנו שגגנו ופשענו פניך אה אדני אהיה אשר אהיה
 זכור לעבדיך לאברהם וליצחק וליעקב אדני בעמלם אל תפן אל

^a V. 18. ^b V. 25. ^c V. 27. ^d V. 32. ^e Cap. XXXIII,
 V. 2. ^f V. 7. ^g V. 10, 11. ^h V. 18, 19. ⁱ V. 20. ^k Cap.
 XXXV, V. 2, 3. ^l V. 7. ^m V. 11. ⁿ V. 12, 13. ^o V. 24.
^p Cap. XXXVII, V. 2. ^q V. 2. ^r V. 3. ^s V. 5. ^t V. 9.
^u V. 13. ^v V. 17. ^w V. 23. ^x V. 29. ^y V. 31. ^z V. 33.
^{aa} V. 36. ^{bb} Cap. XXXVIII, V. 28. ^{cc} Cap. XXXIX, V. 1.
^{dd} V. 2. ^{ee} V. 4. ^{ff} V. 5. ^{gg} V. 6.

קשינו ואל רשענו ואל חטאתינו אנחנו הרשעים והחטאים פני גדלך
ואתה יהוה אל רחום וחנון ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף
אנחנו וסלחת לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו אדני הרחום בשמך הגדול
הצל אתנו מכל דבר שקר ואושיע אותנו מכל תועבה וטהר נפשותינו
מכל שקוצינו וקדש גויותינו מכל טמא וסלח לנו מרי ולאבותינו
בחסדך מכל אשר חטאנו ושגגנו ופשענו פניך אה אדני נמול לבבינו
ונשוב אליך בכל לבבנו ובכל נפשנו ונ(א)הבך בכל לבבנו ובכל
נפשנו ובכל מאדנו לטוב לנו נשאל חסדך וטובך ורחמיך וחסדיך
תמלי אתנו לשמר משמרתך הקותיך ומצותיך ומשפטיך כל הימים:

III.

Cod. Harlej. No. 5514. Pag. 54 a.

.....
אלם ויבטאני ריקם וימלאני מיכל וישביע רעבי וירוה צמאי וילביש
ערימותי והשכין מגריי ובעת צרתי יענני וביום להצני ימצא לי
השומיר אתי מתולדות יום ומהר(הר)ות לילותה ישגיבני מגני
אשר לא יבלי וצפני אשר לא יאבד וזכורי אשר לא ישכח ותנן לי
אשר (לא) בעצב כפי והנחלני אשר לא ביגע ידי ועמד וביננה
איך לשלחם המעש(ה) (א)ותו אם כחפצו. אם ישיגי הוא המצליח
ואם לא הוא המנחי להרבות טוב באחרית כאשר דבר בתורה
הקדושה למען ענותך ולמען נסותך להטיבך באחריתך. ברוך אשר
לא יפקד טובו בלחץ וברבה וברוך שם קדשו לעולם:

p. 55 b. אברכהו על ארה החיים אשר הישר לפנינו ועל דרך הטוב
והישר אשר הכין לעינינו מעלת שמימה בלי רדת ושאת לשחוקים
באין נפל מלבישות נזר הוד החבישות מגבעות כבוד עדות אלהים
ודרכיו המגערות אנוש עד לאלהים המנחלות רצונו בהם להבדיל
בין טוב לרע ולהשיב נסתרות ונגלאות ולהוסרה ממוסר האבות
ולהוכיח נפש בלי בושה במנהג העולם אשר עשה ששוק ערוב
ביגון חיים במות טוב ברע וכל אתחשוב למלקח וכל נחלה
לירשה מיסר למשכילים ועדות למבינים לדעת כי שביל נתן אל זאת:
p. 55 a. אל מנוחות החיים הכין לחסדיו צפין ליראי שמו כבוד
לא יחדל עושר לא יורש מבטח יצור מפחד חיים לא יתמו ונעימות
לא יכלו יען עשות משפט ומפעל צדק חשוך מרע להרבות להטיב

הקים לעשות מבלעדי עקב על כן כל יומם ישכים יזריח במוסר
ולילה ילויך בתוכחות מוסר אמת לא יחדל טוב ממוסר האבות
החכמים לבניהם וידעי דעת לנפשותם חסד ומשפט מעלוי האלהים
האדון האדונים נצר חסד לאלפים על חסדיו אלה לו לברך ובתודתו
להתברך וברוך שם קדשו לעולם:

p. 55 b. ברוך אשר גבה טובה בשחוקי שמים ועמקי רחמיו
מעמקי תהום אשר עם כל העדות האלה הקים והמשפט הזה
תמידה הוכיח די לעדותה לא שמם התמהמם ליסוריו לא נתנם כי
הגמיל אתך בתורת החיים אשר שם לפנינו בשלחיו משה עבדו
נביה נאמן הקימהו לדרורתנו ממצרים ולתת זרעם סגולה מכל
העמים באותות ובמופתים גדלים ומשפטים צדיקים מסות גדלות
נוראות נפלאות אשר לא נבראו כהם בכל הארץ ובכל הגוים היד
החזקה והזרוע הנטויה אשר שם במצרים לעיני אבותינו שבר עול
הברזל ויחפשם והמית את (ב) כורו(תם) ויוציאם מארץ מצרים:

p. 56 a. ניסעו דרך ישימון באין צדה ואין יודע לדרך וינחם
בענן יומם ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת באין עצב וישת
המנותה על ים סוף לרמות את פרעה וחילו בים ולהטבעים במצלות
כמה אבן כראותם עבדיך אלהים למסלה עזובים באין דרך נפאלים
חזקת לבם ברב צבאות לנסות את ישראל בטוב מסותיך ולהורתיים
רב עזך ונטועי זרועך בגדל נפלאותך:

IV.

Cod. No. 19791. Add MSS.

p. 9. תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב נודה לאלהים
יתברך: נברך יתה ולית כותה נשבת יתה דו רחמן נסגיד קמיו דו
רתאה ונדה(ל) מן שמיה דו נצחיו ונזע מן אומתה וגדלה ונרקק מן
דחלתה וחילה ונכפת מן יכלת גבורתה: ונימן בה: ובמשה נביה
ובכתבה ונתרחץ על יחידאותה: נשמר שביו ומועדיו וגזירתה
ופקודיו נשתעבד לה על עובדיו נודה לה על רחמיו ועל חסדיו
נרבי שמיה דו רבה ונרומם יתה דו רמה: וננציב לה דו נצוחה
ונסיד דו אחד ולית כותה לעלם יתברך ברוך אלהי(נו) לעולם וברוך
שמו לעולם: אין כאל ישרון יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד: לית
אלה אלא אלא אחד: יהוה אלהינו יהוה אחד: לית אלה אלא אחד:

אלהי השמים והארץ הים וכל אשר בס: יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת^a נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקא לא ינקה פוקיד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלישים ועל רביעים יהוה ימלך עולם ועד: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כיהוה אלהינו בכל קראינוו אליו: ומי גוי גדול אשר לו חוקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר נתן לנו יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם ויצחק ויעקב על יד אדונן משה הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן משה אין נבי כמהו: תורה תמימה ברוך יהוה נותינה: יתגלג נביה רבה דקבלה ממעון קדשה: יתברך אלה ולית כותה רבותה לה: ברוך אלהינו לעולם וברוך שמו לעולם: אהיה אשר אהיה בי אדוני סלח לעונינו ולחטאותינו לפשעינו ולאשימנו וגאל אתנו מידי אויבינו משנאונו והציל אתנו מרעותינו ומרעות העמים אשר סביבותינו ומלא אתנו לשמור ולעשות זה חקיך ומצותיך ומשפטיך ודיניך ותורותיך ורמשיך וציאמיך והר גריזים ברת אל כל ימי חינינו והרחיב לנו מק הצערה אשר אנתנו בה ומכל צרע: ורחם עלינן ברחמיך ורפא אתנו ברב גדל חס(דך) בעמל משה נאמנד ועבדך:ו

V.

Cod. Harlej. No. 5514.

p. 73 a. וקעם נביה משה * ועמתה בארקפו רבה * ועמה צורה משגרה ביד אלה למימר ולמשמע: לית טובה מתחזי לאנוש אלא על דמותה * טבה כתבאתה * ובישה כבישאתה: ומלאכה דאתחזו לך זכאי * ליתון אלא לקבל שעה מסתה:

אתחזו מנון תלתה לאברהם וכד בסרותה עברו * ביומין אתחזו מנון ללוט תרין באפי רמשה * ועבדו מה צריך ועברו בלילתון * ואתחזי ליוסף אחד בבראה וחכמה שביולה * ולא אתחזי לה לעלב עוד * כן הוה מלאכה דאתחזה בסיניה * משגר ביד אלה ליד נבי רבה משה * רב הוה תמת דאתעמי תמן תלתה גונין לא דמין * * *

^a Wir wiederholen es zehn Mal, deuten die weggelassenen arab. Worte an.

p. 73 b. וסנייה לגוה מקלע. ומלאכה קרי. ומשה שמועה ורתת.
ואמר משה משה. ואמר הנני. ותמחי כסוסה ואתחנו גליאתה. ואמר
משה משה. מודע לה. דו מקום רחותה ושלמותה. ואמר משה
משה גלי לה דו לביש אלהותה ונביותה. ואמר משה משה. מסיד
לה דו פרוק עבראי וקטול כל מצראי: בזבן דאמר אברהם אברהם
בסרה דהוה דכיר ברחותה ובפנותה. באזבן דאמיר חכמה מתסל
גואי ובראי. ובזבן דאמר בסנייה משה

p. 74 a. חדה למה דהוה. וחדה למה דיהי משה משה הך
דאמר לה אתה נביא דלא יקום כותך בעלמה. משה משה הך. אמר
לה. דאתה מתיעד בעלם חייה. רבה היא מיתובות משה. מלבין
כל אנשה. דאימנה מרה רזי עתיקין וחדתיין. חתימה בוד קראה
דטובה כריסה קמיו על רישה דטור סיני ומלאך יהוה לגוה קרי.
והוה שמע כות טלי מצות למלי ספרה. נבי רבה משה נהיר כל
בית אדם. עזר מן דברך לינה הך מה דהוה. שלג מסניך מן על
רגליך דאתה צריך דרס יומה בשביל קדשה עזב ענאה דבידך
למסחונך. דאתה עתיד מפרנס

p. 74 b. גדילה דחילה דין אלהותה ודין נביותה
ויאמר אנכי אלהי אבותיך סב מני אלהו(תך) ושרר בה נביותך אנא
הוא דחויית לאדם בתר דמת ועבדת לה רתו. כד אמר ית קלך שמעת
בגנתה ודחלת ומסית יתה תניאנית במה דהוה צוה
פלטת לאנש ועבדת לה דכרן ליתי משתבק ועלמה עלם:
פלטת לנה ויסדתה ארש וירתתה עלם דשקחתה:
פלטת לאברהם ויתבתה אקר וגלית לה אימנו ילפנה לזרעה בתרה:
פלטת ליצחק ופרקתה בדכר ויהבתה תלתה ברכהן רברבהן:
פלטת ליעקב מן אחיו ושרית דבביון שבי:

p. 77 a. פלטת ליוסף ויהבתה לה חסד וארכנו כל אמי עלמה
קדמיו: נטרת אף יתך לגו נהרה דמצרים ורבייתך בבית דבביוך בשלום
את הו עקב זכאי עלמה. בעי אנא גלי חו(ר)נותון על ידך ביד טובי
מקים עם אבאתון קעים וליני מנשה לה ועלמה עלם זרעון משכוון
במצרים מסגרי על מלה דמגודה אברהם באור כשדים ופסקלת עמה
דו עד תחום חכים ועדנה מטה מפרק מלבטה יהב לך רשיתה
כריתה דיובילה. קריב הוא בתשניק היול מיום דשבנתה

וצבעתה סלקה אלי דאתחננו · דלה תלתי פסקולין רברבין מפסקולין
 ביד יתון טביה דגעזון · · · · ·
 · · · · ·
 · · · · ·

p. 77 b. הלא חכמת ית מחיה עבד טעית מרודיה · הלא חכמת ית
 מחיה לית לאורי מנשה מה עבדו רחומה · הלא חכמת ית מחיה · עיני
 אברהם דין (בו) ריה ונביה · הלא חכמת ית מחיה דרחסה יצחק
 שביקין בלא מפרנס · הלא חכמת ית מחיה (ד) חנת יעקב בשנתה
 ובאירה · הלא חכמת ית מחיה כלילה דיוסף שביק בלא ירות · הלא
 חכמת ית מחיה ארע כנען שביקה בלא קרתה · הלא חכמת ית מחיה
 הר גריזים · · · · ·

p. 75 a. דאמרת לך מגו סניה · בשלמה דאתה עתיד קרי במשמע
 קהלה קדם חכימיה ותימר לון · יהוה אלהה דאבתהון אתחזי לי
 בנהר מדין ובצפיה מקשטה · יהוה אלהה דאבהתכון אתחזי לי
 בשרירות (ר) ובה ובגדרות חילה · יהוה אלהה דאבהתכון אתחזי
 לי בנוראו ואיקר רביניה · יהוה אלהה דאבהתכון אתחזי לי בחסד
 בדחלה ויקירות · אקר לית לחילה · נוב לית לשלטנה · דו אקר
 לעלמה ונוב לבריתה · לית חכים לה שריו · תדיר לית לה עקב · דו
 ידע מה דהוה :

p. 75 b. אתחזי בגבורתן ובגבאותן והו כסי מכלה · זעק
 לאברהם והלך בתרה · וליתו מנשה ועלמה עלם · בא ליצחק ועקד
 גרמה קמיו · וליתו מעלם עליו · פסק ליעקב פסיקן וברכאן וליתו
 כמו זה · ולא חסד לין · בדיל כן דכרת אדכיר לקהלה וליתו שבק
 לון לגו לוטה דמצראי כי סכומה מטה ולא רוח אריכה לכל אנה ·
 ושגר מבגללכון רעיה ופק יתכון מן ארץ מצרים ליד הארץ דיאבת
 לתלתי שלמיה · כן תקרי קמיון אלהין מליה · על ברי אנון שמעין
 למליך כי מדעחה כרזין ואמרין · אלולי פסקולין דהוינן אבדין ·
 דעמן רזין מן אברהם וסימנו ומן דאנין מן · · · · ·
 · · · · ·

p. 76 a. דת קרי פי חכימיה אלין מליה דקראתון קמיו · סרוזי
 ועלו לות פרעה וקעמו קמיו · ואמרו לו יהוה אלהה דעבראתי
 מזמן עלינן נלך במדבר אורה תלתה יומין · והוא אמר לך שלח עמי
 בזרוז עד יקרבוך לי תמן באנצירו · ידע אנא אה נביה אן ליתו
 משלח לה אלא בפליאן רברבן · וכי לבה קשה ודינה רתם עליו ולא
 יסטה ממ(ר)דעה כלום ואן כפר בו מלגו לב שפיק · הו אמר מן רב

דחלתה. וקשות לבה עד לא יסטה מנה ברי. ולית לה עלי רנין אן
כפר בשמי. שררי פליאתה דאתה עתיד עבד ואתן ית חן עמה
בעיני מצרים וישילון מנון וירוקנון יתון ויפקון בשלם:
.....

p. 76 b. כל אלהין מליה דשמע אן לא יהימנוני קהלה לממללי
מה הו סימ(נ)תה דאנה מעמה לית אנון כבר שמעיין לקולה. מה הו
פליתה דאתה מחכם כי בשמי צרכואן. והן צרכת כי בידי גלי לך
סימנים תגלה לקהלה: ואמר יהוה לא שפיר לשמוע דשגר משמע מן
מרה. כל אלין שרר לבך נביי ואנה גלי לך סימניה דאתה גלי
לקהלה. מה דן באדך. ישתבח אמורה ויהתגלג אשמועה. אמר
אטר מן אשתה יהיב לי ביד טובה בשלטנה רבה. כדו אשליך יתה
מן אדך לארעה ותכים אה נביי מה יהי. וארמתה לארעה בזרות
באימה:

מן דיצר טב מנה. לא אסכם משה מן רמי לה מן אדה כי עביד
נחש חזותה מרנדי הוה נכש:

VI.

Cod. Harlej. No. 5514. P. 44—49.

.....

p. 44. לא עמו לית כליון לך סית(ר)ה גליאן ולא חשב אתה
לא אנדרו מטי אן עקובאתה בה מתיקרן דשמה רבותה כל אמריין
גליגאתה דלה. מפרשן ובדברה אנין מתקדשיין ליתו פגר מסתתור
ולא גויה יחיד בה אתר שלם. לא מוזק ולא פאת ולא סלק ולא נחת
ולא אזל ולא אתי ולא קטל ולא פתי בלעוד לב ולא חשבה ידע מה
דעתיד ומה הוה בלעדי עינין חזי כל גלי וכל כסיה ליתו מנה פלי
לית איממה לה מניר ולא חשכה עליו קבל דו כרי נעירותה רבתה
והוא דממלי נהירות כל חזיו מן דלא יכל עמי כל גויתה הך יסבר
למעמי מן דהדה תשביתה תשביתה:

p. 45. רב חילה דזעור מן עביד פלי מן דישום לה ואתה מלוך
עלמיה בחסדך אדיק מן שומיה ודכר לן קיאמיה וכפר לנן אשמיה
דאתה מרון דרחמיה:

אהיה לית תרחי רחמיך אלופיין באפי מסכוך כד קפיין ולא
בלושיך מנזפיין ולא שאולויך מטרפיין ורחמיך אלופיין טפיין להאבי
חוביה דלן שרפיין ואתה רחום ותנון נצר חסד לאלפים:

אהיה אה רבון דרברביה ואה קריב לבביה ואה מקר כל שרביה: כפת מנן דבביה וסלח לנן כל חוביה ולא תצרכן לחוביה דאתה טבון דטביה:

אהיה אה רחצוני ואה מגני סלח לחטאה דלי מגני ואיך דת חלוף תדבקני:

p. 46. אהיה אשר אהיה דמדעה מן מצפית בוראים מבלד ואן ית הוה מחכומה בכלה מנון אתילד ותשבחתה לך לעלם דחילד רבה אנדה דלא מכלים ועבד לא במקרוב וצער לו על דמו ופרנס ולא צריך לסעוד וסדר בלא מלאי ושכלל כל בוראי אזמנת כל בוראין מן האן דלא הור להאן דלית אתר דאנון ואתריון מזדמנים ביד גדלך ושלטנך בכהלון אחד ויתון לא במקרה בסבל אדיר וצעד רבה גבורתך דמן מברי לא אתלעיד ולא קשה באפיך כלום ממה דאתרחיד ברי(ת) בלא דהויך צריך דחדוד בוראין סהד קמאותך וקמאותך סהד דליתה צריך להן בצבית חכמתך וריחות איטבותה בריך קמאי בוראין כד צריך אתכונו וחראי עובדיך בממלך אזדמנו מללת לאדם מללך סעדך:

p. 47. מתגברין ומתחילין מן נפקין הך עללין ומן מספקון מתנפלין לאימת עבודון סבלין הך אמרין ומללין לית אלה אלא אחד: י < יר מכל חילין לא נפקין מן ספתון חכים העב'דון כפתון במלתך בתקון מסמכין מן מתגברין שדכין ומן משפעין הך הפכון מדברין וממלכין בארשות מלך כל מלכין תשבחתה דילך:

ידעי דאלו הוה יכל למתפרסה הוה לעלמה מכסי ואנשה עם כל דערין במגירותה רחיצין על אסגדותה יתרומם חילה דלה אסגר במבולה ביד רגזך אשתרי ואתפרש וברחותך לפצות ישראל אתקדש תשבחתה דילך עבוד:

.....

p. 48 b. סהדה וקשטה לה סהדה קמאותה ומלה מקים לה תמחי חכמתה ונימן דלית לבר מנה לא בכסי ולא בגלי ונימר בארכנו לית אלה אלא אחד:

תמח תמחיה דמן עובדי אלה מדעה דנגד למחכומה בקשט והוא בע(י)נין לא מיחזי ובע(י)נין לא מאחזי ובחשבות לב לא מתאר ובבננות יצר לא משתאם כסי דלא בכלום וגלי דלא מתעמי ולכלום לא דמי רחיק בנפלאו וקריב בנוראו:

p. 49 a. לית אתריה לא אחדון דאנון בידה מתדדין ולא אסטריה לה סחרין דאנון ביכלת יכלותה בדיל עלאה דלא מסיק דרמיה

ביד גבורתה סקין ומרכן דלא מייעת דמכה מיתב בחילה דתקוף
לית לעל עליו מטל הלא לרע לא סבל והוא סבול כלה בלא על
ועם אליך:

p. 49 b. גלגרי עקבואת נפלאותה דלית בון חדה משתאמה
עינינה נגד באדה בשב(י)ל מנתן הב קשט יחידאות אלהותה
ומדעה מתבחס קמאות נוראותה וחשבות יצרה מסידה בלעדי
מלול לית אלה אלא חד:

מורך דלא חסיל יחידאך קמאה יכולה ידעוה קעימה שקיחה
דלית לשקחותה שריו ולא לאורכתה סוף יכולה דו אקר ליכלותה
דלית לה נוף ידועה דלית לחכמתה סכום נעורה דלכל מחכומים
חכוב:

VII.

Cod. Harlej. No. 5514.

.....

p. 71 a. תריון כחדה צביתה חדה והן אתחלפת וכל דמנון יעפי
יגלי יכלתה ויעבד עד הן יתחכם דו יכול יהו תכוך ותתחבל
עבדתה ולא תתקומם יתרבי יכולה המכן לגרמה ולית עמו אל
עורן כמד בעי ברא וכמד בעי יתב וכל מד עבד מכן עלמה הוי
נודי לחילה ונסגד קדם גדלה ונימר בדחלה רבה וסחדה קשוטה
לית אלה אלה חד:

נתן אפרשו

p. 71 b. גדול ודיחיל מקדם ניצל לתחומה דקדשה נביא רבה
משה הגדל בן ביתה ואהרן אתוקר בכהנתה הן ית משה הגדל
בנבותה כן אהרן אתוקר בכהנתה מיום דאתמר לנביה רבה משה
ואהרן

p. 72 a. אתרין אתעבד לון זומניאן בשליחותן לות פרעה אתמסר
אהרן בזבנה ההוא לכהנתה אלא מבתר דאתפרק ישראל וא(ת)ו
לטור האלהים ברבו בירחה תליתה ואתמור לון ואתון תהונו לי
ממלכת כהנים וגוי קדוש תמן אתמסר אהרן לכהנתה ואתפרד בה
וזרעה בתרה והכם משה ושבט לוי כהלה כהניה הגדול לכהנתה
כי אקימה אברבה בכלול מן קעם מנה ואתמסר ליהוה בקנאן יתרה
הך מד דאמר ואתכנשו לידה כל ברי לוי וכד אתמר לבניה רבה

משה אתה ואהרן עמך והכהנים לא הוו אלא בדילה דזרעה וכן
אמר אלה מפם גבורתה וגם כהניה קדומיה ליהוה יתקדשוך דלם
יארה בוך יהוה אתחכם מן אכה דאהרן ובניו לבשו כהנתה הפרשו
.....

..... וכלה בה חדי ותתעמי וצליותה שמע ישראל לית (אלה
אלא חד) אכהדא לאנש יזרז למשמע זעקת בך זעיקה
עורנה ואמרת לך שמע ישראל והודעתך מד לא שמעת
בשלמו יתרה ואלפאך אלפן בה תרום בעלמה וחדאה מה קרית
קמיך יהוה אלהינו יה' אחד אך ית בעי תסתקל בעלמה צעיד
דשמעת בזכו ורביתה באימנו ושררה בשעבוד ואמלכה בש.....
ותדירה לגו לבך שמע ישראל דאזל אזל ומכדו ולעל הלך בריחותה
היום הזה נשרי לאלפנך וכהניה עורי ממללים עמכ(ון) ממלל
תוכחו(ת) לאלא יסטון מן שבילה דקשטה וידע כל אנש מיתובותה
ויהי עמלה רבה עד מותר וליתו מתיבתה אלא בעמל מרבה עמולה
מן אברהם.....
.....

Cod. Harlej. No. 5514.

p. 72b. אה כהניה אסתכלו דאה איקרה רבה ולא תשבקו
מיתוביתכון כל קהל ישראל הן יסטה יתקבל ומן קשטה אמר
ושב ושר(ה) אלון כהניה ליתון מתקבלין הן הטמא(ו) וטמא לא
ישוב קדש אשתה תסיפנה גוזי טמאתה יהודי יכולה הממן לעלם
דלא חלוף ליכלותה:

שיראלה

למה כהנה ליתו מקבל ויעזר ליד מיתוביתה דהות לה אתמל?

שמע האגבר

לקבל שיאלתך עד הן (א)תן אחר באגיבו כהנה קדיש וכל קדיש
בעלמה הן הסאיב הך יעזר קדש? אנש ינדי אל משכנה בהמה נדר
אי נדבה אי קרבן אי אחד קרבניה והיא בידה שלמה עד הן
אנדתה ולא הוה זבן דייהי בה קרבן ואמטתה מוס תיעל למשכנה
ותתעבד ריה ריחותה ליהוה דמע?

VIII.

Cod. Harlej. No. 5514.

p. 78 b. ארבעים לגוה ועשרה לבר מנה • עשרה לבושים ועשרה עובדים ועשרה תשמישין ועשרה קרבנין • עמו כל חדה מנון ושבע למלכה הממן ביחידאו :

עסרתי תשמישהתה עמי מה אנין • כי כהלון לגו משכנה עבידין כיורה דמנה יסחי קדם מקרובה על עובד קדשה • ומזבה עלתה והשולחן והמנורה והמזבח דהבה וקטרתה בתרי זבניה צפרה ורמשה • ואשתה על מזבחה תוקד לא תטפי וזריקת אדמה וקטרתה מלגו פרכתה ואדמה על פרכתה ולקדמה ולה תשמישין עורי לקנומה מקדם דיקרב :

ועסרתי קרבניה כל קרבן עביד לגו זבנה ברבה רישי ירהיה והנדר והנדבה ועלת תדירה וקרבן פסחה • • • • •

p. 79 a. ועסרתי לבושינה השנה ואפודה ומעולה והאבניט והמצנפת ושריאני קטף ומגבעיה ותרין אבניה וכליל קדשה ותרין לבושיון עורנין לבושי אברה ורקיע שרדה למשמשה • ועסרים החלקים דלבר מן אלין לית צורך למבקר עליוהון • עמי דה אוקרותה דאתיקרו בה אהרן ויתב על תרי דרגין נביותה וכהנתה • הק דגדל אהרן והו שוטף לנביה רבה משה זבן בתר זבן עמה צבית קשטה מוקר ישראל ומלך יתון ויוכית ויזהר ועמה יתון בחזו לא במחכום רבין ברכתה ואזהרת קללתה ומלל • • • • •

p. 79 b. • • • • • דמדעך הק הו דרש (נ) ביה רבה משה • • • כהן לכהניה • • שלמות עובד מוזף לדרגון • עד ידע ישראל דלית יהי עובד מתעבד אלא בידון כיסתה ויחכ(ם) דלון מקדמהתה בכל עובד ויתרוון על כל שבטיה • כי לא אמר אכה ומלל משה ואהרן הק מה אתקדם ואנן עמין אהרן אשתתף עמה במה עבד לקדם פרעה ולגו אתבין סגין כן • • • ולא תדכרן כהניה לויאיה רעי נביה רבה משה יקדשון אפיה עד תתגלי רבותון וידע ישראל דלון דרגה רבה מאיקרים בה ביני כל דרי עלמה לכן אמר אכן בדין מקומה ומלל משה וכהניה לויאיה • • • • •

p. 80 a. ושמע הסכת למוסר ושמע למה דאת מתאלף הסכת לא
אתמרת אלאן אכהן עד הן יתגלי לך מהו אל(פ)נן לך ומהו מוכיח לך.
הסכת חכם מה דא בכל עת עבד ואלה שבק לך וסבל לך כד עזרת
לידה. צבעת במצרים וענה צבעתך ושגרני במה דהוה גלל לפרקנד
וקטלת פרעה וכל עמה לקדמיך וגעזת ימה בעמוד עננה ואשתה
והבלד דיאריין ארעה כד שמעו שמעך. ומה דאתעבד על הדיך מן
גוני סימניה ובתר תלתה יומין רננת על מרד ולא גזיך בכל^a (וארשה
שמי לכם). והזהרנך הך דאמר אם שמע תשמע מדבה אתרבי בקל
יה(וה) אלהיך כליל תרבי בה ביני כל אמי עלמה מכל אשמעך
ית (קלה משה) גרמה ספר טב למי לפניך והישר בחזותו תעבד עד
תרום תהי כשכיר בפעלך. אזמנדך עד אשמעך קלה ואימנות ואמרת
נשמע ונעבד אה התהלכת על אהן מימרה עד תהי ברום ולא תנפל
p. 80 b. ולא אזרת לגדרותה אלולא אמרת ולא הגדת האן מדעך

תימר ולא תקום אקר מימרך ותהי מן קשטה רחיק. הך יאחס עליך
מרד הך יעבד עמך טובי תביע פסקול אברהם ולא תעבד עובדיו תדרש
איקר יצחק ולא תנצר דמותה ועוד כשרנה דיעקב ולא תקים מליו
ומלכות יוסף ולא תערק כותה. מה אהן סימה רבה דאנה עמי מנד
קשטה. הוקם לך ספר טב ולא צביך תילף מנה ואנה היקמתי
קנומה דמות אב למרבהתך ואתה מגדד על מד

p. 81 a. ברוך רחמנה (דינפש) בכל עת שבק כדו חוביך ואתד גרמך
למשמע ותהי בר יומיה לא בר מחר וכן קשטה כתב לך וכדו ישראל
ומדאזל אזל ומן עתה ולדאתי הטיב. עד תהי מלו בכל טוב
ותרום ותגדלי ירום נביה רבה משה דהוה אחס על קהלה אחוס
חיול, אמר לה מרה הרף ממני ולא צבע אלא אשתעבד בדילה. האן
נביה בעלמה מדמי לנביה רבה משה דהוה אחוס על ישראל הך אב
על ברה. לא עלל ללבה צער אלא בדילה וכן אתגלי קמינך אה כתב ולא
אזל ולא עלל לארעה אלא בדיל מה הו עבידין אה קהלה השתעבד
ושרי אורח גרמך מנד ובך בזכו עבודה בך מן אבהן טבין לא הרוד:
p. 81 b. רשיך טביה כהלון בלשו יתה עד האן... תו טבוה אתבדו

אנשים הולו בחוביה ושבקו שביולה רבת הולכה והלכת בשביל אבדת
הלוכה והזדמנו עם תחמדותון בישה. ויילה לאנש דהדה עבידתה
לית קין קמיכון דאזל עם תחמדותה. ולא הנמרוד עורי קמיכון
ולא מצראי ולא סדמאי ולא עבודי עגלה! אליך שבקו קשטה

^a Die eingeklammerten Worte wurden später beigefügt.

ואזלו לגו תחמדאות לא אתמר לגוי מה אתמר לך אה ישראל
ולא שכח גוי כמה שכחת! אלו הוה ביניון ובין קשטה דברו
לא (ע)בדתון דאה עבודה מן עמיכון בגו עלמה. הדבר קשטה
(י)אצלה במה עבדתנה מהימן דאתון מעזרין בתר שגו תתחזז
כמוני וייתו בשלם (א)מן:

IX.

Cod. Harlej. No. 5514.

1. p. 69. אמדינה הי היום שבתה אתרה דמנשם דיאריו. כל
עבראי דטמא יומה. טמא רעט יתי אלא יטמא. דו תחום קביע
ביד אלה דמעה דכיה מדינתה:
ורבותה למלכה רבה דיהב לך שבתה וגזרתה:
2. בריתה דשבתה וגזרתה מצבועים ולא במים. מן דלא צבע
בתריון ימה רבה לא מדכי לה. אחד חפיס ביד אברהם ועורנה
ביד משה נבי: ורבותה למלכה וגו'
3. גזרתה גליא לאברהם. מבוע דלא קצץ לעלם. שבתה מדגלא
למשה. מועד אתה כל אשתה יומים. דשבק תריהון ואזל לה
מדמי לדמע מחלל: ורבותה למלכה וגו'
4. דמעון דכל יומיה היא שבתה דזעיקה בברכך. דמעין דכל
אמיה. מן דנטר גזרתה זעיק. . . דלא נטר גזרתה יתעקר. ומחלל
שבתה יתקטל ולדרשלו הידן יתחלל יום רבתה יום שבתה:
ורבותה וגו'
5. ארע מדינתה דבעותה הידן ברי(ת)ה. הך גזרתה סימנה.
והבר(י)תות הסתור לא יכל סתר לון. דנטורון אלה בשומיה:
ורבותה וגו'
6. ובכיה אנון עבראי. וכך אנון אמשמשין כל דן. דאנון מחללין
שבתה ומטמין גזרתה בזנו. בראי. לא יכל שלט בהון. אלא החללו
גרמון: ורבותה וגו'
7. זרעה דאדמה לכוכביה. הך אתו גמדרי ביני סנום. בוצינייה
דהוה טפי ייתי תהבה בשלם וכבודה מטפי כולון: ורבותה וגו'
8. חילך זרוע בין אמיה ושבתה וגזרתה מקומין. לך דאנון סנין
לך מלרע ואלהך מרבי לך מלעל וטוביך ובמן אתה רחיק באלה
דלא שבק אתרה: ורבותה וגו'

- 9 טרודנדך מן הר גריזים ואנין לא ל(ה) בין נסיך. בכל אתר דאתה
אזל את פעל ואנין תליאן בד. ואת מדמי לברה דלמדך שמע אל
ואנית אבוי בידה: ורבותה למלכה וגו'
- 10 יבכון נטורין דשבתה דעבשבי ביש עליה יקנון קטוכי גזרתה
וערלתה רמה עליה: עלמה דמתהפך יומן מטי לה אתי לשלמותה:
ורבותה וגו'
- 11 כיון כל גזירי לבה נפיקין לקרבה דלא בברזל. מן עממן טמתה
שמרה ואדכיותה מחתה כל יום ואכתבו מדמי כל לב משרך
לדכוכי לבה: ורבותה וגו'
- 12 לית חדה מנון טבה בלעדי חברתה כלום. מן דגזר ולא נבש
שבתה מסיבה גזרתה. ומן דשבת ולא גזר גזרתה מטמיה שבתה:
ורבותה וגו'
- 13 מלך וברה ובני קרתה השוי. ועבדו לון גזרה. לא הות גזרה
מבגלל אלה מבגלל אתה אתגזרו ואתעבד דינה בכהלון. ולא הוה
לון חלק בשבתה: ורבותה וגו'
- 14 נעיריה דאתו ליהי קמיך אמת דהויך במדברה. עמוד עננה
באיממה ועמוד אשתה בליליה. ובילה מדורא דלית אנון בה
שמשיה דנעי. וחשכה לגוה: ורבותה וגו'
- 15 סימנין אנין כתיבין ובריתן אנין מחשבין. פלגת חדה על
חברתה מן דהיא בידה כי יהי מתנתו חדה. אחד חללה במדברה
ואמנה תעבד דינה: ורבותה וגו'
- 16 חיולין אנין אלין ומטב דמרן בגללין. ועבד קריבה במצרים
בגלל גזרתה דלא תיבד. ועבד שומיה שב(ע) תין דידעון ביה שבתה
קדש: ורבותה וגו'
- 17 פליאן אנין ולין. וטובי מן דלא חלק בה ינדאנין דילה והוא
נטר להין הואי כריה דסלק ליהוה. ואנין דילה והוא לא נטר להין.
והוא צפירה דלעזל: ורבותה וגו'
- 18 צער גזרתה דהוא דילך די מצבועה דברזל אמדכי ועבד תרתיה
כלילך. שבתה קדש קדש לה. ועבד תרתיה כלילך ומצתה מלך
דלא נפל: ורבותה וגו'
- 19 קיעמה גזרתה קמאה במישורי ממרא אתעבדה. קיאם שבתה
במדברה על טור סיני התחתם. ומן דלא נטר תריון עבדה מזבן
לעלוטיין: ורבותה וגו'
- 20 רחים את לעל ביד אלהוד. בגלל דאת קליץ בתריון וסנה לרע
ביד דבביך. בגלל דאת רחים עליון וטוביך ובמה את מתקלץ
בשביל נגד לך למלכה: ורבותה וגו'

21 שמה דגזרתה יומטנא ועבדו לוכון עוד גזרה דלב ועבד
מטרתה דשבתה וקנה ואקריב קרבניך רביכונן כי תהי מרבי
ועביד עתיר: ורבותה וגו'
.

X.

Cod. No. 19651 Add. MSS.

- 1 אלה רב ולית כֹּתה' אלה מינה כל רחמ'
אלה רחמן ורתאה עבד טב דלא בטל לעלם:
דת רחמן דת רחמן תשבחתה לשמך רבה: ונצוחה לית אלה
אלא אחד:
- 2 בחילך רבה נתר'חץ באלהותך נגל'ג לית לך רחצון אלא אתה'
כל דלבר מנד לא כלום. ואתה אלה קני שומיה וארעה ושליט
ברומה ובמכה לעלם:
דת רחמן וגו'
- 3 גלגי רבותך לעלם דעבדת' עלמה בלא שותף גלגיד. אנון בוראין
חדתיך כל יום דלא בליין. 'כפיתין ו'משעבדין לך לעלם:
דת רחמן וגו'
- 4 דחילה משבחה עבוד פליאתה. כרוז משה נביה עליו עבוד
פליאן לעלם. ומ'דהל כל אמי עלמה 'בס'מן אחד זעור מדילך לעלם:
דת רחמן וגו'
- 5 האן אלה כֹּתך מרי אידן עורן ד'דימטעי בך. וא'ת מלכוך דכל
מלכיה וש'רי ערצו דכל רברביה. ומחלק דלא מתחלק לעלם:
דת רחמן וגו'
- 6 ומד אנון מפעסיין. דלית אלהו אלא דילך. נ'כרוז קמיד דת
רחמן. ונשתע'וד לך דת ראתה. רחמן אתה 'בדיניך ורתאה
במגביאתך לעלם:
דת רחמן וגו'
- 7 זכאה את מרי לעלם זכותך מלוא כל עלמה. דת זכאה מכל
חיביה. זכא'י ה'וו 'משעבדין לך זכאה ות'הב לא מטי בך לעלם:
דת רחמן וגו'
- 8 חי את דאלהותך מרי שקיח בכל אתריה וא'ת ב'מלכותך
מרי. מכך עם כל חיביה רתי ומפצוי ו'מרחם. ומסובר לעלם:
דת רחמן וגו'

- 9 טובך מלוא כל עלמה · טבהתך 'מתני לעלם · דת טב מיטב דלא
בטל וממן לגו כל טבהתך לעלם:
דת רחמן וגו'
- 10 יודון לך לבביה וישתעבדון לך ג'יאתה יאתה בריו כל
בריאתה · בריך לאדם וצערונה צרע קמיד וסכלתנה · דהל מנד
וארתיכ'נה לעלם:
דת רחמן וגו'
- 11 כלה 'משעבדין לך מרי כלה ר'תת מן אימתך בריאתה
ובוראיה כהלון סהדין לך שומיה וכל חיליון לעלם:
דת רחמן וגו'
- 12 ארעה ויסדיה: 'ברומה ובמכה מרי הוא שלטנד וכל מלאכי
קדש מרוממין לך לעלם:
דת רחמן וגו'
- 13 לית אלהו אלא דילך ולא עובד כעובדיך מה 'בשומיה הי
בארעה: דליתו תחת אדך נתרחיץ בחילך ולית רחצון כ'תך ולא
מאום כ'תך ולא בעי לבר מנד לעלם:
דת רחמן וגו'
- 14 משבתך מה דוי חילן מרומ'מותך מד אנן י'כילין מן ירבנד
לפם דו רביאנדי דארכנת' (ד) מקבל מנד כפי נשישותך דעונן לעלם:
דת רחמן וגו'
- 15 נש'מה רבה ל'חיינן אמת דנ'עבד פקודיך · נש'מה רבה לכל
סגודיך דאנון משקחין לך לגו כל אתר לעלם:
דת רחמן וגו'
- 16 סבול חיבין דלא מנכי סלח לחובינן 'כרחמיד סוב'רותך
וסליחתך מגזר לבבי תהבין 'דיראון למלכותך לעלם:
דת רחמן וגו'
-
- 17 ש'מועון דכל צבעתה ש'מע בקלן וקבל מנד יהוה ד'פרק
אבהתן · אדיק מן מעון קדשך וקבל צבעתן מנד לעלם:
דת רחמן וגו'
- 18 תניו מנ(ו)חה' נפשאתן אמת' דנעבד פקודיך מסקופי רמה
לג'יאתך כד נתחנן לרוחתך · וטוב עלמה אמת דייתון תהביה
ושלמיה ורחצון לקדישותך לעלם:
דת רחמן וגו'

XI.

Codd. Noo. 19009 P. 150 & 19009 Add. MSS. P. 68—70.

الإسلام مرقה רצון יהוה עליו אמן:

- 1 הא סביאן נפשאתה מן דאתיד 'כתבה ליתו תעתיד 'דמיכל:
ממה דעתידו מא'תיך:
תעתיד קעימה הואי וכל מן 'דס'בע מנה' חארי:
- 2 באריה אש 'אכ'לה: ו מלגו אשתה אתיהב: נביה רבה קב'לה':
על אשתה ה'ה מדר'ס:
וכהנה דה'ה משמש לה' אכ'ל מוארי אשתה:
- 3 גלגום אתעבד נביה: כד קבל 'כתבה על טורה: עמוד עננה
מכסה' לה': ועמוד אשתה מניר לה':
ומלכה רבה דאכתבה אושטה לנביה 'בימינה:
- 4 דחלה רבה דדחל נבי קדישה על טורה: חיליה פעלין לה':
ויסדיה מסכין לה':
וקל שופרה כרז קמיו וקלה 'דנביה מתחיל:
- 5 עסר מלין א'וי אנון: וכנינו מן 'ית בריאתה: כתבין בל'חי
אבניה: ויהבין לגו צדה' דארונה:
וטור סיני ה'ה רתת מן אימתין כד נע'תה:
- 6 ובגללין אעת קעימה מן שומיה לארעה: ואמר עבדו לי
משכן: מיתובי 'למלכותי:
וכל יומי דה'ה ביניון הוה שלמה בעלמה:
- 7 זרע קדש דאנדה משה: זריע על תרי אבניה: עסר פריעין
הוי אנין: ומנהן אכתבי כל בריתן:
וביאר מנהן חמשה ספריין וכל ישראל מהרמנין:
- 8 אתי בשלם כתבה בוציין: דמניר על ישראל: דו כתבה דמלכה
קעימה: כתיב באצבע אלה קעים:
ולית בכתביה כ'תה' דחייה כתיבין לג'ה:
- 9 טוב עלמה ומה לג'ה': טוב חייה ומה ביניון: חיים מן חיי
עולם: ומן כריון דחייה:
ונ(ר)דה דאנון שריין לגוה ולית כריו יאכל עלל לה':
- 10 יומה דאמללי מליו: לגו כנשתין בכסיאתה אתעבד זזעיו
ברעימין ו(ב)גבורתן:
שא'ל'ם ב'שלם למרוך אלא ייעת לגליאתה:

- 11 כבודה רבה אזדזע על חיליה אתחי' לוי כסויאתה אמכי גרמון:
משמע קלה' דמרי קרי:
- 12 ויתמרן גליאתה וידען מן קבלה' ממעונה:
לא נט'יעל בכתבה אלא בשיראן ובתשבתן יהוננו שיראתה'
מקמיו ותשבחתה מבתריו:
- 13 מלגו תשבחתן רברבאן קבלה' נביה על טורה:
מכסיעתה' דמעונה נפקי עסרתו מליה מן ימינה (ד)אלהותה
לגו ימינה דנביותה:
- 14 ומ'ידה' דאלהותה' מיעת מוחי ד'ריה לעלם:
נהירי רומה רבואתה' אושטה אל'קה דאורה לנביה דלב'ש
בקרן אורה כד נעת טעין לוחיה:
- 15 כתיבין באצבע אלהים בימין דחלה אש אכלה:
סגי בוראים פעתו 'מרבה' לכתבה קדישה מלכה דבשומי
שומיה א'מיר דפעתו ולא אזדזו:
- 16 זזע ט'ב'רין ומיש'רין והסדם עלמה 'ברח'מיו:
'עמו כתבה דאנדה משה וס'גדו למרה' ומנח' סגו דאתחנן
נביה וצעם אלא קבלה:
- 17 נסגי תשבחתן לאלה רב דארכ'ן טובה מת'ן לך ביד אדה':
פם אלהות'ה ממלל עסר מלין על טור סיני יקרי כל פם דבה'
ממלל: מקראה מוחי קראה:
- 18 ותסבע נפשה 'בלא מזון וכן אתעבד למשה נביה:
צבע משה לגו ד'חלתה': וצעם אלא קבלה': מאה ואשתין
ע'דנים צעם: ס'ביע' מן אמור תשבחתן:
- 19 ולקט פירין מן אשתא' וסבעת נפשה 'בלא מזון:
ק'רו ב'מקרתה דאלה: קראה לאורה ונ'פ'ק מניר: 'שתיקיה'
ש'מעו למליו ומללין ישמש'ונה:
- 20 עלמה משמשה לאנש טב דשמש לכל מלי מרה:
רחמים קרא אלה וכ'ין צור'ך כל ד'ריה: רחמים קבל נביה:
מן ש'מ'ה ד'רחמנה:
- 21 לקיטין מן כריה דטוב מא'ד: בימין אלה אש אכ'לה:
ש'מש' מניר דלא ט'פוי: אנין עסרתו מליה: שמששה דדל'ק
בכסויאתה: מן דיארין בכסויאתה:
- 22 ונביה דלב'ש בקרן אורה וביאר מנהן ח'משה 'ספריין:
תהו ובהו אלה וכיסתה' תמן לא הוה עורן שוטף: תמן אמר
חילה וטובה אריפתה וייתי משה
ויס'ב עסרתו מליה ויד'ע ה'ך אתא עלמה:

XII.

Cod. No. 19651 Add. MSS.

נו :	שמע קולותי	חנוך החנונים	1
נו :	וחסדים אלי	ושא פני רחמים	
נו :	תמוט רגלי	ביום אשר בו	2
נו :	רעות עמלי	הצלנו מן	
נו :	רעות בעמלי	גמלנו לטובך	3
נו :	רעות עמלי	לא תשוב אלינו	
נו :	לא תשוב כפי	דלים מן רחמים	4
נו :	מהם בכפי	ולא תוציא א'תנו	
נו :	נברך אלהי	אל חסדך מאפך	5
נו :	ובירך רוחי	כי ממך חיינו	
נו :	מרב חטתי	ופניך נבהלנו	6
נו :	שא לפשעי	ברב רחמיך	
נו :	ברית אבותי	זכור אה אל רחום	7
נו :	ולחטאותינו ונחלת	וסלחת לעונינו	
נו :	נשא את ידי	אל מי בלעדריך	8
נו :	קבל מדרשי	ברב חסדך	
נו :	גדלך יצרי	טהרנו לפני	9
נו :	לכל מדרשי	ברחמיך עני	
נו :	דלפניך עשי	יראנו מחטא	10
נו :	כפי רעות עמלי	לא תגמל א'תנו	
נו :	כל ימי חיי	כולנו נודך	11
נו :	לכל אשמי	ונשאלך תכפר	
נו :	אה מלוך רוחי	תהלות נתן לך	12

אין כיהוה אלהינו :

XIII.

Codd. Noo. 19009 P. 110a & 19010 Add. MSS. P. 59b.

לעונותי נר:	סלח	והנוך	אה אל רחום	1
אבותי נר:	בזכרון	נר	וקבל שובתי	
לחטאי נר:	וסלח	ציאמינו	וקבל	
מעשי נר:	*ומיה רעים	נר	*ויבכו עיני	2
אלהי נר:	*פניך	נר	*סרנו מדרכי	
שר:	בעמל רום הב	וישר	אל צדיק	3
וחטי נר:	נולנו	אשר	אל תפן אל	
רציל נר:	ממך	לנו	בלעדיך מי	4
עני נר:	וראה את	נר	שמע בקולי	
וחטא ות:	וכל עונות	ות	גמלנו כל רע	5
עלי נר:	על כן באה	את	והצרע הז	
אדוני נר:	פניך	לנו	דברים אין	6
קני נר:	וטוב לא	נר	וכל ראות ב	
וחטי נר:	ומעלנו	נר	אנחנו נול	7
אלהי נר:	פניך	נר	וכל רעות גמל	
שמר נר:	וחקיך מה	נר	ומן דרכיך סר	8
וחטי נר:	ומרדנו	נר	ואל הרע מהר	
ואתפלל נר:	טובך	נר	זכרנו כל	9
לחטאי נר:	סלח	נר	בעמל אבותי	
פני נר:	ולבבנו	ים	איך נשא פנ	10
חטאי נר:	ירבו	ים	ועל מספר השנ	
ושמי אל:	וסרנו ימין	ט בל	טבלנו בטיט	11
שנאי נר:	לכל	של	ואנחנו שמי(ה) ומ	
ויפ נר:	עונינו	לו	יום מיום יגד	12
אויבי נר:	בנו	לו	פנינו וימש	
ימי נר:	בעונות לא	נר	פ כל יומינו	13
רגלי נר:	לכב	וח	ואין לנו מנ	
קרוב ים:	ליהוה	ים	לא כהנים טוב	14
קרבני נר:	את	ים	עד הם מקריב	

15	לא אנהנו	כנ	ים	וכן לא	נאמנ	ים:
	וקברי	זידנ	ים	ברום	טברי	נו:
16	מה לנו	עמל	ים	אה(נ)נו	גאל	ים:
	ואנהנו	חלל	ים	בהרב	אויברי	נו:
17	מקום	העד	ות	מקום	המאור	ות:
	מקום	המזבח	ות	חסרנו	ביומי	נו:
18	מקום	המעשר	ות	והזבחים	ועל	ות:
	מקום	התרומ	ות	ריק מן	קהלי	נו:
19	מקום	הנדר	ים	מקום	הנדור	ים:
	מקום	הנזיר	ים	ריק מן	שפטי	נו:
20	מקום	התרומ	ות	מקום	הברכ	ות:
	מקום לגוים	קבר	ות	ומה רב	לחצי	נו:
21	מקום	המקדש	ים	מקום	הקדוש	ים:
	מקום	הדרוש	ים	שמש אה	אחי	נו:
22	מקום מקדש	יה	וה	מקום כבו	דיה	וה:
	דבו בחר	יה	וה	ממקומותי		נו:
23	מקום פני	יה	וה	ריק ממשכן	יה	וה:
	אורי לנו	ו	מה	בנפשנו	ראי	נו:
24	נבכי על מה	חסר	נו	ממשכן	מקדש	נו:
	ואיך לא על	מקדש	נו	יבכו	עיני	נו:
25	נבכי כי לא	ק	דש	ולא מחתות	בהן	אש:
	ובכל זה	נו	בש	במעשה	ידי	נו:
26	סלח ברב	רע	תך	כתמים	חכמי	תך:
	והסדך	ואמ	תך	לרב	פשעי	נו:
27	עתה אה אל	ר	אה	אשר לא	יר	אה:
	הן ראות'	ר	אה	בעין חסדך	אלי	נו:
28	חיינו	שלט	נדך	ורחינו	קני	נדך:
	המטיר מן	ענ	נדך	רחמיך	עלי	נו:
29	פניך איכה	נ	שא	מן החטא	ופ	שע:
	אהיה בחסדך		שא	לרב פשעי		נו:
30	צדיק רב	וגד	ול	אל אמונה	ואין ע	מל:
	אליך נשוב	ונמ	ול	היום	לבבי	נו:
31	קדשים	מחלל	ים	וכהנים	קלל	ים:
	וקברי ערל		ים	ברום	מקדשי	נו:

32	רחום	הרחומ ים	ועצום	העצומ ים:
	השקף מן	השמ ים	ושמע	קולותי נר:
33	שמע	קולותי נר	ונפש	צרותי נר:
	וקבל	שובתי נר	וסלח	לחטתי נר:
34	תמיד אתה	לב דך	סלח לנו	בחס דך:
	בעמל משה	עב דך	קדש כל	נבי נר:

אה אל רחום וחנון:

XIV.

Cod. No. 19651 Add. MSS.

1	*אלהים אל בראי	אל שדי אל	ר	אה:
2	*ברוך שמו העצום	אל	יה	זה:
3	*רם שם בו קם	כל סדר	בור	אי:
4	*העולם, בראו אלא	במלת יהי	וי	הי:
5	*מוקמו מלא על דריה	בריה יהי	מל	הי:
6	*בתקון תולדותם	בעלאי	ואר	אי:
7	*נושעים וקעמים	בחכמתו	הנר	אה:
8	*יהוה הוא לבדו	ולית עורן	עמה	יהי:
9	*עלמה עשה בגדלו	שלם ולא כן	ת	עי:
10	*קרא ל'רע ארע	ולרקיע שמים	בעל	אי:
11	*ברא בין השנים גונים	ובם רב	תמ	הי:
12	*האל לא לו החל	ולא עורי	עקב	אי:
13	*דמות לית לגדלו	ולא על רבותה	קמ	אי:
14	*נכבד ואין מלבדו	אין עוד	נכר	אי:
15	*פניו כל גבור צד	ולא עורן	ימ	טי:
16	*ירות רבותה לה	הו האלהים	הר	עי:
17	*הרעי אותי מעודני	מן אבי טרם	מוב	אי:
18	*והו לי משם מגן ועזר	לעזר מובאי	ומוצ	אי:
19	*לאוי כל עת תשבחן	שמו יהוה	במקר	אי:
20	*יתרבי זה השם	עשה'מה דו	ב	עי:

נ

1	בראשית ברא אלהים	את השמים בחכמ	תו:
2	נשא אתו מלעל	ותקן בתולדו	תו:

3	והנם שמימים תשעה	אפרדו	בגאו תו:
4	כל שמים ו'רקיעו	וכל רקיע	וצבאו תו:
5	ומגדליו וכוכביו	כל מנון על	כנו תו:
6	ואולם מו'שמים	כוכב כוכב על	אדו תו:
7	ויפרדו איש מעל אחיו	שבע בשבע	שימו תו:
8	בכל שמים כוכב	סהר בסביבו	תו:
9	וכל כוכב מגדל	בו קעם	יכר תו:
10	על פי עידים לו תמכו	במחשב דקיו	ודרגו תו:
11	לאותות ולמועדים ולימים	ושנים	יצתמו תו:
12	סמוכים בחשבן קשטה	דעמודים קטורים	בביא תו:
13	ושני המאורים הגדולים	משלים בממשלו	תו:
14	והזבן כר ייתי	ב'מגיד	חשבו תו:
15	יעביר קול במחנה	שמורי	מצו תו:
16	יורו משפטיו ליעקב	ותורותיו	לעד תו:
17	והדה מיתובה עצומה	שני המאורים	ירא תו:
18	לה מבין שבעה הכוכבים	דילכו	ויי תו:
19	כן עורן התקופות	דבשומה תימנה	אצטמו תו:
20	כי אין מספר לון	והתשיע לא	כדמו תו:
21	דו מעון הקדש	וכבלע	משר תו:

כא

1	גלה יבשה	ממי תהו	וב תו:
2	גלגו בחילה	דו שליט	באל תו:
3	שלט בשמים ממעל	ועל הארץ מתחת	תו:
4	והדה הארץ כד אפריש	וגלא בה	באצב עו:
5	מיני התמחות	וכל תמח דן	מן ר עו:
6	לתדירות עולמו	ומוקר האדם	דבר או:
7	מיה ודשא עשב	ועץ נעמד	למר או:
8	ועץ פרי עשה פרי	טיב מי יאכלי	תו:
9	הארץ זבת חלב ודבש	עודן טעים	לדיק תו:
10	ורב גונים מתחלפים	כן בה	נמצ או:
11	לית לאחד בון דעה	רק התמיד	באל תו:
12	ולא עורן ימחה	בכל מה	עש תו:
13	ובימה ובמדברה	רמש בהמה	בבר או:
14	זה טוב וזה רע	כל מין	למינ תו:
15	דן טהור ודן טמא	כלה	נצריכ תו:
16	ויבדיל בין טוב ובין רע	והטוב על הרע	ברכ תו:

הו:	עמו דיאכל	17 מבגלל יודיע פרקן
עו:	סר הי בנים דלא	18 הי אב המן זכאה
עו:	לק ישראל להטוב	19 היא בחורים בני טבים
או:	נש ועל כלה	20 לקחו לו לעם קדש
כ		
תר:	מו יקירין עד	1 דאהלין בוראין
תר:	י אורה דאנפק	2 דמע דממללה
דר:	ס' ובו קם העולם	3 ממלל יהוה אלהים
שר:	ע ויהי באמירות	4 ה'ך ארשה יהי
דר:	אסת ו'דבהם'	5 עלם לע'ל ולרע
סר:	אמ' ומה בארץ	6 מה בשמים אמצא
פר:	לס עד כי ה'דל	7 מן סגי תמחים
גר:	ש ולשנו בתשבחן	8 והאדם בן כ" שנה קם
שר:	הי יהוה	9 בתר כן ויטע
מר:	ולש' האדם לעבדה ולש	10 גן בעדן מקדם
זר:	ע אעשה לו	11 ואמר בדילו לא טוב
בר:	הד וכן היה	12 כנגדו ויישן ויקח
בר:	אסתו בה והאדם	13 חוה הוה לפריה
תר:	מב ויהי	14 ואד'ב'ק בה ורחמה
מר:	וא על האדם	15 צוה יהוה אלהים
מר:	תש ונפשך ב'מ'אודך	16 מכל עץ הגן אכל תא'כל
קד:	תתע לא, תא'כל	17 מעץ הדעת טוב ורע
מה:	ש' ולא ש'מע ולא	18 וסר מן המ'צוה
רר:	צ והביא עליו	19 בד'בר הנחש ויא'כל
דר:	אתנ ומאה שנה	20 ואתריד מן גן ע'ד'ן
כ		
ריד:	את מבתר	1 האדם אשתיאר נבוד
בד:	כ' ואב'לו על נפשו	2 מן מוקר גן ע'ד'ן
ג'ד:	ס' היה ע'ק'ד	3 ומ(א)ה שנה ליהוה
יד:	הו'ר ומה עליו	4 והו יר'די עונו
ל'ד:	אב' וקנומה	5 לנפשו מן נכשה
מ'כ' ב'ד:	מ'כ' דבר רב	6 ויבא עליו עורי
עב יד:	עב ומה ע'מו	7 קצת קץ עם הבל
אתפ רד:	אתפ ועם נסותו	8 ורב צריתו מזה
תמ יד:	תמ ומודי לגדלו	9 מ'שבת שם יהוה
ואו'ל יד:	ואו'ל ות'הר	10 ויר'ע עוד את אשתו

המול יד:	ויקרא ש'ם	11	ב'דמותו ובצ'למו
ז בד:	זרע אחר	12	שת: כי שת לי אלהים
יוד:	בסרן לסוד	13	בפניו גז(ר) הברית
אתנ' ג'ד:	כל מנן	14	כן גם שלשלותו
חס יד:	מובא תמים	15	לבוש זה צלם לבסור
אשמ יד:	ל'הת'בה ולא	16	ויבא נח ובניו
או עד:	הו לבדו	17	בדור המבול מבגלל
פ' ר'ד:	וקם בזכותו רם	18	צדיק ותמים בדורותו
פ ק'ד:	ו'כתיב ב'מה	19	על זה אמר מרן
יוכ' ב'ד:	וסוד הבסור בן	20	לא ידון רוחי באדם לעולם

כ

ב' נו:	ואוקר לשם	1	ויזכר אלהים את נח
מ < מ נו:	עד באו	2	וברך ל'פרותו
לאלהי נו:	ארצו	3	הזכאים אשר
אבי נו:	בן תרח	4	אב אמון הגוים
דממ נו:	וסוד הזרע	5	אברהם בעל הברית
רבי'א נו:	ויג'דיל	6	כי ביצחק יק'ריא לך זרע
בעד' נו:	ותלד לו	7	ויהוה פקד את שרה
ממ' נו:	כי עצמת'	8	עד כי גדל ו'אמר לו
עור' נו:	והצעיר רב	9	וממו קם שני לאמים
שלט נו:	וירום מ'גוג	10	ויקראו שמו יעקב
אדו נו:	וברכו	11	וב'ז ב'כורת אחיו
ח'נ' נו:	בה האלהים	12	וגם ברוך יהיה:
יתפ נו:	מ'חל'ציו	13	שנים עשר נשיא(ים)
לאק'רי נו:	וכל ש'בט	14	כל נשיא ולו ש'בט
א'בר נו:	וגם יוסף	15	והאקר הטוב ל'י
יב נו:	וקם שבט מן	16	ד'רך כוכב מיעקב
כוכב נו:	ז'רח מנה'	17	ז'רע ק'דיש הו ל'י
ב'זב נו:	מן קהת לעמרם	18	ד'נע ברקיע הס'עדות
עלי נו:	בו צ'דק מרן	19	הו מן זבן בראשית
דכר נו:	זכרן טב	20	אדכיר לטב בן עמרם

כ

כ'מ' הו:	ולא יקום	1	זולתי משה לא ק'עם
בר' או:	אלהים	2	ד'מן זבן בראשית
אפל או:	ובצפיתו	3	אור מאור קדש

4	ורבה גלוגאתו	ועת בחר	מוצ	או:
5	שלה מלאך לעמרם	בעת ההוא	אוד	עו:
6	קום נא ליוכבד	ואתם אל	תיר	או:
7	את עם הארץ	כי לא דבריוכם	יק	חו:
8	שש וילך עמרם	ובא אל יוכבד	בז	הו:
9	ולא ידע איש דבריו	וישכב עמה בלילה	ה	הו:
10	ויהוה אלהיו עמו	במובאו	ו(ב) מוצ	או:
11	ותהר האישה ותלד בן	ותרא אותו כי טוב	ה	וא:
12	ועת רד בקרבה	שמשו שרה	בנפל	או:
13	והדה מן רב סימניו	דעמה מרן	עש	הו:
14	אמת דחלת אמו	עליו מן	שנ	או:
15	אן יקח דבריו	ישלח לה	יזב	חו:
16	ומן מרה עמה	לית כלום	מכ	הו:
17	והיה דבריו כסי	כי באש	תכס	הו:
18	לגו מוקידה ותתריחץ	על התמים	באל	הו:
19	ותשקה האש מנה	והדבב במדרשו	נל	או:
20	כה ותצפינהו שלשה ירחים	ולא יכלה עוד	אוצפינ	הו:

כ

1	חיול הוא חיולה דכן ארכן	לדמע	הדמע	ים:
2	נביה רבה משה	ושם תמחיר	מתמח	ים:
3	ותקח לו עמו תיבת גומיא	בעת דחלת	שנא	ים:
4	ותעמרה בחימר ובזפית	כד רבת עליו	ירא	ים:
5	ותשים בה את היליד	ותשימו בסף	מנח	ים:
6	והנה כבלע ופנואל	ואנוסה וזלפה	בא	ים:
7	מן שומיה לארעה	ומהלון	צבא	ים:
8	ועמדו בתשמישותו	ולהת הבה	גשא	ים:
9	קעמים בה בנהרה	ונרה בטל	מפע	ים:
10	והניקהו דבש מסלע	וארוו לו	הצמא	ים:
11	ותרד בת פרעה לרחץ על היאר	ונערותיה גם	יצא	ים:
12	ותרא את התיבה בתוך הצב	ותשלח	שפח	ים:
13	ותקחה ותפתחה	ותקשט	מרא	ים:
14	והנה נער בכי	והנירות עליו	מופע	ים:
15	ש"רא עליה נורו	ורפעת מן	נגע	ים:
16	ותחמל עליו בת פרעה	ואהבותו בלבה	מובא	ים:
17	ותקרא לה מינקית	ולא יינק מן	שמא	ים:
18	רק מן חלב אמו	כי הו בן	זכא	ים:

19 ואתרבא בבית דיבבון ואנון בו שמח ים:
 20 עד כי גדל וש'רא ושע ים:

כ

1 טוב הבוראים סדר מ שיה:
 2 דבו בחר מרן ומן המים המש יח:
 3 ומן כליל מוק'רו אתרבא לגו בית הר שיה:
 4 על זה וטוב לבב וש' שיר:
 5 ולא י'כל פרעה לעשות 'עמה מן הרעות מע שיה:
 6 ורב הת'מה אנה אן פרעה לא מתנ שיר:
 7 זה הו' דה'רגהו ומה לו מן אנ ש'יר:
 8 ות'חר'ב מצרים בידו ובני ישראל י'ו שיר:
 9 ביר רמה בעוני כל מצרים י'רו שיר =
 10 = שם' ויהי בימים ההם מ שיה:
 11 ויצא אל אחיו וירא אר ש'יר:
 12 ויכה את המצרי ואת העברי הוש יע:
 13 ויהי ממחרית ע שיה:
 14 בין שני עברים נ'סים יר שיר:
 15 וכלה הר'שע ואגיבו בדבר רע וק ש'יה:
 16 ויאמר מי שמך לאיש שר או נש יא:
 17 עלין הל'רג'ני א'תה לך מבק ש'יה:
 18 כאשר הרגת' את המצרי מ שיה:
 19 ויאמר אכ'ן נודע הד'בר ל'הר ש'יה:
 20 ויברה ארץ מדין וי'שב על הביר בד ש'יה:

כ

1 ישב משה אל ביר מדין וי בעבור ישתה וי נח:
 2 והנה בנות יתרו באים השבעה בעד נח:
 3 להשקות את הצאון כ'חם היום בזב נח:
 4 ויגר שומה הרעים ויקם משה ויושיע נח:
 5 וישק' את צא'נם וימהרו מדי נח:
 6 ותנו על רעואל מה ה'ה וישלחו לש' נח:
 7 בגלגלי האיש הלז ויאמרו אה אבינו ה נח:
 8 נא מ'צא'נו על הביר מוקד וכבוד ותמו נח:
 9 עליו איש צדיק ותמים ד' נע:
 10 יפה תאר ויפה מראה צורה תחמדה העי נח:

11	לא כותה כות ולא עמת	עין ולא שמעת	אז	נה:
12	נור בבשר יוקיד	השמש מנה	יתמ	נע:
13	מן ר'חק נפֿלנו ממר	ולא יכלנו לה	נפ	נה:
14	איש רוח אלהים בו	הוא עלינו השלם	ת	נה:
15	הצילנו מיד הרעים	ובדילנו לאלה	ק	נה:
16	ודלא דלא לנו וישק	את הצאן	וימ	נע:
17	הרעים מן צרינו	ואמר אל נא	נמ	נע:
18	שמה אגיב יתרו	ואיה למה	אקרא	נה:
19	אתי כאלה ועזבתין	האיש שובר	לכם	נא:
20	קרין לו בזריז	עד נמטי בו	חשב	נה:

כ

1	כל בנות יתרו יצאו	בשמה רב	ושדכ	ני:
2	במהרה עד אתו	ועמדו עוד	לפ	ני:
3	זה הכבוד הגדול	והוא כל מנוך	תתפ	ני:
4	אחדה בתר אחדה	ועליו בשלות	תת	ני:
5	במוסר ונשקו לו היד	ויאמרו לו	אדו	ני:
6	קום נא לך אתנו	כי אמר	אדו	ני:
7	אבינו נקרא לך	עד יתמלי בראות	פ	ני:
8	צורתך הטובה	דכמוך לא	ש	ני:
9	וימהר עמם וילך	ויבא אל יתרו	ויתח	ני:
10	בו ויפגעשהו בשמת	ואמר לו אה נור	עי	ני:
11	שרת הברכה עלי	ואלהי	ברכ	ני:
12	במקדומך אלי	ומי זה דו רב	מ	ני:
13	דאתה באת	חלק לי	א	ני:
14	צפורה אמתך לך לאשה	אן תרצי	תתחת	ני:
15	והצאן והבקר	וכל מה לי	ומק	נה:
16	בידך נתתיו	ובברכתך	אתיר	נה:
17	ויעש למשה כן	ויתיצב עמו	בששו	נה:
18	ששים שנה רעי	ליום להר חוריבה	אתפ	נה:
19	ויראה אליו מלאך יהוה	בלהבת אש מתוך	הס	נה:
20	ויאמר משה משה	ויאמר	הנ	ני:

כ

אמרנו ונאמר

1	לא כמשה נביא	אלבישו מרה	כלי	ליו:
2	מן זבן מולידתו	וגמל טוב	גי	ליו:

וגל ליו:	הך רמה	וזכרנו מעט מן סג	3
בגל ליו:	נחל	ומן אנה ומעלה	4
ע ליו:	ונבנה הטוב	ונסקף לדכרן תמחיו	5
עמ ליו:	ומריח כל	כי תמחיו מתמחים	6
ת ליו:	כי קללת אלהים	כי כל עורנו שקר	7
אשכ ליו:	מן זבן	ראה סוד סימניו	8
א ליו:	עד יום נראה	אל עלמה הדן	9
ועג ליו:	ואמר אסורה נא	מלאך יהוה בהסנה	10
תאכ ליו:	סנה ואש לא	זה המראה הגדול	11
ומל ליו:	כי ירא מעיבט	ועת אתקדם אסתיר פניו	12
רג ליו:	ושל נעלך מעל	אלהים אל תקרב הלם	13
פע ליו:	דטב כל מנון	ויאמר אנכי אלהי אבותיך	14
פל ליו:	ובא אלי	ראיתי את עני עמי	15
שיא ליו:	ואגבתי	מן ענותם במצרים	16
מש ליו:	ושלחו מן	בא אל מלך מצרים	17
על ליו:	ורעות	ואני ידעתי לב פרעה	18
לח ליו:	באותותי	ושלחתי את ידי	19
את של ליו:	בעיני מצרים ואכלת	ונתתי את חן העם הזה	20

כ

וני רא:	נזע ונפחד	מן אימת השם הגדול	1
והנו רא:	הגדול והגבור	הו אהיה אשר אהיה	2
בתו רה:	דחכם למשה	יתרבי זה השם הקדוש	3
ק רא:	לה דו	על פי מרה בשיאליו	4
ד רא:	וזה זכרי לדרי	זה שמי לעולם	5
תי רא:	והכיר לון ולא	לך ואספת ישראל	6
ונדו רה:	נסיה ונצירה	אנכי אלהי אבותיך	7
יג רע:	ובריתון לא	בון פקד פקדתי אתכם	8
אמ רה:	במצרים	ואת עשוי לכם	9
פש רה:	וארבי לוכון	העלה אתכם מעיניהם	10
במה רה:	דבריהם	שמה אגיב משה	11
דב רה:	ולא ישמעו	והן לא יאמינו לי	12
א רע:	אשליכהו	אמר מה זה בידך	13
ויב רח:	וינס משה	ויהי לנחש	14
י רא:	מן ראותו כי	מפניו ואזדזע	15
מט רה:	שלח ידך בו ישוב	וקולה לה בא	16
יש רה:	למען יאמנו עם	ויחזק בו ויהי למטה בכפו	17

ובתר תשוב מצרעת לאק רה:
אגיבו על דבריו, ויהי מבתרה:
לך לקראת משה המדב רה:

כ

וינהג את צא נו:
וישב אל יתרו חת נו:
ואזן לקח מ נו:
ועמך יהי אלהי נו:
וירכיבם על החמור ואתפ נו:
ועמו המטה דזכר נו:
ויפגשהו יהוה בזבי נו:
ותקח צפורה צר לי נו:
ותגיע לרגליו בעד' נו:
בזבן עמית רביא נו:
ומן רחיק נשא עי נו:
בדרך לית כמו נו:
וגלי עליו פרק נו:
טובי בבשר נו:
הלוי שב זכר נו:
ונפל עליו ולקחו מן ימי נו:
והשלם בינם' ת נו:
כל מנון וש'שו נו:
מה דברו אדו נו:
ויעברו מצרים ויה נו:

כ

במטה משה הנ בי:
מנה הרת תתר בי:
אהרן אחיו הל די:
ואספו ישראל הא ל די:
בשעה ההי וטו בי:
ויקד העם וישתח די:
משה ואהרן אל ד'ב' בי:
כה אמר עבוד(י) ור בי:
שלת עמו לך מצ די:

ועוד מובא ידו לחיקו 18
ואמר שלח נא ביד תשלח 19
ויאמר יהוה אל אהרן 20

נגש משה במהרה 1
על פי מימר מרה 2
ותנה לו הדבר 3
ויאמר לך לשלום 4
ויקה את אשתו ואת בניו 5
וישב ארץ מצרים 6
ויהי בדרך במחלוק 7
ויבקש אמיתו 8
ותכרת את ערלת בנה 9
ותאמר כי חתן דמים אתה לי 10
וירף ממנה וילך 11
עמה כוכב גדול 12
אנש בעל צ'לם יאיר 13
ויאמר משה בלבו 14
מה זה אלא אחי אהרן 15
ואתקדם לקראתו 16
ונשק לו היד 17
והאן עיניך ת'עמי ש'מח 18
ויגד משה לאהרן 19
וילכו שניהם יחדיו 20

סוד גדול ועצום 1
וסימנים חיולים 2
בידו עם מוסף 3
ועת עברו מצרים 4
לו עמ'ת עיני מה היה 5
'בראות האותות 6
ואח'ר באו 7
פרעה ואמרו לו 8
יהוה אלהי העברים 9

10	ואם אינם 'משלח	מגיפותי עליך	יב	יא:
11	תמ'ך שא 'עיניו פרעה	ואמר בלב 'עם	הרע מש	וי:
12	מן אנוך כדבר הזה ידברון	'עמי ולא ייראו	מן הר	בי:
13	'עמ'ה' משה ואהרן	עמדים תרי	כוכ	בי:
14	והנומיקה עליון 'משללה	ולא י'כל	ל'היב	יא:
15	עניו אלהים	ודחלו מנוך	ר'	בי:
16	ואגיב לא ידעתי את יהוה	ועמו לא יצא מן	מוש	בי:
17	ויצאו הנביאים מפניו	והו ידבר עם	יוש	בי:
18	ביתו מה חכמתו	אלה עתה	ארג	עי:
19	מן ראות זה הנביאים	ופחדון עבר	בלב	בי:
20	ואמר תכ'ב'ד ה'ע'בדה על	האנשים ועליון הנגושים תר'		בי:

כ

1	עזר משה ליד אלה	ואמר ל'מה' זה	שלה(ת)	ני:
2	ומאז באתי לפרעה	וזכרתי שמך	בלש	ני:
3	הרע לעם הזה	ולא הצלת עם	כשר	ני:
4	ויאמר יהוה אל משה	התיצב ור'אה'	רביא	ני:
5	ב'מעשה 'אם פרעה	ומכותו ברבות	סימ	ני:
6	כי ביד חזקה ישלחם	וא'רבה' לון	פרק	ני:
7	כה תדבר לישראל	ותגיד אל שדי	א	ני:
8	המוציא אתכם מת'חת סבלות	מצרים לרשת ארץ	הכנע	ני:
9	והיה כי תבאו אל פרעה	לדבר א'תו	כמפ	ני:
10	וד'רש מכם אות הוא מופת.	אימר לאהרן	הכ(ה)	ני:
11	סב המטה ד'בודך	'בזרות והשליך	לפ	ני:
12	הארור פרעה ועבדיו	וכאשר צוה	אד'	ני:
13	אשליח אהרן את מטהו	לפני	זיד	ני:
14	ויהי לתנין	האלה ע'מת	עי	ני:
15	פרעה בשעה ההיא	והתנין אליו	מתפ	ני:
16	בעינים אש קדחה	והו יימר לאנשור	הנ	ני:
17	הל'ך למות	ועתה זה	יבלע	ני:
18	ז'עקו לחכמים	ולמ'חשפים	עד תציל	ני:
19	ויצעקו לון וייתו	ויאמר פרעה להם	רחמו	ני:
20	מן ראות זה התנין	פן י'בוא אלי	והכ'	ני:

כ

1	פרעה היה נב'ך	'בראות המטה	ד	קס:
2	לפניו תנין	ולא יוכל'	הבי	דס:

גם :		ולמכשפים	אלא יומר ל'חכמים	3
שם :	והו	שם' אגיבר	עשו מה יבטל זה	4
כ'ם :	ה	ש'מה ומה	לפניו תנינין	5
דם :	ק	ב'מהר כד	אלא ומטה אהרן	6
דם :	כמק	ושב מטה	ויבלע את מטותם	7
ר'ם :	יו	אן המטה לא	הא תמח היול מותר	8
רם :	לאקרר	ואח'סי אן שב	בתר בלע התנינים	9
רם :	עמ	ולא ש'מע לבני	לב פרעה ויה'ז'ק	10
עם :	ה	ומען לשלח	כאשר דבר יהוה	11
תם :	ה	עורי להנביא	ומבתר אודיע אלה	12
י'ם :	ה	הנה הוא יצא	לך לפרעה בבקר	13
לם :	ואו	ונצבת' לקראתו	יריא מן ראותם	14
אם :	ו	ותניה לו הדבר	המטה תקח בידך	15
ר'ם :	ה'	אימר אל אהרן	לא ישלח את העם	16
דם :	ויהיו	על מימי מצרים	מטך ונטה את ידך	17
עם :	ה	למשלח	וילכו ליד פרעה ולא שמע	18
ש'ם :		ושמה כמה צ'ה	שמה אמר משה לאהרן	19
דם :	ל	אשר ביאר	והיפ'כו כל המים	20

כ

שר :	א	מ'את הדם	צר פרעה היה כ'ב'ד	1
אר :	ובי	וב'עצים ובאבנים	בא בכל ארץ מצרים	2
תר :	אתו	ומקום ממו ריק לא	ועל כל מקוה מימיהם	3
רר :	והצ	המ'צור והמצ'וק	והאן עיניך תעמי	4
אר :	והי	ולעם משה הטוב	דהוה ד'ביק בעם פרעה	5
זר :	ע	עד ישתה: פמו דם	חן ד'ר'ש המצרי יקח מים	6
ד'ר :	בס'	כה ימצא	ויצא מן מקום אל מקום	7
סר :	יתמ	והדם לא מים	ולית לישראל כ'כ'ן	8
בר :	יס	ישתה י'תה מנה	ואן מצאר המצרי עמד	9
בר :	יע	אולי המים לו	וישם פמו מול פמו	10
בר :	להסר	מיב להקדש ודם	שם' תהי שנים פרקה	11
בר :	הד	כן היה	ואנה תמח קשט	12
שר :	י'	ולא שלח עם	וי'חז'ק לב פרעה	13
זר :	ע	לרעתו	רק בנשא כל סימן	14
תר :	מב	דיהי	וישכח מה היה	15
בר :	ס	לאהרן מטך	אמר אלה למשה: ארשי	16
פר :	הצ	מצרים: ותעל	ונטה את ידך על מימי	17

דר:	ס'	את ארץ מצרים	18 ד'עים ות'כסה'
יר:	תק'	ונפשו גם	19 ורוח פרעה מנה א'דוד
קר:	ובב	בערב	20 ותידד שנתה' מעינה

כ

ים:	הסימנ	על כל	1 קם משה לאהרן
ים:	חנ	באו	2 מן כלילון צ'פרדע
ים:	המ'כונ	ובכל	3 ובנהרות והי'ריאם והאגמים
ים:	רבנ	זאת אלא מגופות	4 וצר רברון על פרעה ואמר מה
ים:	כנ	כי אנחנו לית	5 עלי ועל כל עמי
יב:	שלטנ	ולית אני רום	6 סר צלם מעלי
ים:	השנ	לעשות רע אם זאת השנ	7 והיך יש לאל ידי
ים:	הפרקנ	וגלר	8 דבאו לדבר א'תי
ים:	פנ	ולא ישאו לי	9 דרשים עז שלטני ישברו
ים:	מסכינ	ודבר דברי	10 וישלח להם ויקרא
ים:	אדונ	ועתה אה	11 אני וע'מי הר'שעים
ים:	כשרנ	ואשלח עם	12 שאו נא הטאתי
ים:	לעצ'נ	ובזרנה עזר פרעה לעצ'נ	13 ויתפלל משה ליהוה וישמע
ים:	למאמנ	שם' אמר יהוה למאמנ	14 ולא שלח את בני ישראל
ים:	הכנ	והכה את עפר הארץ ותהי הכנ ים:	15 משה אמר לאהרן סב מטך
ים:	כנ	הארץ היה	16 באדם ובבהמה: כל עפר
ים:	סימנ	ואמרו לא נוכ'ל לעשות כן סימנ ים:	17 ויקרא פרעה לחרטומים
ים:	אמנ	ואנן בו	18 אצבע אלהים היא
ים:	מינ	ככד מאד מכל	19 ויהי מבתר זה בא ערב
ים:	כשרנ	ולית כה לעם	20 בותה פרעה ובית עבדיו

כ

דה:	כ'וב'	מפני הערב	1 רבות צרות פרעה
דה:	רו	נפשו ע'ם עצואן	2 ובתר כל מופת תשוב
דה:	ע'ב'	שפיפו ונלאו בכל	3 וזה עד יוריאהו אלה
דה:	צמי	ושלטנותה לית	4 ואן הו לית כלום
דה:	פ	ולא ימצא	5 וימות מות' מנעצים
דה:	מצרים	שהיך בכל ארץ	6 ויהי מבתר הערב
דה:	אלא	ולא ימות מכל ישראל	7 על האדם ועל הבהמה
דה:	ע	בתוך הברד	8 ויהי הברד ואש מתלקחית
דה:	עבו	יכולה	9 על י'כלות אלה
דה:	הוצ'	למיום	10 ד(ה) מטיר ברד לא היה כ'מהו במצרים

11	ולא נותר כל ירק בעץ	וב'עש'ב הש'דה' אש קד	חה :
12	מפני מובא הארבה'	דכ'מו לא	דה :
13	וא'חרי לא יהיה כן	והארץ מנה	דה :
14	ואמר פרעה חטאתי הפעם	יהוה הצדיק	דה :
15	ושב לשמיצו מבתר	וע'ם לא	דה :
16	אלא בתר ח'שך אפולא	שלשת ימים	דע :
17	לא ראו איש את אחיו	ואיש כלום לא	דע :
18	ולכל בני ישראל היה אור	ב'מוש'בותם	דה :
19	ראו פרקן שני גוים	והכירו זה	דה :
20	פעל נורא תהלת עשה' פליה	דו חילה רבה	דה :

כ

1	שלה יהוה ע'ל פרעה	ועל כל בתי	מצר	ים :
2	בחצי הליל 'בד'קיקה	מות סדר הב'	כור	ים :
3	מה טב יתה' ש'עה	על עדת	הש'מ'ר	ים :
4	ומה רב מ'רורה	על עם	הסורר	ים :
5	כי אין בית אשר אין	שם מת	בבכור	ים :
6	והאן עיניך תעמי	צעקות גוים	ערל	ים :
7	מצראי 'בק'צף גדול	ועבראי בש'מה	וש'ר	ים :
8	אהלין צעקים ב'בכותם'	ואהלין כ'רזין בכארזים ואמ'ר	ים :	
9	ופרעה אמר למשה ולאהרן	קומו צאו אתון ועם כשר	ים :	
10	והו יתח'סר בלבו ויומר	מה חומתי בזאת	הצרר	ים :
11	ולא חשבותי מוצא ישראל	על כעסותי	באיקר	ים :
12	אשתבר עז כוחי	ולא לי עוד	מוקר	ים :
13	ויהוה אמר אל משה	א'ומר לעמד הדה	מימר	ים :
14	הו הלילה הזה	ליהוה	שמיר	ים :
15	אל כל בני ישראל מועד	הפסח יהיו	נטור	ים :
16	בעדנה הדרך	חק לעלם	ז'כיר	ים :
17	יום מות בכורי מצרים	מבכור פרעה ועד עמו הארור	ים :	
18	ואכלו הפסח בשמה	על מצות	ומ'רור	ים :
19	והחלת מועדים קדישים לון	ושנים בחג	פטור	ים :
20	ומספר חמישים יום מבתר	וחג ביום	הבכור	ים :

כ

1	תתם שירתה בזכרן	ירחה	ה	הן :
2	שביעיה דבו	מעת'דה גן	ע'	דן :
3	מן שריו מועד קדש	מנה ועד עתה	מ קל	פן :

4	תשעת יומי התשובה	דבון דרור	ל'הת'הב	יק:
5	עד מובא היום הזה	וישמחו	בש	מק:
6	כפירות יום הכפור	וישבקו רע	עמל	יק:
7	טובי תהבה בו	דו נגד עמה	שלמ	יק:
8	וגלי לה תשובה	ו'מדכי ל'ה	ת'הב	יק:
9	ומנה יצאו בטוב גדול	ויעבדו משכן	טב	יק:
10	סכות בתר יום עצום	עם קדוש בה	ש	כ'ן:
11	שבעת ימים תמימים	מיום חג	יזד	מ'ן:
12	ליום השמיני אשר	הו מועד	ת	מ'ן:
13	יש יהוה בו לעמו	עובדים טבים	תזד	מ'ן:
14	הדת בימי הרצון	והרחמים בו	פריס	יק:
15	תשוב ביומיכון אמן	וכלה יהיו	ב'רי	כ'ן:
16	ומברכים עליכון	מנער ועד	ז	ק'ן:
17	וכל שנה בחדי וזהי	וישראל	ש	כ'ן:
18	לשבטיו ותהי עליו	רוח אלהים	מ'ר'חפ	יק:
19	ויזכר קהל ישראל בטוב	האן דאנון	קעמ	יק:
20	ותנים יומה מאה שנה	אלה ל'חיכון	ימ	יק:

אין כיהוה אלהינו:

כ

XV.

Cod. No. 19791 Add. MSS. P. 64.

1	*על פתח כל ממלל	בשם האל	נ	חל:
2	*בזכרון שמאתו	נשרי	ונח	סל:
3	*דעת ידע לא תמטי	תקון עובדיו	דפ	על:
4	*אמר מלה וכלה	בה אתו	וכ	לל:
5	*להבוראות בסגיל	דשמו עליהם	מ'מלל	משל:
6	*בהצלם והדמות	משל על	משכ	לל:
7	*נקיב בהשם אדם	בלבוש חליפותה	מתכ	לל:
8	*שרי בגנתה היך מלך	ובשם מרה אז	ה	חל:
9	*לשולש רזים שמו	ופתרונו	כ	פל:
10	*מ'לא א ראש שמו	על ריש כל	הד	גל:
11	*היא ראש האותות והמספר	וממנה יו	ע	אל:

12	* כן הי ראש שם אלהים	דבבריה	מתא	סל:
13	* השני מלא ד	לארבע אקרים	מטיה	אל:
14	* נימוסו ארבע הפאות	אל מלה יהוה	תטע	יל:
15	* היך ארבע עולמי השנה	כל זבן מן זבן	יג	אל:
16	אלהינו לך נברך	אלהינו לך	נה	לל:

ך

1	* בהשלישי מן שם אדם	דאמר בדילו	נע	שה:
2	נגלא רז מן רזי	ראשית שם	מ	שה:
3	במנין זאת המלה	שני פעמים	אתר	שי:
4	לו במיעל דרג רבותה	ומלבוש לבוש מן	לבו	שי:
5	מיתובית נביותה	וכמוה מ ומ	היה ע	שה:
6	בציאם קדמאה ותניאנה	לקבול שני	קר	שי:
7	מעשה אלהים הם	עתידה מן היום	הש	שי:
8	מן יומה דלבש הצלם	אתעתד לנביה רבה	מ	שה:
9	מלבש קרן עורה	ועל אדותן שלשל	אנ	שי:
10	זכותה מן אדם	אל בן למד	דאתע	שה:
11	אדם תנין בהאדמה	ואתותר הו ובניו	אר	שה:
12	אקרי המשפחות	ומנה נפרדה	שר	שה:
13	אוי הגוים למיניהם	ושם שם סגיל	לקד	שי:
14	טטפות זרע זכותה	אל האב	השלי	שי:
15	אב המון הגוים	דאתקרי עבד ונבי	נ	שי:
16	דאתמר בגללו המכסה	אני מאברהם אשר	אני ע	שה:

ך

1	גדלותה ליהוה	אשר הות	ריחו	תה:
2	מן ראשית בראשית זה הבשר	מן כל	בוראו	תו:
3	ובו פצה אברהם	ותפש שלשלת	זכו	תו:
4	ובו פשר יצחק מן המאכלת	ושיארו על	אדו	תו:
5	ובו פלט ליעקב	למשמר	תולדו	תו:
6	ובו פלג ללוי	חולקי	נחל	תו:
7	ובו פרש לקהת	קדישי	עבידא	תו:
8	ובו פרט עמרם	ושמו מן	טב	תו:
9	המע מן דמעים	הא לוי עמית	א	תו:
10	רק בעין הלב נעמי	וננשק	ריחו	תו:
11	בכל אתר ואתר	מן אתרי	תורו	תו:
12	מן זבן מולדו	אל יום	עתקו	תו:

13	מאז זרע על הארץ	זרחת	נוראו	תו:
14	מן הקצה אל הקצה	ואתבסרו	בממצאו	תו:
15	סדר הבוראות	והדרת עלמה	בחזו	תו:
16	דאמר הן נבי כמשה	עמו מה הי	רבו	תה:

יך

1	דנע ברקיע עמרם	וסקף במגדל	יוכ	בד:
2	טפת טוב מן הבריה	ותרי אתו כי טוב	מו	לד:
3	ודרשת תצפינהו	ומן יסתיר שמשה	את יוכ	בד:
4	ודחלת מן פקוד פרעה	כל הבן	המתי	לד:
5	להעברים היאר תשליכון	ועבדת כמה	פ	קד:
6	ועשת ת'בת גמא	ושמת אתו בה	והו	רד:
7	אל היר והיר בטל	שפעותה	והב	לד:
8	ותסתכל ביכולת האל	הנכבד על כל	כ	בד:
9	ולב אמה דחל עליו	ואחותו קעמה לדעת מה	מה	יתעבד:
10	אלא וכד סגרת תיבותו	מה יבוא מנה המים אל נ	נ	גד:
11	בית פרעה ותרד בת פרעה	ונערותיה הלכת	על	יד:
12	היאר ונסבת התבה ואפתחתה	ונור דעלמה	אתה	דד:
13	ונבהלת בת פרעה ומן עמה	מן ראות זה	הכ	בד:
14	ואתחסימה בה מן המהץ	ומן יתה עדנה	ע	מד:
15	וזה גלל ותחמל עליו	ורחמותו בלבב	כ	בד:
16	וזה למה אתרית שמור	הברית	והח	סד:

יך

1	הלך בדעת יהוה	מן יום	ברית א	דם:
2	ריתותו בזה הילד	ורוממתו	בהעו	לם:
3	והכינו טפת נור מן קטף	אל קטף אל	עמ	רם:
4	ומאז רד אל בטן יוכבד	ולגו קרבה	הו	שם:
5	הות כל יום ויום תהדר	ונוראתו עליה	אתר	ים:
6	עד יתילד בשעה השביעי	מן יום השביעי	דאתע	צם:
7	לגו חדש השביעי	וזה מגיד	מתק	דם:
8	מתעתק מן הראושונים	דשמרו	הקי	אם:
9	ויום מולדו אתעשה	שמה בין	המלאכים ו גם:	
10	אמטה מן שומיה לארעה	וגם הגם	ה	לם:
11	כל מן הבוראות אמר מימר	בגלל זה הילד	ה	תם:
12	והנני מזכיר קמיד	מימר כל חרש וכל	ח	לם:
13	ראשם השמים	אמרת בתר	הש	לם:

קס:	ד	בסרני בילידיה	בלשן דברה	14
רס:	ה	וידע דעת האל	ימלל ממני פה אל פה	15
קס:	נ	ומה טמור ליום	ומה אתקדם ברביה	16
יך				
תה:	שפרו	גלא	ואשתה דעל אפי שומיה	1
תא:	דא	בדן ולידה	ואמרת אתי כל הזאו(ת)	2
תה:	שריפו	ולא ימצא מני	ילך ברגליו עלי	3
תה:	כניעו	ושריפותה	רק אדבקנה הקדישות	4
תה:	בזריתו	ייתר	ומה ידרש בי לדבביו	5
תה:	שגבר	אני ראשית	וביום מעמדו	6
תה:	ברחמו	מזה ומזה	יעבר בי ואני סביבותו	7
תה:	בגליגו	קדם חשך בתרה	וכן בזה כותי	8
תה:	תל	במקומים	ואמר אנא עזר לה	9
תה:	לגנו	וימטון	שנים אסר בין דבביו	10
תה:	עבדו	לגו בית	הראש במצרים	11
תה:	מו	דבו ישתו כוס	והשני בים סוף	12
תה:	אש	בארימאה	והשלישי בהם עמד	13
תה:	תשבי	ואתחלק	מניך יבא אלי	14
תה:	לנאירו	מן השיכותה	דנה ביום ההוא	15
תה:	סגילו	בזאת	אה טובה אה טובה	16
יך				
מר:	א	ובלשן דבריו	זרת עננה בתרון	1
פר:	בהמש	הו מתר	מה דאמרתון אתון	2
תר:	וי	גלוג רב	אלא גלוגי אני בו	3
תר:	וא	בכל אתר	אני מכסה לה	4
בר:	וט	ובכל נחל	בימה ובמדברה	5
שר:	א	באהל האדות	ולמבית לפרכת	6
בר:	יע	המעמד מנכון אלי	יועד בו בהכבוד וביום	7
תר:	ב	דלא בתרו	ומני יגש אל הערפל	8
זר:	מע	ואמר לידי הו	שמע עודנה ממלל השלשה	9
תר:	הנס	ויתגלי לו	מני ישמע הקול מדבר	10
שר:	הב	דבחרו מן	מן מלכה דעלמה	11
קר:	למו	וארשה לון	ושמו דמע בינם	12
תר:	ס	ומנה רז לא	יתה ולמשמע מנה	13
בר:	ח	והכבוד לו	והיך לא נרבינה	14
סר:	אתב	וכל העולם	שמהותה במובאו	15

רה:	לחב	בסר כל אחד	חילה כסיאתה	1
רה:	בח	דמן מין אדם	בא איש האלהים	2
רה:	מ	על פי מימר	בא מגלי הקשט	3
רה:	ומימ	בעובדה	בא משה הצדיק	4
רה:	אוק	דמוקר	בא התמים בבריה	5
רה:	ונסת	בנגלאה	בא נאמן בית אלהים	6
רה:	שג	דמרן	בא גלאה אומנותה	7
רה:	במשמ	המצוי	בא מיביא ארהותה	8
רה:	לאת	המלי	בא נביא אלהים	9
רה:	אסת	מן אסתרה ועד	בא דמע הבריה	10
רה:	טמ	ומגלי	בא מקבל הלוחות	11
רה:	אק	דמן קדשה	בא ספרון דחייה	12
רה:	איק	ויחי איקר רב	בא לביש קרן עורה	13
רה:	בת	דלא קדמה ולא	בא בעל התפלה	14
רה:	אוצ	דיפתח	מן יקום על כנותו	15
רה:	ודב	מן מרה	ומרבת לכל עלמה	16

יד

ני:	בסר	בסרני	טור חוריב אנלג ואמר	1
ני:	מת	ועלמה	בילידה דבה	2
ני:	א	ומימרי	לו גלגני רברבים	3
ני:	כמו	ומן סגולי בד	אתוך חדה מימנה	4
ני:	ב	דאתילד מן	אית הדה ילידה	5
ני:	עי	ולמובאך מצפית	ישראל דמעי העולם	6
ני:	הס	דיתקרי מן	אתוך הדה ילידה	7
ני:	הנ	ויאמר	ויאמר משה משה	8
ני:	ס	מן חלב רצון שכן	אתוך הדה ילידה דלך	9
ני:	ק	וימלל אל	אתוך הדה דיעמד עלי	10
ני:	מפ	והדורות דאזלי	עלמה צריכה אליך	11
ני:	אב	הוה אמור אזלי	מובאך וכל מהם	12
ני:	אד	דיקים קמי	צפיה בפני היליד	13
ני:	סי	על רישה דטור	וידברו פה אל פה	14
ני:	לש	וישלח	בזאת ישא ראשי	15
ני:	ונתח	ובו נתמלי	במפרט חדותה	16

יד

רו:	והדי	אזבתו	יומיה ולילותה	1
רו:	אני	דיהוה	ויאמרו רב הו האן יומה	2

רו:	ונז	כליל העולם	במצא דן ולידה	3
רו:	דעב	מן עולמיה	דאנן סכין מובאו	4
רו:	דאתב	ולכל בוראיה	דמצאו הדותה לן	5
רו:	יש	זהו ורצון	דלכל יומיו הק מועדים	6
רי:	נו	ואמר נורו מכשב מן	וקדם בעל ממשלת היום	7
רו:	אק	ודן מימרי	וקדמי אתעתד לו הנור	8
רו:	אמס	אלהים	ואז אמר יהי אור	9
רו:	אסתי	ולזבן מילדו	טפא וירא אתו כי טוב	10
רו:	בד	ובמובא כל זכאה	עד אתכשב מדעי אנשי	11
רו:	ובת	ונורו קדמו	ונורי אניר ביומה	12
רו:	אח	מראשית העולם עד	בלילה ואיממה	13
רו:	כן בצפרו:	ונורו כמה ברמשו	ונורי ייתי וילך	14
רו:	במימ	ודמה דתי אליה	ונור אשתה ממנו	15
רו:	ינצי	ובריתך	אש דת למו אף חובב	16

יד

לה:	הלי	קדם משל	כד אסכם המאור הגדול	1
לה:	ותכ	תמימות	ואמר לו לילה בהחדש	2
לה:	תשת	לעלם עלמים	ותמימות דן ולידה	3
לא:	מ	היך לא יהי בנפשו	ודממללי לעורנה	4
לה:	והשמא	בהימינה	וזה מלא הגוים	5
לה:	מא	מאלה	גזרים ופקדים	6
לה:	כ	והו זהר עלמה	ואנא הוא זהר הלילה	7
לא:	נג	ונורו מנן	לגו כל זבניה	8
לה:	ומע	ונזר זה פרוש מטה	ואנן והכוכבים לעל	9
לה:	הסגו	אנא היא	רצת הארץ ואמרת	10
לה:	וכלי	נזר עלמה	דאתברא מן עפרי	11
לה:	צמד	דבה העולם	קדש בני אדם	12
לה:	ותח	באחרית	דמע בביאתה כלה	13
לה:	ובשפי	בהר	טפת נור פרשת	14
לה:	גבו	וכד אמט'ת	מלת קשטה קעמת	15
לה:	היכו	מן פם	ציץ קטף יצא	16

יד

אמרנו ונאמר

רש:	נפ	מן אנה ולעל	לדרכי אלהים בו	1
נש:	א	בלעדי כל	למה בחרו בגללו	2

3	וגלה כל רז מתכסה	מן הישן	והח	דש:
4	ותמה רב סגרי מכן	דינדי יצרו מנה	י	תש:
5	הן הו אתרבה ברית דברו	דמן אימתו	ל	בש:
6	מטרם מובאו בזבן רב	וצוה המילדות	עבר	יש:
7	מימרו כל הבן היליד	לעברים	הואר	תש:
8	ליכון וכל הבת תחיון	ואשר אזהר מנה	לא פ	גש:
9	ומן יקום קבל ריחותה	כי בעל דברים	י	גש:
10	ויהי מקץ שמנים שנה	זכר אלהית ברית	הש	לש:
11	ואראה אליו בלהב אש	ואתחדש מה	אתח	דש:
12	מן מימר ולעלתו מן הארץ	ההיא: אל ארץ זבת חלב וד		בש:
13	ואמנע מן המובא אל פרעה	וידע אלהים מה	ד	רש:
14	בלבה מן שוטפות תלימה	והן הוא בו	יתכ	נש:
15	הלך זה ממצרים וזה	ממדין וילך	ויפ	גש:
16	אתו בהר האלהים וישק לו	והממלל בינם	אתפ	רש:
				יך
1	מן אכו שרו המופתים	מופת בתר	מו	פת:
2	על זה הנבי	דריחתו	מרח	פת:
3	על דבוקי אימנותו	והיא עדתה	נחר	פת:
4	בכל טוב הן שמרו	מצות יהוה	דהונ	פת:
5	על אד שלחו בהתורה	ושם יתו	חלי	פת:
6	כבודו הכבד בארעה	ונותרת גליגאתו	עד	פת:
7	ולית זה מקום פתרון	המופתים	דאתל	פת:
8	על סנעי אימנותה	ומן דעמה	ניאס	פת:
9	וכלולם על זה הנבי	השליך דבריו אל תוך שרי	שרי	פת:
10	חרון אף יהוה	והציל עדתו	וכ	פת:
11	כל סניהון קמיהון	ואימתו	אתק	פת:
12	על פני כל הארץ	ועשו הפסח	ואתנג	פת:
13	בכורי מצרים בלילת פסח	ורחותה תמן	שק	פת:
14	ונטלו על רעמסס טהורים	לא נאוף ולא	נא	פת:
15	ופניהון עננה ואשתה	עד באו אל	ש	פת:
16	ים סוף ואתעבד לון תמה	ועין הרצון לון	צ	פת:
				יך
1	נסעו על ימה	והנה	שלומ	ים:
2	בתר טבע הדבב	והור עמה	קעומ	ים:
3	ויבאו אל מרתה	וימתקו	המ	ים:
4	וגלא לון חק ומשפט	לדעת הן הור	מתקוממ	ים:

5	והוליוכוך אל אילים	ושרו בה אקרים	רמ	ים:
6	ובמשרית מדבר סין רד לון	לחם מן	השמ	ים:
7	ויחננו אתו בהצנצ(נ)ת זכרון	לאחרית	הימ	ים:
8	וברפידים שני אותות	אתון בהם	חכמ	ים:
9	הצור ומלחמות עמלק	ונסע דמע	העמ	ים:
10	משם אל מדבר סיני	ברצון	ורחמ	ים:
11	ואתא מקרת תנייתה	לדמע	העולמ	ים:
12	כה תאמר לבית יעקב	ותגיד מה עשיתי	להטלמ	ים:
13	והשיב משה דברון אל יה'	רחום	הרחומ	ים:
14	והתיצב בתחתית ההר	ועל הנביא	התמ	ים:
15	במקרתה תליתה	ועבר בין המלאכים	רמ	ים:

יה

1	ספירות מקרתה הנה	לית צרכה	למדכ	רה:
2	כי הממלל בה סגי	ומספרה	עש	רה:
3	מנון שלשה עשה	ושבעה לכם	לז	רה:
4	והיא אקר מה יתנבה עליו	מן משפטי	התו	רה:
5	וכד שמעו ועמו זה המעמד	דחלו דחלה	ית	רה:
6	ואמר לכות זאת העמידה	לא לן יכולה	למעז	רה:
7	אלא וקרב אתה ושמע	ואת לנן	אדב	רה:
8	שם בננא משה מזבח	והקטיר עליו	קט	רה:
9	בשבעה וארבעים מן השבעות	דפקד	במספ	רה:
10	ובשמנה וארבעים אמר לון	שבו ואתמר לה עלי אל הה	אל הה	רה:
11	ויעש כן ויכסהו הענן	ששת ימים	ויק	רא:
12	אליו ביום השביעי	ואתקומם ג' ול יום	בת	רה:
13	מלוי ארבעים יום	צעם קעם	מפ	רע:
14	רבותן למרה דבכה לזאת	משריתה: ו מכל הבוראות סד	מכל הבוראות סד	רה:
15	וחכמה כסואן וגליאן	ומראות הצבאות מנה לא נסת	מנה לא נסת	רה:
16	יתרבוך עמרם ויוכבד	דקם מנון זה	הז	רע:

יה

1	עד אשר נשוב אליכם	משה דבר	ע	מו:
2	ולא אמר לון מספר ימים	ואשתממו	לצל	מו:
3	וקעם מ' יום בתפלתו	ולגוה אלהים	חכ	מו:
4	עובד המשכן וכליו	ואקים לעיניו	ד	מו:
5	ואמר וראה ועשה	והו עמיד	מקו	מו:
6	ואתקומם בלבה תשביתה	זה מה הוה	מ	מו:

7	ומה הִזַּת מִן יִשְׂרָאֵל	עֲשׂוּ הָעֵגֶל	וַיִּשְׁכּוּ	מִו:
8	בַּצֶּפֶר תְּמִימוֹת הָאֲרָבָעִים	שֵׁם אָמַר	אֱלֹהֵי	מִו:
9	לְמֹשֶׁה לֶךְ רֹד כִּי שָׁחַת עִמָּךְ	לֹא מוֹצִיאִם	כֶּשֶׁ	מִו:
10	וַאֲמָרוּ אֱלֹהֵי אֱלֹהֶיךָ	וַשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר	עֲשׂוֹתַי עִ	מִו:
11	תִּמְנָן אֶתְקַשְׁט רֹגְזֵי אֱלֹהֵי	וְדָחַל מִן זֶרֶז	נִקְ	מִו:
12	וַחֲדָד תִּפְלְתוּ בַעֲדָם	וּבַעַד אַהֲרֹן	תְּלוּ	מִו:
13	טָרָם יֹשֵׁב(ר)ו הַלְּוָחֹת	מִן תְּקוּפָה	אַרְצֵ	מִו:
14	רֹד וְקַטַּל עֲבוּדֵי עֲגֻלָּה	וַיֹּאמֶר יְהוָה	ל	מִו:
15	שֶׁה פֶסֶל לֶךְ שְׁנֵי לִוְחֹת	כֹּה־לְוָחֹת אֲשֶׁר	אַתְקַד	מִו:

יְהִי

1	פָּנִים אֶל פָּנִים דָּבַר מֹשֶׁה	בְּמַה יְהִי	וַיִּ	הִי:
2	בַּעֲמִידוֹתֶיהָ תִּנְיִנוֹתֶיהָ	וַהֲדָה שָׁחַר	ב	עִי:
3	וַאֲמַר לְמִרְהַ מִּיּוֹמֵךְ	לֹא עוֹרֵךְ לוֹ	יִמ	עִי:
4	הֲרִיאֲנִי נֹא אֶת כְּבוֹדְךָ	אָמַר לֹא תוֹכֵל עֵינַי לֹא תִר	אֵה:	
5	רַק אֶעֱבֹר כָּל טוֹבִי לִפְנֶיךָ	וְקִרְאתִי בְּשֵׁם	יְהִי	וְהִ:
6	וַהֲכִמּוּ בַזֶּה הַמַּעֲמָד הַשְּׁנַיִ	קְשִׁיטוֹת הַבְּרִיָּה	וַהֲיֹךְ הִי	יְהִ:
7	וְקְשִׁיטוֹת הַשֵּׁם הַגָּדוֹל דְּלֹא	הַגֵּלֵא לְאַחַד מִן	בוֹרֵא	יְהִ:
8	עֲלֵמָא, אֵלֵא לוֹ	בְּאַרְעָה	וְעַל	אַה:
9	וַאֲתַקּוּמָם צַעַם קַעַם אַרְבַּעִים	שְׁנִיָּתָ: וְכָתַב בְּקִלְמוֹס עֵבֶר	יְהִ:	
10	כִּמֵּה הִיָּה עַל הָרָאשׁוֹנִים	וּמֵאַלֶּה	נִס	עֵה:
11	אֶל זְכוּרֹן צִיאָמוֹ	וְעַתָּה	נִב	עֵה:
12	אֶל חֲשִׁבִית זֶה הַצִּיאָם	לִפְסֵי מִטּוֹת	ר	עִי:
13	מִ. יוֹם וּמִ. לַיְלָה: וְעִמִּיד	בְּרִישׁ טוֹרָה בֵּין	צִב	אַי:
14	מִלֵּאכִיָּה וְאַנִּיךְ סְבִיבוֹתָו	צִלָּאֵי	קִר	אַי:
15	וְהוּא כֹהֵן עֲלֵיהֶם	פְּרוֹט תִּשְׁבַּחְתָּהּ לֹאֵל ר	אַה:	
16	לֹא יִשְׁכַּב וְלֹא יִשָּׁב	וַאֲפַתַּחַת לוֹ	תִּר	חֵה:

יְהִי

1	צִיאָם זֶה מֹשֶׁה הַנָּבִי	לֹא כְצִיאָם	אַנ	שֵׁה:
2	אַלֵּא בּוֹ אֹתוֹת רַבִּים	לֹא אֲצַטְמַת	בְּאֵי	שֵׁה:
3	דְּמִן בְּסַר וְאַדָם	בַּעֲקֵבָה	וּבְרִי	שֵׁה:
4	מֵאַה וְשִׁשִׁים אֲדָנִים	כִּמֵּה צִפְרָה כִּכֵּן	רִמ	שֵׁה:
5	לֹא מִיכָל וְלֹא מִשְׁתָּה	וְלֹא אֲנִשְׁמֹר	לְנַפ	שֵׁה:
6	מִן מִינֵי אֲנִשְׁמוֹתָהּ	רַגְלִיו מִתִּיצְבִים	וַיִּדְרִי פְרָאשָׁה:	
7	וּבַתֵּר זֶה עֲדָנָה כֹּלָה קֶבֶל	שְׁנֵי לִוְחֹת מִן	מַעֲוֹן קִדְשָׁה:	
8	אַרְךָ אֲמַתִּים וְחֲצִי	וּרְחַב כָּל	קִר	שֵׁה:

9	אמה וחצי וכל קומתו	בכות תקיף לא	פשי	שה:
10	על מדה ארונה	דבמשכנה	קדי	שה:
11	ורד סבלון מלעל אל לרע	וקרן עורה על	אפיו מלבשה:	
12	וייראו מגשת אליו	אלא טת לון	אר	שה:
13	והלך סהרים כאהן	גלים כות	שמ	שה:
14	נורו סלק מן ארעה למעונה	ונציב לו בשניהון	ער	שה:
15	ומלתו הלכה בהם	בכל מה הו	מבק	שה:
16	יסתקה מן אהליון גלגיה	דילח: כי הו סוף	מדר	שה:

יך

1	קה מן אנדית לך	מן מני	המנת	ות:
2	ציבעד מן גלגי נביאך	דמע	הבורא	ות:
3	דבגללו קדשך מרד ובחרך	מן בין	המשפח	ות:
4	ובידו אסגלך במועדיך	בזבנים	מאודע	ות:
5	מנון אהן יומה רבה	דנהריו	מופע	ות:
6	מתקרי יום צומה	והיתה	זא	ות:
7	לכם חקת עולם	בהדורות	דאזלו ואבאות:	
8	לכפר עליהם	מן קטנות	החטא	ות:
9	דניעשו בשגנה	מן אשמות	ופשא	ות:
10	והגדלות לית לך כופר	אלא מסר	הרוח	ות:
11	באשתה ובאבניה	ותלוי על	הגבח	ות:
12	וקנום יום צומה ליתו מכפר	אלא מן עזב	הרע	ות:
13	ואתקשטת מנה תתובתה	ותמידות התפלות	והבע	ות:
14	ולא יעזר היום וישוב מחר	אל רע מן הוה בו	מן התע	ות:
15	וידע בזך לבר הן מרא	שרה עמי בכל	הרגע	ות:
16	הן אתקשט זה ויעבד בה	תהי ידיו	מלא	ות:

יך

1	רב חילה דיצדק עליך	ישראל באהן	יו	מה:
2	אחת בשנה ייתי	בו עונות	ואנש	מה:
3	והנפש דלית ככה	מה יעבד עמה	צו	מה:
4	ענות הנפש הדכיה בהתחלה	הך הנחותה	בחת	מה:
5	הלבן מחוץ והכום מלבית	שניהון צמיתין	במקו	מה:
6	ודיצמת בינם ביגע	רב בין	על	מה:
7	יגלה עם בעל הלבן לבן	וידמה לון	בד	מה:
8	ועם בעלה הכום כותון	וזה על אנשה	מז	מה:
9	הן יוריד עריו מעליו	וישבק אימנותה	בעצ	מה:

מה :	ע	דילך רכיל בין	10	זה דו בעל שני הפנים
מה :	ע	כמן לא שמע ולא	11	וישמע דבר המוכח
מה :	צל	ולא יתחלק לו	12	ולא יכרת בו מאום
מה :	תשל	ומה דו מן	13	ולא ידע מן יום דינה
וה :	יה	ולא ידכר הזן	14	ויעזב כל מאום לזבנו
מה :	בחכ	ממהר לעשותו	15	מה אמר מימר אלא יהוה
מה :	קעי	לנטורי	16	רק קרא שמו ארך אפים

יד

תם :	למשפחו	מתילדים	1	שמרים אתקרייתם
תם :	עשי	וחלפו מה	2	שימו עובדיכון כשמותיכון
תם :	בהלכו	והמהלך	3	מן הדמות בהגוים
תם :	בטמא	טבלים	4	מן האלין עם נבל
תם :	וביני	רב בינכם	5	ואתם עם קדש:ו ופרקן
תם :	רב'י	הן היפירו	6	ומום על אנשים כותכון
תם :	אבו	והזכאים	7	עם אלהים ועם אנשים
תם :	עצו	במעט מספר ואבד	8	וכד מטינו אל הגבול
תם :	היו	תחת אשר	9	וקמת לינן חדה מלתה
תם :	מרי	על אשר	10	ככוכבי השמים לרב
תם :	שר	קמי אדונים מן	11	ועז עלי מימר זה
תם :	מצו	מן כלול	12	ואהולם אלה אמר בכתבו
תם :	אבו	ואת עון	13	והתודו את עונם
תם :	בנפשו	מימר פם אחד	14	הן אתיטב בעיני העדה
תם :	וחטא	עבדיך	15	הנה 'שע נה פשע
תם :	תלנו	מה עלי	16	והן לא יתיטב ואלא
תם :	שמע	ואתם מה	17	ואני מה אמרתי

יד

נה :	הש	בכל יומי	1	תרועת זה היום
נה :	בעד	דאיתי	2	מועד לא כהמועדים
נה :	זב	ובמשתה:ו וזה פרד זב	3	כי כל מועדים במיכל
נה :	בכה	דאמלתי ידו	4	ובו מוסק עלת הכוהן
נה :	וית	ויבוא אל הקדש	5	מתקדמה על עלת העם
נה :	וזימו	ובעד ישראל	6	כפירות בעדו ובעד ביתו
נה :	מתכב	עם הדורות	7	והיית זאת לחקת עולם
נה :	ממ	וירשה	8	חקת עולם יכפר הכהן
נה :	מעונה	ויכפר על עדת ישראל מן מעונה:	9	והיתה לו ול(ז)רעו

10	ואתקוממת סגילות וכפירות	בהם: ו מן פינחס	ועד	אנה:
11	טובה מי יבו כפירותון	באהן יומה	ויכ	נע:
12	נפשו לבוא בצל קורתון	בזה ימצא	עד	נה:
13	ותנצל נפשו ותזרת	מן נוב קשטה	דד	נע:
14	מרי טר בעלי הברית	וכפת כל אויב	וש	נא:
15	מרי תהב עלינן ברחמים	ושים לנן	תבו	נה:
16	אל המהלך בריחותך	כמה היה	בראשו	נה:
17	ולא תשימון כמן כל מה	הו לו: ו הלך	אחר	נה:
18	והטיב עובדיון בין ידיך	ופרקן מן פנותה	ויגו	נה:
19	ולענותינו ולהטאתינו	ונחלתנו: ו אך עמיד	סלח	נא:

יט

אין כיהוה
אלהינו:

XVI.

Cod. No. 19006 Add. MSS. P. 81 b.

1	*ארש מימרי אקרי	בשם יהוה אל	ער	לם:
	*נורא נכבד נאמן	אל שדי אל	קע	ים:
	*יהוה שמו	ישתבח	ויתרו	מם:
	*מלוך כל הרוחים	לית לו סוף ולא	ס	כס:
	*ראה ולא מראה	יתקדש	ויתע	צם:
	*חיי עולם דילה	והמשפט לו	מתקומ	מם:
	*ברוך שמו תמיד	בכל לילה	ויר	מם:
2	*ברוך יהוה אלהינו	אשר לו השם	הנכ	בד:
	*נרבי לרב שמו	ויסתגד	וישתע	בד:
	*עשה התמחות	בתקון	הער	בד:
	*קדום קעים קני	והו בגדלו	ב	דד:
	*בריו ברוך יצור	רחום וחנון	נכ	בד:
	*לשמו נרבי	ולרבותיו	נס	גד:

יה:	דחי	דו מרוך	גלגו בחילה	3
יה:	יומ	באשתה	דברא בוראיה	
יה:	תמחי	ברבות	באמירות עשר	
יה:	חי	ויהי לנפש	ותם הכל באדם	
יה:	פקוד	בדיל	ואנתו בגן עדן	
יה:	עובד	מכל	ושבת ביומה שביעה	
יה:	קדש	ונגד לכל	דו זימוך לכל מועד	
שו:	אפר	דיהוה	דמע כל יומיה שבתה	4
שו:	אתכנ	בשמו	בעשרה אמירות	
שו:	דר	מה טבו ומה	מה רבו מן יום	
שו:	ונפ	מן לבו	טובי מי ישבת בו	
שו:	קד	דאלהים	כי הו יום עצום	
שו:	אי	על יד משה	ושרר קדישותו	
שו:	ורמ	בצפרו	שלום יהוה עליו	
ני:	הכ	הנבי	האן כות משה	5
ני:	ק	אלהים אל	דבחרו מרו י(הוה)	
ני:	הס	מתוך	ומללה פה אל פה	
ני:	הנ	ואגיבו	ואמר לו משה משה	
ני:	סי	לגו מדבר	וממללה עורה	
ני:	אלפ	קדש מן	ונתן לו תורה	
ני:	כ	לקהל קדיש	ברוך יהוה נתינו	
רד:	הו	מן שומיה	ולית כתב רב כותה	6
בד:	ויוכ	בן עמרם	על יד משה הנבי	
בד:	הכ	זה הנבי	מה רבה שעתה דקבלה	
מד:	מצת	וכל עמה	על רישה דטור סיני	
יד:	ולפ	וההר כל עשן	בתחתית ההר	
מד:	ע	ומשה הנבי	אש וענן וערפל	
הד:	ס	יהוה מלך ועלמה	והמלאכים אומרים	
רד:	מ	מה פקודיך	זכור אה ישראל	7
רד:	ספ	בקדוש	מן הפקודים רבים	
רד:	מספ	ולמדך	על יד נביך משה	
רד:	טב	קדש כל	ואסגלך בהר גריזים	

רד:	רבח	קדשך	ומכל עמי עלמה
רד:	ויפ	וירבך אמן	יהוה יברך א(ו)תך
רד:	ויעז	מאל אביך	והיית לקהל עמים
יו:	בר	שמר מימר אל	8 חיי עולם לאשר
יו:	מעבד	וישם גן עדן	ואלה לא יוקד
יו:	צרר	וינפֿש	ויצלוה עמליו
יו:	אתר	ויעמי	ויבד דבביו
יו:	ספר	קדש כל	ויקים לו ברכת
יו:	וגזר	פקדיו	ויסעדו על קוממות
יו:	מזכר	זכרן טב	הא טובי למקומם זה
מה:	נע	עליון	9 *ט . *י . *כ
יד:	ונסג	ונודי לאלה	על החלק הראש
גד:	מס	לקדש כל	ונתפנו בפנינו
זה:	כל	הסור מעלינו	ונימר אה מרן
בד:	ע	כל טוב עמן	אה מרן אה מרן
מד:	ע	אשר פניך	וראה אל דלות עמך
מד:	יתל	ותורותך	עד יקום בפקודיך
		אמרנו	
כר:	נז	אנחנו	10 ליומי המועדים
דר:	דאסת	בין סדרה	ונפתר גליגאתון
פר:	ס	בקדש כל	אתקרו מקראי קדש
שר:	י	מתגלים לעם	מספרון שבעה
דר:	אסת	כל טוב בון	שנים בחג המצות
תר:	אתפ	דבו סודים	ומועד הבכורים
פר:	במס	שבעה שבתות	במובאו בתר
רש:	אתפ	דגלגיו	11 מה רם זה חדש השביעי
דש:	ח	ומה טבו מן	מה רבו מן מועד
גש:	ור	כי בו שמח	לית בהדשים כמו
פש:	נ	דבו ענות לכל	ובסור ביום צומה
רש:	י	לזה היום	טובי עמה אשר
נש:	אתכ	רברבאן	כי בו ארבע עקובאן
דש:	ק	תרועה מקרא	הי שבתון זכרון

כס:	ל	יערי: דבו סובר	12 נסתכל לזה חדש השב
כס:	מושבתי	בכל	ובו תשמחו סגרי
כס:	אסגל	בו מרן	דו שביע החדשים
כס:	ל	התשובה: דבון סליחות	בו ראש תשעת יומי
כס:	נפשותי	בו תענו	והעשירי מנה כפור
כס:	נביא	על יד רום	כמה אמר אלה
כס:	שבת	עד ערב: תשבתו	בתשעה לחדש בערב מערב

יל:	אל	תמצא בלא	13 סודים עד מותר
יל:	כל	דלחדשים	בזה חדש השביעי
יל:	והיוב	השמטה	הו ראש לשני
יל:	גד	בחשבן קדש	זה מימר צדיק
יל:	אסג	מרן לן בו	חשבן קשטה אשר
יל:	מבד	ועל אמיה לן	אסגלנן בו המועדים
דל:	נג	ולשמו	על זה תמיד נודה לו

וב:	ט	נזכרון בכל	14 עשרת יומי הסליחות
וב:	והט	ויומי החסד	אנון יומי הרחמים
וב:	ח	וננקי מבבל	בון נטהר מכל טמא
וב:	היה	פני יהוה	ובון נעמד בצלו
וב:	ש	אדני יהוה	ונתפלל ונימר
וב:	ויעק	באברהם ויצחק	מחרון אפך והנחם
וב:	ש	דאמר פני גדלך	ובעמל עבדך משה

נו:	פני	ביום צומה	15 פתח תהותה פתיה
נו:	עוני	ונשוב מן	עובינן נעבר בו
נו:	במימרי	ונימר	ונתפלל אל מרן
נו:	ציאמי	קבל	אדני יהוה
נו:	לחטאיי	סלח	אדני יהוה
נו:	צררי	נפש	אדני יהוה
נו:	ונחלת	ולחטאתינו	וסלחת לעונינו

מו:	ע	לישראל	16 צומה רבה אתפרש
מו:	יצו	ובו בנציר	עד יהוה טהורים
מו:	יד	אלא לזה לא	כל עמיה לון צומין
מו:	תרי	התהללות	טובין ישראל

מו:	תרומ	ולמרכון	על מזבח הצלות
מו:	בש	המדבקים	ואבי העשקים
מו:	ע	וכפר אדמת	ונקם ושיב לצריו
בר:	ע	ולגן עדן	17 קום זרו בחדר
מר:	מע	מן כל טוב	תמצא מה בתוכו
דר:	ה	דבון תקח פרי עץ	אנון שבעת יומי הסכות
שר:	מי	וערבי	כפות תמרים וענף עץ אבות
קר:	ובאי	ואת בשמת	ותקדש על השמיני
זר:	נ	דעל רישה לביש	דו שביע המועדים
שר:	י	והו מן	ישוב עליך כל שנה
רה:	השי	תתמה	18 *ר . *ש . *ת
רה:	אמ	פניכון	הזאת אשר אני
רע:	עלי	עבדיכון ולא תקח	רחמיכון לא תסבו על
רא:	יק	עד לוכון	חנו ואפשטו עדרו
רה:	הגבו	אדון	פני אלהינו
רה:	ת	ויפתח לוכון טב	הן ישמר חייכון
רה:	וגב	פנותה	ויבד דבביכון
רה:	באיק	מאה שנה	ותעשו מועדיכון
רא:	מו	על איל אלון	ותראו המשכן נציב
רה:	מסתד	סדרה דאנה	ותנים יומה מאה שנה

XVII.

Cod. No. 19651. Add MSS.

	הרחום:	יהוה	בשם	
אה:	ר	אה (א) ל חי אה	*נגד תרחך נקום	1
אה:	יר	לא בעינים	ראה בעין החכמה	2
אה:	יר	רא(ה) ולא	הראה מה בעלם	3
אה:	הנר	רק הו	לא יראה בעינים	4
אה:	זכ	הו ולא	נראה לאנשים	5
אה:	ואל	בעלמא	זכאי זכותון	6

אה:	בקמ	תסיד	7 עלאה ואראה
יה:	ויה	כי הו היה	8 קמאי רבותו
אה:	ועקב	בקדם	9 והו עד לעלם
וה:	יה	בגו	10 וסוד שמו הסתר
אה:	יר	סתרה	11 יהיה יהיה
אה:	גב	די בגו	12 עשרת דברים
אה:	קר	דאנק לא	13 חמשה ספרים
אה:	בור	ברא כל	14 כן בששת ימים
אה:	הו	מן האן דלא	15 בוראו העולם

יה			
עה:	אר	על פני כל	1 *תהו ובהו היה
רה:	יתב	קדם	2 דחושך על פני תהום
רה:	עש	באמירות	3 דברה אל עולם
רה:	הנה	מן חשכה	4 ראש הדברים
רה:	צפ	המשה מן	5 אנור יתה' ואפרש
רע:	ודמלע	דלעל	6 ורקיע מבריל בין מים
רה:	ספ	באתר אחד	7 ומיה כנש יתה
רע:	ז	עשב מזריע	8 ותוציא הארץ דשא
רח:	פ	פרים אוציא	9 וכל אץ אשה פרי
רה:	סא	לחשבנים	10 ושני המאורות
רה:	אזכ	זבן	11 סתרה יתגלי
רה:	ממם	דברים	12 אזכר בתר זה
רה:	מזכ	מאורים	13 ממסעה על צמות
רח:	הי	מן שנת	14 בחשבן טנת שמשה
רח:	ס	חשבן בלא	15 ירח ושמש עבד
דה:	הת	מן המים	16 ושרץ נפש חיה
רה:	עמ	בון ארעה	17 ואדם וחיה יצר
רה:	דיצ	בריה	18 ותנת ביום שבתה
רע:	לא	ויקרא ואמר	19 ברא ויצר ויעש

יט			
מו:	דר	מאורין	1 *נפרש חודש שני
מו:	הוק	בעלם	2 רמו בחשבון צדיק
מו:	יתא	תריון	3 הגדול והקטן
מו:	ית	ולילה לא	4 לממשלת יומם
מו:	ריא	מגדלים	5 חדה גדול יכרת
מו:	מסב	כל שנה	6 שנים עשר מגדל(ים)

7	לית יגרע ויוסיף	רק יקום	פעצ	מו:
8	לממשלת היום	אל העולם	ש	מו:
9	מאוריו בתמיד	לית אנון	ידכ	מו:
10	והמאוד הקטן	לית עובדיו	ד	מו:
11	דו יתגרע וווסיק	אל חדש	אשלי	מו:
12	ויכרת המגדלים	כל חדש עד	בת	מו:
13	ויומי ספירותו	מספרם	ק	מו:
14	ששה ועשרים וחצי	מאוריו	יתא	מו:
15	ויסתר מאוריו	שלשת ימים	ל	מו:
16	בשלשת ימים	דלחדש	חת	מו:
17	בם יהי הצמות	למן	דרא	מו:
18	צמות שמש וירח	חכמים	דחכ	מו:
19	כל חדש בחדשו	חדשים	יקד	מו:
20	יכנם דגלותון	לעלם ברוך	ש	מו:

כ

1	*אה דרומה שנת	הירח	והש	מש:
2	בינם פרקן רב	גלה למן	ד	רש:
3	גלה מנון אתעבד	שנים עשר	ח	דש:
4	ואולם בינם	פרקנים	אתפ	רש:
5	עשר ימים ושעות	ודקיקות	אד'	רש:
6	כי חדש הירח	תשעה ועשרים	א	רש:
7	עם דקיקות ושעות	חצי יום	יו	רש:
8	זה חדש הירח	כי שנתו	ת	פש:
9	שלש מאות וארבע	וחמשים	ינ	גש:
10	ינגש לה שעות	חצי יום	יתש	רש:
11	כי כל שלש שנים	לה חדש	יב	לש:
12	למשמר שמטות	ויובילים	תתח	דש:
13	ומועדי מועדי	ומקראי כל	ק	דש:
14	קדישים אתוים	אזכלים מן	א	מש:
15	לא ימושו לעלם	כל מנון	יש	מש:
16	ליהוה אלהים	זאון כל	נ	פש:

יד

1	*לכל אנן נפרש	שנת שמישה	וסו	דה:
2	סודה במצות	ואתגלא	ואתו	דע:
3	הי שש מאות ועשר	ושלשה	צמי	דה:

דה:	פקי	מספרות	וראינו מן אמסר	4
דע:	הו	ולא סתרה	ולא גלא פתרונה	5
דה:	נגי	ושמנה	מנה מאתים וארבעים	6
דה:	פקו	דתשמר	דן מצות עשה	7
הה:	כבו	גדלא	מספר אבר(י) אדם	8
דע:	נו	הסוד בה לא	ומצות לא תעשה	9
דה:	עבי	וחמש	שלש מאות וששים	10
דה:	פוקי	בהשמש	על השבן השנה	11
דה:	בתלמו	נקצר	סודם לית אנון	12
דה:	יעמי	להנפש	כי כל אבר ואבר	13
דה:	עבר	באלהים	כל יום וישביע יתה	14
דה:	דהורי	אלהים	עשה חק מחקות	15
דה:	הסי	מצות	וכלה מני היום	16
דה:	תו	עד יתן לד	הסיד בה לע תעשה	17
דה:	תשמי	לנפשים	ואן מריתיו אלה	18
דה:	כבי	מן אלה	תשמידה באש קדחה	19

יט

ים:	אלה	כי שם לך	בן יעקב אתודע	1
ים:	גלו	ואיקרים	כל הטוב והחסד	2
ים:	הגו	דמע כל	גלויים בתורת	3
ים:	כוח	ארום על כל	והציל יתך בכח	4
ים:	מלו	וסימנים	במופתים רמים	5
ים:	עשו	כלם	מלוים כל איקר	6
ים:	נטו	בן עמרם	עשויים מן משה	7
ים:	ועלו	עלמה	בם תסיד עמי	8
ים:	ואתו	אזולים	תמח גלוי לכל	9
ים:	ידוע	דלסודים	מן בעלי המדע	10
ים:	מוח	וכן בם עם	כי בם עם קטיל	11
ים:	שתו	הראות	עם פרעה מן מימה	12
ים:	סרוע	לאלהים	הך דהו חובים	13
ים:	שרו	מגידות	הווי עליהם	14
ים:	ומדו	וחלים	תשרוי בם כל עת	15
ים:	אצו	עליון	עם כל קצף ונגף	16

יך

XVIII.

Cod. No. 19651. Add. MSS.

שירה גדלה טובה חסידה מן מימר אדונן
הכהן הגדול הרב עבושע בן פינחס^א בן יוסף
להם רצון יהוה^א וכבודו עליו אמן:
בשם יהוה רחמי(נה):

1	*איך כאל ישרון	האן דו מנו	די	תור:
2	*ב' מבראשית	ברז גלי לא	ס	תור:
3	*יעבר בימי	יצא ממז	פ	תור:
4	*שם השם הגדול	שם יהוה יהי		אור:
5	*עוף יעפף רוח מרחף	ע'ר' עין	המ	אור:
6	*ברקיע כל ידיו ילך	בצל ק'ר'ך	מ	דור:
7	*נס על תרה זה הבית	נציב על ראש כל	ט	בור:
8	*פ'תח פם יב' יקרו	^ב מלה יב' מלה	ס'	פור:
9	*יט יהי וכל ילך ימן	ינס יסע יעף יפץ יצק	שמן	גור:
10	*נרה קדש זה הש'כון	נחלת י'ומאר	ה	דור:
11	*האחרון דיקומו	חכמה בזה ומי	י	שוב:
12	*סהדה קשיטה	סבל מזה	ה	טור:
13	*כן יהיה תמיד הענן	כ'בלע סוד לראש		צור:
14	*האן פתור ^ד יפתרו	האן אחד בא	ל	גור:
15	*נלך דרך מדרשיו	ונשיב דבר	הא	מ'ור:
16	*האמור בראשית	האמור יהי		אור:
17	*רכב שמים שחוקים	רבה אור על	מ	אור:
18	*ביהי בתר בראשית	ברא שמים וארץ	ו	טור:
19	*הרוח עלה יעלה :ו	המשל על	כ	יור:
20	דקוממית עלם בו	ועל דיתב	ש	מור:

^a Cod. Bibl. Reg. Berol. 522 om. בן ^א Cod. Bibl. R. Berol. (Peterm. 7) וסליחתו ^ב מלי ^ג אמור ^ד יפתור

דור:	ו	סוביבה דר	21	ותתובתה היא העקב
כור:	ב	הדר לו הק	22	^א והמשל הכה ספוק
קור:	מ	^ב ויתי לחכמה	23	ואת כל העדף הניחו
בור:	ש	גביר לכל	24	וזאת שירתה כטל
טור:	הרי	הידעיו	25	והיא לאיש החכום הנבון
הור:	לט	כעצם השמים	26	אורה לכל ראה
פור:	כ	דשמו יום	27	וסגיל בזה היום

כז

ערש:		רקיע ערשו	1	בין השמים והארץ
פרש:	נ	מודע ז'וזה ממר	2	בין התהו והבהו
קדש:	ית	צלם רוח	3	בין הרוח והמים
יגש:		^ג דבר ובתר	4	בין האור ^ד והחשיך
חדש:	תת	זבנים	5	בין היום והליל
חדש:		אחד ישן ואחד	6	בין שני הערבים
רמש:		אחד צפר ואחד	7	בין השנים שנים
תפש:		למעל ותחת	8	בין המים ^ה ובין המים
ארש:		זה לזה	9	צוריד זה ^ו למקום מזה :ו
קדש:	מ	פעלת יהוה	10	בין היבשה והמים
קדש:	תת	מועדים	11	בין שני המאורות
רמש:		אשר במים	12	בין העוף והרמש
ברש:		זה ^ז ברש וזה	13	בין הבהמה והחיה
קדש:		הטהור ית	14	וסימת זה מזה :ו
יגש:		ועל המזבח לא	15	והטמא לא יאכל
החש:		החי ומשריו	16	בין האדם והצלם
המש:		והחנים את פני	17	בין גן עדן והגן
ויש:		^ח ומותר ויטע	18	= כן קדמה והיא מקדם:
המש:		^א והפיקודים לזה	19	= כן מקדם לגן עדן
הש:		שם בשם ומזה	20	= מר המלאכים ומשה
לבש:	נ	ומן אימתה	21	= ם הנכבד והנורא נירא

כא

ד'ת:	לר	לא נוכל	1	גאות שחוקי מעונה
ד'ת:	הר	ואולם	2	אל בור גאות : דעתו
ח'ת:	רנ ^א	דסלק	3	אליו בתר : מודע

והמים ^ז וחזר ^ה והחשך ^ד ורז ^ג ויתי ^ב והממלל אכה ^א
ונעת ^א והפיקודים ^א מותר ^י בריש ^ז למקומם זה ^ו

4	סלק "ממגל הדעת:	ויצא	לל	כת:
5	אל עיר חכמת האלהים	היתה רוח	אח'	רת:
6	ויודיע דלא מתודע	מתוך	לפר	כת:
7	ויבא דלא על מודע	^β ויגיד דלא	מנ	ע'ת:
8	ויפתח אוצר וישביר	מן כריה דלא	פ'	ע'ת:
9	ומה לאוי אז החל: ו	לקחת מזה	ול	ת'ת:
10	זכות כל מן הז על מה הז	בד'ב'ר	והננות'	רת:
11	בלא זכרון יזכר	ועשית' לו	מסג	רת:
12	ודלא ^a יד'כר בערב:	^b יד'כר	ממה	רת:
13	ו'דיגדל ממדכר:	והיה לכם	למשמ	רת:
14	עד יבוא בעתו: ו	ולו עודן אלא	ולא	את:
15	= כם לבדכם	יבוא אן	יכ'	רת:
16	אלא והקטיר עליו	הכהן	קט	רת:
17	בהטיבו בלבו	לכבוד	^δ ולאתפח	רת:
18	כל כלום לו כלום: ו	וכן כל מובא	לא	עת:
19	ולכל שכון משכן	ולכל משכן	ש	רת:
20	ולכל שרת תרח	ולכל תרח	ד'	לת:
21	ויסגיר יהוה בעדו	ובשם קראתי	ואמ'	ר'ת:
22	יהוה אל רח(ום) וחנון	ארך אפים ורב חסד	וא	מת:

כב

1	דעת דות הי'דועים	תודיע לכל	ר'	אה:
2	דרח בינת הרוחים	תשיב לכל	ת'	עה:
3	כי אם ^ε החשך לית אור	ולא עינים	ת'ר	אה:
4	ובמה יודע אפוא	אן בדת	י'ר	אה:
5	רביאן שער המדע	ומה בו מן	מוד	עי:
6	הלכות קשטה וזה	הז מדרשי	ופג'	עי:
7	כי כל דרכיו משפט	בין אהבי	ושנ	אי:
8	דמימרו יערף	כמטר	לק	חי:
9	דכל מימיו מים חיים	וכל מן דסבע	מנה א'ה	חי:
10	והאכל מפריו	אל גן עדן	ב	אי:
11	והנושא את בגדיו	ילבש משם	ר	עי:
12	ו'דסבל אימ'תו	שמעי עמים	ומר	עי:
13	והממלל ^ζ בשפתיו	טובה רבה	ב	עי:

ולהתפארת ^δ יזכר ^b ib. יזכר ^a ib. כיה ^γ ויגד ^β מגדל ^α

בשפתו ^ζ חשך ^ε

אי:	בור	מִן סגיל	14 דבר רד הצלם לאדם
עי:	ואר	עלאי	15 העולם אשר קם בו
אה':	יר	אלא לא	16 דכל מנון לו ^α מדע
אי:	מוב	וצ'דיקות	17 לו שגר בממלל
אה':	יר	כי כל מן	18 בזה הדבר לו ג'לל
חה':	נ'	ותחת ידו לך	19 אלהים לו ועליו
עה:	ר ^β	אשר אין להם	20 ולא תהיה עדת יהוה כצאן:
עה:	זהר	האלהים	21 והיכול על הכל
וה:	יה	תחת יד	22 דת'חת זרועתו עולם
יה:	ויה ^δ	אמור יהי	23 דלית עובד כעובדיו

כג

אה:	יר	וה'ע'קב היא	1 הראש לכל חכמה
את:	מוצ	ובשמו היא	2 דכונן עלמה
את:	מל	בריהותה' עד	3 מן הכוח לעשות
עת:	ארב	אשר אתכוננת	4 הימים הששה
עת:	רב	דאתיתבו על	5 רבעת עלמה
עת:	ארב	דמהם	6 משרוים וחלקים
את:	פ	אור מאור ^ε מכל	7 הראש והרביעי
חת:	א	משלבות אחת אל	8 מק'פין דן אל דן
עת:	הד'	ועץ החי(ים) ועץ	9 גן עדן ועץ נח(מד) למראה
חת:	כאפר'	והיא	10 ובגפן שלשה שרי'גים
חת:	ת'	ואשכולותיה	11 עלתה נצה מיתובים
חת:	מש	אתו שמן	12 הסך נסך ועשית
חת:	מרק	והיא רקח	13 ומשחת' בו ארבע
חת:	נ'	וביום הרביעי	14 על ארבע קצי העשרה
חת:	ק'	בן עמרם בן	15 הרביעית מן לוי משה
עת:	גב	והיא עד ^θ ת'אות	16 גלא דרגים בארבע
את:	מש	וטובך תשא	17 ותתגלי לפניך
עת:	שמ	באזניך אשר	18 מאת פניך אלהים
עת:	יד'	ורוחך אשר	19 ולבך אשר י'רא'
עת:	ושב	ואכ'לת	20 ומנוחה כי טובה

כד

עי:	הרבי	אלא לרביאן	1 ונתתי דברי ל'מ'ה
עי:	הרבי	רב הו יום	2 ולית כל רביעי ר'בי

תחות^θ נעת^η לדן^ζ לכל^ε ויהי^δ הרעי^ז רעי^β מודע^α

3	דרב בו ורב ממו	ד'רביאניו	ר'	בי:
4	ומה עליו ^א העמידות	המאור	הר	בי:
5	דאתרכב והו ^ב רכ'ב	בשמים	הרבי	עי:
6	כי כל פאת לה שמים:ו	ושמיהם	לא	רי:
7	ואתפלג מדכרוך	כל אחד על	מיתו	בי:
8	וה'לכ'ותו וה'ך הוא	ז'כוננות	כוכ'	בי:
9	השמים השבעה	ו'חנותון	וסו	בי:
10	= בותיון ב'מגדליון	וכל מנוך לו	סו	בי:
11	= בות על מד' רקיעו	וזזה רז מן	מכת	בי:
12	בעלי זה המדע	כי אמרו אך	ה	רי:
13	והיא לכל שביל ריש	והרביעי ריש	לשבי	עי:
14	מזה שלש ומזה שלש:ו	והתוך בו	יתק'	וי:
15	כל הממלל בזה *	כי אליו	מוש	בי:
16	בדבר זה הבית	אל מימר	חשו	בי:
17	חשבן קשטה אשר	יאמרו אך	יב	יא:
18	המאורות אשר בהם	י'בוא האיש	ויב	יא':
19	המועד די'תעבד	כאשר	מצ	רה:
20	והממלל מתקצר אנה	עד לא יאמרו	ס'ל	רי:
21	ראו רקיע השמים	ובזה משה	הנ	בי:
22	ראו רקיע השמים	וראו רקיע	ל	רי:
23	בזה המאור הגדול	ובזה משה	הנ	בי:
24	זה יזרח על מד' הוא גלי	וזזה מתוך ענן	ע	בי:
25	^ד זה יזרח על זעור מנה'	ונורו לא	יכ'	בי:
26	^ה זה יזרח על רב מנה'	ומן כליל מה	ה	יא:
27	מן רב ו'עשה' חסד	לאלפים	לאה	בי:

כז

1	זא'ת מאורות ברקיע	השמים	לה'א	יר:
2	על ^ז הלב ולהורות	מן יש לו לב	מנ	יר:
3	ו'ראה' בעיניו	ויורו לכל	ער	יר:
4	ומן אשר ו'ראה בעיניו	יגלי ולא	יסת	יר:
5	כי המאור לית ס'תור	אלא ידרש	פות	יר:
6	יפתר נסתר רכבו	בשמימיו	ויכ	יר:
7	סוד סגיל סוביבו	סוף ר'אה' לו	סופ	יר:
8	דור דרך לה' בניאן	ולכנפיו	סנפ	יר:

הארץ ז' וזה ה' וזה ו' וכוננת ז' רכיב ב' עמידות א'

9	דעת דות הן תודיע	עד יתכסה'	וינ	יר:
10	ואמת אן דת' בעי:	דעת וזרח	משע	יר:
11	כד יזרח ממזרח	מן לבנת	הס'פ	יר:
12	יעלה' ויבוא: ו לא	ימחה' את	ז'כ	יר:
13	אחד כו כל אחד לו יתוב	לא עדיף ולא	חס	יר:
14	על חלק לזבניה	לא יסור ולא	יס	יר:
15	והתפלג שלישות	כל כוכב ^α בזבנו	הד	יר:
16	אחד ירכב ^β ורכבו	מן ^a נפ'ך	ס'פ	יר:
17	ואחד ילך בדרכיו	ומדבריו	ס'ג	יר:
18	ואחד ישב כתושב	ז'לא אזרח	ולא	גר:
19	ואחד ישב נציב	ועל צבאו	גב	יר:
20	ואחד על כסא ממלכתו	המאור	הזוכ	יר:
21	ואחד יפרש ענניו	ושמימיו	ימט	יר:
22	ואחד יוריד הטל	לזרע	והקצ	יר:
23	ואחד יוליד הרוח	ב'קלוע	החצ	יר:
24	ושלש עורי נפר'ש	ועליון	מ'זכ	יר:
25	ושלש ^b עורן נביאך	לכהן ^c	הגב	יר:
26	בשלש תתחדש	יברכך ישא	יא	יר:

כ

1	חי לעולם חי לעולם	לית זאת	כז	א'ת:
2	פרקן רב בינם	בין זאת ובין	ז	א'ת:
3	הנסתרות ליהוה	ולנו	הנגלא	ות:
4	והפרקן: ב'מקרוב ייתו	ב'מגיד לו	ברא	ות:
5	כמראות י' עי' ירפא לעין	רפאות	רפא	ות:
6	כ'מקרוב י' עי' מן עין	נ'באות	נ'בא	ות:
7	וחי לעולם אנכי: ו	אצבאות	אצבא	ות:
8	וכלה מריח מן רוח	ובינם	מ'רא	ות:
9	מ'ראה' ומראה ול'ח	יצאו	צבא	ות:
10	ע'מ'ד עמד עד ^δ הודיעך	ה'ך זאת	וה'ך ז	א'ת:
11	זא'ת סוביב י' בהי' מנוח	מ'חניה ^e	ב'יחידא	ות:
12	אלהינו הא'ל	אלהי	ה'רוחא ^d	ות:
13	עול'מו לא יכ'ר'ת	רכב על	הגא	ות:
14	חי לו י'ספר לו	לא יומים ולא	ש'ע	ות:

לכהנדק^c מורש^b לא זרח^γ נפ'ך^a ורכבו^β בזבנו^α
 הרוחות^d מחפיה^e אוריאך^δ

15	כסא ממלכתו נציב	על ארבע	הפא	ות:
16	והמודע אך לית לו עקב	ועל כל ^α	המובא	ות:
17	ורב מזה לית אלא	רזיו	מתודע	ות:
18	על ראש ועל עקב	ועל כל	המובא	ות:
19	כי כל המוצאות	בחדאות	בחדא	ות:
20	ממ'על גדלות	ומתחת	נורא	ות:
21	מן דבעי ידע	יתן את	הטב'ע	ות:
22	עד תרד הט'פה	ותתפרש	הדע	ות:
23	לאשר אתפרש בה	ואל זאת	וזא	ות:
24	כל זבן ישתבח	עשה	הנפלא	ות:

כד

1	טוב מלוא כל הארץ	טוב עובד לו	יס	וד:
2	טוב ראה' ממ'על	טוב מתחת לו	ס	וד:
3	טוב דבאו על פי	אשר לכל	ע'ב	וד:
4	טוב חסד וצדיקה	כי טוב לנו	ע'ב	וד:
5	טוב הלוא טוב לנו	מזה לזה	נ'ג	וד:
6	ינגד טוב ^a לאתרוון:ו	מן גד אל גד	גד	וד:
7	והת'בה ס'חרת הכל	והגד	והג'ד	וד:
8	^b וכל מהם ^{cβ} וזבן	יתחלק ע'ם	חד	וד:
9	והארץ והת'בה נ'שאה	לא על	ע'מ	וד:
10	י'בא לכל כלום חלק:	ולכל תורה	פק	וד:
11	והכלום ל'מינו	והתורה	ל'תלמ	וד:
12	אדם לגן עד'ן	ד'קם לו בה	סע	וד:
13	והמשכן ל'משה	ד'לבש חשן	ואפ'	וד:
14	ומבין שני הכרובים	ד'י'בא וימלא ^d	כב	וד:
15	יהיה את כל אשר עשה	והנה טוב	מא'	וד:

יה

1	יצר יהוה אלהים	את האדם	ע	פר:
2	ויאמר נעשה לו	את האדם	נס'	דר:
3	בוראיה ד'ברא	אלא ביהי	וא	מ'ר:
4	בארבע ויעש ויברא	ויבן	וי	צר:
5	כל בוראי עלמה	בעצם אדם	וב	שר:
6	מן חיה ומן עוף	מן נקבה	וז	כר:

ובה ז' זבן c זבן β ולכל b לאתרוון a ולא סוף לראות α ובוא d

7	ועשה אדם בדר	דמע אדם	וא' בר:
8	ואבדילו 'בנעשה'	וא'עשה' לו	ע זר:
9	והדמות והצ'לם	לאשה	והג בר:
10	וחמשה ג'ללים	אשר בו	אסת דר:
11	י'רא ישמע י'א'כל	י'ריח ^א יאמש כל	א שר:
12	ועב'ד אל אדניו	זה וזה	יתו קר:
13	וירא יהוה וישמע אש א'כ'לה: ו	ולא ימוש	כל דר:
14	ר'או ראה אדם כי בו ב'חר	ועל פיו כל	ד בר:
15	ומקים חליפותו ע'ם כל ד'רים:	אל דור עשר	וע' שר:
16	אדם במשכנו	וב'ניו בתר	ב תר:
17	אל נח אל הת'בה	ומן ש'ם אל	ע' בר:
18	אל אברהם בן תרח	ואת בריתו	תש מר:
19	אל האיש אשר הרבה מא'ד	עד כי חדל	לס פר:
20	אל בנו אשר הלך'	וידר יעקב	נ דר:
21	הנדר הרא'ש	מעשר מן	המ'ע שר:
22	והנדר השני	ב'מה ייתי	מב' תר:
23	^a ולזרעו אחריו	יתר שאת	וי תר:
24	ורוח תשימו	בין עדר ובין	ע דר:
25	שנים עשר נשיא	כל נשיא ^ב לו	מס פר:
26	שנים עשר שבט	כל שבט	ועליו שר:
27	ויוסף הו השליט	ועשרה	לשבר בר:
28	וכקטן את' אביו	עד בא ועמו	ע בר:
29	לישועתך קויתי יהוה:	עד יעבר עד	יע בר:
30	דכל זה בדילו	בשגם י'הוא	ב שר:
31	וכל אחד מן אהליו	ב'מימרו	יי מר:
32	אולי יקום מני	נבי כל	הב שר:
33	אשר שמו משה	אשר יושיע	ע בר:
34	אשר יקום ^b גולי	ויגלי לכל	נס תר:
35	שלום יהוה עליו	בכל זבן	וא תר:
36	מערב עד ערב	^ד בבקר עד	ב קר:

לו

1	כמשה בן עמרם	לא קעם ולא	יק ום:
2	מן זבן בראשית	למן היום ועד	הי ום:

^a ימש

^a לזרעו

^ב ולו

והוא י

^b גלי

^ד בבקר בבקר

3	אל יום נקם ושלם	יום אשר הו ^א	חת	ום :
4	יום אשר יתותר	ועלמה ה'ך	חל	ום :
5	ובתר ייתי מדכרו	אלה לית אנה'	מק	ום :
6	עד ³ הן יתכלל זכרון	מה יזכור	ל'ק	ום :
7	דרכי החיים	ומשמרה וה'ך	תק	ום :
8	והדרך ניע'שת ל'מדרך	והד'רוך בה	יר	ום :
9	כי היא חלק חלק:ו	וכל חלק על	מא	ום :
10	מן זבן תקותיך	ומשפטיך	דתק	ום :
11	בה בכל מועדיך	מן יתור מן	יש	ום :
12	רביאן שער מועדיך	אשר אתה בון	קע	ום :
13	על כעוס כל ד'בב	ולית לעורך בה	כל	ום :
14	אין כיהוה אלהינו:ו	הא'ל א'ל	קד	ום :
15	דה'ודיעך ב'מפר'ש	על יד נביא	עצ	ום :
16	נביה רבה משה אשר	אין נבון	וחכ	ום :
17	כמו קם וישא	וישם לך	של	ום :
18	דע'ל פניו עבר	ויקרא יהוה אל	רח	ום :

יה

אמרנו ונאמר

1	לכל מן המועדים	נא נפרש	מ'פר	וש :
2	מה אתקדם בזא'ת	זכרוננו מן	ר	א'ש :
3	וארש מה נז'כר	החדש	הר	א'ש :
4	רא'ש החדשים	דבו סודים מן	ר	א'ש :
5	ואתע'בדו גלגים:ו	מ'אז נחל מן	ר	א'ש :
6	בו ק'מת עלמה	בשם האל	הק'ד	וש :
7	בו קם אדם ב'גן	ואתרו לא	ימ	וש :
8	בו ^א אתבשר ^ז בשת	בו קם צלא	א'נ	וש :
9	בו בא נח אל ה'תבה	זבן אשבית	מאנ	וש :
10	בו בס'ור אברהם ביצחק	והנה שלשה	אנ	וש :
11	= ים נציבים עליו	וקם זרע לא	רג	וש :
12	בו קם רעי אבן ישראל	טוב מי אליו	ד'ר	וש :
13	בו פקד יהוה השבטים	על יד נביא	נג	וש :
14	בו צאו ישראל:	מן צרר אל	נפ	וש :
15	ועשה הפסח בעתו:	לא יורא ולא	מלק	וש :—
16	לית כ'ז'בח עורנד:	ד'הל'ך ב'חש'ך	חש	וש :
17	כי זבחך יתקרר חג	ואמ'ת אן דת	ד'ר	וש :

אזפסר^א אתבסר^ז אן^ב בה בכל מועדיך מן יתור בו^א

וש:	קד	בקר: וממו אל	18 ולא ילין חלב חגי עד
וש:	פר	ואשר ידו	19 יום ה'חג אל גבעת עולם
א'ש:	ר	הגדלה על	20 בכהנה בברכה
וש:	וכנ	הכרובים	21 בני ישראל ושני
וש:	הדר	יתהני	22 מלאכיה מ'ר'חפין
וש:	ל'ב	יצא ילב'ש	23 בזה היום כי ממו
וש:	הק'ד	הנכבד	24 מן אימ'ת הכ'בוד

כד

רש:	נפ	ממו נצא	1 מה נורא המקום הזה
דש:	ק'	מן קדש אל	2 מן שבת אל שבת
דש:	ח	מן חדש אל	3 מן מועד אל מועד
מ'ש:	ש	אל תבואת	4 מן גרושי ירחים
אש:	צלי	אל קרבן	5 מן מצות ומרורים
ר'ש:	אד'	ומה בו	6 מן מופת אל מופת
ר'ש:	א'	ומן עקב אל	7 מן שבוע אל שבוע
מש:	חר	מ'חלך	8 שבעה שבעות תספר לך
רש:	אתפ'	ואשר בו	9 ולכל שבועה תמח
רש:	וד'	קם אדם	10 והאחרון אשר בו
דש:	בח	וזה המימר	11 אמר לך אל העם וקדשתם
דש:	הק	כבלע את	12 השלשה למשה
א'ש:	ה	והקול מתוך	13 ויהי ביום השלשי
ר'ש:	ואפ	ע'לה' אלי	14 קרי משה משה
יש:		שומיה ומחנה	15 בין מחניך ומ'מנה
ג'ש:	ינ	מן פה ופה	16 = ראל למשמע קול נפ'ק
א'ש:	כ	כבוד יהוה	17 משה ידבר ומ'ראה'
רש:	ח	כל ח'ל'ם וכל	18 במשמע כל ש'מעיו
דש:	וח	אשר ברא	19 ישתבח הבריו
פש:	בנ	'בלב ולא	20 עורן עולם לא ה'ה

כ

עי:	דאתב	על הא'ש	1 נ'שא ת'בת הרוח
עי:	'בג'ב	ונקלע	2 נצא מן ים אלים
וי:	לא	ונימר מה	3 עד הים הגדול
עי:	השבי	חדש	4 הן יאמר בזה

עולם עורן ^α

5	ואשר אג'לי ואס'תיר	ואשר בו	אק	די:
6	מך זימוך זזימוך	וארש מה	ק'	וי:
7	שבתוך זכרון תרועה:ו	מקרא קדש	ושבי	עי:
8	בו דמע חלק ואקר	וכוכב מן	כוכ	בי:
9	המאור ולא ד'מי ל'מאור	כי אורו לא	יכ ²	בי:
10	והדמע בו ועליו	ב'מימר	חשו	בי:
11	חשבן קשטה אשר	יא'מרו הן	יך	בי:
12	= לי העולם עליו	תקום על	יוש'	בי:
13	והחלק אם בא יבוא:	הכהן	הל	די:
14	מזה אל זה היום	וינדר באשר	יב	יא:
15	בזאת יבוא אהרן	וי'בוא אליו	ב'ע	בי:
16	העשור כי בעשור	הוה דלא	ה'	וי:
17	בעשרה מימרים	ל'בריאיתו	הב	יא:
18	בעשרה מופתים	נ'מגו כל	יוש	בי:
19	בעשרה דברים	דב'ר משה	הנ	בי:
20	בעשרה שיאלין	א'העביר כל	טו	בי:
21	ל'בתשעה ל'חדש בערב	וזו היום	דר'	בי:
22	ועם זה ובתר זה	אקרא לך ^א הן	יצ'	וה:
23	יהוה ל'אתך את הברכה	וישמרך על	לב	בי:

כג

1	ספינת זה היום	מי יוכל	ירכ	בה:
2	אלא צדיק ותמים ה'ך	נח ואשר אתו	בת'	בה:
3	ת'בת נח פל'טת	מך המבול	ויג	דע:
4	^ב כן ת'בת זה היום	פל'טה	לאשר	ב'ה:
5	ויקום בנצירותו	מלוא ארכה	ורח	בה:
6	וי'עמ'ד 'בצלוחתו	ויקח מן	ה	בא:
7	'בידו ויקריב	ויבן שם'	מז	בח:
8	כי נגלא אליו	קבול כל	אשר	בה:
9	ולית זה לבדו:ו	ולא אלא	הי'ש	בה:
10	כפירות וסליחות	על רישה ועל	עק	בה:
11	ותהר ויתרצצו	הבנים	בקר	בה:
12	מזה טור ומזה טור:ו	אתכוננת	ארב	עה:
13	המלאכים ומשה	והכהנים	ו	בא:
14	אהרן אל אוהל מועד	ויקטיר	המזב	חה:

מך β אן α כבר 11

בח:	הז'	הריח וינייר	15 ריח נוחח ושלמים
בה:	לגד	ועשה	16 ועם זה קטרת הסמים
וח:	ומר	רתי ומיטב	17 ותלתה תר'חף
בח:	ומש	מצלי	18 טובך טובך ישראל
בה:	חל	תקטיר	19 אר'ך היום צ'ע'ם ק'ע'ם
בע:	ותש	תא'כל	20 מערב עד ערב

כ

תו:	כר	ואין יום	1 הן עוד היום ג'דו'ל
תו:	חכמ'	יום ר'מת	2 לא בזבן ולא בעדן
תו:	וישב'	נחו	3 שבת לא כ'שבת
תו:	ומשתי	ומיכ'לו	4 מועד לא כ'מועד
תו:	בד'מו	ויוליד	5 סגיל ד'מות אדם
תו:	תולדו	ואלה'	6 והנה הילד
תו:	טפ'	ות'רד	7 מערב עד ערב ^א ישארו
תו:	שנ'	תמים בן	8 ויגדל היל'ד ויג'מ'ל
תו:	ע'ביד'	ותק'ן	9 ישתבח באריה ד'כן ברא
תו:	וס'ביבו	וייתי	10 יום לשנה יום לשנה
תו:	ופקד	כל מועד	11 מועד בתר מועד
תו:	בי	עד מובאו אל	12 ומשמרו עליו
תו:	וביקד	לפ'יד	13 וזה היום בינם
תו:	שכינו	ב'תוך	14 והנה רז טוב מא'ד
תו:	עקובא	ואהלין	15 כי יום כפורים הוא
תו:	בינ	מוס'ף על	16 ואות . ה . על מנוחה
תו:	א'	ואחד יודיע	17 ששה על' שמותם
תו:	ס'פירו	תמצא	18 לג'ה רז עורן
תו:	ועצמו	ואדם	19 על מספר יומי השנה
תו:	טבה	רעתו ^א הי	20 יום מיום יג'דל
תו:	באוצרו	והי תתום	21 והכתוב יכתב:
תו:	וחש'בו	זה היום	22 אל יום נקם ושלם
תו:	וש'	ל'אכל	23 יום בו לית יש'ב העם
תו:	עמידו	ולא הק יום	24 יום לית ד'מי ליום
תו:	פלגו	וזא'ת	25 כל זבן לו ד'בר
תו:	תשבי	עד ערב	26 העשור מערב
תו:	יי	מן אר'ש מה	27 ^ב וראתון וקהליכון

^א ישרו

^a אר

^ב אתון

תו:	מיתוּבִי	כֹּל אֶחָד עַל	28 יתִיצְבוּ וַיַּעֲמֵד
תו:	וַצִּלּוֹ	בְּמִקְרָתוֹ	29 כֹּל הַלַּיְלָה עַד בִּקְרַ
תו:	וַגּוֹרֵל	הַשְּׁעִיר	30 עַד יַעֲמֵד הַכֹּהֵן
תו:	כְּהֵנ'	בַּמִּפְרָשׁ	31 וּבָא אַהֲרֹן אֶל אֹהֶל מוֹעֵד
תו:	עַל	וַעֲשֵׂה אֵת	32 וּלְבַשׁ בְּגָדָיו וַיֵּצֵא:ו
תו:	בִּי	בַעֲדוֹ וּבַעֲדֵךְ	33 וְאֵת עֹלֹת הָעֵם וּכְפֹרֶת
תו:	עַד יֵצֵא	בַּבָּאֹר לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ	34 וְאָדָם לֹא יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד
תו:	וַצִּלּוֹ	בַּמִּשְׁחָה	35 וְטוֹב מִי בְזֵה יִתְפַּלֵּל
תו:	חֲטָא	וְאֵל רִשׁוֹ (עוֹ) וְאֵל	36 עַל תַּפְּן אֶל קִשְׁוֵה הָעֵם הַזֶּה:ו
תו:	ר	מִתְעַדִּין עַל	37 תַּהוֹתָה וְתַתּוּבַתָּה
תו:	מוֹ	^a וַיִּטֵּב לִפְנֵי	38 וְדַע מַה הוּא עֲלִיּוֹ בַחַיִּיךְ
תו:	ר	כִּי עֲבִיד לַה	39 מִן דְּמֶלֶךְ עַל תַּרְתִּין

לִט

די:	מוֹעַ	זֶה הַיּוֹם מִן	1 פֶּתַח אוֹצֵר מִדְּרַשׁ
די:	י	הַרְמַתִּי אֵת	2 יִהְיֶה דְּבוֹ נִפְרָשׁ
די:	מוֹעַ	לְגוֹ כֹּל	3 אֶל אֱלֹהֵי וְאֲדָרְשׁ
די:	עֲמִ'	וּפִה עֲמִיד	4 אִפְתַּח אֲזַנִּיךְ וְתִשְׁמַע
די:	ר'	מַה אֵת עֲלִיּוֹ	5 וְאֲדַבְרָה אֵלֶיךָ
די:	פ'	וּמִמּוֹ עַל	6 וּמִמּוֹ רַד ^b אֵלֶיךָ
די:	אִפ	אֵךְ פִּדְהָ	7 בַחַיִּיךְ בַחַיִּיךְ בַחַיִּיךְ:ו
די:	מוֹס	אֵשׁ תִּלְחַט	8 נִפְשֶׁךְ וּשְׁיִב וּרְ'אֵה'
די:	מוֹק'	בִּלְבַב זֶה	9 ^a כֹּל רַעָה' וּמִימְרָה'
די:	י	וְאֲמַר אֲזַלְתָּ	10 תַן יָרֵךְ עַל רֵאשֶׁךְ
די:	וּקְדַק	רֵאשִׁי	11 הָאֵן הוּא הָאֵן הוּא
די:	ח	לֹא זָהִי וּלְ(א)	12 מוֹעֲדֵי עֲבֹרֹת
דה:	הַשׁ	וְלֹא בַחֲלֻקָּת	13 וְלֹא צִלּוֹ בַמִּשְׁכָּן
די:	מִרְו	אוֹי עֲלֶיךָ	14 מַחֲר יִקְרָא לְךָ מִרְדִּי
די:	פ'	וְלִית לְךָ מִזֵּה	15 מַחֲר תִמְצָא נִפְשֶׁךְ בַּדָּךְ
די:	פִּקּוֹ	הַיּוֹם יוֹם	16 מַחֲר יִקְרָא לְךָ וַיִּימַר
די:	עֲבוֹ	לְהָאֵן תִּלְךְ אֶל	17 וְהָאֵמֹר יִימַר לְךָ
די:	כְּבוֹ	וַיִּימַר רְ'אֵה אֵת	18 מַחֲר יִרְ'אֵה' אֵלֶיךָ
די:	בִּלְעַ	וְאֵין עוֹד	19 הִי אֲנִכִּי לְעוֹלָם
די:	מִי	וְאֵין מִצִּיל	20 הִי אֲנִכִּי לְעוֹלָם
די:	עֲמִ	וְאֵין אֱלֹהִים	21 רְאוּ עֲתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא

כֵּא

^a יִטֵּב ^b עֲלֶיךָ ^c עַל

צורדך	נפשה לרוחה	1
מובאי אל	ו'עם ראותך ס'ב'ל	2
אמל'ל בו	וע'מי ממלל אדרש	3
והביא את	בחיידך אצית בחיידך	4
וק'ץ מן	בחיידך אצית בחיידך	5
ואתבונן	וראה מה לפניך	6
כי רבה	ואולם א'ת לא תתוכך	7
והי מן	כי כבדה מאד	8
ג'לית	מה רע מה עשית	9
ממריא מיום	כי עם קשה ערף א'תה:ו	10
אלא אחרי יום	לית תדע מה א'ת עליו	11
אל יום	אל יום אחריותך	12
אתגלי	לבין ידי מרד	13
מה הי	ישאלך על אחת אחת:	14
'בלשן	כל אחד יקרא ויומר	15
הי	התורה תגיבור: האן	16
הסתרת'	וימר משה האן משכני	17
האן הי	האן חקותי ומשפטי	18
האן הי	האן הי תורותי	19
האן הי	האן הי מצו'תי	20
מקרא ישמיע	ויקרא מלאך אלהים	21
אתר	חרבת' משרוי	22
אתר	חללת מקדשי	23
אלהיך את	טב לך ותשוב ושב יה'ה	24
אד'ני	ואמר שוב מחרן אפך	25
וה'שיב	שוב מחרון אפך	26
וברך את	שוב מחרון אפך	27
ואמתן את	שוב מחרון אפך	28
ואפתח לך תריח	שוב מחרון אפך	29
בזירות	שוב מחרון אפך	30
וה'סיר ק'צפך	שוב מחרון אפך	31
ורתאה	רחמן אתה בדיניך	32
לך: תרתיה 'בשלטן	הן מוחי לון והן ממית	33
ר'תת מן	רתאי ר'אה' כלה	34

a צורכי אל α דעתך b ממרא

תד:	ב'פיוצו	וארדה	35	אן ראית' גאל
תד:	אמנו	ה'ך די	36	וצבעתן קבל
	לר			
יר:	פנ	יאיר יהוה	1	קולך הטיב פניו
יר:	ע'ינ	וישא את	2	אליך וי'ה נך
יר:	בניאנ	וי'עמר	3	וירא את מ'קומך
יר:	סקפ'נ	ויתלר	4	ויבן לו ד'רג
יר:	מניאנ	ויסגו	5	ויסק'ף דבר ש'כ'ן
יר:	ומחנ	ישראל	6	ורצון ש'כ'ן ס'נה'
יר:	משכנ	ושביו	7	מתניו מועדיו
יר:	בריאנ	אשר אגדל	8	ובינם זה היום
יר:	וארכונ	וסמוכיו	9	כוכב מזה וכוכב מזה:ו
יר:	בעדנ	המ'של	10	והכהן הגדול
יר:	חופ'נ	ומלוא	11	יקח מלוא המחתה
יר:	ב'נ	על נפשו ועל	12	קטרת ויכ'פר
יר:	עינ	לא ה'פך את	13	ועל ישראל והנה
יר:	אדנ	ויפקדהו	14	ויצא מזה היום:ו
יר:	ואב'נ	המזבח	15	בעשות מועד' ל'גד
יר:	וקנינ ^b	מן רכושו	16	ומה יחדיו לבך ד'ב'ר
יר:	אילנ	מן פרי	17	ועת תקנה' ותד'בק
יר:	דכר'נ	דכרן טב	18	אדכיר לטב זה הג'ן
	יח			
ד'ך:	ע'	עב'ר ל'ג'ן	1	רץ וקום מגן 'עד'ן
כ'ן:	ש'	ור'אה' מי בו	2	ר'אה מה' בתוכו
מ'ן:	הא	ב'טה ב'דד	3	וישכ'ן ישראל
מ'ן:	אז	עביד כל מה	4	מכל מה ממנו יירא
כ'ן:	ויעש	י'עשה'	5	הפוקיד הפקיד עליו
ת'ן:	וי	ויקח	6	יצא מזה היום
מ'ן:		ויקח וידב'ק	7	יתן אשר יתן
ד'ך:	ע'	פרי אילן	8	מעניני ע'יני עין
ה'ך:	א	ו'ערבי מן	9	הד'ר וכפ'ות וענפי
כ'ן:	מ	אלא סגו	10	ולית זה ל'בדו:ו
ה'ך:	רי'	יטל'ל	11	וענן יהוה עליו

a ויעמרר b וקניאניו

שן:	וח	ועליו אפוד	12	ויכסה' עד יבוא
הן:	והכ	במכתב	13	ביום ההוא י'עלה'
מ'ן:	ש	על ראישו	14	הגדול אשר יר'צק
מ'ן:	א	ויאמרו כל העם	15	המשהה ויברך
מ'ן:	י	אלה לחייו	16	מ'ן יקום במצות
מ'ן:	יזד ^a	אל יום אשר בו	17	ומ'ן לא קם ממנו ועליו
ש'ן:	ב'	עין בעין שן	18	והמשפט י'ען' ביען
מ'ן:	מ	ישר הויך	19	והמימר על זה יתמר
יט				
תר:	א	רד בחדו אל	1	שוב מזה המקום
דר:	ה	טל פרי עץ	2	הטוב ד'בו תשב ת'חת
כ'ר:	ובש	ביון	3	בשמחה וטוב לבב
ב'ר:	הד'	מה טב זה	4	מה טב אהל'ך
פר:	צ'	מה טב תקום	5	מה טב אמנותך
קר:	בב	בבקר	6	תשכם ת'חג תצלי
מר:	ח'	תקח תשתה	7	תשוב תמצא מכוך
שר:	א	אל יום השמיני	8	כל יום כל יום
ד'ר:	ותסת	ות'על	9	בו ת'עמ'ד מתחת
מר:	יי	ומ'ן לו מימר	10	בצלותך א'נה
צר:	ת'ע	והמגפה	11	והמכתב יתפ'תח
ש'ר:	י	ותגיב אשיר	12	והכהן יברך
בר:	הד	י'עשה זה	13	ועקובתה לכל צ'ריך: ו
בר:	מתג	ואל מ'ן בו	14	ואל תפ'ן אל זב'נה
ב'ר:	ד'	כל שעה על	15	כי לא יותיר על אחד
סר:	יתמ	כה וכה	16	^b והזב'ן לא ימוש
קר:	ב	צ'ר'ב ובתרו	17	היום חשך מחר אור: ו
ת'ר:	י	מחר ייתי	18	:אן ה'ה היום פ'עת
שר:	יפ ^c	מחר ייתי פרקן	19	ואן ה'ה היום ע'ק'ת פשור
זר:		מחר לא יקרבך	20	ואן הוה היום ק'נאה בז'רים: ו
סר:		כי הצלם	21	אל יר'ך לבבך אל תירא
בר:	אשת	וחרב גאותו	22	מעל צלם ד'ב'בך
ב'ר:	ע	ועל כנפיו	23	תפש מה ב'ירך
קר:	ש	מהימ'ך ולית'	24	קצות כוכב נביאך
ב'ר:	ח'	ולא צ'הב'ר	25	לא אוב ולא ידועוני ^d

a יזמן b והאזב'ן c ישר d ידועוני

בר:	ל'ע	ספר מורש	26	אלא קשט בא והביא
שר:	הי	ועשית	27	אליך ואפרש עליך
מר:	למש	יהוה יתך	28	תתחני וימלי
זר:	אלע	בן פינחס בן	29	מה ^a בקדש מכתב אבישע
שר:	ע	'בשנת שלשה	30	ד'כתב ב'פתח א'הל מועד
דר:	המסת ^b	אה סד(ר)	31	ישיב יהוה מבר(ד) עליוכון
זר:	י'ע	ומאה שנה עליך	32	ומן בכתב זה היום
כר:	מד	ידכרו יהוה בטב	33	ומן לא קם בו א'נה ע'מכ'ם
כר:	י'ז	ב'טוב להברה	34	ומן יתוהי לכ'תה

לד

תה:	רב	מתניה	1	תתחני תתחני
תה:	ת'תוב	ותמן	2	תהותה הי היום
פת:	ואס	לפניך	3	תתוכח זא'ת וזא'ת
תה:	עבד ^c	לפס די	4	ת'עב'ד תסב אנר
ת(ה):	עמד	יום אשר	5	תודיע בניך ובניו
בת:	ד'אכת	מליה	6	תדיר כד 'תקרי
ת(ה):	דרש	טוב אשר	7	תמונט יהוה יביט:ו
ת(ה):	דיכל	אה מרה	8	תשתבח מלב ומנפש
ת(ה):	וסלח	והקים לנו	9	תאב עלינך וע'ני
אה:	ורת	דת רחמן	10	תאב ואתרחם
תה:	רב	ומרה(מן) לאלהו(תד)	11	תאביה א'תיך
תה:	א	לית אלה אלא	12	תאבנך לאקר'ך
תה:	תשכח	נ'ציבה ייה ^e	13	תנינך 'בתשבחתך
תה:	תתוב	הא'מקבל	14	תתו'בתן קבל
ת(ה):	פ'רק	פ'רק הד	15	תלי רגזה מנך
ת(ה):	צ'נק	באפי אשר	16	תרח רחמיך אפתח
ת(ה):	הנפ	אשר לו	17	תבואת זרע ע'מד ^f
תה:	נתת	כאשר	18	תנופה ^g הוסיפה
ת(ה):	קדש	שניון	19	ת'ריך ת'מול היום
תה:	ס'יע	אה סדר	20	תנים יומה מאה שנה
תה:	ב'רכ	תשוב עליך	21	תקום ^h לך מועדיך
תה:	כנש	תסגד 'בזאת	22	תקום תש'ב ת'עמ'ד
שר:	י	תימר אשיר	23	תצלי תקרי תשיר

a בקדוש b המסדר c עבירתה d תמונה e נסיבה f הבוא
g הוסיפו h תקום

24 תהו ובהו אלה ומס תה: כד
 אין כיהוה: אלה ינו: הק . ולה

XIX.

Cod. No. 19651 Add. MSS.

בשם יהוה

עליו עוד שורה טובה חסי(דה) לא ראיתי כ'מוה: לו עוד
 רצון יהוה וסליחתו על(יו) אמן:

מ:ד:	נע	אלהינו	*אל פתח רחמיק	1
ע:ד:	ו	בזרע יזרע	*בגן עדן מלא' זרע	2
מ:ד:	מ	ירוי צמאיו	*יעלה ישקי א'תו	3
ר:ד:	י	יסק ובתרו	*ש'תה ממור רא'ש	4
ר:ד:	ויפ	עד ידור	*עליו טל על ד'שה'	5
ר:ד:	וב'	מטר וש'לג	*ב'מיני הג'שם	6
ע:ד:		לא ימושו עליו	*ניהפכו אהלין בעדינוון	7
צ:ד:	ח'	ומן זרע לו	*פרוט תבואתו	8
ב:ד:	יע	שור' בדישו	*ישאו על גרנו	9
י:ד:	בש	ושי'דו	*נצבו אוצ' ריון	10
ע:ד:	מו	במועד לא	*עו'מר התנופה	11
ב:ד:	יע	ביומיו	*סהר ועליו מוסף אחר	12
מ:ד:	יע	ייעל מלכה וקמיו	*ביד מי בימים ההם	13
ק:ד:	קד	ועל ראשו	*נק'רא ממור ועליו	14
ע:ד:	ו	יהוה ימלך עולם	*יהוה כוננו ידך:ו	15
ב:ד:	ה	על בגדי	*ואהלין מתפתחות	16
ב:ד:	נכ	ובינם שם'	*סדר וטור סדר וטור	17
ב:ד:	כ	וי'תון	*פעמון י: ה: ורמון ו: ה:	18
ב:ד:	עו	בעלמה לו'	כי כל חדה מנין	19
ד:ד:	ב	התוך מהם	העולם ו: ה: ו: ה:	20
ר:ד:	י	כבוד גדלו	נמלאת ידי	21
ר:ד:	יפ	ונ'הה י'צא ומשם'	ה: היא גנת עדן	22
ש:ד:	ארפכ	ומן נח אל	האן ספיר מן נח	23

24	האן עביד יעבד	ועב'דה לא	יע	בד:
25	אלא דד'לא מן ביאר	זאת שירתה	תנינ	ה'ד:
26	= ביה חכמה רבה ה'כמה	ט'עמו כ'טעם	ל	שט:
27	הש'מן והאכל ממנו	יבר'ך	וי	קד:
28	ארצה וזה זבן לאלה	נודי וקמיו	נס	גד:
				כה
1	בנור נור מדע ד'עת	חכמת האלהים	נת	ור:
2	באתר בחר ואתר	ממנו נוליד	את	ור:
3	ישיב'נו ד'ב'ר	והאן דו מנו	ד'ית	ור:
4	יודיע חכמה 'בל'ב	מן גלי	וס'ת	ור:
5	יוריאנו הש'ם	על פי משה	עב	וד:
6	כמה י' ה' אות היא	יהיא אור ויהי	א	ור:
7	בבניאן תרחת	יפתח	הס'ג	ור:
8	ככן באחד ב' י' ט	יתן מטר	עצ	ור:
9	'בשמירות ק' י' ד	נצא מן בית	האס	ור:
10	בם וככם נוציא	מים מן	הצ	ור:
11	מן לו בזה מדע	יהי לו	פ'ת	ור:
12	בחכמה ו'בתבונה ו'בדעת:ו	חכום ונ'ב(ון)	ורית	ור:
13	יפתח פמו ויימר:	לית כל אמור	אמ	ור:
14	פרקן בין לב מלא מדע	ובין לב אלא	חמ	ור:
15	לית ידע איך ילך	יפ'יל רכבו	אח	ור:
16	מן לו מימר ד'מי לזה	יתלי רמי מן	ב	ור:
17	מן לו שופט יש(פט) ב(ין) ד(ם) לדם ובין ברוך וב(ין)	לדם ובין ברוך וב(ין)	אר	ור:
18	מן לו יד בחשן המשפט	וממנו לא	יס	ור:
19	מן לו מושיע יושיע	מן צר ויהי לו	צ	ור:
20	מן לו מאור יאור עליו	כ'ת זה	המא	ור:
21	= הגדול נבינן משה	אשר אני לו	ז'כ	ור:
22	בתר אצא מזה הבית	ולית זה אלא	בעב	ור:
23	מודע שירתה רבתה	דהי לכל חכמה	מק	ור:
24	נגלא ביה תמה רב	כעצם השמים	ל'טה	ור:
25	תתפלג לעשר ותתמר	בזה יום	העש	ור:
26	מן חדש השביעי	דשמו יום	כפ	ור:
				כו
1	גדול מדבר ים משה	כרתי א'תו	בר	ית:
2	והלכתי בו אלא לא	מצאתי לו	אחר	ית:
3	מה נורא המדבר הזה	ב'מישריך	שר	ית:

את:		וא'תם ראיתם'	ראיתי מה אתמהני	4
ית:	והכר	וקח מזה	אשר עשה עמכם במדבר	5
ית:	תכר	א'תם אל	תמצא כלומים סגו	6
ית:	לצמיית	ולוך חומה	מן רב מה בו כרת:ו	7
ית:	קר	ולה ספר ובו	סהר סוביב זא'ת	8
ית:	הב	בארך ש'עות זה	ידעתי צדיקות זה המכתב	9
ית:	בראש	הראש	דלו ארבע י'רכים:	10
ית:	ל	תסנד אך	דבה בזה וחדאות קמאות	11
ית:	יש	דלעלמה	אלה אלא הבריו	12
את:		ובזה קם ויש'ם	במלת יהי ויהי	13
ית:	יחדא	סוד	= הירך השני עמד על	14
ית:	עמ	ד'רד' ביומה דבו	והשלישי כ'תבה רבה	15
ית:	תבנ	וקול לית לו	מראה כבוד יהוה	16
ית:	ב	אין זה כי אם	והירך הרביעי	17
ית:	ממחצ	והארון	דמשכנה במחציתו	18
ית:	כ'ת	ו'בשמך זית זך	^a בוצינת מנורתו תוקד	19
ית:	כש	דיומיה	הא על רחותה	20
ית:	ב'כ	ועיניו בה	ראינו פנותה	21
ית:	כרית	יכתב לה ספר	אך יתריח אלה	22
ית:	אנ	ל'וי שיערי	ושלחה מביתו	23
ית:	עברא	ויקום לשך	תבלל שפתי ערבי	24
ית:	מ'מ	אך מוחי ואך	לית סגו ובתר כן	25
ית:	אצ	בחיידך אליו	ט'ב לנו ד'בריו	26
ית:	קוממ	ואוליך אתכם	ואשברה מטות עולכם	27
	כז			
רד:	יד	טבין ל'מי	דרכי החיים	1
רד:	ל'מד	ניעש'ת	ב'תוכה והדרך	2
רד:	ד'	מ'נו אשר	מה היא מה היא זא'ת	3
רד:	נב	ועל אתרו	עד נמלא אחריו	4
רד:	נצ	אל מה אליו	ננגד מה אחריו	5
רד:	אב	אולי יש לנו	מן בינת אחריו	6
רד:	מ	תרח על בית	יקום יבנה לנו	7
רד:	ספ'	נבוא נפתח	נקום נלך אליו	8
רד:	אמ	והמימר הו	נדע מה היא מליו	9
רד:	מ'דו	ועברנך אל	אך ארשיך עבדנך	10

^a בוצינת ^b בשמן

11	ואן לא תדע דרכיו	אני	אדב	רד:
12	ואבוא ואביאך עמי:ו	והיה	בעב	רד:
13	תמצא חלקת שביתך	על מוקק	יתב	רד:
14	יגדל כוחד שכוך	יהי לבך ואל	י	רד:
15	בעבור עבור ח'בר חב'ר	צדיקות	דב	רד:
16	דמרא'ש ועד זאת	דאתרכבת	בעז	רד:
17	דבה משה ויהוה	אלהיך	מיס	רד:
18	דעל ^a פום שם	יר'אה' כל	זכו	רד:
19	והב עלי אזכר	קדקדך	ונ'ז'	רד:
20	בזה היום הגדול	יהיה בריך	ומבו	רד:
כ				
1	האזינו השמים	ואדברה	דב	רי:
2	ומה הו זה הדבר	אלא בריוה	ויב	רי:
3	דבר מפיו משה	יצא	וחציצ	רי:
4	התרועה בידו	עמו מה	סד	רי:
5	כל ^b צ'רה השמים קרין	אה כהן שרי	ק	רי:
6	ואנוך בבונתוך אמרין:	זה תמת ומן	ש	רי:
7	וכל מנוך יימר ל'חברה'	ר'אה' ואצית אה	חב	רה:
8	מה זה אלא כבוד	אני ממו	י	רא':
9	מה זה אלא קול כ'ב'ד	אתפתחת לו	תר	יח:
10	וכל מגדל וכוכביו	מציתין	ות	רי:
11	= כוכביה ממללין	עם משה	במר	אה':
12	וכל מנוך יימר לו	אה רבי	ומ	רי:
13	אמרת שמשוה לי עמד ממלל:ו	ארשה לה'	אמ	רי:
14	אמרת ^c לו מגדל אדרש אכרת א'תו	אמר לה'	מה	רי:
15	כרתת ואתת ואמ'רת	עבודי	וד'ב'	רי:
16	שמני להלך להאיר	וכל אור מתנצל מן	או	רי:
17	ולמגד תבואת:	והוא יהוה	פ'	רי:
18	ומה מימרי כן:.	א'תה עצמי	וב'ש	רי:
19	ומה באתי אליך בדרי:ו	וחייך אלא	וא'ח	רי:
20	מן ישלם עליך:	ורב מכך וכך	עו	רי:
21	שמשוה משל הליל:	בא לבין ידיך	יק	רי:
22	שלם לך וינשק ידיך	עד תימר לו מה	תת	רי ח:
23	ואתת ועבר ואמר:	שלם לך ומן	ש'	רי:

24	עמד ודכרנך לא אכרת	בגלי	ונסת	רי:
25	רוחותי ממך אן תקרא לי	יהי אלהי	בעז	רי:
26	כי עלי עובד רב	וצ'דיקות	ו'	רי ח:
27	= השנה על הלכותי	בצמות	והמ'	רי ח:
28	ומא אתינך תרינך לודך	אלא עד	תו	רי ח:
29	= י'תן ה'ך הורית	נשיאי	וגבי	רי:
30	העם פינחס בן אלעזר	ו'בצלאל בן	חו	רי:
31	אבהתון כד תמחו' בודיך	אמרת ^a לך זה	זכ	רי:
32	אחד לו ברית כהנת עולם	עם ברכת	ה	רי:
33	ופדות בכורי ישראל	וראשית	ב'כו	רי:
34	ואחד מלא' מן רוח אלהים	וזה דכרן אל	ד	רי:
35	= העולם ואתכלל זה	ויבאו	שוט'	רי:
36	= ישראל וקד'מו	לפניו	ריטו	רי:
37	= ש'בטיה ואמר לון	האן אנון	פ'תו	רי:
38	= דברי עד אדבר	מה כתיב	בספ	רי:
39	= בעבורך ומה יעבר	עליך עד	עב'	רי:
40	והמלל בזה סגי:ו	יש לו עש'ב	מזר	יע:
41	ואן תדרש גלית לך	בו עץ עשה	פ'	רי:
42	מרי סלח לי ולאבהתי	ולמלמדי	ולספ'	רי:
43	מרי לא תמית י'תי ערירי	ולא תשרף לבי	עו	רי:
44	ובזה אקרא לוכון	ולא תקחו על	מימ	רי:
45	ומה לא'י עליכון	אלא תפשטו	עד	רי:
46	בזה הדבר וקשטי עליך	מאה דנר	צו	רי:
47	ואשוב אל מה ה'ית בו	עד אמטי	מסב	רי:
48	מן מימר משה	ותשמע הארץ	אמ	רי:

מח

1	ותשמע הארץ	קשטה מן	ממל	לו:
2	והך הוא זה הד'ב'ר	שעתה	יג	לו:
3	לך ה'ך אשר ה'ה	אלא אציתו		לו:
4	ה'ך מד לא'י במשמע	עד אתמח	ב'קו	לו:
5	ותשמע הארץ אמרי פיי	זה יודיע	ויג	לו:
6	אן לית מלה אלא	למשה מן	מ	לו:
7	דשם דבר ב'פיו	ד'ב'ר לית בו	א'	לו:
8	לות ועת ידרש יוצואו	מן כסו	לג	לו:

^a לון

9	אנה שיאלתה אתמר לך	אגוב	לשיא	לי:
10	עמד אעשה נפלאות	מה הו זה	הפ	לי:
11	במימר משה האזינו השמים	ותשמע הארץ ית	קו	לי:
12	והאן השמים וקצה הארץ	ואולם זה קול	מ	לי:
13	וימלא כבודו את כל הארץ	קול וליהו	ע	לי:
14	ובו תמה רב מזה: ו	והו ממך לא	פ	לי:
15	כל ימיד לא ראית ממלל	וראה	ויג	לי:
16	= הצר עם סנינו	אח'רי עד	נ'ע	לי:
17	= ונראה מה הו דיהי	ותלך רוהך	צ	לי:
18	וילך על פני המים	ולית לו מן	ית	לי:
19	= בידו ונשקיר	מן כוס	אשכו	לי:
20	מררות חמסיר	עם חמת	ז'ח	לי:
21	יקח לי ש'חד וייתי	יקום	לקב'	לי:
22	יימר קח נא אשר הבאתי לך	וקבל	לפל	לי:
23	אימר לו לך והטוב לך	יימר מה	עמ'	לי:
24	א'מ'ר לא תדע א'ת תימר	משה ליתו	ש'ל	יח:
25	וילך מנו ^a דזעקה עלה	ואמר לו עלה	א	לי:
26	במשמעיו כל אלם וח'רש	כל ס'הב וכל	ט'	לי:
27	ב'ס'הדות מן יסיד	לעולם לא	ב'	לי:
28	מן הוא דפר'ש כפ'יו	והוא עמיד	רצ	לי:
29	והמלאכ'ים אח'ריו	אלא זה הכהן	המ'	לא:
30	דבו אתפלל בכל עת	ביומי	ובלי	לי:
31	אל רבי וא'מר': מרי	אניר לבי	ואמ	לי:
32	= יתי בהסדך למתוב	לידך	וקב	לי:
33	ו'ביום דינה רבה	מרי אתרחם	ע	לי:
34	ראתה יהוה אל רח: (רם) וחנוך	בצדקה מדילך	הו	לי:
35	= כני 'בדרכיך	ו'אקים ליי ^b	ולקה	לי:
36	מימרך בתורותיך	את מספר ימיד	אמ	לא:
		אמרנו ונאמר	ל'ו	
1	זכור את היום אשר	בו אצטמ'		הו:
2	אבהתן עם משה	אל נחלי	גנ'	הו:
3	דבה נטע מלין וסלק פרין	ואכלו	וש'	הו:
4	ועלמה מן המים סלק	אלא על	אמיר	הו:
5	יערף כמטר לקחי	לקחה על	ד'	הו:

a. Cod. דזקה b והקום c ועל מה

תו:	אח'רי	ומה היא	יודיע עודן עלמה	6
תו:	ברי	והיא ל'הי	ידכר לאשר קבל	7
תו:	פלגו	ורזי	ופלגון לארבע חלקים	8
תו:	גאו	על שחוקי	בעלמה ו'מרכבה	9
תו:	זרוע	תחת	ומעונה נ'צבה	10
תו:	תכרי	ואולם אל	והדבר על זה ייתי	11
תו:	ודבירו	משה	אשר הייתם בו מן מדכר	12
תו:	מו	משה לפני	אלה הדברים אשר דבר	13
תו:	עמידו	ועליון	ובזה תרתין מלין	14
תו:	ר'	ל'הודיע מה	לקחה ואמירה	15
תו:	תורו	בקצי	= עליו מן הפ'גע	16
תו:	כתשבי	המ'טר	ואן תדרש מה דמי	17
תו:	עד	בין סדר	עמי ממלל משה	18
תו:	ג'ויר	עד יצא מן	ואיך עובד המ'טר 'בר'שא	19
תו:	ירא	ובלב	כן עובד משה על הלב	20
תו:	א'	באהלין ואיך	ואן צדקת מימרי	21
תו:	אצי	אמרו ואלא	שעירים ורביבים	22
תו:	ומיתובי	ואקרו	איך אתקדם שעיר אל רביב	23
תו:	ומצו	חקיך	ה'ה לזה גלל שמירות	24
תו:	ראשי	אלא והוא	ומה יהיה עליו מוסף	25
תו:	וצדיקו	תמצא זה	קרי קצת קרבניך	26
תו:	תורו	זה הי	והקריב את אשר לחטאת ראישון	27
תו:	דמו	מן אהלין	ופני עורון זה - ולית	28
תו:	וקרבנו	רצונה	רז יודיע ב'מגלי	29
תו:	סביבו	והמלאכים	איך אשר ה'ה רא'ש	30
תו:	עביד	איש איש על	והכהנים על כ'נותון	31
תו:	ל'ירש	איש	ואתם ושבתם	32
תו:	וח'שבו	לבך	ולבי א'תך במימר - ו	33
תו:	לי	אלא בזה	לו הות תמטיר עננת	34
תו:	וש'עו ^a	ביומיו	מה ייתי אלא על כבלע	35
תו:	שלטנו	ולא מן	ותדרש מזה לית תמצא -	36
תו:	קב	והו בתוך	יתריח ^b אלא ויהפך בו	37
תו:	צבאו	ומראות	ויקים ממלל משה	38
תו:	ש'פ	ו'מב'טא	ל'וי עוניך עמית משה	39

^a ושעותו ^b אלה

תו:	'כר'	מִן אֶתְּךָ	40	הַיֵּדִיךְ תִּפְשֹׁט עֵדֶר
תו:	תִּשְׁמִיִּשׁוּ	מִנּוֹן מִן	41	= בְּרִית אֵן לֹא יֵצֵא אֶחָד
תו:	תִּיבֹו	הַיּוֹצֵאִים מִן	42	אוֹי עַל ^a הַסּוֹכְלִים
תו:	שֶׁה	אַלֵּא מִסְכִּינִים	43	לֹא עִם שֶׁת וְלֹא עִם קִיָּן
תו:	יִמּוֹ	וְשֵׁם'	44	בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתְּמוּ
תו:	'עֲבִידֵא	וְלֹא־יִי	45	וְאוֹתִיר עֲלֶיךָ דְּבַר
תו:	וּמִצֵּא	אַלְהֵיךָ	46	וּבִקְשֵׁת' מִשֵּׁם' אֶת יְהוָה
מִדְ				
ה'ד:	'ס'	דְּבַה מִשֶּׁה	1	חִכְמָה רַבָּה בַּדַּעַת זְבִנָּה
קד:	פ'	וּפְקֵד בַּמָּה	2	עַל עַמּוֹ סִהְדִים
מ'ד:	וִיֵל	מִן וְלִמַּד	3	בִּכְתָבוֹ בַּסִּהְדוֹת
מ'ד:	'ע'	אַלֵּא וְקִמְיוֹ עַמּוֹד	4	וּבִיָּן מָה הוּוּ מִסִּיד לִית יַדַּע
יד:	ב'	לְדַח כְּתָב	5	וּבִתּוֹכּוֹ מִלֵּאךְ וְ'בִידּוֹ
מד:	מִל'	יְהִי לְךָ	6	מִן שִׁלְחּוֹ עֲלָיו וְאָמַר
גד:	וּס'	עַל רַגְלָיו	7	בַּשַּׁעֲתָה הַהִיא קָם מִשֶּׁה
ה'ד:	'ס'	וְעִלְמָה	8	וְאָמַר יְהוָה מֶלֶךְ
גד:	נ'	וְזֶה הַמִּקְרָא	9	כִּי בִשֵׁם יְהוָה אִקְרָא
גד:	אַנ'	וְכָל מִנּוֹן מִן	10	מִן קִרָּא קִבְלוֹ
רד:	הו'	אַל מָה עַל יַדּוֹ	11	אַנְשֵׁי זְבִנּוֹ
לד:	יו'	לֹא יִמּוֹשׁ עַד	12	מִן אִימְנוֹת אֱלֹהֵיוֹ
סד:	י'	וְיִלְךְ עַל מָה	13	לֹא מִן יִקּוּם עַל אֶתְרוֹ
בד:	וְיוֹנֵכ	בֶּן עַמְרָם	14	עַד סִלַּק הַמֵּאוֹר הַגְּדוֹל
ע'ד:	הו'	אַשֶׁר הוֹדִיעַ מָה	15	נְבִיָּה רַבָּה מִשֶּׁה
גד:	מ'	וְזֹאת הִיא	16	= לוֹ וְהִסְתִּיר מִן עוֹרֵנוֹ
רד:	יִש'	יִשׁוּב מִכַּעַס	17	מִן יִלְךְ אַחֲרָיו: וּמִן לֹא
קד:	יו'	וְעַם זֶה בִּלְבוֹ	18	מִן עֲלָם ד'תו
ע'ד:	וְהוֹ	וְאוֹלָם	19	אַש תִּמִּיד לֹא תִכְ'בָּה
בד:	תִּכ'	מִשֶּׁה: וְדִידּוֹ	20	מִן הוֹצִיא מִתַּחַת עַל יַד
עד:	יִס'	בַּחֲסָדּוֹ אֵן	21	הַמִּדְרָשׁ מִן אֱלֹהִים
מד:	בָּה ע'	וּסְטוֹת פְּנוֹתָהּ וּמָה	22	אַל קוֹמ'מוֹת שַׁעַר דַּת רַחוּתָהּ
בד:	ע'	וּמִלְכּוֹ לְךָ	23	שִׁלְטָנוֹ יְהִי לְךָ לְמוֹס
בד:	תַּע	וְתַתְּעַבֵּד מָה	24	אַן תִּדְרָשׁ תִּרְצַח אֶת אֲסוּרּוֹ
בד:	א'	לֹא אוֹחִי וְלֹא	25	מָה לְךָ מִן יִימַר לְךָ
בד:	וּכ'	בִּשֵׁם מִרְאָה גְּדוֹל	26	וְלֹא הִנְתַּשְׁתָּנִּי הִרְאֵתִיךְ

^a הסוכלים

27	אלא לא אוכל לבוא כל עת	ועם זה עוררי	כ	בד:
28	פה וכבד לשון אנכי	ועל כן וכך אני	ע	מד:
29	במקרא יהוה אל רח(ום) וחנוך	ארץ אפ(ים) ורב	ח	ס'ד:
30	ותנים יומה מאה שנה	לזה ולכל	מו	עד:
				ל
1	טב אדכ'ר עובד טבהתה	הב עלי	מדכ	רו:
2	ואשים הציצר בידי	ואתקע	בשופ	רו:
3	עד ישמע מד לא שמע	ויקום על	את'	רו:
4	וישב על אבנו	וירפח באפיו נ'שמ'ת		רו: ח:
5	רב ^a חילו דלא ה'רת ריחותו	אלא טב:ו והודיען	בספ	רו:
6	במימר ובחרת בהיים	אקרו זה	ואפת	רו:
7	למה החיים והטוב	כליל אתו	ועב	רו:
8	החיים עולם תניאן	יום נקם	תכי	רו:
9	והטוב עלם קדם	עולמך אל	אח	רו:
10	לטוב לנו כל הימים	יומים	יספ	רו:
11	ולהחיותינו כיום הזה	יום נקם ומה	בת	רו:
12	וכי יפלא ממך דבר	שאל אשר	יו	רו:
13	איך זאת ואיך זא'ת	וקדם זה	ובת	רו:
14	ליתו ידע מה הוא אלא	הוא עבוד עלמה	ודב	רו:
15	הודיען מה יכלנן עליו	וסגרי	ב ^b ד'טמ'	רו:
16	וכל מן שחת מה ישחית	אלא נפשו	ופג	רו:
17	לשחתו לא לו ^c	וכל אלה	הב	רו:
18	כי השחית כל בשר	במעשיו	ודב	רו:
19	ויקחו להם נשים	מכל אשר	בת	רו:
20	והנני ^d משחיתם	ויג'וע כל בשר	וישא	רו:
21	אנשים במחנה'	נח וברו וברו	רב	רו:
22	ותרח תהותה מתפתח	עד עברו ויהוה	הסג ^e	רו:
23	ושחת סדם ועמרה	אשר	האס	רו:
24	ויעב'ר אלהים רוח	קנאה	וימ'ס	רו:
25	שנים חלוצי צבא	וירץ לוט	ויס	רו:
26	אליו ויבאו אל ביתו	והדלת	סג	רו:
27	וכמו השחר עלה	גפרית ואש	הסטב	רו:
28	ושחת ארצה ותשחת	הארץ ושחת	פר	עה:
29	ובני ישראל יוצאים	ביד רמה	ויעב	רו:

a חולה b דאכמרו c שחתו d משחיתים e הסגירו

רז:	בכו	ואת צידוק	בתוך הים וימת כנען	30
רז:	וס ^a	מארץ מצור(ים)	כי שחת עמך אשר העלית	31
רז:	ותדכי	בדבר בלעם	ושחתם לכל העם הזה	32
רז ע:	ס	אוי לכל	ועל מימר לשן זבנה:ו	33
רז:	יסי	מפאתיו	ואשר יהיה בו מום	34
רז:	יסתו	אלהים	וד' מפאת אלהים	35
רז:	חמו	לית פרקן בינו ובין	ומום מעט המדע:	36
רז:	ולא תו	לא נגד ולא פסק	דמי לשורו לית ידע	37
רז ע:	פ	רע:ו כלו חמס	ומום מעט הדת מום	38
רז:	תימ	מה	ישאלנך מרן אליו יומר	39
רז:	עד	לית יפשט	אן אמרנך זה ידעיו	40
רז:	את'	ישוב אל	ואן אמרנך זה סוכיל	41
רז:	מה	מהרו	ועל כל כלום עתה:ו	42
רז:	עז	ולבביכון	אל שביל השובה	43
רז:	תאח	היום ואל	מעזרה קשיטה בזה	44
רז:	וחס	הלכו	יום דבו החטאות	45
רז:	ותק	תצלו	יומה דבו תקומו	46
רז:	תט'ה	ולפני יהוה	ותענו את נפשותיכם	47
רז:	ואמ	כהלכון	ובזה היום כרזו	48
רז:	ישא	ממנים	למן ישיר הריכון	49

מט

שר:	א	והודיעני	יומת עולם אקרא	1
תר:	ובס	בגלי	ראית' בדעתך	2
תר:	יס	ממי מה	והב בלך אן תסתיר	3
דר:	ע	ולית אפשט לך	יפל בינו ובנדך	4
צר:	י	מיום אשר	יומת עולם מה הוא	5
בר:	מד	וב'הילה' הו	אלהיך עולמו	6
ור:	וד	בינו שנת דור	על כן אמר משה	7
תר:	ומב	מק'דם	^b תבין דרין בעלם	8
סר:	וח	עד תם הלך	דר מן אדם עד נח	9
שר:	ב	אלא בשגם הוא	ודר ^c תנין קם למה	10
מר:	יי	אתקשט אן	על כן ובריל כן	11
מר:	א	ומפאת נפשו	עליו משה שאל אביך	12
מר:	תת	ושיאלתה אנה	על ימה אלהי אבי	13

a סרו b תרין c תניאן

תר:	ב	משה ואהרן	14	מִן אֲנוֹן הַזְקָנִים
שר:	א	השבעים	15	אֶן אֲנוֹן זְקָנִים
שר:	הב	מִן נְבִי כָל	16	אֶת־נֶצֶל עֲלִיּוֹן הַרוּחַ
צר:	תק	הי'ד יהוה	17	וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
בר:	יע	מִן אָמְרָה לֹא אֶן	18	וְאוֹלָם זֹאת אוֹת בִּי(נִי) וּבִינְךָ
בר:	הד	וּכֵן הָיָה	19	וּמִן לֹא לוֹתוֹ נְבִיא
בר:	כ	יִנְחִילֶנִי	20	וּמִן אָמַר אֶן לֹא נַחֲלָה
בר:	ס	^a וְהֵךְ מִטִּי בָהּ	21	צְדִיקוֹת נַחֲלָתוֹ
אר:	שי	וְזֶה וַחֲיוֹךְ לִית	22	בְּנַחִיל עֲלִיּוֹן גּוֹיִם
תר:	א	הָאָרֶץ וְלֹא	23	מִמַּלְכָּה מִן מַמְלָכוֹת
סר:	א	וְתַחַת יְדוֹ	24	אֲלֹא עֲבוּר בְּאוֹתֶךָ קִשְׁתּוֹ:ו
תר:	מב	וְאֵן לֹא יִהְיֶה	25	אֶן לֹא יִהְיֶה מִקְדָּם
בר:	ע	וְשִׁלַּח יִלְדֵי אֶת	26	כִּי אֲרַפְכֶשֶׁד יִלְדֵי אֶת שִׁלַּח
פר:	מס	וְאֲצִיב גְּבוּלוֹת עַל	27	וּפְלֵג פְּלֵג אֶת הָאָרֶץ
שר:	ע	שָׁנִים	28	כִּי אֱלֹהֵי שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל
שר:	ו	אֲשֶׁר יִהְיֶה נְשִׂיא	29	כִּי יִדַע בְּדַעְתּוֹ מִן הוֹ
זר:	מע	וְלִידָם הוֹ	30	וַיְהִי עֲלִיּוֹן עַל כֹּלָּה

ל

מים:	הע	יִעֲקֹב וַחֲלֹק לְכָל	1	כִּי חֲלֹק יִהְיֶה עִמּוֹ
מים:	הש	תַּחַת כָּל	2	מֵה יִלְכוּ עִלָּיו
מים:	של	אֲנָשִׁים הֵם	3	וַיִּשׁוּבוּ אֵלָיו
מים:	ה	וּבַתֵּר זֶה יִשׁוּב	4	עַד אֶן יִשׁוּבוּ
מים:	התמי	כְּאֲבוֹתֶיךָ	5	יִלְדֵי אֶל אֶתְרוֹ
מים:	וע	וְנִצַּע גּוֹיִם	6	יִמְיֶץ הוֹ
מים:	העול	בַּתְרֵי	7	יִשְׁיַמְנֶהוּ
מים:	והת	הָאוּרִים	8	יִוְרוּ בַּמִּשְׁפָּט
מים:	ו	וְרוּחַ וְעֵפֶר	9	יִצְרְנֶהוּ מִן אֲשֶׁ
מים:	ד	מִשְׁמֵר מִכָּל	10	^b כְּאִישׁוֹן עֵינָיו
מים:	פע	בְּזֶה וּבְכָל	11	כְּנֹשֶׁר יַעִיר קִנּוֹ
מים:	מטע	יִבּוֹא לָךְ	12	וְעַל גּוֹזְלָיו יִרְחֹק
מים:	י	בַּפֶּם יִשְׁפַּע	13	יִצְרַכּוֹן לְמִשְׁתָּהּ
מים:	הי	בֵּין שְׁנֵי	14	וְהָאֲזָבָן לֹא יִמוֹשׁ
מים:	קע	וּמִשְׁלִים	15	הַיּוֹם עֲלֶיךָ מִחַר לָךְ:ו
מים:	הר	עַל הַהָרִים	16	וַיִּתְּלֵי אֱלֹהֵי קוֹלְךָ

^a ואיך ^b כאישן

מיים:	ובש	למאור	17 רכהן גדול ושמן
מיים:	הס	ולקטרת	18 לשמן המשחה
מיים:	ושל	וריה ניחה	19 ועלה ^a ומנחה וזבח
מיים:	חל	ונראה	20 ואתו בנק נשכב
מיים:	אל	מאלמים	21 והנה אנהנו
מיים:	המקו	בכל	22 ונתן ראש אל מלה חדה
מיים:	צנ	ימצא אבן מן	23 יותי דבר יבוא
מיים:	וחכר	נבונים	24 לית לן עובר עם אנשים
מיים:	ובני	הך יוסף	25 אהבין בבינתון
כה		אין כיהוה אלהינו:	

XX.

Cod. No. 19651 Add. MSS.

וה:	יה	אה אדני	1 *אל פתח רחמים נגש
מה:	וברי ^א	בנציר	2 *בדחלה וארכנו
מה:	נק	יפלטנו מן	3 *ויהי לנו מקלט
מה:	אש	שובה מן	4 *שובה תשיבנו
מה:	ות'	עובר טב	5 *עד נמצא פנינו
מה:	ר	בניאן דרגיו	6 *בניאן נבני לנו
מה:	שו	נמטי ^b לשער	7 *ניעל בו במיעל
מה:	ל	פרקן נשים	8 *פני נפתח ממלל
מה:	כ	יגלי רזים	9 *יתגלי לעינינו
מה:	ר	נמצא בו סוד	10 *נדרשו נפרשו
מה:	ריא	חכמתו	11 *חכמה תודיע אשר
מה:	בי	ספינתו	12 *סבול אוצר הדעת
וה:	יה	כסודי שם	13 *כבלע סוד השם
מה:	ד	הכל בלא	14 *השם בו יתקרי
מה:	בעל	נמצא	15 *נראה לראים
מה:	חכ	האן איש בו	16 *האן פתור צדיק: ו
מה:	בשל	רק יפתרו	17 *רבתה עד יקום =

^a זבח ומנחה ^b אל

מה:	נק	בגליגות יום	18 *במה אני דרוש
מה:	צו	היום הוא יום	19 *הוא המדמי לזה
מה:	על	ביומי .	20 ומה עורי יתפרש
מה:	ור	^a בזכרון רב	21 ובאחרית הימים
מה:	ל	אגלי א'תו	22 וזה מה הו טמיר:ו
מה:	קיא	ויתקומם	23 יתיטב משמעו
מה:	וי	'בקדמה	24 לכל נבון וחכום
מה:	ב'על	האן אנון	25 יזכרו בטוב
מה:	ב	קדם נשוב	26 על כף הרגל נקום
מה:	בשל	בזה הבית	27 זכרתי א'תו טרם
מה:	ורו	מלוך מכה	28 ונתרה'ץ על אלה

כה

שר:	ע	באמירות	1 ברא בריה ייה
זר:	ע	בלא שני ולא	2 ברא שמים וארץ
קר:	למו	שמים	3 ברא רקיע וקראו
קר:	א	מפרש בלא	4 ושמו בין המים והמים
דר:	נס	וית מיה	5 ואצמה אילן חייה
תר:	בנס	בשמים	6 ורכב המאורות
פר:	וצ	ממשלים ברמש	7 מנון תרי מאורים
שר:	א	חשבן קשטה	8 עליון יתב'ני
תר:	ס	וזה גלי לא	9 עליו ^b בנין הדת
שר:	בי	^c תוקם	10 כי בו המועדים
שר:	הי	בו עיני	11 כל נבון ידעו:
קר:	באי	ביומה חמישה	12 ושרץ שרצים ועופים
שר:	הב	באבי כל	13 וחתם הכל בגדלו
סר:	ח	דאקימו מן	14 הו אדם אבינו
פר:	ע	וצערו מן	15 ביומה 'שתיתה
זר:	נ	ואלב'שו	16 בדמות והצלם
מר:	במש	וצ'הו	17 כלול על ראשו
מר:	ולמש	לברך	18 קדוש יום השביעי
קר:	המו	גן בעדן	19 ויטע יהוה אלהים:ו
'צר:	י	את האדם אשר	20 מקדם וישם שם
דר:	ס'	מן כל מין ומין	21 ויצמיח בו את כל עץ
קר:	ואי	ועץ הדעת רע	22 ועץ החיים 'בתוכו

תקום ^c בניאן ^b בדכרן ^a

כר:	מד	כל מנון לו	23 ונפק מנה ארבע נהרים
כר:	הז'	כמה	24 ו'נס' ב ית האדם
מר:	ולש	לעבדה	25 ויניחהו בגן עדן
בר:	ד	בעת שמעו	26 ועבד מה ^a עוד
קר:	ש	ואמר מימר	27 הנחש השרוף
כר:	וז	לכל נקבה	28 כל זה מבגלל המות
קר:	יתו	וחילה'	29 ישתבת היכול
תר:	ומב	ויום נקם	30 דמקמי הבריה

ל

שי:	הקד	בהר	1 גן עדן נציב
שי:	מבק	דבו	2 הר גריזים בית'אל
שי:	מתכנ	סביבו	3 על ארבע עמודים
שי:	'ברא	כי דעתון	4 ואני אתפתרון לך
שי:	אר'	דבה הכהנים	5 אחד קרית עבורתה
שי:	לו	האמר לשרה	6 ואחד מזבת אברהם
שי:	ומנ	אב אפרים	7 ואחד מערת יוסף
שי:	רא	דבה יתנשא	8 ואחד חלקת השדה
שי:	הקד	מעון	9 והתוך הוא גבעת ^b עולם
שה:	יע	לית בו שקר	10 וזה דבר קשט:ו
שי:	נפ	בחטיבת	11 הק מה ראיתי בחלום
שי:	אנ	אנש מן	12 ראות רב לא ראו
שה:	מ	רק צוני	13 הימים ההם
שה:	מ	רק אפתר מדכר	14 אך לא אפתרו גלי
שי:	תתנ	עמד ולא	15 ^c והן תדרש אפתרו לך
שי:	אר	מן כל כלום	16 ושמע מה יתגלי
שה:	המע	והיה	17 והן היית צדיק:ו
שה:	מ	מעל יומי	18 לכם לזכרון
שי:	בש	דיקום	19 ועד יומי התהב
שי:	מבק	וזה הוא	20 באהרית הימים
שי:	אר	שמע לי מה	21 בחייד בחייד בחייד:ו
שי:	ש	אגיב בלב	22 והן היית' קרוב
שה:	מ	נביה רבה	23 אדכיר לטב עד לעלם

כג

a עבר b עלמה c ואן

בי :	הנ	דכרן משה	1 דכרן טב עד מותר
בי :	טו	הא טובי הא	2 דכרן לא יטלטל
בי :	הנ	בדכרן זה	3 מן יגלג לשנו
רי :	בטו	בעבורו	4 דכל הבריה קמת
בי :	כת	מקבל	5 בשגם הו בשר
רי :	ע'ב	מתוך ענן	6 קשטה על טור סיני
בי :	לב	מאד עד	7 וההר בער ב'אש
בי :	טו	אעביר כל	8 השמים והנה
בי :	הנ	ויתיצב עם	9 וירד יהוה בענן
בי :	כת	ונתן לו	10 ויעבר על פניו
בי :	בחד	כרת עמה	11 עם דברי הברית
בי :	לה	ה'ה נורו	12 ומאז רד יהוה בענן :
בי :	לה	ולא יוכל העם	13 וקרן עור פניו
רי :	המצ	עד עשה	14 אליו מנור פניו
בי :	יוש'	וזה גלי בין	15 ונתן על פניו מסוה
בי :	מיתו	וזה מעט מן	16 הארץ כלם
בי :	מתרבר	גל'גרו	17 זה הנבי אשר
בי :	וטו	אשרי	18 ^a מי לא זה כמשה :
בי :	כת'	שמורי	19 עמו הש'מרים
רי :	מצ	כאשר	20 הם הסגולים
בי :	בת'	בקדוש	21 להם על ידו
בי :	מיתו	פניך	22 וזה גלי לראים
בי :	ל'ה	^b לאלפים	23 הו עשה חסד

כג

תו :	ותור	מכתב משה	1 המכתב נפתח פניך
תו :	חזו ^c	ונגלי ית	2 ונתיצב על כסא דעת
תו :	אצי	ולממלי	3 ואתון דעתכון הבו
תו :	חדו	וחייך בו	4 מימר ישמח לבך
תו :	או ^d	עד אשמיעך	5 קום זרז ואתי לידי
תו :	שמע	וחייך מה	6 וזה מימר צדק
תו :	יי	ועד בחדי	7 ממך באו פני
תו :	וממשלו	התהב	8 דברי יגידך בזכרון
תו :	נוראו	תזרח	9 ועד יתילך בשלם
תו :	שמיומו	בתוך	10 בשומיה וארעה וכוכבו

a אתו d רזותו c לאהבי b מן a

תו:	זכו	תתגלי	11	ועת יגדל זה התהב
תו:	תורו	וילמדו	12	ויקרא אליו יהוה:ו
תו:	נביר	וילבשו	13	ויתן לו מכתב
תו:	בסרנו	ביהי השמש	14	ויקום מימר בן תרה
תו:	בבי	זה ישרי	15	והנה תנור עשן
תו:	גבע	ישרי על קדש	16	ולפי'ד אש זה
תו:	יתדו	ותקום	17	ויתגלי המשכן
תו:	וקטרו	והמזבחות	18	ועמוד אש וענן
תו:	ולוחו	וארון העדות	19	והשלהן והמנורה
תו:	ושמאלו	ימינו	20	וכרוב מזה וכרוב מזה:ו
תו:	קטר ^a	ויקטר	21	ויקח הכהן המחתה
תו:	בי	ויכפר בעדו ובעד	22	ויבוא אל אהל מועד
תו:	על	ויעשה את	23	ובעד כל קהל ישראל
תו:	ירא	האמן מן	24	וישכן ישראל בטח
תו:	קרבנו	ויקריב	25	ויעבד מועדיו בשלם
תו:	יכפ	וכל העמים	26	והשמחות תתחדש
תו:	עבראו	ויתגלי לשון	27	ויבלל לשון הערבים
תו:	בוננו	בעלי	28	ותתנשא מיתובית הידועים:
תו:	תח	זה: לא מעלו ולא	29	ולא עורן כלום יכסה
תו:	אחרי	אל יום	30	אלא ממלכה תמידה
תו:	משלו	על מגדלו וישא	31	ויקום הדבב
תו:	במימרו	ויימר	32	ויעמי זה הרביאן
תו:	שכינו	ומה רב:	33	מה טבו אהליך תהבה
תו:	עצמו	ותתרברב	34	יזל מים מדליו
תו:	מלכו	ותתנשא	35	וירום מגוג מלכו
תו:	בתורו	דאזכרו	36	וימלך אחד עשר גוים
תו:	לעד	כל ^b מנן יימר	37	והגוים והערלים
תו:	ד	וזה הו הקשט	38	כל מה ^c אנון בו שקר
תו:	קור	ונבוא תחת צל	39	קומו בנן נלך אליו
תו:	ותור ^e	ובמשה	40	וייתו ^d ויאמנו בו
תו:	בד	זה נבוא	41	והיהודיים יימרו ^f
תו:	בבישא	דכתב	42	ארור עזרה ודבריו
תו:	דמו	ולית בהרים	43	טור הרגריזים קדש:ו
תו:	דע	ויגיב בלב	44	שם ישמח התהב:

והיהודים^f ותורותיו^e ויימנו^d אנון^c מנון^b קטרותו^a

תו :	כו	דלית בעמים	45	ברוך ישראל וזרעו
תו :	ורבו	זה התהב	46	הא לו אמת עיני :ו
תו :	לנביו	ישוג	47	שלם על מני עליו :
תו :	למשרי	יבוא	48	שלם על מני עליו
תו :	לזכו	ימטי	49	שלם על מני עליו
תו :	שיב	יטלל על	50	שלם על מני עליו
תו :	בי	עד ^a מובאו אל	51	שלם על מני עליו
תו :	אבה	ועל הטהורים	52	שלם על מני עליו
תו :	מתנו	ויסב	53	דיקום מהם
תו :	וצלו	בן עמרם	54	שלם יהוה על משה :ו
תו :	ורזו	זה הסוד	55	דגלא לן בכתבו
תו :	רבו	יעמי מה הי	56	מן דאמר הנביא כמשה

נר

מח :	יש	מה בו לבך	1	והן תתריח והן תדע
מע :	ואש	ואפתח אזניך	2	עמד עד ^b אוריך
מע :	למש	ואתבונן	3	ופה עמד עמדי
מע :	ד	ואני אנלי רז	4	ותן בוננותך אנה
מח :	ת	בו עובד כל	5	עד אפתר לך כל סוד
מע :	מש	ושימו עמד	6	וקח לך ספר ואכתב :ו
מח :	בש	ואקרי בו	7	וכל שעה אפתחו
מע :	יש	ולמי לדבריך	8	ולמדו לבניך
מע :	משת	ועם הדורות	9	עד יהי משתמר
מה :	ז	לא תשים בו כל	10	ואני נשבעתי עליך
מה :	ד	לזרוקה ^c	11	כי תואבה היא
מה :	מאו	לא עשיתי	12	ואני עם זה וזה
מה :	אד	ולא שפכתי	13	ולא שכחתי דבר
מא :	ט	טהורים מכל	14	אלא בן צדיקים :ו
מה :	ת	וכל עובדיון ^d	15	הלכו דרך קשטה
מח :	מת	הדרך הדרך	16	וכן אני הלכתי
מח :	ק	וצמח זרעי	17	עד זרעתי זרע
מע :	ד	וכל תבואתו	18	וקצרתי אתו דגן
שם :	מ	אלקטו הדרושים	19	ואכלתי ושבעתי
מה :	תקו	ושמתי אתו	20	וסבתי חלק ממנו
מח :	ת	ואתגלי לי כל	21	עד ^e הוריני הדרך

הוריני^e כל^d לזרוקה^c אוריך^b יבוא^a

מע:	ואש	קום על רגליך	22	ואן תדרש אפתרו לך ^a
מע:	הד	והתהב	23	זכרון משה נבוי
מה:	תקו	וחלק מזה ואבני עליו	24	וסב לך חלק מזה
מה:	ותש	עד תתיטב	25	ושמע זכרון בן עמרם
מע:	וד	בזכרון טב	26	כי זכרתי התהב
מה:	התמי	בתורה	27	ופתרתי מה ^b בה טמיר
מה:	עצו	כי נביותו	28	כל זה מבגלל משה
מה:	בתשלי	תתודע	29	והתהב נביותו
מע:	וש	ראה ושמור	30	והן לא אצדקנו
מע:	ש'	בתר וכל העם	31	מימר אלה למשה
הם:	ל	נביא אקים	32	בקצת שמעתי
מה:	אי	וימלך וילבש	33	מקריב אחיהם כמוך ^c
מה:	האח ^d	לא האף ולא	34	וישפט צדק צדק
מה:	ז	ולא קצף ולא	35	ולא יהיה עוד חטא
מה:	קו	אה דרוש קומה	36	וזוה ^e דרוש לא בטול
מה:	מו	ישרי עליך כל	37	ולא תימר זה שקר
מע:	וד ^f	אה עם קדש	38	ולוי עמך תפלה
מה:	מלח	ולא תסק	39	ולא תשים מריבות
מה:	מאו	עבד לך	40	והן רדפוך הגוים
מה:	מצרי	הורד	41	וקרי קצת ויוסף
מה:	ר	וקח בידך	42	ואדבק במשה
מה:	קומ	הברית	43	ועם זה וזה יהי
מה:	ימי	מימים	44	במועד הזה למועדה
מד				
רו:	מדכ	ואורכתי	1	זכרתי התהב
רו:	מפת	מן רבות	2	ומה פתרתי חלק
רו:	בת	מה י'עשה	3	ולא זכרתי עורי
רו:	ק'ב	ויבוא אל	4	בתר מותו בשלם
רו:	בנצי	ויקרב	5	ויאסף אל עמו
רו:	ואק	סהבו	6	עם יוסף בן פרת
רו:	אמ	כמה הראשונ(ים)	7	או עם יהושע בן נון
רו:	או ^h	ולא ^g יכבה	8	ולא יתכסה המשכן
רו:	באת	אחד האמן	9	לפי רבות בשנים כל
רו:	יסו	תמיד לא	10	והכהנים ממקדש

מאורו h יכבו g ודמה f קשוט e החמה d מקרב c מה בו b והן a

רו:	באיק	בכל זבן	11	והקרבנים תתעבד
רו:	הזכ	^a אחדה כמה	12	והעמים על מלה
רו:	אח	ולא יקרו	13	על משמר התורה
רו:	שק	חרטומיהם	14	מן המכתבים אשר
רו:	בד	המשל	15	והכהן הגדול
רו:	וסד	על קהלו	16	כל יום וכפר
רו:	נו	זרח את	17	^b והכוכב התהב אשר
רו:	קב	מלעל על	18	לא ימוש תמיד
רו:	ויפ	יסגו	19	וזרע ישראל
רו:	וידי	ירבו	20	כל יום עשרת מנים
רו:	יסו	והטובות לא	21	וזה החסד כלו
רו:	ייס	עד יהוה	22	בימים רבים
רו:	בד	על כל העמים	23	ויחר אפּו ^c ואמתו
רו:	בצר	יעבדו	24	על עובדים רעים
רו:	וד	כבעת המבול	25	ותשחת הארץ
רו:	נו	חדש יתכסף	26	והשמש כל ראש
רו:	יאי	לא יהיו	27	והירח והכוכבים
רו:	וטב	והנחלים	28	ויתהפך כל היקום
רו:	ואוק	וכבודו	29	מן זזעו יום נקם
רו:	כפ	אוי לאשר	30	יום ^d נקום יום גדול
רו:	אוק	רבות	31	יהוה אלהינו יהוה אחד: ו
רו:	מדכ	ולא ננשא	32	בו נאמן תמיד
רו:	מדכ	נקם דכרן טב	33	אדכיר לטב יום

לג

רי:	למימ	ושמע	1	חברי עמד קדמי
רי:	דב	וא'ת תשמע	2	עד אמלל ואפתר
רי:	מפת	ברבות	3	בגליגות יום נקם
רי:	אח	לא יוכל	4	וזה סימן חיול
רי:	יפת	ולא פתור	5	נבון ידכרו
רי:	דב	במה ישיג	6	רק אני אפתרו
רי:	מימ	^e והן אתמחם	7	ואתה תשמע יתי
רי:	עד	וכן אפשט	8	אמר אלף ישר: ו
רי:	שק	זה כלו	9	עד לא יאמרו הזעורים
רי:	באיק	דידעו	10	והידועים ישמחו בו

a אחד b וכוכב c והמתי d נקם e ואן

רי:	לשק	לא אוכל	11	כי אני נוף הנביאים
רי:	ית	גלגיו	12	וזה דבר גדול
רי:	אש	עד אני	13	הסכית ושמע ישראל
רי:	אב	ותזדזע	14	בזכרון יום נקם
רי:	אדכ	בעת לו	15	מן מדכרו וחייד
רי:	היש	מן רבות	16	יהוה אלהינו יהוה אחד:ו
רי:	ב'	על כל קעים	17	עת יזעק בגדלו
רי:	ועו	מאדם ^a ועד בהמה	18	ימיה את כל היקום
רי:	פ	ומן עץ ומן	19	מן עשב ודשא
רי:	והטב	והנהלים	20	והכיפיים והצנמים
רי:	לבסר ^b	בתוך הגן	21	וישאר אך גבעת עולם
רי:	יש	מן אומת אל	22	ויגוע כל בשר
רי:	במימ	ויאמר	23	ויראה כבוד יהוה
רי:	נכ	ואין עמו אל	24	ראו עתה כי אני אני הוא:ו
רי:	האת	תזדזע כל	25	ועת יקרא ראו עתה
רי:	מקב	האן אנון	26	דבון מאתיה
רי:	ר	מנה ריחות	27	°ותתבקע האדמה ^d ואֶסֶק
ח:	יש	מן עם	28	התהבים כמרדור
רי:	מקב	דבון היו	29	ויקום בסבלותם
רי:	מסתד	יהיו	30	°והנביאים והכהנים
רי:	כנו	יניר נורו	31	ובתוכם משה
רי:	סת	גלי לא	32	השמש ורב מנה
רי:	הזכ	כמה היה	33	בשיבתו וצלמו
רי:	מ	ישראל אה	34	יאמר עמי עמי
רי:	בכו	דאמרת' עליו	35	כפר לעמך ישראל
רי:	אק	וזכור ברית	36	פדי יתו מן נקמד
רי:	ובש	אה נבוי	37	יאמר לו אלה
רי:	במוק	מה אעשה	38	'עמד עד תראה
רי:	הממ	בסורר	39	ולא תדבר דבר
רי:	היש	במרצי	40	קבלתי תפלותך
רי:	הזכ	כמה	41	שם יקרא בגדלו
רי:	אה	ואין עמדי אל	42	ראו אתה כי אני אני הוא
רי:	ואוק	בכבודי	43	אני אמית ואחיי
רי:	ויש	בגדלי	44	מחצתי ואנכי ארפא

a עד b לבסורר c ותבקע d ויפק e והנבירים

רי:	וצר	ולא מן נקמי	45 ואין מידי מציל
רי:	נאד	בקדש	46 חי אנכי לעולם
רי:	הכ	חלל ושביה ומן כל	47 היום אשכיר חצי מדם
רי:	סדו	והמלאכים	48 שם יתנצב המוזן
רי:	היש	מן עם	49 יקדשו אחד אחד
רי:	בש	מה עבד והו	50 ישאלו על אחת אחת:ו
רי:	עק	התיצב עד	51 תאמר לו התורה
רי:	בנכ	במה עשית	52 עליך אה מרוד
רי:	וגז	האן פקודי	53 האן חקותי ומשפטי
רי:	ממ	חללת' אה	54 האן המצות אשר בי
רי ח:	ט ^a	דריחון טב	55 יקדמו השלשה הזכאים
רי:	בספ	כמה אמר	56 יהיו עליהם סתרה
רי:	מ	הצילם' אה	57 יאמרו בנינו הצדיקים
רי ח:	מ	דלית לון עמל	58 אורי שם' לחיביה
רי:	סוב	ולית ימצאו	59 יבכו בדמעות אדם
רי:	אח	ואהרן ובניו	60 שם' יתקדם משה
רי:	הטה	ישראל	61 יתפלל משה בעד עמו
רי:	מכפ	יהיו	62 ואהרן ובניו
רי:	ת	פרקים	63 והעם יתפרקו
רי:	עבר	לגן עדן	64 פרקה קדישים נקרים
רי:	מתקט	פני האש	65 ופרקה חיבים
רי:	מצר	יוציאם'	66 יתפלל משה בעד החיבים
רי:	העפ	וכות	67 יהיו כות אבק
רי:	עבר	אשר לגן	68 לא ידעו באחד
רי:	אפת	לא אוכל	69 והעברים לגן
רי:	ית	מן טובות	70 ^b ומה יתעשה לון
רי:	במפת	לא אפתרו	71 צו צ'אני אבי
רי:	מקב	עת יקומו	72 וכל העמים והגוים
רי ח:	מ ^c	ריחותן רעות	73 הם כלם ערמים
רי:	מר	^d וראותן רעות	74 ופניהם כושים
רי:	יפש	ולא פשר	75 לית להם מציל
רי:	במה	דתוקד בון	76 מן שריפות האש
רי:	הה	תלעט מוסדי	77 ותוקד עד ^e שאול תחתית
רי:	הית	מן שריפות האש	78 יהוה אלהינו יהוה אחד:ו

a דרית b מה c ריח d וראותן e שיאול

79	^a זהו פתרון יום נקם	בקצרות	מפש	רי:
80	כי קצרתיו הדבר	עד יתיטב	דב	רי:
81	קומו בנו נשוב קדם	נלך אל	קב	רי:
82	ולא תמות נפשי ערירי	ועונתי יסלה	מ	רי:
פב				
1	טובי יראה אלהים	וטובי אשר	אה	בו:
2	וטובי הלוכי דרכיו	וטובי שמורי	כת	בו:
3	וטובי אהבי משה	אשר מרו	קר	בו:
4	אנון המתבחרים	ואנון הסגולים		בו:
5	מבלעדי כל העמים	אשר בארץ	וסבי	בו:
6	יגוזו לגן עדן	ובתוכו	יש	בו:
7	כמה זכרנו טרם	למי מנור	לב	בו:
8	וכד זכרנו מה נדרש	זכרון פ'רו	ור'	בו:
9	ועתה נעמד אנה	ונפרש ממלל	בר'	בו:
10	בזכרון המועדים	ד'קדשיון	ר'	בו:
11	כל מנון מקרא קדש	נקיב בקדוש	כ'ת	בו:
12	ונשרי בזכרון	יום טבה ^b מה	ט	בו:
13	בו ישראל ממצרים	יצאו	בחד	בו:
14	בו כל העם בנציר	קרבנים	יקרי	בו:
15	בו כלם יסתדרו	בד'קטיס	בהטי	בו:
16	בשיראן ותשבחן	בשמה	וחד	בו:
17	^c אוכלי הקרבנים	על חקותיו	דאתית	בו:
18	על מצות ומרורים	כל איש וביתו	יקרי	בו:
19	וששת ימים תאכל מצות	ובשביעי	תש	בו:
20	בהרגריזים בית אל	ובגבעת עלמה	יק'	בו:
21	וספרתם לכם:	חמישים יום	בהטי	בו:
22	ממחרת השבת	דרבותו	אתר	בו:
23	עד ממחרת השבעית	מועד קדשיו	ר	בו:
24	חתמת חמשיתי יומיה	ובו קרבנים	יתקר	בו:
25	ולא שלשה שמות	בתורה	הק	בו:
26	חק הקציר לזרע	גלג'ד	אתרבר	בו:
27	וחג שבעות למספר	לכל שבוע	וש	בו:
28	ויום הבכורים לבכור	בו כל העם	יתיצ	בו:
29	בגבעת עלמה	והשמחות	יתרבר	בו:

^a זהו

^b מן

^c אוכלים

בו:	ישו	ולבתייון	30 תשתמע בו הברכה
בו:	תתוצ	ובמקדש	31 תשובו לרצונה
בו:	יכ	ונירותיו לא	32 וכוכב הרצון יזרח

לב

עד:	הו'	ב'מה לון	1 ^a יתראל יתחננו
עד:	ומו'	בכל מו'עד	2 מן טובות הבאות
בד:	ה'כ	גלגיון	3 בתלתה ירחים
בד:	אזד	בו השמח	4 הראשון אשר
רד:	הו'	דבו עמה	5 וחדש השלישי
קד:	יפ	קול יהוה	6 אל מדבר סיני: ושמעו
קד:	אתפ	כמה	7 בעסרתי מליה
בד:	ואכ'	דאנ'שא	8 וזה חדש השביעי: ו
מד:	אצת	אשר בו	9 דו קדש החדשים
מד:	צ	בשמותו לון	10 ארבע עקובאן רברבאן
בד:	ע	למה טרם בו	11 רא'שו שבתון זכרון
עד:	מו	לישראל	12 תרועה מקרא קדש
בד:	הכ ^b	דעל כל חדש	13 מה טבו מן חדש
סד:	בח	יומי התשובה	14 כי מנה שריו תשעה
בד:	והכ	לבביון	15 דבון ישראל ינצירו
מד:	בצ	ומקרא התורה	16 בצלואן ותשבחן
גד:	נ	על מקרת פסק	17 כל הלילה עד בקר
בד:	וכ	דקדשיו רב	18 ^c על זה היום העצום
עד:	כמו	דו מועד לא	19 דשמו יום הכפור
ס'ד:	כח	וחס'ד לא	20 ושבת לא כשבת:
בד:	ע	והימים לה ה'ך	21 דו מלך המועדים
מד:	צ	כל שעה מנה בחרש	22 דו דמי ליום נקם
קד:	פ	ועקובאתו ציאם	23 כי יום כפורים הוא
עד:	תו	כיומי השנה	24 ורז מספר כפורים
ת'ד:	מע	אשר לנפשו	25 הא טובי תהבה
בד:	ע	מן הטאתו אשר	26 בו שובה תמימה
מד:	יתל	והתורה	27 ולא ישוב עוד לחטאא
בד:	ויוכ	בן עמרם	28 תורת משה האיש

כח

^a ישראל ^b אכבר ^c לזה

מיום:	קע	יהיו	כל עם ישראל היום	1
מיום:	שלו	בנפשות	מנצירים כלם	2
מיום:	הרחו	רחום	פני אלהינו	3
מיום:	צע	צלאים	מערב עד ערב	4
מיום:	בריא	וייתו	מה טבם עת יתכֹּונו	5
מיום:	בשל	אל המקום	ויסתכלו מוצא הכהן	6
מיום:	שיא	פני ערב בחצי שעה	ויצא והו לבוש בגדי הקדש	7
מיום:	הש	כוכבי	ויעמד בין ארבע מכתבים	8
מיום:	ר	הערב במימרים	וישרי במה יתמר טרם	9
מיום:	הע	כֹּאת מלך על	ועת יבוא הערב:	10
מיום:	מ'וש	בדברים	ישרי הכהן הצלות'	11
מיום:	ר	ועוד דברים	מן ימי הראשונים	12
מיום:	קע	והיום יהונו	והעם כל הליל	13
מיום:	עצו	ובו מאומים	במקראן ושיראן	14
מיום:	ת	לא יתצרך לזכר	פתרונם רבים	15
מיום:	המקו	בכל	כי אתון לון תדעו	16
מיום:	בשל	בתר ערב מפוקו	והדבר הזה כלו: אל	17
מיום:	בריא	צלותה	בחצי שעה עד תתכלל	18
מיום:	הע	אשר ברך בהם	והכהן יפשט בגדי הבד	19
מיום:	ושל	בשמה	וכל אחד יחני חברו	20
מיום:	שלו	ואתם	סגי שנים ישוב ביוםיכון	21
מיום:	ואש	וכל עונים	ויכפר לוכון כל חטא	22
מיום:	המזדר	אה העם	ואשול חסדיכון	23
מיום:	מו'ק	עדרים	אפשטו ע'דר שמשכון	24
מיום:	הפתג	כי חסור	ולא תקחו על רע חנו	25
מיום:	וחכו	נבונים	רק הו שמש לכל	26
מיום:	הש	לאלהא ^a	ועם זה וזה אקרא	27
מיום:	הש	וממעון קדשו מן	הן ישקה עליכון	28
	כה	אמרנו ונאמר		
נו:	חטאי	מרב	ליתה נברח	1
נו:	עזני	בגד	זה היום ונקרע	2
נו:	במימרי	ונימר	וננקי מכל רע	3
נו:	קוי	לישועה	אהיה בחסדך אקרא	4
נו:	ונחלת	ולחטאות(ינו)	וסלחת לעונינו	5

^a לאלהו

מה נורא מה נורא	מקום	מקדשי	נר :	1
דבר כלנו נברח	אליו	בתאותי	נר :	2
שם נמצא בן תרח	יתפלל	בעבורי	נר :	3
על זה נשאל ונקרא	כמה קרא	נבי	נר :	4
וסלחת לעונינו	ולחטאות' (ינו)	ונחלת	נר :	5
נפשותינו ננצירה	פני	אלהי	נר :	1
והשובה נמהרה	ונרים	פללי	נר :	2
אולי נמצא בן שרה	ישאל	שיאלי	נר :	3
שיאל בתוב בתורה	שיאל משה	נבי	נר :	4
וסלחת לעונינו	ולחטאו' (תינו)	ונחלת	נר :	5
סמנינו מכל רע	כפירות	פשעי	נר :	1
בזה היום הנורא	ונתפלל	באבי ^a	נר :	2
יעקב האמור מה נורא	עד ידרש	בגללי	נר :	3
על כן מרן נקרא	ונרים	קולותי	נר :	4
וסלחת לעונינו	(ו) לחטאו' (תינו)	ונחלת	נר :	5
על פתח הנורא	נעמד	כל	נר :	1
ונשוב ^b בשובה יתרה	בכל	מאודי	נר :	2
וג'יתינו נטהרה	עד נמצא	לנפשותי	נר :	3
יוסף בן פרת ישבירה	ובזה יקים	ל	נר :	4
וסלחת לעונינו	ולחטאו' (תינו)	ונחלת	נר :	5
פתח נפתח תרח	ונ'עבר	ממ	נר :	1
ב'תשבחן לא'ל נורא	ונזרע	זרעי	נר :	2
כל מה טוב נזרע	נמצאו	פני	נר :	3
ומי לשגבים קרע	משה יתפלל	ל	נר :	4
וסלחת לעונינו	ולחטאותינו	ונחלת	נר :	5
ציאם נורא בירא ^c	ונקטיר	קט'רותי	נר :	1
ונתקע שופר דרורה	אולי נמצא	כהני	נר :	2
מקטירי הקטרה	יכ'פרו	בע'ר	נר :	3
וניר משה לנו יזרח ^d	אשר דל'ק	עלי	נר :	4
וסלחת לעונינו	ולחטאוטי' (נו)	ונחלת	נר :	5

נרר d צום e שובה b בעדינו a

נר :	יצירי	ננציר	קום ב'נו' ב'ורא	1
נר :	רוחי	ונ'קד'ש	והנפש נ'סוברה	2
נר :	ספרי	ק'דש	ונצלי ונקרא	3
נר :	נבי	במשה	טובי למי יקרא	4
נר :	ונחלת	ולחטאות (ינו)	וסלחת' לעונינו	5

נר :	ע	לכל איש	רתותה מ'פש'רה	1
נר :	מ'תק	וע'ובדיו	ולא נפשו ק'שורה	2
נר :	ב'תקו	ויקום	אן ה'ה לבו י'רא	3
נר :	פקודי	וישמר	וחן הנפ'ש יסירה	4
נר :	ונחלת	ולחטאת (ינו)	וסלחת לעונינו	5

נר :	לב'בי	תשמח בה	שירות נ'שיר שירה	1
נר :	סוב'רותי	דבה	ב'היא זא'ת השירה	2
נר :	אלהי	ישמרך	טב לך הן תשמרה	3
נר :	עד'רי	ותפשיט	בדעתך תסתירה	4
נר :	ונחלת	ולחטאתינו	וסלחת' לעונינו	5

נר :	קמי	דאסתדר	תנים יומה אה סד'רה	1
נר :	בארכ	צ'עום קעום	בדחלה ו' ב'ורא	2
נר :	ל	ו'ביומיד יגלי	תתפשר מכל רע	3
נר :	נפשותי	ותנשם	משכנה על הר ספרה	4
נר :	פשעי	לכל	סלח אה אל נורא	5
נר :	קוי	לישועה	בזה היום ואקרא	6
נר :	ונחלת	ולחט (תינו)	וסלחת' לעונינו	7

אין כיהוה אלהינו

דק: וסד:

הי b קומו a

XXI.

Cod. No. 19651. Add. MSS. p. 107.

בשם יהוה הגדול :

שירה גדלה טובה חסידה על יום הכפור הקדוש העצום תשת'מע
שירות שבע בנות יתרו חתן אדונן משה השליח עליו השלום
והיא מן מימר עבד יהוה בר שלמה עליו רצון יהוה אמן :

בשם יהוה רחמנה

לל:	ממ	על פתח כל	*עבד פני כל מאום	1
ול:	יתח	ובשמו	*בשם מרן נחל	2
לל:	בג	אקים	*דכל ממצא מאתו	3
לל:	כ	והבריה בו	*אשר אלבשו הצלם	4
לל:	יתשכ	וטרם	*למה אשבת ריחותה	5
כל:	ה	דידע דעת	*במודע המדע	6
של:	מ	ועל כל לשן	*נגד הכל אקומו	7
לל:	מתכ	בכליל שלטנותה	*שמו חליפתה בארעה	8
מל:	ע	ושם לו אגר קבל	*למשמע והמעשה	9
גל:	מתס	בקעמות גויאתה	*מלבד כל הבוראות	10
לל:	ע	הן ירד והן	*הו על שתי רגלים ע'מד	11
פל:	נ	ורישון אל פאת הארץ נ	*הכל הלכי על ארבע	12
מל:	ע	וכל מנון לו	*כנעים פני אימתו	13
על:	ממ	לפאת השמים	*הו לבדו נשא הראש	14
אל:	ושמ	העולם ימין	*נציב לעבד עבידת	15
דל:	המג	ולו הכסא	*הקמצה בידו	16
של:	ולהמ	וליתוב ע'וב'דיון	*למושבו למשפט בהם	17
טל:	יב	וממנו ועת עתה לא	*ולמקרא השמים	18
לל:	תב	ומלת קשטה לא	*ירר עליהם	19
כל:	או	אהיה לא	עלמה בו תסתבל	20

21	המדע והעבודה	טרם מובאו	וירמש	על:
22	הארץ ושרא לקרא בים	מן שמו	יתה	לל:
				כב
1	בעת עפֿה באפיו נשמת	חיים ויהי לנפש	חי	יה:
2	קם כבן עשרים שנה	תמים המדע	והגֵר	יה:
3	שרא מהלל ומשבח	לעבוד כל בריה	י	יה:
4	וצפֿה בעינה לעלמה	ומה בה מן	עובד	יה:
5	והביט כל מאום ומ'	אום מן מהלכיה	ושכונ	יה:
6	וקשטה בראות המדע	מה היא זאת	יתוב	יה:
7	ואמר בנפשו לית זאת ה	עב'דה: ו בלא עבוד	שקיה	יה:
8	ואהן היא פאת משריה	בארעה אם	בשומ	יה:
9	ועפל יטעיל בענינה	לאקריה	ואפרח	יה:
10	ומה בה מן חכמתה	ברבות	תקונ	יה:
11	וזבן נגלא לו קשיטות	יו ונפקחו לו	עינ	יה:
12	ועבר עליו היום והלי	לה וסביבות	רקע	יה:
13	ואסתכל לימה ומדבר	ה: והצמח גוני	אילנ	יה:
14	ונשא עיניו השמים	ועמה סדר	כוכב	יה:
15	ומה בהארץ מן העופים	והשרצים מן	מ	יה:
16	והבהמה והרמש	על ארבע קמיו	חלכ	יה:
17	והו קעם לבדר	על שני	רגל	יה:
18	אכסנאי בין הבוראות	לית לו בון	דמ	יה:
19	ואימתו פרשה עליון	וכפלים פניו	ריש	יה:
20	ואסתכל לגויתה ומה בה	מן מיני	תמח	יה:
21	לב לדעת המאומות	בקשיטות תקון	מל	יה:
22	עינים לראות מה קבלה	מן זאת	בורא	יה:
23	ואזנים לשמע מה בתרה	מן אנין	קל	יה:
24	ולשן לממלל מתחכם	לא כממלל העוף	והח	יה:
25	שם אתקשט מן זאת העובדים	עובד אחד לא	תר	יה:
26	ופתח פמה וכרז	בין תרי	עלמ	יה:
27	ויפֿל ארצה וישתחֶה	לאלה	אלה	יה:
				כז
1	גן עדן נטע יהוה	ועתד בה מה	ס	דר:
2	מן הצמח והפרים	מן מיני	האי	קר:
3	מן צורכיה דיצריך לה	השכון	מב	תר:
4	וכד אתכללת ש'ם שם	את האדם אשר	י	צר:

5	וצפה לארכה ולרחבה	ונבתל מן	המו	קר:
6	דשרי עליה	ושב בתוכה	וע	בר:
7	אלהים לפניו הבוראות	כל מין עם מסכנו	מסת	דר:
8	וכל מנון לו סגולה	ולו עובד	ומש	מר:
9	וזאת הממלכה התמידה	דלא חסרת	ד	בר:
10	ואת הביט אל אקריה	ועובד כל אקר	וא	קר:
11	מן מיה ואשתה	ומן הרוח	והע	פר:
12	ועברו עליו עולמי השנ	ה: וכל עולם ועולם	מתק	שר:
13	בתלתה מגדלים בהשמים	ובארעה תלת חדשים	כמס	פר:
14	ומה יתחדש בם מן המ	אומות: דיקרין עד	מו	תר:
15	ונץ כל צמח ואילן	וכל פרי אץ	ה	דר:
16	וכד ישב על כסא חליפ	ותה: לקרא השמות הגלי	והנס	תר:
17	ועבר עליו הגלוד והשכון	והבהמות עדר	ע	דר:
18	וכל זה הו יראה בעי	ניו: ולא מצא לו	ע	זר:
19	כנגדו והפיל עליו	תרדימה עד	ב	קר:
20	ולקח אחת מצלעתיו	והסגיר באתרה	ב	שר:
21	וכוננה עזר לו מן מינו	אשה חדשה ולא בה	ח	בר:
22	ושניהם היו מסתתרים בנור	ולא קרבת אתתה	בהג	בר:
23	רק ממלל ולא עובד	והדבר בינם	מסת	תר:
24	ואתפקד אדם במצוה	יקרי יתי כל דר	ו	דר:
25	מכל אץ הגן אכל תאכל	ומן אץ הדעת	תשמ	ור:
26	כי ביום אכלך ממנו	דע דן עקר	תתע	קר:
27	כות מן ישים על ביתו מימן	ויאמר לו כל	א	שר:
28	בבית נתתי בידך	ולית עמך בתוכו	ד	בר:
29	לא תקרב בו הרפך	מן תשמישותי ולא	תע	זר:
30	ארצי עליך ואתרה דבאת	ממנו ביכלותי אליו	תע	זר:

ל

1	דעת עץ הדעת עיבת	לאדם	ולזר	עו:
2	מה אתשרשי להם	מאשה	תד	עו:
3	וטרם נדכר לזה	ונשרי	במקר	או:
4	נדכר מה הוה מנה	מטרם	מוצ	או:
5	מן גן עדן וההך הוה	דמע בין	בור	או:
6	ושבת בלשון עבראותה	והלל עבודה	וישב	חו:
7	וקשט בלבו יחדאותה	והן לית אלה	אלא	הו:
8	עבוד כל בוראיה	ולא שוטף	לממצ	או:
9	חדד העולם בריה מדילא	ועל כנף היכולה	נש	או:

10	והן התחת והעליון	בגדלו	מל	אר :
11	מן הכלולים וה' חלוקים	ואקר כל מאום	ופר	חו :
12	לתמימות הדה ממלכותה	על אהן יתובה	ותר	אר :
13	לא תתחלק אלא בריחות	עבודה: עת ילך	בד	עו :
14	והוה הלוך בגנתה ארכו	ורחב(ו) ומנה הכל	ייר	אר :
15	עד מלל הנחש עם האשה	מבתרה ממלל	נגל	אר :
16	מפרי עץ הגן נאכל	אלא אשר בתוכו מנון	מנ	עו :
17	אמר לא תאכלו ממנו	ובו לא	תג	עו :
18	אגיב נחשה לאתתה	בערימותו	ור	עו :
19	כי ידע אלהים ביום אכ	לכם ממנו עיניכם	יפק	חו :
20	ותקח האשה ותתן גם ל	אישה ואכלו	ויד	עו :
21	כי ערמים ויעשו	להם חגרות	וישמ	עו :
22	את קול יה' מהלך בהגן	ומן יתה קלה	אתחב	אר :
23	ואתת כריזתה אלהים	במהדריה בו	ד	עו :
24	כד חלפתון מצותי	מן ביתי קומו	צ	אר :
25	ונפלת עליון מסכיכותה	ודלותה: ו ומן גנתה	אשתל	חו :
26	לדוש וליעו בהארץ	ובגד אנשמותה	אשל	חו :
27	תמן שרו אבלים בכים	ובגדים	קר	עו :
28	על המוצא מן גנתה	ומהם ועד עתה	אנ	חו :
29	הדורות ההלכים והבאים	חייהון מעט מעט	יג	עו :
30	ותמידותה לעבודה דכל	ה: המתפרד	ביחידא	הו :

ל

1	הן האדם היה כאחד	ממנו לדעת טוב	ו	רע :
2	זה ממלל המלאכים	בלשן	רב	רה :
3	ולקח גם מעץ החיים	דממנו	הזי	רה :
4	ואוצי מן גנתה	מה בישה שעתה	ומהומי	רה :
5	ואתקומם ימים רבים	בכי יגון	בעבו	רה :
6	קעם מבכי נפשו	וכל הגרע	דיז	רע :
7	ומעט מן בכיתו	לפניך	נדכ	רה :
8	עת אוציאו מן הגן	ואסגיר בתרו	הת	רה :
9	אשאר סביב נביך	תעי על פניו	מפ	רע :
10	ראשו בין הבוראות	מצעק אל לעל מן	ל	רע :
11	וכל מה זכר עודניה	ומה הוה בו מן	איך	רה :
12	ייחזק עליו הדבר	וכיתנתו	יק	רע :
13	ויאמר לנפשו	אה סורר אה	מו	רא :
14	אמי נפשך מגעל	אה חטאה אה	ס	רה :

רה:	הוית: ו נתן לך עלמה	סד	15	ואהן הוית ואל אהן
בה:	ניה: וכל מה		16	וכל אשר לגוה מן אוד
רה:	הוה לך: אימנו על	משמ	17	אלא צורכא חדה מה
רה:	בחרת לנפשך	צר	18	נתן לך אנשמותה
רה:	מן אצטרה ועד	אצט	19	נתן לך ממשלות עלמה
רה:	ה: ואל אהן אתר	תב	20	בחרת לנפשך תשמישות
רה:	והשנים בך	סה	21	בין שומיה וארעה
רע:	לא מן זרע לות	ז	22	נתן לך לכם בלא יגע
רה:	ל: לחם מן הארץ אשר	אר	23	קבלה בזיעת עפיד תאכ
רה:	עד שובך אל	עפ	24	ושפט עליך בעצבון
רה:	תי: מן שרוי עלמה ועד	אח	25	אוי לך הוה ומה עבד
רה:	מן דריה	דבמעב	26	ומי ועם כל היקום
רה:	ה: ואהן גנתה ואהן	מאר	27	אגמיתי יתון כוס מות
רה:	ד: צוקתני	ית	28	בכי על נפשיך ועלי
רה:	דיהוה מנן	סת	29	בתר יומי גנתה
רה:	לים: בלשניהון	משג	30	ואל היום יאמר המש
רה:	בכות להדורות	תדי	31	בכות אדם על גנתה
	לא			
תו:	ן: ומה הלך	בדע	1	ונשוב אל יחדאות מר
תו:	בר: אחד ומי יהוה מן עשו		2	הן אדם לא יקום על ד
תו:	הרע: ויוליד בדמו		3	והן יקום מנה הטוב ו
תו:	ובהשם סוברו		4	אשגלו בדברי עלמה
תו:	ויתב לן בחכמ		5	עד ישגח אודני הגן
תו:	כל מנון ומלאכו		6	מיני המלאכות
תו:	לפם די	תבונ	7	זה חשב וזה רקום
תו:	לכוננות העולם	וצבאו	8	ויתבו במדעיון מאומות
תו:	וכל אתר מפקד	בשכינו	9	אתרים וגבולים
תו:	בכל זבן וזבן	וממצאו	10	להלכות דבר הנמצאות
תו:	אמנע מן	אנחו	11	ומאז צאת אדם מן הגן
תו:	רק איש איש על	עביד	12	ולא אתותר לאנש נשמו
תו:	עם דקם עמם	ברי	13	ועבידת יהוה אתקוממת
תו:	בזבן	ממצאו	14	כל מן שלשלת זכותה
תו:	דבוקי	קשיטו	15	קשורי מיתר הברית
תו:	עבדו ובן	בי	16	דור בתר דור עד משה
תו:	ומיאר העולם על	אדו	17	דבחרו מן הבשר
תו:	מן ששת הימים עתד	א	18	ושמו כוכב בריתה

19	ועת רגת על דור המבול	זכר דבו	ריחו	תו:
20	ואמר לא ידון רוחי	ואותיר נח	ופרו	תו:
21	ושם שם הוה הסגיל	למשמר	טפ	תו:
22	מן גביר אל גביר	וכל מנוך	תאו	תו:
23	הן יראו בעינו	טרם	עתקו	תו:
24	עת דנת ברקיע עמרם	וזרחת	נוראו	תו:
25	בארבעתי הפאות	ונגלת	סימו	תו:
26	ואתחדש עם ממצאו מאו	ר: על קהלו	ועד	תו:
27	לא הוה מטרים	ואתרברבת	חדו	תו:
28	בינם ואתבסרו	בראות	חזו	תו:
29	ומן הנה ולעל נשרי	בדכרון	אותו	תו:

כט

1	זכר קיאמה השלשה	על ער זה	הגב	יר:
2	דאתקדם מדכרו	וטרם זה נימר	אדכ	יר:
3	לטב עד לעלם זכרון	את אשר אני	מזכ	יר:
4	ראשית נביותו ראותו	מה הזה	ויסת	יר:
5	פניו מראה הסנה	וקרן אור פניו	אנ	יר:
6	ויאמר יהוה מסיני בא	וזר(ח)	משא	יר:
7	וטרם זה מברחו מן פרעה	וישב אל	הבא	יר:
8	ומצא בנות יתרו להשקות	הצאן מן יתה	הבא	יר:
9	מצאו משה יתיב עליו	ועשה עמוך מה	לא תכ	יר:
10	ושבו אל רעואל אביהן	בלא עת מובאון	תד	יר:
11	ואמר מדוע מהרתין בא ה	יום ואגידו לו במה	סופ	יר:
12	כל מן השבע בנות אמרת מי	מר והנני לו	פות	יר:
13	הראישונה קדמת ואמרת	אה אבי מצאנו	אב	יר:
14	ישיב אל הביר עליו מוקר	בצורת אנשה	יק	יר:
15	לא ראיתי באנשה כותו	וצלם הרוח עליו	הד	יר:
16	אזדזעת אברי מן ראותו	ודרשתי מפניו	אסת	יר:
17	מן רב אימתה דעליו	ועם זה הו בנפשו	אנצ	יר:
18	נגשת השנית ואמרת	אה אבי לא יוכל	דוב	יר:
19	ימלל על מה עמינך	לא הדיר ולא	אשפ	יר:
20	מן צורעתו בעלמה	ופמה תדיר	מש	יר:
21	והנור על צלמה מכלל	רב מן אשתה	יא	יר:
22	אגיבת השלישית ואמרת	לא הביטו אחותי מה	טמ	יר:
23	מן גלוג זה הגבר	ומנו דיכל לזה	אמ	יר:
24	דריחותו פרישה מרחיק	רב מן מר דרור	עט	יר:

יר:	אנ	ט: מנה עלמה	25	ועת ותגלי מן בשרו מע
יר:	יסת	וכד יסתר	26	כמה יופיע הברק
יר:	עש	הן הו בנפשה	27	והנגלא מעמה עליו
יר:	שב	רק ישוביר לכל	28	לא צריך לכל ומ
יר:	ייס	הן לחץ עמו	29	ומתגלי על פניו
יר:	מבצ	שטה ולגוה	30	ויבני עליון צור ק

ל

רת:	ואמ	קדמת פני אביה	1	הרביעית מבנות יתרו
רת:	לש	חה עמידה	2	הא לוי הייתי לו שפ
רת:	וממה	בהערב	3	מסידרי ראות צלמו
רת:	הבה	בתוך	4	זה נורו רב מן שמשה
רת:	והרוח אח	שים בו הסוד	5	טב מה ראית מן האנ
רת:	ושג	ופתחת פמה	6	רצת צפורה החמישית
רת:	דאדכ	רב מן תלימאתי	7	ממלל מתישב בגליגאתו
רת:	שמ	אתי בהם	8	וכל דאמרו אחותי
רת:	ואתפא	וכבוד	9	אה אבי ראותו דחלה
רת:	אנה	בראות זה	10	והן צדקי מימרי
רת:	פת	ימים: ועליך אה אני	11	לחלמה דראיתי מן
רת:	עמ	ועלמה לו	12	הן קם אדם חדש
רת:	עב	לו: ואני עמו	13	והן תרחי גן עדן נפתחת
רת:	נד	ומן יתה יומה	14	והן קשטה מתגלי לה
רת:	רגליו ז	לא אצא מתחת	15	הן הו זה נבזה בעלמה:
רת:	נצ	עת עמיתיו	16	עמדת השישי ואמרת
רת:	ומה	ואמטית נפשי	17	ונפלת על פניו
רת:	ועז	כי נבעלתי	18	בהמהלך מלפניו
רת:	סה	וסביבותון	19	אל הצאן אלך לאחרנית:
רת:	סג	ותרח הקשות	20	ותרת היראה פתחתי
רת:	אספ	גלגי זה בכל יומיו לא	21	ולו דרש אחד ספירות
רת:	אבס	אה אבי	22	קעמת השביעית ואמרת
רת:	מזמ	והן יתעד לו	23	בראות צלם זה האיש
רת:	אבא	ובו המאומות	24	מקצה העולם ועד קצהו
רת:	אסתוב	ומן ענותה	25	ובו תנח עיני עדתי
רת:	זה די	ואמר בלבו	26	כד שמע יתרו ממלל בנותיו
רת:	אשתמ	ובעבור עלמה	27	מיתובית זכותה ונביותה
רת:	כ	לון מימר בלבון	28	ויגער בנותיו ואמר
רת:	כפ	את האיש ושמתון על לבי כפ	29	ואיה למה זה עזבתיך

רת:	אתקט	הו זה דקיאמיה לו	מן חסרון מובאו כי	30
רת:	קט	עד נקטיר לו	בזרוז קראן לו	31
רת:	נות	ונשימו לו	ועמו נאכל לחם	32
לב				
לי:	אמ	עלמה מנון	טובה ורחמיה	1
יח:	של	ולא בתרה	בממצא הנאמן דלא פנוו	2
לי:	לסגו	עת אמר יתרו	ואהן עינדך תעמי	3
לי:	עלו	ורצו בזריזו רבה	בנותיו קראין לי(ה)	4
לי:	הו	ה וכל מנין תימר	ושמחותה בלבביון יתר	5
לי:	רג	נפל יתרו בין	וכד קרו אליו ובאו	6
לי:	א	יו עד מתי החל מקדומיך	משה ואמר בתר השלום על	7
לי:	עג	ועיני להדרך	כי לי ימים רבים בזה	8
לי:	קב	וחזות נורד	מודאה לאלה על ראותך	9
לי:		וכל אשר אתה ראה	הבנות והצאן בתשמישותך	10
לי:	אתג	והנור עליו	ורבת שמחותה בבית יתרו	11
לי:	גמ	גמל טוב	ואמר יתרו בנפשו	12
לי:	בגבר	ועבר	עד בא זה מן חלקי	13
לי:	עמ	ואצמה בו	ושרת עלינן בא קדישותה	14
לי:	מצ	הוא עשה יה'	בביתו ובשדה וכל אשר	15
לי:	ממל	מה לא אמטי	ואורך בזה הגלוג	16
לי:	קב	ולא בדוי	אמלל מעט מנה	17
לי:	הישרא	צעק הוון	ויהי בימים הרבים ההם	18
לי:	פסקו	וזכר אלהים	ותעל שועתם אל האלהים	19
לי:	גל	וכל דבר גלל מן	הזכאים השלשה	20
לי:	ע	וקולו בתהללות	ונגד משה הצאן אחר המדבר	21
לי:	ג	והמלאך לגוה לו	ונשא עיניו ועמה להבת אש	22
לי:	גח	מדוע לא לזאת האש	ויאמר אסור נא ואראה	23
לי:	א	משה משה עלי	וקרא לו מתוך הסנה	24
לי:	ומצ	מתנפל	ועלל ברבואן ותשבחן	25
לי:	במגד	וסלק	ותמן לבש כליל נביותה	26
לי:	חי	ועבר לגו	רבותה וקדישותה	27
לי:	בטל	ואטלל	מלאכי שומיה מלעל	28
לי:	ואתע	ובו אסתקף	השמות דקראו עליו	29
לי:	ב	זה שם חדש לא	אהיה אשר אהיה	30

ל

1	יהוה אלהי ישראל	יתחיל רב	ש	מו :
2	דבר בו למשה	עת שלחו	לע	מו :
3	והב לו אטר אלהותה	בהר חורيب	וחכ	מו :
4	מה יעשה מן האותות	פני ישראל עד	יע	מו :
5	ויאמינו בי ובך	ועל זה	יתקומ	מו :
6	ועשה מה אתמר לה	לעיני ישראל	וע	מו :
7	ושב משה אל יתרו	ונתן לו מה	ע	מו :
8	מן הצאן ולא הגידו	במה אשתאי וסב	מ	מו :
9	ארשותה מעזר לאתרה	ואמר לך	לשל	מו :
10	ואמלל במדין טרם ילך	ואזדמן	בתלי	מו :
11	בהר האלהים וישק לו	ויפנו משם	וקד	מו :
12	ואמטו אל מצרימה	ומלל אהרן	בפ	מו :
13	את כל הדברים אשר דבר	יה: פני ישר(אל)	ואסכ	מו :
14	ועברו על מצרים	(ו) עמדו לפניו	ושל	מו :
15	במוסר על אמנות אנשי	וכד שמע הפך	צל	מו :
16	ואמר מן הו זה אשר	תדברו	בש	מו :
17	לכו לסבלותיכם	ולא תשובו	תקו	מו :
18	והכביד העבידה על	האנשים ומן הכה ואזל	היש	מו :
19	המופתים מופת בתר	מופת כל מופת	במקו	מו :
20	והכביד יהוה לב פרעה	למסבלון עד	ית	מו :
21	בדיל ספיר שמו בכל	הארץ וכל דר ודור	יחכ	מו :
22	את מעשה יהוה הגדו	ל: אשר עשה לשנאו	ולרח	מו :
23	ודכרן מגידי הראי	שונים תלמיד לדברים	דיקו	מו :
24	בתרץ בבל זבן וזבן	עד יעמו וינחו	וינח	מו :
25	ויתיסרו במוסר התור	ות: ומה אתעבד למן	קד	מו :
26	מן הרצון לאהביו	ומה שרא לאיביו מן	נק	מו :
27	וקצת פרעה עם משה	וכאשר	אתער	מו :
28	נהפכו על הצר הצרר	ועל מן לו	אד	מו :
29	ובשעתה בא הרבח	ביכלות האל	ורומ	מו :
30	והדברים נכללת עליה	ם: אימה ופחד: ו ובגדול זרועד יד		מו :

ל

1	כבוד יהוה מלו כל	עלמה: בשומיה	ובאר	אה :
2	במוצא מי בחרו	מכל מה	דאתב	רא :
3	ואימנה בתר עלמיה	בנגלאה	ונסת	רה :
4	בעיני לבביבון עמו	שמועה	מימ	רה :

5	מה אשתוי לו עת א	מר: לו מלכה	כפי	רה:
6	לא תוסיף לראות	פני והיך אמלל	באת	רה:
7	ועזר כן דברת לא א	וסיף: ואנדרו במות כל בכר		רה:
8	טרם יצא מפניו	וביום ההוא	אתק	רא:
9	למשה ולאהרן בארץ	מצרים בעובד ראש כל גזי		רי:
10	דאתפדה בה ישראל	על אד דן גברה	גבי	רה:
11	החדש הזה לכם	שריו כל	איך	רה:
12	ראישון לחדשי ה	שנה: דמנה יקום	מספ	רה:
13	(ד)ברו אל כל עדת בני	ישראל: משכו קחו לכם צאן באסי		רה:
14	ממו יניח לכם למש	מרת: עד ארבעה עשר יום ליר		חה:
15	וחכמון הך יעבדו בו	ויתורך בו	מימ	רה:
16	כי תקח הפסח ומש	פטיו רבים: וזבנה	קצי	רה:
17	ואתעבד במצרים פני	הדבב ושרב רב בו	ש	רא:
18	ועינו תראה ותבכי	וידו מן השנא	משתב	רה:
19	ואמת עמה נפשו נלא	לא עזר צא	לבר	אה:
20	ועמה גנותה בעינו	וקנתה	מרי	רה:
21	בריות מרן בשעה של	ח: אבוה	וב	רה:
22	ולא שב אמר לכו נא הגברים	ובזרוז עת	ק	רא:
23	למשה ולאהרן ואמר לון	אנה לגר	אסו	רה:
24	אפקוני וקומו צאו	ועד מתו	מצו	רה:
25	ואהן עינד תעמי יתו	ן: במחורי	צפ	רה:
26	יצאים צבאות ככוכ	בים: ישתבח	נאי	רה:
27	ומשה הלך בתוך	לביש: קרן	עו	רה:
28	ואהרן ובניו לפניו	והזקנים	מבת	רה:
29	וקמיון ביומה עמוד עננה	ובלילה עמוד	נו	רה:
30	ועקובתה לכם	שמורי דן	משמ	רה:

ל

אמרנו ונאמר

1	לשפת ים סוף מטו	שבטי	הישרא	ליום:
2	יחנו על כנותון	דגלים	דג	ליום:
3	ואמטינון פרעה ברכבו	והור מנה	דח	ליום:
4	ויקמו לפני משה	ומללו עמה	ממל	ליום:
5	יתורך פתרון	רק נכבד	כלו	ליום:
6	מנגדע למדכר הפגע	לסגילות	הסגו	ליום:
7	הקרובים אל עבודון	דגביל לן	גבו	ליום:
8	על יד גביר העולם	דבנורו מתכל		ליום:

9	בימה ובמדברה	קשיטים לא	אלי	ליום :
10	ובאתרה דאנן בה	תמה חיול	למסתכ	ליום :
11	מיה אתעבדה שורים	ובינם	אז	ליום :
12	שני צבאות כליל	קדישים	ומחל	ליום :
13	עד תמו בתוך הים	וצבעון	לגֹה ת	ליום :
14	והמים נערמו	והוו לשנים	סב	ליום :
15	ישראל עלים עלים	וצררוון	צל	ליום :
16	וישיר משה	וישראל עמה	מהל	ליום :
17	השירה הזאת ליה'	יכול	היכו	ליום :
18	ואמרו בתר משה	מי כמוך	באי	ליום :
19	יעשה כמעשיך וכגבורות(יך)	כזאת	הפע	ליום :
20	ומן הבה ולעל נבנה בנין	ונרים בו	המגד	ליום :
21	במובאון בצל קורת התלמוד	וננצב לנן	ס	ליום :
22	ניעל בו מטה אל מעלה	ונשקב אל ההרים	והנח	ליום :
23	ונעמו מה אתעבד בון	מן תמחים	מתחרי	ליום :
24	מסידים על קשיטות היכולה	במאומות	ג	ליום :
25	במרתה אמתק לון המים	והוו בו	מתנכ	ליום :
26	הן לכל מחץ במה נמצא	אסוה במדבר דאנן בה אע		ליום :
27	אתא לן אימנו מן ידע כל רז	מן המדוים	וח	ליום :
28	ואמר כל המתלה אשר שמתו	חדשים	וב	ליום :
29	לא אש; על; כי אני יה; רפ;	ויבאו	אי	ליום :

כ

1	מן אילים היו אבותיכון	חנים	ונס	עיים :
2	ובכל משריתה ומשריתה	אתעבד לון	תמ	כיים :
3	מן מופתי המדבר אשר	אמר בנן	ד	עיים :
4	בחמשה משרוים	בשבעה	שבו	עיים :
5	חתמתון הר סיני	אתר	המר	איים :
6	הגדלים דניעשו להם	ועיניהן לן	ר	איים :
7	מאז באו ביום החדש	השלישי מן רפידים	צב	תיים :
8	ושרו בתחת ההר	ועלה דמע	הדמ	עיים :
9	אל ההר וקרא אליו	נורא	הנור	איים :
10	כה תאמר לבית יעקב	אם אתם לי	שמ	עיים :
11	סגולה תהיו לי	מכל	המשפ	חיים :
12	והייתי לכם לאלהים	זאת סהדות	מוד	עיים :
13	הן לא בהר יה; אלא בכס	מן כל	הבור	איים :
14	בעלמה ותנינה	בהדורות דאזלו	והב	איים :

15	וקראה יתכון בשמות	על כנפי הגליוגי	נוש	אים :
16	עמי בני בכורי	גוי קדוש ונשי		אים :
17	סגולה ונחלה	וממלכת כהנים	על	אים :
18	על כל העמים מנירים	בגרים ובפקודים	ובנפל	אים :
19	ואלהים קרובים אליהם	בכל מה אנו מנה	ב	עים :
20	מי כמוך העם הנושע	אושע על אד תרויך	א	חים :
21	אנוך מן פי נשרים	אפסי הארץ	ממל	אים :
22	דאנגדון יתכון ממצרים	ואבדכון יתכון	השנ	אים :
23	ואבי אתכם אלי	כי לי בכם	פג	עים :
24	עתדתי לכם מאומות	עורניכון מנה	בר	אים :
25	והתקדשתם והייתם קדושים	מכל	הטמ	אים :
26	היום ומחר וכבסו השמלות	והיו נכונים	מוב	אים :
27	בהיות בקר השלישי	כל העם	הנמצ	אים :
28	יתיצבו לחסדו קשיטה	ראים	ושמ	עים :
29	משמע דברי פעם אחת	איננו	פעמ	אים :
30	וגם בך יאמנו לעולם	ובך עיניהון	פק	חים :

3

1	נזכר קצה מן אשבית	רביך אהיך	יו	מה :
2	דבצפרה אסתדרו	חילי מכה	ורו	מה :
3	ושרא קולות וברקים	וצבאות המלאכים	רא	מה :
4	ואתיתבון על כנותון	כל חיל עם חילו	קע	מה :
5	הרוחי והמימי	והאשי והעפרי	כ	מה :
6	אסתדר כל טור מן שבט	ולוי הוא	קד	מה :
7	והסגולים מנה אלו	עם קטב כל	נש	מה :
8	ואמתי זר ירדו	ושרו קדם	ע	מה :
9	וזה מבתר מה נגש משה לבדו	ונחישותו הות	ל	מה :
10	אלא עד יעמה חיליה	ולא ידהל	מ	מה :
11	יבוא עליו מן מיניהם	ותנצל נפשו זבן יהי לון ע	ע	מה :
12	ולא יזע ולא ירתת	ממה יראה מזה	הד	מה :
13	וכד אזדמן עלם לעל ולרע	ביתה	מקו	מה :
14	שרה קול השופר	הלך וחזק לא מן	פ	מה :
15	מן ששה הפאות הור	ישמעו יתה קלה	ר	מה :
16	דלא מתני עורי	אלא לדמע כל	נש	מה :
17	וזה מן רב סימניו	דנגלת כשמש	אימ	מה :
18	לעיני העמים	וכלם יסידו	במחכו	מה :

מה:	ש	ורבים אהן	19 בזה היום העצום
מה:	חת	מאז שראו עד	20 כד קרא אנכי יה' אלהיך
מה:	נש	ולא לקח לו	21 קול מטי לא אכרת
מה:	סי	יראה בה	22 וכל מה אתפני אנש לפאת
מה:	קעי	בקלמוס	23 וימצא מליה כתבים
מה:	חכ	אשר הוא לכם	24 ועל זה אמר בכתבה
מה:	של	הדה סהדותה	25 את הדברים אשר ראו עיניך
מה:	נח	והדה היו לכן	26 ופן יסורו מלבבך
מה:	ורח	סוברות לבבה	27 לבניך ולבני בניך
מה:	וי	במדברה	28 יעמי מה עביד לה
וה:	יה	ושמתת לפני	29 ואחרית מליה חרותה

כט

בד:	וטו	לך ישראל	1 סהדים קשיטים
בד:	מצ	את אשר בו	2 נשמרת ועשות
בד:	כת	ומה צמת	3 לגו עשרת הדברים
בד:	הקרי	וממנו	4 מן הקות ומשפטים
בד:	מוש	על מזוזות	5 וצוך במכתב מצות
בד:	ושכ	בקומך	6 והן תדבר בם בלכ(ת)ך בדרך
בד:	בחש	ושלשה עשר	7 ומספר המצות שש מאות
בד:	להטי	למען נסותך	8 עשה ולא תעשה
בד:	ואי	בין אהבך	9 ממנון מה הוא לוי בכל אתריה
בד:	יקר	ולא עורן בו	10 ומנון מה דביק במקום
בד:	תקרי	מן קרבנות	11 ומנון מה דביק בה בהרצון
בד:	חו	לסליחות	12 ומנון מה דביק בסבן
בד:	וקרו	בריחקך	13 ומנון מה יתעבד בכל זבן
בד:	ורבר	לזעורך	14 ומנון מה הוא ירם
בד:	קר	אלא דבא בצבא	15 ומנון מה לא ירם
בד:	לה	דבו ימתן	16 ומנון מה הו דביק בה כהן הרב
בד:	להקרי	מן עובד קרבנים	17 ומנון מה הוא דביק בכהנייה תניניה
בד:	ונד	מן נדרך	18 ומנון מה הוא דביק בנדיבי העם
בד:	טו	מה בו צריך גלא	19 ומנון מה לא תשיג ידו
בד:	דב	מן רחמד לא	20 ומנון מה הוא לזכר יבם
בד:	זנ	דבעבורה הנחש	21 ומנון מה הו להנקבה
בד:	מצ	יהוה אלהיך	22 זאת אקרי המצות דבה
בד:	כרו	על מן דו	23 וגוניה ואפרעיה לא תתכסי

24	הן עבדת בהם	לא ירפך ולא	יעז	בד:
25	ואלו תעשה בה	שיאול תחתות	משכ	בד:
26	ועלמה אהן שביל לעורנה	ושומיה וארעה	תסוב	בד:
27	זה לעבודה ועורנה	לגזוי ומדעד הו	דיוש	בד:
28	הן ככה והן ככה	רצונך	ומרי	בד:
29	ודע הן מרד שם תורותך	כמראות לעיני	הז	בד:
30	למען ענותך לנסותך	לדעת אשר	בלב	בד:

ל

1	עם ישראל אשרך	ומה לך	אתע	בד:
2	מן אקרי הקדשים	מן טרם	תו	לד:
3	מאז פתח השער בד בחר	ולהיום ומחר, עת	מכ	בד:
4	לך אפרש ביום קדש	ועל קדשו	י	סד:
5	בניני הקדשים	דקמיך	תתפ	רד:
6	מן קדש השבת דבק	קדישות כל	מו	עד:
7	ומה הוא דביק בו	ומה אליו	יתי	לד:
8	הימים מתבנים ששה	והשביעי	הכ	בד:
9	והחדשים ככה	וכן בחש(ב)אים	תע	בד:
10	ועת אצתמד שבעה	היובל	יתח	רד:
11	וששת יומי המצות	והשביעי בו אלהים	יתת	גד:
12	ושבעה שבועות תספור לך	ובכל שבועה עת	נ	גד:
13	תמח מן התמחות	ובהשביעי מהם	הו	רד:
14	כבודו על הר סיני	והעלמה	ס	הד:
15	ושבעת יומי הסכות	דבעובדה	אתפ	קד:
16	כל אזרח מן ישראל	בלא גר ולא	ע	בד:
17	ויום השמיני עצרת	דמן מועדיה	אפ	רד:
18	זבן מקרא קדש	ובו יגיש המלך	מ	גד:
19	בראשית פרי האדמה	ועל פתח המשכן יהי	ע	מד:
20	עד יצא הכהן	לבש בגדי	ש	רד:
21	לשרת בהקדש	ויקה הטנא	מ	יד:
22	המלך וינחו לפני המזבח	ויצא	ויע	בד:
23	מה לוי עובדו	וברכתה להקהל	ית	רד:
24	ויגש המלך לפניו	ויאמר לו ארמי	א	בד:
25	אבי וידבר עובד בן בעור	ותלמודו אשר	ל	מד:
26	לבן צפור והך קם פינחס	זבן ראותו בן	יוכ	בד:

27	עם אבירי בכים פתח אהל מועד	וגיד הקנאה בין עיניו ע	מד :
28	על זה אשתמר לו לעולם	הברית והח	סד :
כה			
1	פניך נפרט פתרון	סדרי	הקרב נים :
2	דהור לבין ישראל	ביומי	הרצו נים :
3	וייעשו באהל מועד	בידי	הכה נים :
4	בעלי המיתובים	דלתשמישותה	נכו נים :
5	ועליהון פוקיד אחד	דלו קיאמים	ממ נים :
6	היך עקר ומנה אתפרח	המינים	והגר נים :
7	וכלה דביק בה	היך ארכון	הבני נים :
8	ועליו נשא עון הקדשים	וכפירות	העו נים :
9	ומנין קרבניה	ועשותם בכל	העד נים :
10	יאנון ה: ק: וחמשה וארבעים	קדמיד	מתמ נים :
11	פרים מאה וארבע עשר	ולון זבנים	מתעי נים :
12	וכבשים ג: ק: ואחד ושישים	מתנתחים על	האזב נים :
13	ואילים שמנה ושלושים	לישראל	פדיו נים :
14	ושעורים שנים ושלושים	ונתחוי זאת	העי נים :
15	לשבתות השנה מאה כבש	לכל שבת שנים ושני	עשרו נים :
16	ולהפסח ז: וע:	לכל יום אחד עשר	נתי נים :
17	ולבכורים אחד עשר	ולזבח השלמים	ש נים :
18	ומוסף חדש השביעי עשרה	וכן יום הכפורי מארבע מי	מי נים :
19	וחטאת הכפורים ארבע	פר ואיל ושני שעירים הזימו	נים :
20	וליום חג הסכות	שלושים ראש	מתכב נים :
21	ביום השני ט: וכ:	על כנותון	ח נים :
22	ביום השלישי ח: וכ:	מן המום	מתפ נים :
23	ביום הרביעי ז: וכ:	וביום החמישי במגרע א: מן המני	נים :
24	וביום השישי ה: וכ:	וביום השביעי ד: וכ: מב	נים :
25	וביום השמיני עצרת	חתמת יומי	הששו נים :
26	בו עשר ראשים	מן כלול	הקני נים :
27	ובכל ראש חדש א: י:	מן רכושי	המק נים :
28	כל זה מלבד עלת התמיד	בקדש	המשכ נים :
29	ומלבד הנדרות והנדבות	ומנחות	והמת נים :
30	וכפירות השגגות	והחטאות	הקט נים :
31	טובי קהלה דבחרון	מרון הק יחוננו לו	ב נים :

לא

1	צפי אמנותך ישראל	ומה לו	דבק	תה:
2	מך ארכוני דתך	ואת אשר	עתק	תה:
3	בעובד כל מועד ומועד	וראשם	שב	תה:
4	דקדשה מרה מן ריש	בריתה ברבותה	רב	תה:
5	ואתקומם מן אדם	לחליפתה בתר	חליפ	תה:
6	עד אמטי גביר אנשה	וגלא שמירתו	לאמי	תה:
7	על זה היתוב דמתעתק	עובדו בכל	אורח	תה:
8	לדורותם ברית עולם	עד עתי אל יום	תשלמי	תה:
9	ראש מה תתקדם עליו	מך יומה	ערוב	תה:
10	תיכון מה תצרך אליו	לפם די	יכל	תה:
11	ותתנצל מן גועיה	ותטהר ותתקדם	בחדב	תה:
12	ותלבש בגדים אחרים	מך בגדי	גלגל	תה:
13	ותצלי רמשה ותקרי	קצי שבתה	והניפ	תה:
14	אתם תנופה במה דמי לון	בקצי	אגר	תה:
15	ותשכב ותשכם ותשרי	צלוחתה	תנינ	תה:
16	ואת במאור בלא נור	ביתובה טבה	ביתב	תה:
17	מך תשבחך ורבואך	ותתכל צלות	בברכ	תה:
18	ותשב ותנה קמיד	ספר ארהותה	קדש	תה:
19	ותקרי חלק ממנה	ותכללו	בשיר	תה:
20	וישבו לאכול לחם	בתר יסך נסך	לאשמה	תה:
21	ותנשם זעור מן זבנה	ותצלי צלותה	תלי	תה:
22	בצהרים בהמימרים	דמתעתק מימרה בין	סיע	תה:
23	ובתרה עורי יקרו	בסדרי מקרתה	טב	תה:
24	ובתר זה יגלו אשמחותה באנחותה וחנה ואצלחותה ועקבו			תה:
25	צלוחת לילת חדה טרם רמשה ומשפט במשפט שבתה חדה עורנ			תה:
26	וכל מן לו חבר יצטמת בו	זימון טב לא בו	ביש	תה:
27	ואן אזדמן גזרה	או זבוג גבר	וא	תה:
28	מוסף על חדותו	לו משפט כאשר	ידע	תה:
29	והשובה ביהוה הן בא	בו גנו למערבי	גנ	תה:
30	לא יתוב עורן זה	ולא יתחלק לו	צור	תה:
31	ולכל זבן ממה זכרתי מימרים:	תתוטף בו בכל	מדינ	תה:
32	משתמרה בין עדת הזכהנים	ומנון מה דביק	בעד	תה:
33	בחדותה וגנותה וצלוחתה	ומנון מה דביק בכל בני כהנ		תה:
34	זה עובד ישראל בשבתה	טוריהון עבראי	במתנ	תה:
35	דאתיבת לון ואנון דביקים	ארהותה	קדיש	תה:

1	קדשך מרן מן ריש	ואת ריש כל	הגו	ים:
2	ושם לך מועדים קדושים	בחרה לך מכל	הברוא	ים:
3	ושם חשבנם בידך	מתעתק מן	הזכוי	ים:
4	חשבן קשטה דמשתמר	ביד קשיטים לא	סרוח	ים:
5	מן אחד לאחד מטי	ותולדותון להצדיקים	מטו	ים:
6	אמר מועדי יהוה	דאתון לון	קראו	ים:
7	אלה הם מועדי	ואתון לון	חדו	ים:
8	ותשבית עובדיון תתחלק	כי כל מועד לו	משרו	ים:
9	ראשם הפסח	אשר אותותיו	גלו	ים:
10	מעברו מן ריש ירח קדמה	דבו תרחי עלמה	פתוח	ים:
11	ראישון הוא לחדשי השנה	וכלם עליו	פנו	ים:
12	ועובדו בכל אתר	רמשו יהוה בו	קוו	ים:
13	יחלו צלותה ויתקוממו	ארך הליל קולותיון	תלו	ים:
14	בישראל ותהללות עד בקר	ומן זה יהיו	פנוי	ים:
15	להראות בהשדה	במיכלים	ומשתו	ים:
16	ותשבית עובד הפסח	דלו ישראל	עשו	ים:
17	בכל הארצות על מדה אחת	אהן דאנון	שרו	ים:
18	יצללו כל הלילה עד השנית מן היום:	התהללות ושירות סגו		ים:
19	ומבתר זה יפרשו השלחנות	במטעמים חמצים	וחלו	ים:
20	ואשר יתפרשו בו שכוני המקום קדש		המנות	ים:
21	מיום העשר מן החדש	ייכינו	הזבוח	ים:
22	וביום פגולה יתוספו טירה	ועיני הדבבים לון	חזו	ים:
23	ואנון היך ספינה לגו ימה	ואמיה לה לא	מטו	ים:
24	ימה רב שעה הזבחי	דאנון בה	זבוח	ים:
25	עת יסק הכהן הרשי בעובדו	ועיני הכל לו	צפו	ים:
26	ויענו כל העם כארזון ואמרים	ועלם תחתית והעליון שמוע		ים:
27	ואשתה תסק בחלבי הזבחי	בריה ניתוח	להריח	ים:
28	טעם המלאכים מנשקין	מן קרבני	הרצו	ים:
29	ומה עמת העין טב מן ראותון	כנחלים	נטוע	ים:
30	ישראל שכן לשבטיו	ותהי עליו רוח	אלה	ים:

ל

1	רב מכן עובדו	ונתעתק אל	מד	כר:
2	יום שבת המועד	אשר בו	יסת	דר:
3	כל עמה לגו בית	כהנה רבה	א	שר:
4	יהיה בהימים ההם	בצלות צהרים לא	בר	קן:

5	וישבו לפניו על כנותו	וישרי מקרתה	וילבש נ	זר:
6	וישב במיתוביתו	וילבש צלם	מו	קר:
7	כבוד ואת פארת	ויקרי ועשית ציץ	וב	תר:
8	מקרתו יקרי דנגדו	שמור את חדש האביב וית		מר:
9	לכל מנון אגיבו על עמידותו	ישר שביך טבין	י	שר:
10	ועת יכללו יסקו לכל שתה	וכתביה על הימין והשמאל	אתי	קר:
11	ותתאמר אשבתה ואהנו כתבה	ויתדכר מן לא	מד	כר:
12	ותתכל צלותה בברכתה	והקבול בתרה	ית	מר:
13	מן גדול הכהנים	ויחני כל חבר	וה	בר:
14	מן סגיה ועורניון	ובתר זה	אתו	תר:
15	מן דאמר בגללו	את חג המצות	תש	מר:
16	מן רמשו ישרו צלותה	ויתקוממו במקרתה	ויח	גר:
17	כל דרוש מסוק לטברה	מן חצי הליל ובאדה	א	טר:
18	אנשה בתר אנשה	מן כל אתר	וא	תר:
19	עד ימטו מדור הרבן	ומשם הצמות	יתב	דר:
20	כל מן לו אמנותה בצלותה	יעמד בה עם	הס	דר:
21	עד יתכנשו ממעל המזבח	דעליו הכהן ילבש	ויע	זר:
22	ויקהלו הקהל לאתר אהל מועד	ויעמדו הנקבי	והז	כר:
23	כל מן לו מקום ידעו	ועמד בו	ויע	תר:
24	עד תתכל צלותה	ואה איקר רב עד	מו	תר:
25	יתגלי ביתה שעתה	עד יפתח	הס	פר:
26	ויפרש ידיו הכהן	וידבר בהשם	נס	תר:
27	ומראות הצבאות תראה	בהענן מכל	אצ	טר:
28	תמן יברך ברכתה רבתה	על סיעתה	תע	זר:
29	ומשם יראה כל זכורך	זה העובד עם כל דר ו		דר:
30	ויחני כל חבר לחברה	וכל יום חג כבן יתן	ט	בר:
31	וכן כל שבת ומועד	על זה היתוב	יתמ	סר:
32	ויום מקרתה מתגלי	עובדו בכל	א	תר:
33	והמימרים סגים	וזבנה	אתק	צר:
			לג	
1	שבתה הצמות שניהון	ויעשו על	חקו	תם:
2	חקותם גזריה	דתתבדר	בינ	תם:
3	בכל אתר ואתר	למספר	פקד	תם:
4	וידעו מנון זבני המועדים	בכל	ארצו	תם:
5	ויסבו בון חשובי חשבן קשטה	חלק	עביד	תם:
6	הפסח והקציר במסבר חדה	ועשיותם	א	תם:

7	וחדש השביעי וכל דלגבה	נקיבים	בשמו	תם :
8	ראשו יום תרועה	זכרון ישראל	למשפחו	תם :
9	בו מוסף על ירחיה	שבתון מקרא קדש	והבא	תם :
10	בו עשרה ראשים	כמה אתקדם מספרון ומנח		תם :
11	הו תרה ומנח המעבר	אל הכפור	ועשי	תם :
12	אתו בכל מקום על יתובו	בה עמדים פני העדה	לשר	תם :
13	וכל הערים על יתוב אחד	מאז ישרו	צלו	תם :
14	מערב התשעי לי יכרתו	עד ערב העשירי	תפלו	תם :
15	אלא בהמקום המבחר	יתקומם צלותם	ומקר	תם :
16	עד השעה הרביעית	יחתמו הצלו(ת)	בכנש	תם :
17	וילבש הבגדים בעל חליפותה	והכהנים ועדה	סביבו	תם :
18	וישרו כהניה ברוך אלהנו	נתוחים על	כנו	תם :
19	ויקרי כהנה רבה אחרי	ויהנו העדה	נפשו	תם :
20	בהמובא תחת טללי כפירותו	בזה היום	לכפירו	תם :
21	ורז זה מן עובדי ארשיו	דבה צוה הות	כהנ	תם :
22	דכל מנון באהן יומה	הו על	כפרו	תם :
23	יבוא אל הקדש בפר ואיל	ויכפר על ישראל	מטמא	תם :
24	ויעמיד שני השעירים	וישליך	גורלו	תם :
25	ודלעזל יעמיד הו	והתודה עליו	עשו	תם :
26	ויאמר על ראש השעירים מימרים וזאת		צוע	תם :
27	אדני יהוה הן עמיד סרחו	סלח	חטא	תם :
28	הן עמד שגגו	אתנחם על	שגגו	תם :
29	הן עמד עבר מצותיך	כפר	פשע	תם :
30	הן עמד עבד מה לא ישרי	אתרחם על	רשע	תם :
31	ובתר זה ונשע השעיר עליו	אס כל	עונו	תם :
32	ושלח השעיר במדבר	ויעשה עלתו	ועל	תם :
33	וכפר בעדו ובעד העם	וזאת מן	סגילו	תם :
34	עד היום וכפר אל בני ישראל	בזה	טובו	תם :
35	מורשה הכפירות בפיו זרעו	עם והיתה להיות להם	משח	תם :
36	חקת עולם תהיה זאת	להם	לדורו	תם :
			לד	
1	תניו מחנה נפשאתן	באהן יומה	וכפירו	תו :
2	אחת בהשנה יכבס	פשע העם הזה	וחטא	תו :
3	מי לא אלהים קרובים אליו	ומקבל	מקר	תו :
4	כותך ישראל	ומן כלול	רחפו	תו :
5	עליך שם לו זה היום	מן רחמיו	וצדק	תו :

תו:	שעו	וכל שעה מן	6 כפירות לשנה
תו:	שוב	למן תקשט	7 מקום חדש ימים
תו:	א	אשר ימשה	8 חקת עולם תכפר הכהן
תו:	אבו	מטיה מן	9 והמשה לכהנת עולם
תו:	ברי	דאתשרשר לו	10 והוא המיתר הקשור
תו:	ועד	לקהלך	11 ובו סגילות רבים
תו:	קשיטו	בחשבך	12 מנה יתמסרו המועדים
תו:	נגעו	ישראל מן	13 ובו אסות באש
תו:	תפל	ובעדם	14 ועליו קוממות זבניון
תו:	קדישו	בדיל זה	15 סביל משאי קדשיהון
תו:	תורו	במשפטי	16 השופט בינם
תו:	גליגו	במפרט	17 ולא עובדים סגי מכן
תו:	בראו	וימלא העינים	18 יהוה יברכך לנך בחיור
תו:	ריחו	על פי ינגד יהוה לו	19 והדה שירתה אתמרת
תו:	וברכו	דחסכנך אדבירו	20 כהנה רבה אלעזר
תו:	דע	מן כליל יתוב	21 הו דארשה לי בביורה
תו:	ומגידו	מן דברה הדת	22 דאצטמת בה מה אצטמא
תו:	ארשו	ולו לא	23 והמום בה עלי לא עליו
תו:	במשמעו	והן תיאמר	24 לשמשכם בעובדה
תו:	כסי	ירציא בה גלי מן	25 מה הוה לי פגרים
תו:	קבר	ועל עפרה דאחז	26 יהוה ירצוי עליו ועל אבוה
תו:	מיתובי	דבוק	27 וי לא עיניה בתזות
תו:	בי	בעדו ובעד	28 וסגול בזה היום מן הכיפורים:
תו:	בעמו	ותתחנו	29 ומאתי שנה לאהן יומה
תו:	באמירו	ולא תקחו על האמור	30 ויהיה מברך עליכם
תו:	ויי	וילכו	31 ותתחני בכם המועדים
תו:	וצרו	מזה זבנה	32 מעליכון וכלכם שלימים
תו:	בתפל	דאמר רבה משה:	33 בתפלות אדונך וגברנך נביה
תו:	חטא	ואל רש' ואל	34 אל תפן אל קשה העם הזה
לד		אין כיהוה אלהנו	

XXII.

Cod. No. 19007 Add. MSS. p. 115 a et Cod. Bibl. Reg.
Berol. M.S. Orient. Quart. p. 85—89.

עורן כן שירה עליו עוד על המופתים
מן מימר בן מניר יסלח לו התדיר
אמן אמן

מים	העול	מלוך	*בשם יהוה אלהים	1
מים	הי	תמיד כל	*נחל בכל מקרא	2
מים	העצו	עצום	*מה רבו ורמו	3
מים	ובש	בארץ .	*נרי אין לו	4
מים	הת	זה השם	*יהוה שמו	5
מים	הרחו	רחום	*ראה רפא ריאם	6

נים	החנו	חנוך	*אהיה אשר אהיה	1
נים	הלשו	משלח	הפתחין לכל פה	2
נים	עי	וירא בלא	עינים לא תראו	3
נים	אז	שומעיו בלא	משמע לכל אזן	4
נים	משכ	כי אין לו	ולא יתעתק	5
נים	האדו	אדון	אהיה אמוך אזרה	6
נים	המת	נתון	יהוה שמו	7

תו	תורו	ונמות על	בו נאמן תמיד	1
תו	בי	עבדו ובן	ובנביך הנאמן	2
תו	אותו	ברבות	דצדקו יהוה	3
תו	נביו	והצדקה	ובנביות אחריו שקר	4
תו	בצדיקו	עדים	כל דרי העולם	5
תו	עד	הציל את	מה רבו מן נבי	6
תו	נפלאו	ורבות	ביכלות יהוה	7

רו	רב	בראשית	גדל משה אשר	1
רו	אתק	כי שני שמות	אחרית אבהתיו	2

רר	למו	כל שפה	ומלברו יהוה	3
רר	ביש	משפט	זה שפט יהו נער	4
רר	מאסו	ישראל	ושלחו עד יציל	5
רר	זכ	להם	כי ברית הצדקים	6
רר	צר	מידי מי	עת צעקו אליו	7
רר	ומר	קשה	וחייהם בעבדה	8
דע	אתו	וזה השם לא	דברו אהיה	1
דע	במו	עד אבדילך	אלא לך אה משה	2
דה	תמי	והממלכה לי	זה שמי וזה זכרי	3
דה	הנכב	והזרוע	והיד החזקה	4
דה	הע	ועמו זקני	בא על פרעה	5
דה	תחר	התיצב ואל	לא תירא ממנו	6
דה	אבי	ואיביך	כי אנכי עמד	7
צא	אמ	והם לא	הן לא יאמנו ישראל	1
צא	נ	גלי מופתיו עד	פניו ויאמרו	2
צא	יר	לכלנו	עמד ואלא פרעה	3
צא	ממ	מה בידך	ויהוה אמר לו	4
צא	אר	ויאמר השליכהו	אמר מטה	5
צא	י	מה ממנו	יהוה נחש מודע	6
צא	ת	והיא כשוג	והביא ידך בחיקך	7
צא	ימ	החכום בזה	והשיבה תשוב	8
צה	ק	מקצה ועד	מופתים תספר	9
שה	היב	ושפכת	ולקחת מימימי היאר	1
שא	וד	בכל עץ	יהוה בה דם	2
שה	פר	וידיו למדרש	ויאמר משה	3
שע	י	מי זה אליו	לא איש דברים אני	4
שע	הר	הכפור	והעם ישמעני פרעה	5
שה	שר	לא אדע	ודברי מצרים	6
שה	חד	כל שפה	ולמדו יהוה	7
שה	ע	כמה דרש	ושם עמו אחיו	8
שה	מ	אשר עשה	זכרון המופתים	1
שה	יע	דמותון לא	ואהרן במצרים	2

שי	אר	לכל חכום	וזה מופת גדול	3
שה	הק	פני פרעה	מטה הפך תנין	4
יח	המש	מן שמו	והן שקרו ואמרו	5
שי	הדרו	בדרך	אקים המיתים	6
שה	ע	גדול אין	והן היה צדיק	7
שי	הקד	מחלל	השיב מין למינו	8
שי	יתנ	אשר לא	הך מופת בן עמרם	9
שי	מבק	אנה	הפך המין לאחריו	10
שי	ממש	כעור	ההכום פני זה	11

לר:	נבה	מן משה	חרטמי מצרים	1
לר:		ורמו ואתגדי	ואתכבידו את שמו	2
לר:	יכ'	והמצרים לא	ותמלא הארץ בדם	3
לר:	יכ	ופרים לא	לשתות מן המים	4
לר:	יוכ	עד ידרש	כי מן שבר פרי עץ	5
לר:	מ	כי מן הדם	ימצא הדם תוכו	6
לר:	פע	יתברך מי	והאבנים ככה	7
לר:ו	מש	ויהרומם	וזה בכל ישר	8

אים:	ר	את ישראל	טובות אחר רעות	1
עים:	הר	בנפשותם	ומצרים יראו	2
עים:	ד	מופת הצפר	עת בא אליהם	3
אים:	ממל	מהם	אשר כל המקומות	4
עים:	מוד	לפרעה	ובו החרטמים	5
אים:	ב	אשר עליון	אן זאת המופתים	6
אים:	יצ	הבאים	על פי הכוכבים	7
רים:	וסה	ולמשה	כמו מופת הרם	8
אים:	לנגל	יצאת	ונביותו שם	9
אים:	לר	ויתגלי	התפח'ר על למתי	10
אים:	ל'שמ	וכן עשה זה	ויאמר למחר	11
אים:ו	הנור	נורא	יודיע הן יהיה	12

ר:	עפ	ויך את	יקח אהרן המטה	1
ר:	הבש	יהיה על כל	הארץ וכנים	2
ר:	אש	וזה המופת	ועל כל הבהמות	3
ר:	אש	מן החרטמים	לפניו כל אחד	4

ר:	והיש	הצדיק	5	אצבע אלהים היא
ר:	גב	לא מעשה	6	וזו מעשה יהוה
ר:	דב	וזו בו טוב	7	אחל במים ועפר
ר:ו	שמ	הן דרש והן	8	לכל חכום ונבון

ליום:	שפ	מזן אקרים	1	ככלות יהוה
ליום:	מע	באיקרים	2	עפל יעשה
ליום:	גדר	מזן מינים	3	מופת הערב אשר בה
ליום:	ביכר	כי אם בא	4	לא היה עוף שמא
ליום:	מ	מצרים	5	ומהם כל בתר
ליום:	ונח	ההרים	6	ותשחת הארץ
ליום:	אכ	מה להם	7	ועיניהם נקרו
ליום:	שא	ולאהרן	8	שם היו למשה
ליום:	המש	משל	9	לכו זבחו לאלהיכם
ליום:ו	מתפל	היו	10	ואליו בעבורינו

אמרנו ונאמר

מח:	וש'	כל טובות	1	לישראל בזה
מה:	ישי	פרעה להם	2	בתולוד אשר
מה:	ש	אלהיכם	3	במימרו יהוה
מה:	ארי	העברים	4	כן במימרו:ו אלהה
מה:	בח	יד יהוה	5	עד אתמר למצרים
מה:	בה	ותמות כל	6	תהיה במקניכם
מה:	תמי	וזו חכמה	7	בשדה ובבית
מה:	מצרי	אשר עבד	8	ועברו בשחין
מה:	תקר	פני משה	9	וממו אין להם
מה:	שלו	בארץ גשן	10	וישראל כלם
מה:ו	ומקו	אתה	11	כי הבדיל יהוה

ד:	הבר	את מופת	1	מה רבה ורמה
ד:	תר	אש גדלה	2	כי עמו ובתוכו
ד:	יעמ	מי יראו	3	על נסתר זה המופת
ד:	הבד	ליהוה	4	בו העד פרעה
ד:	מד	ואין לטובו	5	כי הו הצדיק
ד:	ישמ	וכל רשע	6	ואני ועמי הרשעים
ד:	לעמ	ולא תוסיפון	7	אתפלל ואשלה אתכם
ד:ו	אב	מזן הברד	8	כי כל המצרים

לה :	והלי	ים : כל היום	נחת יהוה רוח קד	1
לה :	בגבו	וינת	עד נשא הארבה	2
לה :	בובו	על מצרים	ויעל כבד מאד	3
לה :	ירא	יוכל אחד	ויכס השמש : עד לא	4
לה :	יאכ	ופרים	וכל ירק ועשב	5
לה :	אתפל	ות : משה	ויאמרו המצרים המ	6
לה :	אפ	כי חשך	ויגש חשך בחשך	7
לה : ו	להשכי	מאור	שלשת ימים לא ראו	8
ור :	הכפ	ב'מקום	סבב עמוד הענן	1
ור :	שמ	למימרי	עת אתמר למשה	2
ור :	זכ	ביום יבא	הרע פניכם	3
ור :	הטה	יעננו	לא תוסף לראות	4
ור :	המצ	כי אם דק	כן דברת לא תוסף	5
ור :	בכ	ויך כל	אשר יבא עליך	6
ור :	אמ	ואתה אלי	באדם ובבהמה	7
ור :	המש	ונשא	צא אתה וכל עמד	8
ור : ו	יס	לאלהים לא	עד תדע כי המשפט	9
טים :	שפ	ובאלהיהם	עשה יהוה במצרים	1
טים :	מקל	בכל הארץ	עד לא ימצאו מהם	2
טים :	פלי	יצאו	ובני ישראל כלם	3
טים :	שחו	בשמה	יהיו לפסח	4
טים :	לח	והנותר	ואכלו קרבנם	5
טים :	מתפל	ואתם	ככה תעשו בטח	6
טים :	השב	מקום	ותחגו על הרגריז(ים)	7
טים : ו	מ	ולסליחות	והברכות תקחו	8
וק :	הרצ	ביומי	פ'סח נעשה אמן	1
וק :	מכ	אשר אתו	על הרגריזים	2
וק :	אד	אלהים	שכינת יהוה	3
וק :	והאר	הקדש	ונראה המשכן	4
וק :	יאיר	ונירותיה	והשלחן והמנורה	5
אן :	וצ	מן בקר	והמזבח ונקריב עליו	6
וק :	בחפז	בשמה	ונאכל הפסח	7
וק :	נת	אשר זה לנו	ונברך שם יהוה	9
וק : ו	והנ	כי הו רחום	ונדרש רחמותו	8

מע :	ש	אה אדני	צעקנו אל חסדך	1
מה :	בש	ברב חסדך	והפ'ך אבל עמד	2
מה :	שי	ולא רחמיך	ושוב מהרונך	3
מה :	תמי	וחקותיו	עד יעשה הפסח	4
מה :	התקו	אדון	אהיה אשר אהיה	5
מה :ו	אש	וכפר	עני מדרש עבדיך	6
נו :	ר'ח	קריב	קרוב הקרובים	1
נו :	וצרע	ומצוק' נו	והסיר צררנו	2
נו :	ישמע	מי זה	אם לא תשמע קולנו	3
נו :	אשמח	המועד	אך ראות' בזה	4
נו :	תקח	בעמלנו	הלילה לרחמיך	5
נו :	ידע	ברעות	כי אנחנו בעמלי	6
נו :	הטא	מרב	שבנו אל חסדך	7
נו :	לפשע	שא	אה אל רחום וחנון	8
נו :	הוציא	ממצרים	בעמל משה אשר	9
נד :	רצו	והשיב את	ראה את עניני	1
נד :	ואביו	גרך	על עבדיך ישראל	2
נד :	וב	בכורך	אשר קראת' שמו	3
נד :	מחרו	ושוב	והסיר את צררו	4
נד :	משכ	וגלי לו	והנחם על רעותו	5
נד :	לימי	מכון	על ראש הרגריזים	6
נד :	קרב	ויקריב	עד יעשה הפסח	7
נד :	נאמ	בעמל	בזה מועד המצות	8
נד :ו	ממעו	והשקף	הרחיב צרר עמד	9
רים :	שמ'	והיו לה	שבחו בזאת הלילה	1
רים :	האסו	מבית	כי בה צאו אבותיכם	2
רים :	הב'כו	והכו	שלומים כלם	3
רים :	ומרו	על מצות	ואכלו הפסח	4
רים :	עב	אל מצרים	כי בשבעים נפש	5
רים :	הגבו	רגלאי	צאו שש מאות אלף	6
רים :	ובנסת	בנגלאים	כן יברך אתכם	7
רים :ו	הה	על קדש	ותראו המשכן קעום	8

נה:	ש	אה העדה כל	1 תעשו הפסח
נא:	וש	כל אויב	2 ויגרשו מפניכם
נה:	ויה	אל עדתו	3 ויאיר יהוה פניו
נה:	חנ	וירבך	4 וירבה את טובה
נה:	יע	ולכל מדרשה	5 ושמע את קולה
נה:	ער	ויסלה את	6 ויכפר אשמה
נה:	ולש	ופמה	7 ויטהר לבבה
נה:	ית	בכל עת	8 ורחמיו עליה
נה:	ישכי	בכל הארץ	9 ובשלום ובטח
נה:	אמר	שמך אל	10 אדני יהוה
נה:	נאמ	ושימה	11 שים לעמך רצונך
נא:	סלח	בעמל משה	12 ואל תשכח בריתך
נא:ו	א	ממצרים ועד	13 כאשר לעם הזה

אין כיהוה
אלהינו:

XXIII.

Cod. No. 19651 Add. MSS.

מן מימר אהרן בן מכיר יסלח לו התדיר

פר:	מס	האחד ולא	1 *אהיה אשר אהיה
פר:	למס	מה אתעשה	2 *הקדם הפני
פר:	ממס	הוקם	3 *ראש ולא מאום
פר:	בס	אחר לא יבוא	4 *נמצא על מה הוא
פר:	המס	עד יאהזו	5 מקום אין לו
פר:	בס	עד יתודע	6 לעלה על כל מאום
פר:	כמס	על יושם	7 יהוה ואין ימדד
פר:	בס	לא יתפתר	8 רב שמו כי חלקו
פר:	מס	יתרומם על כל	9 אהיה אשר אהיה
דע:	תתו	רבותו	1 במעשיו התמימים
דע:	לא	ואחד לזה	2 אחד במה עשה

דע:	יתו	אשר עשה	כי לא שני עמו	3
דע:	יתו	במה עשה	לא ^a חכים ולא נבוך	4
דע:	לר	הן הו אחד	ב ^b תמידותך עדים	5
דע:	יו	במצאות	הנמצא אשר	6
דע:	מי ^c	לא יתודע	כי מעשיו התמימים	7
דה:	ר	לא תמני	וכלותו גדלה	8
דה:	יס	לא על מאום	הבוראות אקימם	9
דה:	יסו	דבריו	הך לא מן מאום	10
דה:	מ	לא משוה ולא	לא כלום ולא ידים	11
נים:	ועני	לכל לבב	גדלות יהוה גליה	1
נים:	ונבו	לכחוימים ^d	ובנסתר רב מזה	2
נים:	הלשו	בכל	מנן ^e יתברך תמיד	3
נים:	כה	ושמם	אשר בחר ישראל	4
נים:	שמם ב	וקרא	ויקרבם אליו	5
נים:	הנאמ	בחור	ושלח להם משה	6
נים:	הש	והלוחות	בתורה התמימה	7
נים:	הש	עד יהוה	ולמדם הדרך	8
נים:	הש	באורכות	וצום למשמרה	9
נים:	המה ^f	קדש	והנחילם ארץ כנען	10
נים:	מכי	ואשר בה	מבגלל הר גריזים	11
נים:	המכו	כליל	ובעבור חלקת השדה	12
נים:	הקרב	ואשה	למקרא והתפלה	13
נים:	האדו	אדון	אהיה אשר אהיה	14
דת:	התלמ	אשר אתם	דרכיך ישראל	1
רת:	שמ	הן אתה	מה טבם ^g ויטובך	2
חת:	ש'כ	משה	ואולם כל מה למדך	3
לת:	ופע	עשית	והישר בעיניך	4
כת:	הל	בלבבך	ואחרי תאות נפשך	5
דת:	מר	רק בכל	לא בושש ולא כ'לים	6
פת':	הנג	אה אבין	מכן בכל צרר	7
תה:	א	והמצוקות	וברב המצורות	8
לת':	מש	ועל השנים	ושני הדרכים פניך	9
רת:	בה	עשה מה	ואתה מלך נפשך	10

^a Cod. Bibl. Reg. Berol. Bibl. Peterm. 7 p. 16 ^b חכום

^b תמימות ^c מדדע ^d לחכומים ^e מכן ^f המתנים ^g וטובך

לך:	עמ	אתכסה' מן	המשכן הראש	1
לך:	קה	למוסק	ודמותו המאסק	2
לך:	כלי	אשר היתה	חלקת השדה	3
לך:	מבגל	אקימה	מקנת אביך יעקב	4
לך:	מורשה	ושמה	ובנה' אתה על שמך	5
לך:	פע	ברבות	הוצאת מידך	6
לך:	והל	^a ובואך	ומרי'ך על יהוה	7
לך:	נפשך ת	ודרך	עזבת' דרכיו	8
לך:	במחל	נפיל	מכך אתה ככה	9

פה:	^b המג	ראו את	ואתה ישראל	1
פה:	החרי	^c מרבות	אשר אנחנו בה	2
פה:	הקצ	וזאת	והמצור אשר בנו	3
פה:	אשר קצ	והצרר	והמצוק הסובב	4
פה:	תר	אשר לא	^d והמדים הרעים	5
פה:	המאס	מוצא	ורב מגיפותינו	6
פה:	נאס	באחרינו	מאספת עיר שכם	7
פה:	שרי	עליה	ולבבינו וכבדינו	8
פה:	ער	בדמעות	וענני העינים	9
פע:	^f מו	אשר ^e נורו	על מזבח יעקב	10

ים:	הכוח	^g יומס את	זכרון מקומותינו	1
ים:	המדו	במיני	וישיב את הלבבות	2
ים:	הגו	אל ידי	^h במוצאתה מידינו	3
ים:	מנוח	ושבת להם	בדרך הגזל והכוח	4
ים:	אלה	אשר הו	ואתחלף שם משה	5
ים:	אלה	על דבר	בשם זידון שקר	6
ים:	המות	והמקראים	ⁱ ושבתות התפלות	7
ים:	והשבוע	והשירות	נברך ושבחו	8
ים:	הידעו	מן	ומשמעות כל חכמה	9
ים:	העשו	והמועדים	ביומי השבתות	10
ים:	ממלו	מן מקומים	אורי לנו מה חסרנו	11

רה	ומ	קשיה	חיינו בעת הזה	1
----	----	------	---------------	---

^a ברואך ^b המגיפה ^c רבות ^d והמדויים ^e אורו ^f אופע
^g יומס ^h ובמוצאתה ⁱ ושבתת

2	לא עז ולא כח יד	כי לא נמצא	עז	רה:
3	^a אויב יסף כל יום	ואנחנו	נג	רע:
4	מטה יעקב יביש	ומטה ישמעאל	יפ	רע:
5	והאזרה ישוב גר	והגר ישוב	האז	רח:
6	ויד ישראל תקצר	ותורך יד	הז	רה:
7	ותבני מקומי הטמאות	ותתהרב מקומי	הטה	רה:
8	ולית לנו מקלט אליו	מיד ^b אויב	נב	רה:
9	צרת הארץ פנינו	כי לא נמצא	מב	רה:
10	ורבות המגיפות	מוצא כנשת	ספ	רה:
11	מיד בני יעקב	אל יד עם	מצ	רע:

1	טרחנו השנאים	ועלינו	אתגב	רו:
2	ולקהו מקדשינו	והיינו	מר	רו:
3	וגרשו אותנו	עד לא נשוב	נעב	רו:
4	ופתחו פנינו	בעז פנים	סג	רו:
5	ואתחלף מכוננו	וביתו	והציר	רו:
6	ותחת התפ' לה'	אל הרגריזים	ומאר	רו:
7	היתה אל מקום	יהוה מה	זכ	רו:
8	ותחת שם משה	על יהוה	ישק	רו:
9	ותחת בתי נברך	בתי קללות	יאמי	רו:
10	ותחת נשוי כהלך	כלם	יסו	רו:
11	ותחת דברי שבהו	דברי רע	ידב	רו:
12	ותחת עמידות הכהנים	אשר לישראל	יו	רו:
13	יעמדו התעים	אשר לא	יאיר	רו:
14	ותחת הצעקה במקרא	על המכתב	וספ	רו:
15	וזכרון שם משה	אשר טב	מזכ	רו:
16	יזכרו בשם הזידון	וירבו	מפת	רו:
17	על המצבה אשר בנו	בקצה	גד'	רו:
18	אנה עינים תראה	ולא דמים	ימט	רו:
19	אנה איש על זה	לא יאכל	בש	רו:
20	וידרש יהוה אלהים	בנגלאו	ונסת	רו:

1	יעקב אל תעזב	חלקת השדה	בי	תד:
2	אשר מבני חמור	אבי שכם	קנא	תד:

^a אויב

^b אויב

3	והי מורשה ממך	לזרעי	בר	תד:
4	וישבת זכרך ממנה	והי	מציבו	תד:
5	והי מקומך	ומקום	תפלו	תד:
6	קום אה אבינך	והקים את	אבו	תד:
7	ודרשו מיהוה	ישים	ירשו	תד:
8	לבניך אשר	ישיגו	תולדו	תד:

1	כלנו בעת הזה	נפרש את	הי	דים:
2	לפני יהוה אלהים	ונהיה	עמ	דים:
3	ונצעק בקול רם	לאדון	העב	דים:
4	אהיה אשר אהיה	נכבד	הנכב	דים:
5	מעין הטובות	ומקור	החס	דים:
6	שים ענני רחמיך	עלינו	יר	דים:
7	בזכרון האבות	רחם	היל	דים:

אמרנו ונאמר

XXIV.

MS. Orient. Bibl. Reg. Berol. Quart. No. 532.

כנוש מכנש מימרי תשבחתה ומימרי חכמתה והמנות השבת' (ות)
והמועדים מן מימ(ד) הכהנים והזקנים להם רצון יהוה וסליחות
ליהם כלם אמך אמך:

p. 1. עמדתי קמיד: על פתח רחמיך: יהוה אלהי: ואלהי אבותי:
למימר תשבחתך: ומיני רבותך: לפם דו כוהי: ומסכן ונשותי:
ידעתי היום: והישבתי אל לבבי כי אתה יהוה הוא: האלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: אין עוד: מלבדו מלך בין ידיך
עמדתי ואתפני בפני אל המקום המבחר הרגריזים בית אל לזזה
p. 2. הר אנהלה ושכינה || מכוך לשבתך פעלת יהוה מקדש יהוה כוננו
ידך יהוה ימלך: עולם ועד כי גדול יהוה מכל האלהים צדיק
וישר הוא דהדה צלותה למקומיה חייה די סלקה בכסי קמי
חכום כסיאתה האן אלה דבוק סגודיו אלא אתה ברוך שם קדשך
לעולם לות אלה אלא אחד:

p. 3. מרי לא נסגד לא לעלם אלא לך || ולא נחמך אלא ביד ובמשה נביד: ובכתבך הקשט וב(א)תר סגדתך הרגריזים בות אל הר המנוא(ה): ונחל(ה) והשכינא וביום נקום ושלם אהיה אשר אהיה יהוה אלהינו מה רב טובו וחסדו עמדתי בין ידיך אדרש רחמיך וחסדיך אימר קמיך אה אדני מלב ומנפש:

p. 4. דלעלם ברישה ובעקבה בריך || אלהנו ומשבח אלהנו: ומרום(ם) אלהנו וקדש אלהנו דחילה בשומייה: וב(א)רעה יתברך: לית חיל דיקום: אלא חילה ולא יעבד כעובדיו בריך הוא יתברך: ברוך אלהינו ל(ע)ולם: וברוך שמו: אין כאל ישרו(ן) ישתבח אלה: לית אלה אלא אחד יה: אלה רחמן ורתאה:ו

XXV.

p. 5. יהוה אלה רחמן ורתאה: || יהוה מלך: ועלמה סהד: יהוה הוא: האלהים ולית אלה לבר מנה שמה ישתבח וחילה יתרומם לשמה נשבה ונרבי ונרומם ונחיל וננדה ונברך ונקדש ונימר בנצירו ובשעבוד ובאר: כן מלב ומנפש:ו כארזין ואמר(ין) לית אלה אלא אחד: יהוה: אלהינו יה: אחד: לית אלה אלא אחד: על פתח רחמיך יהוה עמדנו ממך יראנו רחום הרחומ(ים) על רחמיך ||

p. 6. וחסדיך נסנו מן רבות עונינו ומחסדיך נבהלנו גמלת(נו) כל טוב וכל רעות גמלנו אן עמיד אהי(ה) אשר אהיה מרי בחסדי(ך) ובעמל אזכ(אים) עבדיך לא תגמ(ל) אתנו כפי רעות עמלנו אהיה אשר אה(יה) מפני נקרא במכתב משה הנבי הצדיק התמים הטטה(ור) הנאמן נתן גדלות ורומ(מות) ושירות ותה(לות) || ואתפארות וזמירות לאלהינו ואלה אבותינו אלהי אברהם: ויצחק ויעקב הוא אלהי האלהים ואדון האדונים האל הגדול והגבור והנ(ורא) אלהי בראש: ושופת יו(ם) נקם: אשר ירד גדלו על הר סיני וקרא ש'מו רחום וחנון אי(ן) כאל ישרון יתהלל אלהינו יתהלל:

p. 8. אלהינו יתהלל: אלהינו יהוה אל רחום וחנון || ארד אפים ורב חסד ואמת: ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאה ונקה לא ינקי פ'קד עון אבות על בנים על בני בנים על שלשים ועל רביעים ובשמו נשרי: ובשמך נחסל: ובשמך נדחל: ובשמך נרתת: etc.

XXVI.

צלוח יהושה בן נון עליו השלום לעולם: p. 9.

יהוה אלה רחמן ורתאה: יהוה מלך ועלמה סהד יהוה הוא האלהים לית אלה לבר מנה שמה ישתבח: וחילה יתרומם מרין דרחמיה ירחם עלינן מרין דסליאה יסלח לחובינן נשרי דחלתה בלבבינן כיונ(ן) ממנים באיקר רב דמרבי לאלה מתרבי לפם די עבדתה הו אגרה מה דו || חילן נסיד עליך דלית כותך אלהנו p. 10.

תשתבח: מה דכתב נביה נימר לה והב(ו) רבו לאלהנו רבותה לך אלהנו דלית: עבדה אלא לה ונימרנה לה וטובינן מה געז בפמינן: עסר מלין קבל נביה וביאר עמין ארוה ריש מקרתה דקרא אלה אנכי יהוה אלהיך: לא נסגד לעלם אלא לך אה מרן אהיה אשר אהיה: || תתהלל לעולם נציבה ייה תשבחתה פריה p. 11.

סלקין למעון: כרזה משה על ימה זה אלהי ואשבח(ה) נברך נשבח נרבי ונרומם לך אה מרה דכל קדשה אלהינו לך נהלל מי כמוך אין כמוך אין כאל ישרון ישתב(ח) אלהים לית אלה אלא אחד: מרי שמע בקולן וקבל צלותן מנן דאתה || ואה רחמנה p. 12.

דמרתם דלא בטל לית לן לאהן נופד אפינן אלא לקדם מלכותך ולא אסאה דיסנן אלא טובך ורחמ(ך) אין כאל ישרון ישתב(ח) אלהינו וישתבח לעלם: כימי השמים על הארץ: עוד כימי אבות ובנים כל ימי ד'רות וחליפותם נשבח(ך) ועוד נברכך כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו בכל || הימים: ואלהי אברהם תתברך: p. 13.

ואלהי יצחק תשתבח ואלהי יעקב תתרום שמך בכל הימים: נדחל מן אלה: ונאמן באלה ונשבח לאלה דעלמה דילה: כימי שומיה עלוי ארעה למרן נשבח דו קעים לעלם: ברוד אתה אלהנן: ואלה אבהתן הך תשתבח: מן יעבד כעובדיך וכנצעניך || אה קשטה: p. 14.

אלהי שומי(ה) ואלהי ארעה ואלהי כל עלמה ישתבח: ואלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב ר'חום תהביה ישתבח: אה מרן בכסיאתה וגליאתה ישתבח: אלהנן ואלה אבהתן בכל יומיה ישתבח: טבה ומיטבה עמר בכל יום ישתבח זך וממנה וקשיתה || ושליטה p. 15.

ישת(בח) רבה ומשבח וחיולה דבעי דחלה ישתבח: סעודה דסעד למן דלה עובדים טבים: ישתבח: פלגה דצדקה דיהב סגי דלא מוני ישתבח: אסאה דמחסי ומגן למן דשבק חוביו ישתבח: מלכה: דממללה חיים ומשועה חיים דו קעים לעלם ישתב(ח) עד

- p. 16. לעלם דו קעימה וקעם עם כל מן || דריחץ בה ישתבח: מנה' נדחל
ויתה נחרים ולה נשתעבד: ונשב(ך) פסאה דמפצי לך: מן חוביה:
ומן דיניה: ומן סריחותה ישתבח: עבוד צדקה ורחמים ורתו
לכל עלמה ישתבח: לאלה: רמה גבורה: ונוראה: דו משב(ח) לגדלה
נשבח: דו דברא כל על(מה) וסדר בוראיה ישתבח: דאמר
במלה ואנדה כל מה דחנתא: ישתבח: ולית כותה לעלם:
p. 17. יתברך: ברוך אלהינו לעולם וברוך שמו לעולם:

XXVII.

- p. 19. יפתח יהוה לך: את אוצרו: הטוב את השמי(ם) לתת את מטר
ארצך בעתו: ולברך את כל מעשה ידיך: ו
p. 20. מודאה לך אלהי אברהם לך נברך: אשר אתה ראשון וברכת'
עולם: ו אלהי יצחק לך נהלל: הללך ישראל מלביד כל העמי(ם):
אלהי יעקב לך נרומם: מש'לך במים וטובך על הארץ אלהי יוסף
לך נשתעבד: שבח(ך) חיים: וכבד(ך) המיתים: אלהי משה לך
נודי ונשתחווה וכן נאמר השאל:
p. 21. גדול אלה: אשר אין כמהו: || הגדלות לו וברוך אלהינו לעולם:
וברוך שמו לעולם: ו

XXVIII.

- עורן כן למלאכים הקדוש(ים) עליון השלום:
ישר נשׁוי כהלך: ונימר לך דאתה אלהן: ולית לבר מנדך לך
אתרחיך: מלך יתן גזריך וקיאמיד לא נכפר ביחידאותך: אהיה
אשר אהיה מלך על כל מלכיה: עניתן ושמע בקלך: עד לא יבטל
p. 22. דכרון רחמיך: כפת שריו דדבבינן עד נהי קרין || בכתביך לך נודי
דאתה עבודן לך נסגד: ולינן טעין ואתה אלה לדעבר ולדאתי
ומקי(ם) חלופן עם כל דרין וא'ת ממך בקשט וברבו שלטן רב: ו
עובריך מעמין לך טובך: ואת צעיד לון ומדבר לון ומיתבין
בסדי יתוב: הך מדי ריחותך עורן לית עמד שותף ואת ריש על

כל דבביך קדישה ושליט אה רחמן: אהיה אשר אהיה ושמע בקלך: עד לא יבטל דכרון רחמיך: כופת שריו דהבונן עד נהי: קרין בכתביך לך נודי דאתה עבודן לך נסגד לינן טעין ואתה אלה לדעבר ולדאתי ומקים חליפן עם כל דרין ואת' ממן בקשט וברבו שלטן רב:ו

מכל לחין ארֹח לנן מרי מכל עקה נפש לון רבה רמה נהירה חיולה ונצעיוה קדיש(ה) ושליטה אה רחמנה אהיה אשר אהיה: אה מלך על כל מלכיה:

לך נביע מרן וקמיך נסגד אהן בכתביך מתקרין נני ברבתך:ו אה רחמנה צד'ק עלינן בחסדיך וסלה לך || ולאבהתן בסגא(י) חסדך בעמל משה נביך שוב מתרון אפך הך די אמנותך רתי ומיטיב בכל זבן אלהן רחמן ורתאה:

לא י'בטלון פממינן מן מתנים בפליאתך ולבבינן לא יתנשון דחלת(ך) אה רחמנה דבקן ברחמיך אה רחמנה השקף עלינן בחסדיך: וצדק עלינן בצדקה וסלה לך ולאבהתן בסגא(י) חסדך בעמל משה עבדך שוב מתרו(ן) אפך הך די אמנותך: רתי || ומיטיב בכל זבן אלהן רחמן ורתאה:

כהלן חיבין קדמיך ואתה חכום סריחתה: ואלית' דבק לך ומן ידבק אלא טוביך ורחמיך:ו אה רחמנה דבקן ברחמיך אה רחמנה צדק עלינן בחסדי(ך) וסלה לך ולאבתן בסגאי חסדך בעמל משה נביך:ו

לעמלון דרחמיך הנהר ולזריון לא תתנשי לך נודי ונרבי ולקדמיך נשתעב(ך) אה רחמנה || דבקן ברחמיך: אה רחמנה השקף עלינן בחסדיך וצד(ק) עלינן בצדקה: וסלה לך ולאבהתן: בסגאי חסד(ך) בעמל משה עבדך:ו

XXIX.

דיאנה קשיטה דלא נסב אפיים: ולא טרף לבעו מן אלהותך מרי אנן בעים תקבל מנן ברחמי(ך) אה רחמנה דבקן ברחמי(ך) אה רחמנה צדק עלינן בחסדיך: וסלה לך ולאבהתן בסגאי חסדך בעמל משה נביך:ו

p. 27. קמי טובך מרי אנן בעים סגדים מתחנני(ם) לשמך רחמנה תתלי רגזה מנן אה רחמנה דבקן ברת(מיד) אה רחמנה השקפ עלינן בחסדיך וצדק עלינן בצדקה וסלח לן ולאבהתן בסגאי חסדך בעמל משה עבדך:ו

לך אנן: צבעין אה שמעי צבעת(ן) אדיק ברתמיד עניתן ושמע קל צבעתן אה רחמנה צדק עלינן בחסדיך וסל(ח) לנן ולאבהתן בסגא(י) חסדך: בעמל משה נביך || יחידאה באלהותך לך אנן משבתך ולשמך מרוממין ולטובך כארזין ואמרים:

קמי עלמה הויך ברבו אקר ולא שריו כד אתריתך ונדיכ'ה ביהדאו דלא שותף בריך מדבה צריך גלא טובך עבדת' דלא לעור ושבת(ה) דלא מן דוש ואנדיך בצבעד כל הצריך לעלם:

א'ת בעו(ב)דיך גלית לן רבותך וטובך קעימה ספרך מעמי קשטך ונהרותך || דנטר מליך: והו מקבל טו(ב) ברתמיד אלה מהימן: ולא תתנשי כלום אחס על חיבים: מבגלל הזכו: אה רחמנה: דבקן ברתמיד אה רחמנה השקפ עלינן בחסדיך: וצדק עלינן בצדק(תך) וסל(ח) לן ולאבהתן בסגאי חסדך בעמל משה ❖❖ עבדך: שוב מחרון אפך הך רי אמנותך רתי ומיטב בכל זבן אלהן רחמן ורתאה:ו

XXX.

p. 29. קדישה יקירה דפרשת לן קדשיך וגליך לן דבחוריך ויהבת לן שבת קדש לאתנחו: ספר דחיים בחכמה ואיק(ר) ורבו ואתקמת לן מזבח סגד(ה) לשמך בדיל נדע דאת הו עבודן ואלהן ומרן אה רחמנה: דבקן ברתמיד אה רחמנה צדק עלינן בחסדיך ושוב עלינו ושוב את שבותינו וקבץ נדח(י) ישראל אחנו והשיבם אל ארץ אבותינו: ומול ערלת לבבינו ל(א)הבה אתך יהוה אלהינו ||

בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל מאדאנו: ובך ובשמך ובכבודך יה(וה) אלהינו: ובברי(ת) אברהם ויצחק ויעקב עבדיך אבותינו ויוסף ואדונן משה נבינו ואהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס כהני(נו) ובחורי אח: שרתי משכן שמך וכבודך: שלמך עליהם כלם יהוה אלהינו: וסלחת לעונינו ולחטא: ונחלתנו וסלח לן ולאבהתן בסגאי חסדך בעמל כהנך ונביך שוב מחרון אפך || ורחם ור'תה ומ'טיב: ומר'זה בכל זבן אלהן רחמן ורתאה:

XXXI.

קדישה יקירה דפרשת לך קדשיך וגליך לך דבחוריך ויהבת
לך שבת קדש לאתנחו: ספר דחיים בהכמה ואוק(רה) ורבו: ואקמת
לך מזבח סגדה לשמך בדיל נדע דאתהו עבודן ואלהן ומרן: אה
רחמנה: דבקן ברחמיד: אה רחמנה: אשרי ברכאתך: בבתינן
ובכל משלח ידינן אה רחמנה אסיר כל לחץ || וכל קצף וכל נגף p. 32
מעלינן: אה רחמנה: אתגבר על מן יתגבר עלינן: אה רחמנה:
אמן יראתינן אה רחמנה רפא מחצינן: אה רחמנה רבי טפלינן
אה רחמנה: עמר מקדשינן: אה רחמנה רחם מאתינן: אה רחמנה:
שים אהן יום שבתה וכל שבת דאתי: בריך ומברך עלינן: וצדק
עלינן בצדקה: וסלח לך ולאבהתן בסגאי חסדך בעמל משה נביך
שוב מחרון אפ(ך) הך די אמנותך: רתי ומיטב ומרוח בכל זבן p. 33.
אלהן רחמן ורתאה:

XXXII.

בנצירו בקשט וברחמו נימר כהלך תשבחתה לך אה מרן:
קאימה פרקת' לאבהאתן בחילך רבה ואפרשת יתון לשמך
וקדשת יתון עד יהונו עמך ועבדיך וגליך לון כל גזיראתך (א) ושטת
לון מכתב ידיך: ולא תתנשי ית קיאמיד עם אברהם ועם יצח(ק)
ועם יעקב עבדיך: קעימה קבל מנן לפם דו חילך דלפם חלך || ולית p. 34.
בן נימר לרבותך רבתה ולא לקבל אוגבורתך ספרה חכמה חלפם
מן נהרותך: חיולה לכל עלמה לגו חילך ולית לבר מן רביינד כלום
וכל כלום עובד חילך ואתה ביושר אחדאותך ממן ושליט על כל
עובדיך ואתה אלה חכום כל כסי וגליוולית אלה לבר מנד רבותה:
לך יחידאה את הו השליט על כל השליטים ולית דנחכם כלום
אלא ממיה דחכמת ר(ב) ותך כלה דילך וכפית לך ובנהרך יפרנת
אה רבה מנד אנן בעים תסלח || לחטאתינן אה טבה לך אנן מודים p. 35.
וסגדים אה חיולה: אה נצועה: אה קדישה: אה שליטה: אה
רתאה: אה רחמנה: מרי לך נשבת ונעבד בכל יומיה נימר לך
בכל זבניה: תתברך ברוך אלהינו לעולם: וברוך שמו לעול(ם) ||

XXXIII.

צלוח משה בן עמרם עליו הש(לום) לעולם:

יתרבי זה השם הגדול אחד הוא יהוה הנכבד ואין עוד מלבדו
 בשמים ממעל ועל הארץ מתח(ת) || אין עוד מלבדו: ברוך יהוה
 p. 36. אלהינו אשר לו השם הנכבד והישר יתהלל: נמול לבבנו ולבב
 זרענו ונירא אתו: ונהבה ונדר(שה) ונשמר עשרת דברי הברית אשר
 דבר בח[ורייב] מתוך האש ביום הקהל: יהוה אל רחום וחנון סלח
 לנו מרי ולאבתינו בהסדיך מכל אשר חטאנו ושגגנו ופשענו פניך
 אה אדני אהיה אשר אהי(ה) זכור לעבדיך לאברהם ליצח(ק)
 וליעקב: אדני בעמלם ובעמל משה עבדך אל תפן || אל קשהנו
 p. 37. ואל רשענו ואל חטאות(ינו) אנחנו הרשעים וחטאים פני גדלך ואתה
 יהוה אל רחום וחנון ילך נא אדני בקרבנו: כי עם קשה ערף
 אנחנו: וסלחת לעונינו ולחטאותינו ונ(חלתנו) אדני הרחום בשמך
 הגדול: הציל אתנו מכל דבר שקר והושיע אתנו מכל תועבה:
 וטהר נפשותינו מכל שקוצינו וקדש גויותינו מכל טמא: וסלח
 לנו מרי ולאבותינו בהסדיך מכל אשר חטינו ושגגנו ופשענו פניך: אה
 אדני נמול לבבנו ונשוב אליך בכל נפשנו ונהבך בכל לבבנו ובכל נפשנו
 ובכל מאדנו לטוב לנו נשאל חסדך וטובך ורחמיך וחסדיך תמלא'
 p. 38. אתנו לשמר משמרתך הקות(יד) ומצותיך ומשפט(יד) כל הימים: ו
 יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד יהוה אלהינו יה(וה) אחד: ו

XXXIV.

Cod. Bibl. Reg. Berol. MS. Orient. Quart. Nr. 532.

עורן כן תתמר ועל יומי השבעו[ת] מן מימר מרקה p. 58.
 רצון יה[וה] ע[ליו]:

*מן ימטי מימר: *רבות מימרה: *קשטה דקדשה*: מרה p. 59.
 זבנה דמללה מתנתה דיהוב חיויה: נהירה דגלה רבות אלהה: וטוביו נגד לון דשלמה רבון דשלמי זכותה: ו קדמון לזמוני
 מליו: קל רב משמע קמיו נימר: רבותה רבה דיהבה מן כותך
 אה קעימה דגלי[ת] לן: אהן הו דממ:

- 1 אהן הו כתבה רבה: דהושט מלכה רבה לנביה מהימן: אהן
 הו דנחתו קעימן בגללה אלה: וכל בוראי עמה יסב ישראל אימנו
 p. 60. וישמש || גזירא: לעלם נימר רבותה רבה דיהבה etc.
- 2 בימין יחיד[אה] אתיהב בדארע סבילה עלמה: ברישה דטור סיני
 הוה נבו[ה] קעם: מפרע רבואן למרה אמת דאתא מקבלה חיי
 לדריה: לעלם נימר רבותה etc.
- 3 גבוראת נפקי מכסיאתה וזה ... כל גליאתה: ובלדי ארע קהלין
 דחלו כד אמלל יהידאו סימנה רבה מע: עליו: מה הו ממלל נפק
 p. 61. מן || אש להבה: מן שמע ממלל הך אהן: לעלם נימר etc.
- 4 דקל מן שומיה אשמע לנביה: וסלק וקבל לוחין: וחיה לגון:
 זיבה דמשה נביה לביש' בקרן אורה: זעיו לא הוה כ'ב'תה ולא
 יהי אלה אש אכלה ממלל: ומן לא הוה תמן דחל: לעלם נימר etc.
- 5 ה'ד'ת הו ממלם לעלם: כלה אנדיך מן האן דלית יהי אלה זעוק:
 p. 62. דלא || שמיע לכל עובד ואתו ש'מיע מן מלו משבחתך: מן שוי דיתלמד
 לך מהימן הו נביה דאנדיך לך מסתן דאנן קרין לגוד: הלא הו
 חיינן ורבינינן: לעלם נימר etc.
- 6 ותקיה עלמיה דלעל עמה חיליה מבגללה כרוזים כארזין שופרה
 משמע ומדחל זעוקה דמלכה קמיו וכסיה ממלל קשט: וקהלה
 p. 63. רתת מן שמע || חיה מהימן הו נביה דאתמר לה' שמע ואמר
 לון: לעלם נימר etc.
- 7 זעיו קשה עד מותר: דאזדזע על טור סיני כנשה דקע[ם] לעל
 וכנשה דמאתין לרע: אלהים הוה קראה ומשה הוה שמועה: וכל
 קהל ישראל הזין ית לפידיה וית טורה להב: לעלם נימר etc.
- 8 טובה אזדזע: ונחת טור סינא: ארתת מנה טליה: || אצטמתו
 משמע קלה דאלה[ותה] ^aד'ה'ב'ה ספר טב עד מו[ת]ר] מלך לון
 דלה' יחטון וגבה מלל עמוך בפמה דרבותה' לא יהי לך אל[ה]ון
 לבר מני דאנה הו קעימה: לעלם נימר etc.
- 9 יקיר הו'ה כספרה דשו'ה משמע קל אלה: ויקיר הו'ה משה:
 ומה שוה שמע מנה קדיש בני רחמיו: דאנה מזדזע ואעת בדיל
 ישמע עמה בממללי עמך: ובדיל תתני רבותך' לכל דרי עלמה:
 לעלם נימר etc.
- 10 כבודה אזדזה ונעת טור סיני ארתת מנה שו'פרה אשמע קמיו
 קלין וברקין נפקו ולפידיה אנירו: ובוראיה נחתו ויסדיה אצטמתו
 p. 65. ואלהים ממלל מלגו לבה דאשתה: וכל ישראל ^bש'ע'ם ורתת מן
 אימתה דעבודה: לעלם נימר etc.

a 1. דיהבה b 1. שמע

- 11 לבון דשומיה אפ'תח: ו'אעת מלכה קעימה חשך ענק וערפל נעתר
 עמה על טור סיני: ומלל עם כל ישראל מלגו לבה דאש'תה: || p. 66.
 ואנירו ברקיה: למשה מה'ימנ'ה וארתת כל עמה מן שמעין קלה:
 תמן אמרו לנביה לא ניכל למשמה כל אהן ממללה: לעלם נימר etc.
- 12 מן מעונה רמה אתיהב: מן קדשה ממלל מן טור סיני אשתמע
 מן עננה יקירה: מלגו לבה דאשת[ה] וארתת טור סיני מנה דאמיר
 וארתת כל טברה שריר: אלה אש אכלה ממלל ומן לא ה'ה תמן
 דחל: לעלם נימר etc.
- 13 נוראה הו || מלכה קעימה: דארכן טובה לכל הדה ממללה עם
 עפר מלגו לבה דאשת[ה] נהיר הוה משה ומה שבה משמע מנה:
 ודרס ל'גו לבה דאשתה לבין ק'עי'מיה ואתון כסיאתה וגלוא[תה]
 ושבה מלבש בשמה דאתא בה עלמה: לעלם נימר etc.
- 14 רב הו יתה זזעוה: דאזדז[ז] על טור סיני רמה דלית סוף: לטורה
 אעת ולא אזד[ק] וקלה וקל שופר[ה] || ועננה יקירה על טורה p. 68.
 ואשתה להבה על לבב שומיה וברי' דיוכבד מדריס לג'ה ולא
 מנכי: לעלם נימר etc.
- 15 יהוה רבה דאנדה עלמה אשמע קלה' ברבו ומשה דאזדעק
 אלהים קעם ברבו רבה ושת מואן דאלפים 'בשפ'ולי טורה וארתת
 כל עמה מן שמעין קלה תמן ואמרו לנביה: קרב אתה: ושמע:
 לעלם נימר etc.
- 16 תקיפה [רבה] דאנדה || חיליה ובראיה ואסיד על גדלה ואעת
 ורבואת קד'ש'ה 'עמה: ומלל 'עם כל ישראל ממלל דלא מתני אה
 קהלה לא תתנשון אהן ממללה טרו מצו'ת אלה דאלק בקשט דנטר
 לה כו חייו מנטרין: לעלם נימר etc.

XXXV.

עורן כן לו עוד על יומי השבעו[ת]:

- p. 69. אוסיפו וברכו את השמן הנכבד והנורא: כי טוב לנו נברך:
 אלהינו יתבר[ד] כהלן^a נשוי ונימר יתגל[ה] בשלם כתבה: p. 70.
 ארבעים יום עמד נבי[ה] צע[ם] על טורה לח[ם] לא אכל ומים
 לא שתה:
 מבגלל דילפ[ון] ותלפון לבניכון ית מלי קיאם עסרתי מליה:ו

^a נשתחוי 1.

המכתב מכתב אלהים ממללה חיים וברכאן :
 p. 71. מן שומי שומיה אלה על טור סיני יקרי קמי || נביה עסרתי מליה :
 טובינן ומה שמעינן הלא הו חיונן :ו

XXXVI.

עורן כן תלביה על כתבה רבה :

- 1 את הו כתבה רבה דאתינן נסגד ולית כתב רב כֹּתֵד :
- 2 בנצירו ובשעבוד אנן קעמינן קמייד ולית כתב רב כֹּתֵד :
- 3 עלו כל^a בני נשא ולית גלגונן תשבחתד דאת הו כתב באצבע אלהים :ו
- 4 דחלין אנן וראתינן דיהוה || רבה כתב לגֹּדֵד : p. 72.
- 5 הד עבדינן אנן קמייד ומשת[ע]בדינן קמי גדלד :ו
- 6 ויליה דעמי בד וחטי דאתה כתיב באצבע אלהים :
- 7 זאן אתה לשמועיד חיים ומכלל אמורייד חסד :ו
- 8 עבודדן וקענינן אלפן מראה מנד :ו
- 9 טוב דקעם מן שנתה ומשווי לשילת שלם :
- 10 ימינה רבה אושטה ונביה רבה קבלד :
- 11 כל רגז רב א'ת ממתן כל אסו בגללד :^b אתו :ו
- 12 לגֹּאֵי רומה זזעת שעתה || דקבלד נבייד : p. 73.
- 13 מן מעונה ר'מ'ה אתיהב מן אשתה רבתה אגלייד :
- 14 נביה דאכלל באר[ה] דהִיָּה מלו מקבלאתד :ו
- 15 סלחן ורחמ[ן] אנן בעים מן יהובד :ו
- 16 עמנן כל דקמייד ושמענן כל דמברתד :
- 17 פשרה רבה דמפץ על חיבן דלא יאבדון :
- 18 צנֹת מנה ואטרה כרוביה פעלאתד :ו
- 19 קלה דמשה אשתמע עם קלה דשופרה :
- 20 רתתו הוה טברה שריר שעות הו[ה] || דקבלד נבייד : p. 74.
- 21 שבחו גועיה כד שמעו לפקודי מלייד :
- 22 תשבחן ורבואן נימר ליהובה בנצירו :ו

^a MS. בני נשא

^b I. etc. רבה רבה.

XXXVII.

עורן כן תלביה עליו עוד:

1 ה'א' כתיב נהיר • וקדיש דיהבה אלה אלהיה • למוימנה דזעק אלה
יל'פנה' • לעבודיו עד יהונו מודין לקדישותה • דבחרן ל[ה]
לעם קדש:ו

2 p.79. בתרין לוחין^a אכתב בהמשה || ספריין • אביאר בטור סינו אקבע
ארשה בבקעת מואב: ^bשבשבשת באש להבה נפקי מליו • שומים
וארעה^c אשתרו בה:ו

3 גלי הו מן דעבד עלמה גזיראתה מקים גלי לרחמיו: לאלה גלגין
^dמחרין לאלה גלגין אנן מתעבדין כד נתני על חכמתה:ו

4 דחלה אתעבד נביה • אמת דקבל לוחיה^e דבד אלהה קמיו • דמי
צלמה ל[א]שתה • || דיעמונה קהלה וידחלון מן מקרוב לידה:ו p.76-

5 הא אסותון דחיייה: ^fהא מדכי רוחיה הו מקדש נפשאתה הו
דממיר לבביה: הו דמעמי כל עבראי מנו דבראון ודברון:ו

6 ולית כתב רב ^gכותו • ולא נבי ה' ^hכתבוה' ולא קהלⁱ קדש הך
דנטר לה ולא משכן ה' דו לגוה' ולא עלם^k מצלה משלם^l כי
מסתגד בשלמו:ו

7 p.77. זימוני ק'דש^m לגוהⁿ זעיקין ביד אלה קעים • זכאי הלכו שביליו
זרעיון אנון י'רותיו זבן לא נבטל מן קרין בה' מרבין^o לחילה
הדיהבה:

XXXVIII.

רבו עורן לגלו כתבה:

אהנו כתבה רבה • דכל זכותה קשטה לגוה • אהנו דמעמי מן
אלה דאנדה עלמה^b לודה כהלן נודי^c ליחודאו^d דיהב: קוממו
לחיינו: יתהלל אלהים etc.

ויקולו הכהנים:

1 p.78. קבלו ממלל דחיים מושט ביד אלה^e דחיי עולם דילה:

a Cod. 19651 Add. MSS. Mus. Brit. אכתוב b שבשבשתה
c אשרו d מרהין e דעבד f הו g כותה h כתובה i קדיש
k מצלית l כי m לגוי n זעיקן o לאלה דיהובה
XXXVIII a אהן הו b לודה MS. e לוחידאו d דיהבה e דחיי

2 תשבחתה למלכ[ה] רבה דכן אניר לעבראי בכתבון וכהלון נהר:
 3 הדה היא ארהות[ה] דאתיהבת^f לבני ישראל עד^g יונו קרין בה
 וואמ'ין:^h

תשבחתה למלכה רבה etc. 4

1 כל עבראן יסגדון קמי כתבה קדישה וישבהון ליהובה ויימרון: p. 79.

תשבחתה למלכה || רבה etc. 5

אן דכתבה רבה מפתח^k נשבי^l ונסגד ליהובה ליתו דמי למאוריה
 דאנון כסין וגלין כל יום דו' כתבה רבה דבינונן מנור' בלילה
 ואוממה ארבעים יומים עמד נביה צעם על טורה מבגללה מסגי
 רבואן ותשבחן מבגלל: רבות אמורי קבל יתה מן קעימה ומלך
 יתה למאתיה:ו

אן דכתבה רבה מפתח נשפי נסגד ליהובה דו כתבה רבה דכיה p. 80.

קדישתה || דנתת מן שומי: שומיה מדלית אלה הך יהובה כן
 לית כתב רב כ'תה חילין וגבוראן מתענן < יומה דנתת ארהותה
 אשתה רבתה: וכבודה ועננה: וקל שופרה קעימין ומאתין ארתו
 אלה מושט ונביה רבה מקבל:ו

XXXIX.

Cod. Bibl. Reg. Berol. MS. Orient. Quart. Nr. 532.

אזל שלם יום שבתה כלילה רבה ליש(ר)אל || אן דת לבש בה p. 98.
 את מלך אשלחתנה אתה: בדוש רב פרקן עבדה: לשש שנים p. 99.

ולישראל כל אשתה יומין ואלולי שבתה דאתיה^a ומנשמה דושה
 לישראל כיו מסב ביד עקיה דיתרין עליו עד מותר אלא דו שבת
 ומתנח ומודי ומשבח לאלה:ו

הא מגעז יומה קדישה אלא ברבואן ובתשבחן ובאיקר נסגד:
 כהלן דן אם דן לקדשה || דיהבה לן ומלאה מכל עותרה: וכללה p. 100.

מכל טובה סגו מתענין ותשבחת(ה) מתעמרין וטוביון סגודיה
 דשוו בדך אה יומה קדישה מתנתה דאלה כלה:ו קפיל קדשה
 דשבתה מן עלמה ארעה: ומסק לרומה: אלא לאהן לקדשה מרה
 מן ריש דו מתעיני בכסואה ומתיקר בגליאת' ברומה ובמכה

ברטו בזבנה אתת רבות יה עורי: וטוביון || סגודיה דשוו בדך אה p. 101.

אמורה^l נשפי^k Cod. Berol. om. ואמרי^h יחונו^g לנבוא^f
 ומן שמה^a XXXIX

יומה קדשה מתנתה דאלה כלה: ו רחמנה טבה דברון דחייה
 אמליכנן נגוז משה דאיממה בשלם על דדי טובך רבה ברטיונן
 לחשכה תהומה דנשמותה ואנן עמין הך עבד הליפך ותהומין
 דלא מטלטין לך נתן תשבתך דכן פלג מדעד: ו מרי דת קעם עמן
 באיממה וס'עד לך בחלק ליליה ונטר לך דלא מתע(מי) נקום עורי
 מן שנתך ונימר לך רבואן ואודהו(אן) || ותשבתך דאתה אה מרן p. 102.
 טבה רחמן ורתאה: אה באריא דכלה אלהון דכל דריה אלא בריך
 לאדם ועמיד נשישותך דאנשה ועבדת' אנשמותה קריבה ללחיותה
 דע יהונר^a מנשמין מכל דוש ולחיו בריך נהרה לתשמש כל
 עבידאתה וליליה ושנתך על^a מנשמין על תרי הלוקיה אנן היבין
 משבתך: ו מרי דת קעם עמן באיממה וסעד לך בחלק ליליה
 ונטר לך דלא מתעמי || נקום עורי מן שנתך ונימר לך רבואן:
 ואודהואן אה מרן טבה רחמן ורתאה: ו אה באריה דכלה אלהון
 דכל דריה אלא בריך לאדם ועמיד נשישותך דאנשה ועבדתה
 אנשמותה קריבה ללחיותה עד יהונר^a מנשמין מכל דוש ולחיה
 בריך נהרה לתשמש כל עבידאתה וליליה ושנתך' על^a מנשמין על
 תרי חלקיה אנן היבין משבתך: ו מרי דת קעם || עמן באיממה
 וסעד לך: בחלק ליליה: ונטר לך דלא מתעמי נקום עורי מן שנתך
 ונימר לך רבואן ואודהואן ותשבתך דאתה אה מרן טבה רחמן
 ורתאה: ו הבר לך ופתח דבראשית נקרי בה: ומד מתשקחה קמיו:
 הב לך נסגד מנה כיינן משקחין תהו ובהו כריה דמים ואלהים
 אמנה דחלץ מנה בריאן מליו הוה משלח לגו מי תהו ובהו אנין || p. 104.
 מזרין ט' עינן בוראין דאהן בספר יהי בספרה דבראשית וטללי' א:
 דלגוה שומיה וארעה אורה קרץ כל יום הך טלי משעבד דאתי
 לגו בספ'רה צ'פרה: וברמשה פ'ת'ח לה: וצנק לה: עורן לא ימעו:
 אשדה לאהלין דאמרו לבר מנה דאהון מדינה ייה מדינתה
 דבראשית וכל בוראי: ו דלגוה קדיש הך חברה קדיש קדישיה
 ישתבח דבראת'ה ההוא חליצה בידה מן כריה || דטוב מאד
 ארשיה חילין ודמסיה בריאן: ואמנה דעבדה קבה לה' שבשבאן
 שבחו לאמנה דברא מפסל דמים: וחלץ מלגוה חילין ובוראין:
 ועבד יום ולילי: וסדרון במלתה וק'רא לחשכה לילי ולנהרה
 איממה ואמסר לון עבדתון וכן אנון לעלם נכרז לי' בנצירו רב
 חילה דכן עבד ואנן בעים מנד מרון דקיעמיה אחס עלינן בטובך
 ודבקן בחסדיך ידעינן אה מרן דחטאינן || סגו ורחמין דלא סוף:
 ורתותך ממנה: ו מרי סלח לך וסוברך ופציתך ופשרך: טובך יתעבד

^a MS. מן שמין

דב'ק לן בכל זבן אדכר לדיתון תלתי טביה אברהם ויצחק ויעקב
שלמיה דימיך לון בך בקנומך דאשא עבדתה לון בך לית דכרנון
בטלה לכל דרי עלמה: תשבחתה למרן לא נבטלנה ברמשה וצפרה
כהלן נימרנה כמה אמר משה על ימה כן נימר דחילה משבחה
עבוד פליאתה אגיבו כהלכון || ואמרו כל דמללו יהוה למשה נשמע p. 108.
ונעבד: לית אלה אלא אחד:

XL.

ובתר כן יתמר דראן מן מימר עמרם דרה רצון יהוה עליו אמן:
מד לית אל(ה) אלא אחד: לעלם אלה דילה: ו לא יסתגד אלא
לגדלה' מן דשרי בתותביו ישלב למרה דאתרה כיון || כל בני אתרה p. 109.
מרביין לה ד'כן קנומה וכן עבד משה בטור חוריבה אמת דקעם
קמי סניה ואמר למרה מה אהנה: ומתבה מרה על דרג מד לית
מלך מלו מתב ואקימה אלה על מכה ואימנה על עלם כסויאתה
מן דאמר אן נבי כמשה: יעמי מה היא רבותה: לית אלה אלא
מרן: ולא אכתב אלא ה'רהותה ולא נבי ק'ש'ט כמשה: ולא אימנו
שלמה: ולא קשית אלא דשלח: ולא עלם מצלח משלם כיו מסתגד ||
בשלמו: ה'א שומים וארעה סהדין דאלהותה לאחד לגדלה והו p. 110.
עבודון וסדורון והא כתבין הד כיר אדה דאלה ומשה אתימן
לעלם: ואף בך אימנון לעלעם מנו דיכל מחק הדא אלה אחד וכלה
תחת אדה חתמה דליתי ממתקה וישתב(ח) אלהים לית אלה
אלא אחד: ו

XLI.

לך נביע מרן דבוקון דלחצוי: מנד נדחל עבודו דכל פליאתה
p. 111 סגי דת מסיד || בן בכל זבן ומלך יתן ואנן ממרין דלא נילק אלא
הך דת אלוק אה רחמנה אהיה אשר אהיה ארתי נפשאתן בטובך
רבה אחס עלינן ברחמיך עד לא נבד הנהר לדכרון רחמיך: ו באריה
דכל: : : עלמה אתרחם עלינן 'ברתותך: עמי לחצן ולא תעביר על
עקתן אבהן ובנים מתחננים למ[ל]כותך מרי לא תיפך אפיך מן
לית בן בג'איך אלא הך דת אלוק אה רחמנה אהי[ה] אשר אהיה
ארתי נפשאתן בטובך רבה אחס עלינן ברחמיך עד לא ניבד הנהר ||
p. 112. לדכרון רחמיך: ו ישתבה אלהים לית אלה אלא אחד:

XLII.

ממינה דכלה כפת לה צפי לעלמה ברחמיך דו קעם יומיך בתלתו
אדכר לאברהם ליצחק וליעקב ודב'ק' לבניו דאנון יהביך בתלאתות
אלוף את' ד'עבוד פליאן עם רחמיך לגו כל אתר וגליך נצוניך עמוך
במצרים ובימה ובמדברה ועבדת' תמחין: ופליאן וגליך עמוך כל
נצהן || וכפת סניון קמיון: וטובך יתני לעלם דת נהיר לדכרון p.113.
רחמיך: נצועה דבה כל קרב מסתך סוברו' מרגזיך דאנון אסכין
דכל' מד' דאנון ברקה הזו חר(בד) דעתיד מוקד כל סרוע עדן
דתגלנה ב'נצחן ותוקף אלהיון וסגודיון עד אמת אנון משתמשין
ורחותך וקשתך סבל לון וטובך מספק לון סוברו בני רחמיך
מתקנין טמאתה על ריש מקדשה וכל יתה קדשה רבה משלח
מנה בד ב'שיה || ונימר רב חילה דכן מסובר ויכל נחצין חך p.114.
דו בעי: ולא עורן ימעי: ישתבה אלהים לית אלה אלה:

XLIII.

טבה דמיט'ב לעלמה עבד לך רתו דלא שוינן לית לך רחצון אלא
אתה וכל רחצונים נפלים ומבלים: וכל מלכים מתאלפים ואתה מלך
דלא מתחלק ורחצון דלא נפל ממך ברבו דלוי לוי תהום ושלט'נו
דלא קענייה סוף הן ברחקה || והן בקרבה: ואתה אלה שקיח לגו p.115.
כל אתריה: דלא צריך מזדזע: לאתר טוב סגודיה דנצירין 'עמד
באימנו שלה: | ודנצירין 'עמד באימנו נשים. דאתה 'עמה בכל
אתר ד'ב'ק' לה' חך דחני לה עבוד נטורה באיממה וליליה הוא
דמי דלא מתחנט ונשים דת נטור דלא דמך ולא מלך יכל קעם
בך ולא קרוב יכל מבלד לך לית נצען אלא דלך || כל פמיה יימרון p.116.
לך מן כ'רתך באלהי: שמך מדחל עלמה ומה הי לקנום גבורתך
רבתה לעלם לית אלה אלא אחד: | לא נביא כמשה נביה ולא כתב
חך ארהותה קדישתה ולא סגדה אלא ליה: קדם הר גריזים בית
אל בחורה קדישה דמע דיבשתה: ישתבה אלהים לית אלה אלא
אחד: |

XLIV.

חיוול הו ח'ילה' תקיפה דדער במעונה רמה והוה שקיח בכל
אתריה דארכן טובה לכל הד'ה מקבלה || מן עבודי הוביה: סבארה p. 117.
טבה סגי דת מסיד בן ולא אלפנן ועקבון דבישיה המטיוולית לן
מלה' קדמיו נצבע לה בכסי ד'ב'ק דמה דיד'בקנן אלהה דאברהם
ויצחק ויעקב שמע בקלן מרן ואתרחם עלינן ברחמיך: בכיה רב[ה]
דבע[ו] ככלן נבכי קנומן דהכה מית סגי מבטל עמלון דכל זכאי:
וכתבי קשטה כארזין לא תסגד לאלה עורן ארוך עבראי דשבק
אימנותה דקעימה נצבע לה בכסי || דבקדשה דידבקנן אלהה p. 118.
דאברהם ויצחק ויעקב שמע בקלן מרן ואתרחם עלינן ברחמיך
וקבל צלותן מן ברב חסדך: ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד: ו

XLV.

אלה רב ולית כ'ותה ג'הל רב ולית דמי לה נבי רב: ולית קעם
כותה אזדמנו על טור סיני יומה דנעת כתוה שרי שפרה כרז
וקלה דנביה מתחיל וטובה || אמר ירום נבי וירבי נביה: וישפר p. 119.
ויקלע וימטי לערפלה כיו מלבש בידו לבוש מד לית מלך מלך
מלבש: כיו מכסי בעננה ואפיו מלבשין בקרן אורה: אד ידען כל
אמיה אן משה עבדה דאלה: ומימנה: אדכירה הי לטב יוכבד
גפנה דכיתה קדישתה דאהלין נכליה מנה אחדה נביה ואחד כהן
ואחד אלהים || למצראי ודרס לגו אשתה: ואחד אכל מותרי אשתה p. 120.
ומרים דאשירת על ימה שמעי עמים ומראי: ואמר מרוך יסון
אגרוך ויסב אהרן הלקי וילבש משה בעקובאי ותזדעק מרים נביתה
דלא^אקעם מן הוה כותה יתרבון עמרם ויוכבד תלתה קדישם דקעם
מנון בעמלון טבה דבקן ברחמיך: ישתבח אלהים לית אלה אלא
אחד:

XLVI.

האן דאתו'ן || קעמין בחלקה דצפרה ו'עמין למאוריה סלק ומניר p. 120³.
לכל עלמה כרזו כהלכון ואמרו ישתבח נהירה דלק לעלמה בוצין

דלא טפי געז הו ברקיה: ומניור לכל עלמה לפס דו מרה דכלה
אלק לעלמה בוציין דלא טפי בראשית אתעבד אוצר למאוריה
שומיה וארעה בניאן דלא בני אדם רבה דמי לשבשה נהר קרץ
p.120^b. ככל צפר פתח לעלמה נהר כרז לבניו[ן] דאדם || קומו מן שנתכוז ועמו
נהרה: ושבתו לעבודה: ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד: 1

XLVII.

אתהו יקורה: חילה דכסי מכליה: וכל דכסי וגלי לא עמי
לך מן ישום מה הו חילך: אי מן יחכם רזי יקירותך עלוי כלה
אתה: וכלום לית לבר מנ[ך] ברי ומפרנס ומסובר ומוחי וממית
ומק[ים] כלה ברחמיך לך יסק התשבחן מלב ומנפש אן קבלתנן
p.121. בטו[בך] רבה נכרז קמיד בקל רם ונימר לך יחידאה אתה || אלה
ולית לבר מנ[ך] רבותה לך: דחילה משבח[ה] ומרוממה דעבדת כל
דבעיד ומדורוד ברום עלמה: האן דת בעי את שרי' בקדש ובאיקר
וברבו כל עבדיך מן ישום אי כפליאתך מן יברי: כל פס דבה ממלל
יכרז ויימר לך מן כו'תך באלהיה אה עבודון דכל פליאתה לית סוף
לטובך רבה סגי^a דמת: נן לך: ובזעורן את מבעס: לך יסק התשבחן:
p.122. מלב ומנפש אן קבלת לך בטובך רבה נכרז || קמיד בקל רם ונימר
לך יחידאי אתה: אלה ולית לבר מנך רבותה לך: ישתבח אלהים
לית אלה אלא אחד: 1

XLVIII.

סיאגים רברבים: וקשים אנון זכאי עלמה: כל דמזדזע בעמלון
מרה דכלה מתרחם זזע משה נביה עמלון במדברה ועד רגזה
מעזרה ורחמיה פריסין ואתשקת תמן: פשר אמר מלה מתעניה
חייה ומותה בשלטנך אה מרן דכסיאתה אן עמיד: בצדקה מדילך
p.123. תלי רגזה מנך ופרס רחמיד עלינן: || ונעבד אף אנן אסכמו לחובין
ונימר מלה מחניה עלמה וכל דלגוה מן כותך לוי[ת] כותך אה
רתאה ורחם חיילין אנון אנשה דמזרון רגזה דמרון: 1 אדם קמאה:
ושת חליפה ואנוש קראה: וחנוך צלאה: ונת זכאה: ואברהם נסיאה:
ויצחק נצירה: ויעקב שרירה דזכותה: ויסף מלכה בחרה: ומשה
נבי[ה] ואהרן כהנה ואלעזר מהימנ[ה] ואיתמר יקורה: ויהושע

^a דמתחנן?

נגודה ופינחס קדישה ואיתמר יקירה: ויהושע נגודה: וכלב
יבותה סיעה דלית מתשקה בעלמה כותה: טוביון תאביה דאתין
על מלתה דמרוך אתין: ורחמיה || עמוך ומרה דכלה מרבי לון טוב
p. 124. עלמה' אמת דייתה תאבה וסדרי רחותה כיי שלמה רמי: ורחמיה
פריסין ועכרה מסלקה: ורשותה קפילה: ובוראיה ממתנים וטל
על דיארי רחותה ועבודה דעלמה ישתבח דלא באלולו: ו ישתבח
אלהים לית אלה אלא אחד:

XLIX.

מלכה דלעל מלכה: ושלטנה ברומה ובמכה: והוא שקיה בכל
אתריה: וכל מלכיה בשלטנה שליט דאהן לון ומאבד לון הך דו
p. 125. בעי: ולית מלך ממך || מורך אלא הו דהיי עולם למלכותה: טובי
קהלה דרחיץ בה: וסגיד לשמה בנצירו דו מתעיני מכל מגוי ורי
לון האלין דכפריין בה וב' עין רחצון דרחיקה דלבר מנה: דעתיד לון:
מכל מגויאן וכן כתיב בשירת רבתה היא חשיב לון דינין דלא שוין
לדיניה טוב עלמה ובריאאתה אמת דיכרז אלה אני אני הוא:
בקרבה יחדאה הו אלה ולית עמה אל עורן ולית אתרה מסהן
p. 126. תותב ולא ערפלה מקבל יתוב || ומן דלה אלהן ינדון ויתון ויגהון
בקרבה וידע מן נסי כלילה דעלמה דיולה ביהודאו חליץ בידה
מלגו חילה: ומן דלית לה' נמי בעלמה יכני ותותב מנעם יטרד
וייתון טבין ו'יסון אגרון דעלמה למן דו דליה עבוד מה דו בעי:
ולא עורן ימעי: ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד: ו

L.

חילה רמה שמע בקלן רחמנה פרס רחמיך עלינן: וכל עלמה ||
p. 127. דילך ומן כותך אדך אחזה על כלה נצועה דלא מתעמי מרוך דכל
תמחיה: לית סוף לדילך רבה ותקיפה ודחלה לית בן נקום 'בגו'
פליאתך עמיד לן אפינן אדיק לן ופשרן רתא[ה] דבק יתן רחמ[יד]
אחס עלינן ברחמיך אד לא נתכסם ברגזה וכי טובך יתני לעלב דכן
p. 128. רחמיך על חובים: ואל שדי אחיה עדן לן || מכדו מנצירין קדמיד
כמה נלקי ונ'ביז ולא נוכל קעמין קמיד סגי דמזדכך מנן ולא אלפן
ואתחיבנן וחיטיןן וסוברך יתן ולא כליך מנן רחמיך לית לן אפיים
נימר קמיד קבל מנן מן סגאי סוברותך וטובך דעבודתה 'עמן

אתחילו חובינן ויתרו סריחאתן ולא החלנן ולא אלפנן בכל מה
דעבר עלינן רתאה דבק יתן רחמנה אהס עלינן ברחמיך עדלא
p. 129. נתכסום ברגזה: || וכי טובך יתני לעלם: דכן רחמיך על היבים: ו:
ישתבח אלהים לית אלה א[לא] אח[ד]:

LI.

הא אוקר רב איקרה דיום שבתה טוביוס עבראי במתנתה
דאתיהבת' לון ארהותה קדישת[ה] ויומה קדישה ארהותה עד
יהונו קריין בה ויומה קדישה לאתנחנ' רבה היא שבתה ישתבח
p. 130. באריה ויסתגד עבודה || תחומיה דשבתה עדן לעלמה מועדה
קמאה דלא מטלטל וקדשה דלא מתחלפה די[ום] רבה מכל
יומיה: וקדישתה מכל מועדיה ומלכה קעימה: ו אפרשה לשמה
לית מועד כותה ולא קדש כותה ולא קהל קדיש הך דנטר לה':
אה נטורי שב[ת] הוּו שמרים לה הכדי קדשתה וכל ממללה
קד'ש ואלה דבראתה: רחמן ורתאה: נשוי כהלך ונפתח פממינן
ונתני בתבהתך רחמנה מלכה דזאן לך ומוחי לך מגן וחיב עלינן
p. 131. משבהון למלכותך רחמנה || רבותה לך: תשבחת' לשמך רבה
ונצועה: לית אלה אלא אחד:

LII.

קעמנן מן שנתן ואתינן לידך אה מרן בנצורו בשעבוד עמדנן
קדמיך וסגדנן לפניך בחלקה דספרה טוב דקעם מן שנתה וייתי
לידך בר'חמיו קעם ומשבה בחלקה דצפרה ומרבי לגבורתך רבתה
עם מפתחה דאורה תמה למן דעמי ליה לאבי על כל אנש מכל
p. 132. בניו ד'אדם כל מן יהי דאמד יבלד מן שנתי ויסתכל לאורה || וכד
הוא מפתח ומניר לעלמה טב לכל מן דעמי ליה וישבה לברואה
ויימר ישתבח באריה דכן ברא: ווילה למן יהי דמיך בארעתה
דצלותה בחלקה דצפרה בערב ובבקר מלאכי יהוה יהונו שריין
בכל אתר ר'הן דאנון צלאי מלאכי יהוה ייתון סהרתון: דריתות'ה
מלאכיה שמעיין תשבחתה דמרון' בכל זבן טוב מן י'כ'ל קעם 'מצלי
ויקום משבח: ויסגד למרה וית'ני צלותה באורעתה: בכל אורה
p. 133. טב דקעם || לגוה וייתי לידך אה רחמנה מתחנן ומצלי ומשבח
ועקד וסגד ומרכן ומרבי לשמך דאתה לאוי על כן: וקבל מנן
מרי צלותך ברב חסדך: ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד:

LIII.

p.134. חיול הו חיל'ה 'דכ'ן ארכ'ן מנשמה' דלא א'תו מן דוש בגלל דן
שמין בטולין לאשתה יומין עבר עלמה וכל בריאתה ושבת ביומה ||
שביע'ה ועב'ד'ה קדש עד לעלם ואמר דשבת ב'ה יתברך: וכל
דמ'חלל ל'ה יתקטל דו תהום קביע ביד אלה משה אתימן מגלינה
ועבדה על כל מינה דאדם ואלפי קמי טור סיני בקהלה: דנפק
ממצרים עד יהונו שבתין בה ואמרין רב חילה רבה דכל איקר
ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד:

LIV.

p.135. מהימנה ממנה טובי רחמין לעלם אלה דלא || עצי פעליו ממין
ומנשמה אהן דאנשם אלה כלה אלהן קהל ישראל דו זעיק בר
ועבד לאלהים אתימן ג'זר'ה ושבה המועדים דלא מטלטלין: וקטר
שמומן למאוריה געזין שם מו'ע'ד: ומועדיה הך דאתו מן יכל
מבטל ב'ר'יה דברא קעים לעלם מן יכל ל'חי ומחד'ד בנין דלא
עצי כלום: ו ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד: ו

LV.

p.136. הא יום קדיש ומקדש טובי מן מתקדש לגוה || קדש קדישיה
קד'שה' ואמסרה לקהל קד'יש: שבת חיל'ה רבה' לג'יה ופקד די'שבת
ישראל מבתר דח'סל בריאתה אנשמת רב'ות'ה רבתה בה וקבה
בעקובאן טבן יי: ש'ב'ה וקדש וברכה וסימן ואנשמה: ו ויום טב
למן דנטר בשלם אגר אנשמיתה לגוה כפ'ל הו על כל יומיה ואהן
תמח חיול מותר צריך לאודאו חיולה יתרומם חיולה דאפרשה
p.137. ואנשם לגוה וקדשה יי מן דבעי יעמי יי רחותה ידכי || שרור
בשבתה ותהי צלותה בפמיה כיי עגל סדריה: ויזדמן עם טבין
ושלמין דו מטי לידה ריתותה: ותרח תהותה מתפתח ומזבח
אודאותה תמן ומקבל צלות טביה ומסק אודאותה למעונה
דאשבתתה הך נציבה: טר'ופ'ה לגו עללה וטלליה דלא מטלין על
אמוריה 'בלב דכי טובי תהבה וטובי אלמדיה דדמין לה כד ייתי

p. 138. דו נגד עמה שלמ'ה' || וגלי לרחותה ומדכי להרגריזים בית אל ותלי רגזה מן ישראל: ואלה יהב לה נצחן רב ומגוה בה לכל עלמה יתרבי חילה דיהב לן אהן יומה וברכה וקדסה ואפריש[ה] וחילה מכל יומיה: ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד:ו

LVI.

לית בכל יומיה יום רב הך יום שבתה שבשבתה עקבה מרה p. 139. בעלמה כל יומיה בון עבדה || ושבתה אגר דלא עבדה בלעיל טריד מלג'ה וברכאתה פקידין לג'ה מן פמה האלה קדם צריכוון כל בית ישראל יהונו אמרין אתי בשלם יובילה קריבה דאתי: ומנשמה שתיקין ומלליון: בגללה סלק משה נביה לטור סיני ואתכסי בעננה ובכבודה צעם סביע לא אכל ולא שתה דה'יה ביני קעומיה ומנדה חיים לדריה: צריכוון כל בית ישראל יהונו אמרין אלינו בשלם p. 140. יובל: || קריבה דאתי ומנשמה שתיקין ומלליון: ישתבח (אלהים) לית אלה אלא אחד:ו

LVII.

עורן כן על אלה הדברים

Ib. p. 140. חיל'ה רמה: ויקירה: פקד לנביה קדשה בגלל קחלה קדישה על דדיי מקרתה דקרא אלה על טור סיני: טר ית יום שבתה לקדושה מועד דלא בטל לעלם וכן כתיב נהורה רבה משה מהימן p. 141. דכסיאתה ויטרוון || בני ישראל יום שבתה למעבדה דו תחום קביע ביד אלה דו בניאן דלא מן דנידור ווילה ד(צ)נוק מנה פרדיס'ה דנטר פרדניו כל חילן דלג'ה חיים:ו ישתבח אלה(ים) לית אלה אלא אחד:ו

LVIII.

לחילה חיולה ונצועה ונודי ונסגד ונרבי דכל רביאנה חילה אלק p. 142. מאורים מנירים דלא טפים ואפרש מועדים קדשים || וקטר שמוון למאוריה: ויהבוון לבני רחמיו עד יהונו חדי בון ומועדים לשמה

ומקרבין לה: ומקבל מנון ומפתח לון אוצר שומיה ומשפע מתמן
ברכאן ומפיס לכל אמי עלמה דאנן בניון דעבדו כל גזיראתה
דמר(ה) ומקוממי מועד(י) בשלמו: ו נכפי עליך אה ישראל הק
הדיך בימי רחותה: והך אתה בימי || פנותה: הדיך עם אלהיך p. 143.
מתדמן עמה בכל מועד ומנדי לה קרבניך מלו עובד אדך והו מקבל
מנד הק אב לברה והכפת כל אמיה קמיד ומתעבש מגנד ומרהק
מנד כל עוריה: ומיום דמרדתה ושבתתנה את'ה עבד דרס לעמיה
ירחים: מועדים געזים 'הך דאתו לא סלק לג'ון קרבן ואלה דרבינה
ממן לעלם לא יתר ולא פעת: ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד: *

LIX.

מברך הו ביתה דיעקב כרי דנפק מלגוה: שת מואן דאלפים p. 144.
הו מבנין מן שבעים נפש: מן הוה ישום רבותן הו יסכס גלגיון: *
שבלי עקלה דאברהם עללתה דב: אשתעבת: טליה דרחותה נפיקין
למקרי בשפ'ולי טור סיני: וכלום: לא אנשו נהפקין: דה'ה מרון
מן הר לון: יתון גרמיו דיוסף הנהר לון ומסנון דהוה יוסף רב
עלא מת ובתר || מותו יתרבי: ו גרמיו נסיבין ביד נביא רב זעיק p. 145.
אלהים ביד מרן של תרי ארוסי רחותה: יוסף מלכה ומשה נביה:
בעמלה טבה דבקן ברחמיו: ישתבח אלהי(ם) לית אלה אלא אחד: ו

LX.

עורן כן עלי מו(ע)ד השביעי הברוך:

רב חילה דכן פקד 'בריש ירחה שביעה: מכל ארשי ירחה: דר
זע'יק ביד אלה ארבע || עקובאן רברבאן אשבתה דכרנה אשמחה p. 146.
וזימון קדש עד יהונו שבעון לירחה ושב שבתון למועדיה: וכליל
מועדי רחותה: לגוה יום סלחיה קדש טריד חוביה וחג מטלין
וחג כנושין ויומה שמינה עצרת שביע מועדיה וקדש קדשויה:
וכל ישראל מהר מנון: ואנין ע'תידין עם האלון תלתה זבנים לגו
דילה: ו ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד:

LXI.

p. 147. עורן כן על יום דכורה ט'בה דלא מנשי ארכו קיאם עבדוך
 וארתי בניון בעמלון אלהן רחמנה דב'ק לית לן דבוק לבר מנד
 זזוע דילך אה קשטה ארתת כל עלמה מן שרית בכל לב ודחלתך
 לגו כל אתר וידע כלה לית כ'ות כל נפשא דבלדי לה ערוקי אלא
 לידך זזעו בשלטנך גאותך והשדכת' בסגאי רחמיך סהדי מודע
 לעלמה דלוי(ת) אלהה אלא דליך אה ראתה ורחמנה הקמת' כמה
 p. 158. אמרתה יהוה אלה רחמ(נה) || ורתאה גלגוה לך לעלם דלא גזוך:
 יתן לפום בישות גמלינן אדיק א(ה) מן מעון קדשך ופלטנן זזענה
 נודי לך אה רחמנה על חסדך דברת' עמן ותעבד אה דבוקה מדגלה
 לית חי[ול] דיקום אלא הילך מרי: ולית דיעבד כעובדוך: ישתבח
 אלהים לית אלה אלא אחד:

LXII.

Cod. Bibl. Reg. Berol. Nr. 532.

1 p. 232. אלהים יתברך • ויתקדש ויתרבי • אשר בחר וקדש • זה יום השביעי:
 2 ברוך יהוה אלהינו • ואלהי אבותינו • אלהי אברהם ויצחק ויעקב •
 ויוסף ואדונינו משה נביה:
 3 גלא יהוה קדוש • זה יום השבת ומשרו • על יד אדונך משה • בתורה
 ס'פרו:
 4 דבר אלהים אל משה • בעשרת הדברים • שמור את יום השבת • לקדשהו:
 5 השבת הזוה • אשרי לשמוריו • כל מן שמרו • שמרי יתקרי:
 6 ועתה ישראל תשבת • כי שבת היום ליה: ואל יצא איש ממ[ק]ומו
 ביום השבת • צלי ואקרי וברך בש(ם) יהוה:
 7 זה השבת הקדש • מה רבו ועצמו • יהוה הסגל במשמרו • ולישראל עמו:
 8 הו גנת עלמה • שמו יהוה האל לעמו • ועדתו וקהלו • ו'עדיו יזראלי:
 9 טובינו ואשרינו • בכה נתן יה: לנו • במשמר זה השבת הקדוש •
 מודאה ליהוה אלהינו:
 10 יום השבת הזוה • מה גדלו ואדרו • יה: לא יכרת מנן בריתו •
 ויסעדנא על משריו:
 11 כבוד יהוה יראה בו • על כן אמר יהו: בספרו • אך את שבתתי
 תשמרו • כי אות הוא ביני ובינכם
 12 p. 234. לדורותיכם: לדעת • || כי אני יהוה מקדשכם • ושמרתם את
 השבת • כי קדש היא לכם:

- 13 מחלליה מות יומת • כי כל ה'עשה ב'מלכ'ה • ונכרתה הנפש ההי •
מקרב עמיה :
- 14 נשמר השבת 'זה • כאשר צונו יה' אלה' • על יד אדונך משה •
שליה יהוה • ברוך ומברך עלייך :
- 15 ספר התורה הזוה • בזה השבת הקדש • מערב עד ערב • מלב ומנפש :
- 16 עבדה לאנעשה • בזה יום השבת • אלא עלת התמיד • ועלת שבת בשבת :
- 17 פני יהוה נקרב הצ[לות] • על מזבח הצלות • תחת עלת השבת
נתקדש ונשבח [ו]נקרא • ומכל מלאכה נשבת :
- 18 צוה יהוה לנו • במשמר זה השבת • מערב עד ערב • ננח ונשבת :
- 19 קרא יהוה בספרו • את שבתותי תשמרו • ומקדשי תיראו • אני יהוה :
- 20 ראש הקדשים • וקדש הקדשים • זה השבת הקדש • לישראל הקדשי[ם] :
- 21 שמור את יום השבת • לקדשהו • שבת שבתון • קדש ליהוה :
- 22 תמיד ישמרו בני ישראל את השבת • לעשות את השבת לד' : בערת
עולם ביני ובין בני ישראל • אות הי לעולם :

LXIII.

Cod. Bibl. Reg. Berol. MS. Nr. 532.

- 1 p. 265. שבתה ד'מ'יה למדינה בניה על חסול בריאתה • ואלה כרוז
לישראל : שבת לגוה וסב בראכאון : מלי מליאן עלמה ומשעבדאן
למן דאמריין : ו
- 2 תתדכרון בטב שבות וישר חילון דכל ק'ראי וירבנה מהימניה
וישבחונה סגודיו הן בחלה והן בשבתה לאלה נודי וקמיו נסגדו :
- 3 p. 266. תלתה רחמין קנה חילה רבה : ו ואמר דבון צורייכי ולון עבדה
דעלמי : ו לאברהם ליצחק וליעקב שלמיה : ו ד[קבר]ין במערתה :
וריהון טב דריח : ו וזעק שמון בריה • ולית בריה בטלה : ו דמצלי
ומדכר לון שרי ומתעני : ו
- 4 שמוין דכל צבעתה שמע בקלן וקבל מנן : ו יהוה דפרק לאבהתן
אדיק מן מעון קדשה : ו וקבל צבעתן מנן דת רחמן : ו תשבחתה
לשמך : רבה ונצוחה : ו
- 5 p. 267. תניו מתנה נפשאתן אמת דנעבד פקודיך || מסקופי רמה
לגויאתן : כד נתחנן לרוחתך : ו טוב עלמה אמת דייתון תהביה
ושלמיה וירחון לקדשיות : דת ר[ח]מן : ו תשבחתה לשמך רבה
ונצוחה : ו לית אלה אלא אחד :
- 6 אה זבן מודאה למרן אה זבן משבאתה אה זבן נתוב לידה

- ונשתבד ולקדמיך ונבענה לגו רוחה דמה הנאמן לגו איקרה
דיהב לך:
- 7 p. 268. תהבה דעתיד || ומשמש לאלה: | בנצירו ובקשת: | עמל זכאי
ומרבי לכל איקרוך ונבענ: | לגו רוחה דמה הנאמן לגו איקרה
דיהב לך:
- 8 כל טב לדריה שבתה: | כל איקר רב בארהותה: | כל גלגיון
מן משה: | כל חיינון מן עבודן: | כהלן נשוה ונימר: | מן כותך
באלהיה: |
- 9 p. 269. הרמתי את ידי אל האלהים אל עליון || קני שמים וארץ:
אלהים עמד בכל אשר אתה עשה: |
- 10 יהוה אשר התהלכת: לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח
דרכך ואקד ואשתהוי ליהו: | ואברך את יה: | אלהי אדני
אברהם:
- 11 קטנתי מכל החסדים ומכ[ל] האמת אשר עשית' א'ת עבדך: |
ויברך א'תי ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבותי: |
לפניך אברהם ויצחק האלהים הרעי אתי מעודני עד היום הזה
p. 270. המלך הגאל א'תי מכל רע: |
- 12 מלגו להצה רבה כי נפוש קריב ואתה לגדלך אלה דלא מתחלף
ודבעי לבר מנד בלש ולא שקח לישועתך קויתי יהוה מאל אביך
ויעזרך וא'ל שדי יברכך:
- 13 ואמרו לי מה שמו מ'ה א'מר אליהם:
- 14 p. 271. יתרבי זה השם הקדוש ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר
אהי: | ברוד מן דאמר אני יהוה ואראה אל אברהם ואל יצחק
ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם: |
- 15 ולמען תספר באזני בניך ובן בנד וידעת כי אני יהוה: |
אלהיכם: | יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון: |
- 16 p. 272. עזי וזמרתי ויהי לי לישועה זה אלני ואנ'הו אלהי אבי
וארוממנהו יהוה גבור במלחמה יהוה שמו וברוד שמו: |
- 17 כל המחלה אשר שמתי במצרי לא אשים עליך כי אני יהוה
רפאך: | יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם אלק פעמים ויברך אתכם
כאשר דבר לכם: |
- 18 במקום אשר אזכרתי את שמי שמו' אבוא אליך וברכתיך: |
- 19 p. 273. ברוד מן דאמר והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אנכי: |
ואיבתי את איביך וצרתי את צרריך כי ילך מלאכי לפניך
ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמדך ואת מימך ו'ה'סרת
מחלה מקרבך: |

את מספר ימיד אמלא ואם אומתי אשלח לפניך והמתי את 20
 כל העם אשר תבוא בהן ונתתי את כל אויביך אליך ערף:ו
 אדני יהוה שוב מחרון אפך והנהם על הר'עה etc. p. 274.

LXIV.

Cod. Bibl. Reg. Berol. MS. Orient. Quart. Nr. 532.

p. 214. צלות אדונן הכ[הן] הגדול אלעז[ר] רצון יהוה וסליחתו עליו
 אמן אמן:

- 1 אתהו יהוה • פעל כל עלמה • ישתבח בריה • במכה וברומה:
- 2 בראשית ברא • נכבד הנכבדים • שומיה וארעה • לגדלו סהדים:
- 3 גלגיה דילך • חכום כל נסתרים • || גלו עובריך • כל טובות ואקרים: p. 215.
- 4 דאתהו שקיחה • סקפן סקפניה • דאתהו דמוריך • עם דרי דרויה:
- 5 אהיה אשר אהיה • אשר לא יראה • אלהותה דילך בגבאי ובאראי:
- 6 ואתהו יהוה הקע[ם] • דמקמי בראשית • ומבחר יום נקם • ואין
 לך אחרית:
- 7 זעקין אנן לך • דאתה רחמן ורת[אה] • זאון נפשהתה • מן טבהתך
 רבתה:
- 8 אליה לנן דב'ק • מנו לן דידבק • אהיה אש[ר] אהיה • לן ברחמיד
 דבק:
- 9 טבה דמיטבה • לית סוף לטבהתך • || טבהתך הב לן • והך די
 המנותך: p. 216.
- 10 ישתבח לעלם • דו מקים כל קיאם • יתרומם לעלם • אלהי העולם:
- 11 כל עלמה • כפתין במלתה • כל לבבים יזעו • מן רבות עצעו:
- 12 לית אלה אלא אחד • מסחן אלהותה • למשה נביה • וחלפה
 אימנותה:
- 13 משה ברה דעמרם • לא כותו מן אדם • מללה מרה • ודרס בה
 אש דרם:
- 14 נביה רבה משה • יקיר כל ספרה • נביותה' לי[ה] כליל • מן יומן
 הבריה:
- 15 ספרון דתייה • ול'בש קרן אורה • סהדו' בנביה • שומיה וארעה: p. 217.
- 16 האן אלה כ'ת • אלה אלהיה • האן כ'ת משה • דקבל בוחוה:

- 17 פה לפה מלל מש[ה] • ובוראיה סהרו • פממין קדישן • במראה
ולא בהידו(ת):
- 18 צוה יהוה את מש[ה] • במצות תקיפום • צוהו בקדוש שבתה •
ושת מואן דאלפים:
- 19 קראה דקרא • אנכי יה[וה] אלהיך • קרא שמור א[ת] יום השבת •
והייה לך יורד:
- 20 רב הו קדוש שבתה • לא יכרת עד לעלם • רברבים גלגור • אקרו
עליו שלם:
- 21 p.218. שלם לך שבתה • לא כותך מועד • שבת בך אלהים • ואוקרך וכבד:
- 22 תרה ברכאן שבתה • ופצואן ל[י]שראל • תתובתן מרי קבל • בכל
יומם וליל:

LXV.

Cod. Bibl. Reg. Berol. MS. Orient. Quart. Nr. 532.

בשם יהוה

p.289-

- 1 אתפלל קמיד אה יקיר יהוה לך ואשבת אה מלכה קעימ(ה)
תד: אה עשה מ'נה' כל טבה טובך ליש מספרה בלהצה בר'חה :ו
בחסדך לא תנזב מקרא עבד אליך בא ע'מיד על התרת פני גדלך
מקבע וראשו לך מפרע צעק בשביר לבבה:
מרי הרח(יב) לנו' מן הצרעה אשר אנהנו בה :ו
- 2 באנו אל פתח רחמיד אה קרוב מכל קריב דרשים אל חסדך
לשיאלין: אגיב ודבק ובפרק והשק(ה) || ומן אוצר טובך אהב
ומטר רחמיד ורחמן וראתותך לן השיב וארוי צמא עלמה וכל
עצים וכל עשב והרחיב לחץ עבדי(ד) ופרקנ(ן) והטיב מלגו לחץ
רבה כי נפושיה קריב: מרי הרחיב etc.
- 3 גדלת הצרעה וצביבת בנן ואבדתה רוחאנן ואבדת נ'שותינן מן
עצר את השמי(ם) ולא ימטר עלינן ותקף הצמה מאד ותקומה
לית לנן על זאת הנסות כי זכאה לית בנן: אהיה אשר אהיה לא
תקחנו במעלינן צדקה עבד לן מרן ולא תגזי לן גמלינן:
דלותינו רחם בחסדיך אן עמיד || ושוב מהרוך אפך וזוכר ברית
רחמיד וברתותך הושיען והשקף עלינו מ[ן] השמי: במטר רחמיד עד
תרורי עלמיד ותקום לן המלה ובריד את לחמיד ואת מימד:ו
וארתי ארתותן יום דנקום ולא תחסך יתן רתותך ורחמיד:ו
מרי הרחיב etc.

p.290.

4 p.291.

- 5 אלהים אל עליון קני שמים וארץ עבדיך לך שאלים בכל רמש
וקרץ בנביך שאליד ומן במערע אתקבץ אושיען במטר עד תתן
יבולה הארץ ועץ השדה יתן פריו: ו ארוח מזה הלחץ: אה מן לך
היכולה הקיום מה כתבך קבץ: ו יתן לך האלהים מטל השמים: ו
6 ומשמני הארץ ומי לנו בלעדי טובך לך נשאל: ו ירֹח לאתלותן: ו
ומן עקתה יציל אה קרוב הרֹח אל עבדיך גאל מזאת הצרעה
במטר יכלכל: ו אל (אל) סדר עלמה וחסדיך לן כפל הכדי אמנותך: ו
בעננה טלל: וקבל כי אמנות לא תעזב למסכן שאל: ו
- 7 זעקו לשלטנך ב'בהר ובבקע בוראי עלמה וכלה לך צעקה אה
שמעיו הנקאות אה דבוקה אה פרוקה אה אוצר הרחמים תרחך
לא תצנקה וטלל בענני הרחמי(ם) ואדיקה: ו וארוי צמא עבדיך: ו
ובלעדיך לה יפרקה: ו ודבעי לבר מנך בלש ולא שקח: ו
- 8 חסלך הסלך לעבדיך תעזב ואתה בראת' א'תב וטובך להם עבר
ואצרי טבהתך לא תספר מרב ולית איקרד מתהם עם זכאה ואם חיב
הך די אמנותיך עבד' עמן הטב וטלל בענן רחמיך וארוי צמא
כל לבב וברקן ברחמיך וטפי לכל שרב: ו
- 9 טללנו בעננך והשקף על מכה מן רומה: ו
במיני הגשם וארוי לב הצמא וארתי לכל עתיר ואכל מסכין
בעלמה וכל עץ השדי וכל חיה: בהמה אה מן רחמיך אחזת הכל:
עבדיך רחמה: מן רב צרותי צעקתי אליך אה קעימה אה מן
p. 294. רחצוני בך ועליך:
לישועתך קויתי יהוה: ו
- 10 ישוענו אתה: הוציא וצדק והשקף עלינו מן השמים ומן
המטר הוסף ותשימו מטר רחמיך ולא יהיה מנך קצף ואשקי
סדר עבדיך מן זכאה ועד נאף כי כלה לך צריך מן מלך ומן שפוף
ומן חסדיך נביע במימרך לן תרחף ופסתתי עליכם ולא יהיה
בכם נגף: ו
- 11 כלה לך יצחק ומן חסדיך בלש תושיעון בישועה || אל הן לחצה
תנפֶש כי חזק עליהם הצרע: ו והשמים עלינו חבש מן מטר רחמיה
ועלמה יוארש אך לא תראמון ותשקף ממעונה קדשך ואנוך לך
כרזים בלבב והנפש: ארתי לעבד: בע: ארש: ובזעוק מי כמ(ך)
נאדרי בקדש: א[מן]:
- 12 לתרת רחמיך א'תו סדר הבו רחמי: צעקים כארזים במיני
שפחים: מן אוצרי טבהתך ר'חמים הם בעים וחלילה לשלטנך
תנזף לון מקראים והן לא תחנם מנו דירחם אהיה אשר אהיה חנן
אלה הצמאים ושוב מהרון אפך וזכור ברית הזכאים:

- 13 p. 296. מי יעשה כמעשיך וכגבורית מסכינים אנך וסכואך הסדיך ומן רבות הסריעה אתינו לבין ידיך מביטים הרוח כמאנות עובדיך ואל תפן אל עציאך ולמי עזב פקודיך אהיה אשר אהיה מן לנו בלעדדיך: הקים לך תפלות מש(ה) דאתפלל בה בין ידיך ז(כור) לאב(רהם) ויצחק וליעקב עבדיך:ו
- 14 נשא את קולינו למן הו חנונה ונירם את ידינו לקדש כל מעונה אולי ישקק עלינו ויטללנו בעננה תרוי צמאינו ותהי הארץ נתנה יבולה ועץ השדה ולא יהיה כפאנה: אה מן אוצרי תשבה: || לית עליה מי ימנע מנן לך תשבהן ומדילך לך מתנח:ו p. 297.
- 15 סריחתך סגוי אלא דת רחמן ורחמיך סגה מן סגאי בישאתך ואך גמלתינו בעמל: ברגע תשפך דמן אהי(ה) שוב מחרון אפ(ך) וארתך לך ורחמן: ו[מ]ן דן לחצה רבה בחסדיך פרקן ולית דבק לך ורתי לשפיפותך אה מלכה רחמנה מנו דידבק יתן:ו
- 16 על פתח רחמיך ואליך נפרש הירד נסתכל ישועתך אה ים הטוב החסד: תטללנו בענני טובך ומן השמים אורד עלינו מטח רחמיך וחרוה לנו חרד || ותלילה לשלטנך אל עבדיך תאבד ואתה קראת על גד[לך] בכתבך הכבד: יהוה אל רח: וחנו: ארך אפיים ורב חסד ואמת:
- 17 פתח רחמיך פתיה ואנך בו מתחננים בחסדך אגיב'נו ואיטב המתנים ואפתח אד חסדך בצדקה על מסכי(נים) ארתי לטפלוה ורחם הזקינים: ובשעה מדילך: תשים כלה רצונים ואך גמלתנו בעמלינו תחבד האם על הבנ(ים) הקים מימרך וזכרתי להם ברית ראישונים:ו
- 18 צבעתך עני: אה שמעי: כל תפלה: ומן הסדיך נביע אלינו תשלה מטח רחמיך:ו נענני הרתך טללה: עד תשקי הבקעות:ו וכל ההר וכל גבולה ועץ השדה יתן פרי(ו) ונתנה הארץ יבולה: || ויסור מיני הרעב:ו ולא תהיה הארץ תלא: במי אתפלל ואמר אדני יהוה סלה: p. 299.
- 19 קראי רחמיה לא תנשי ^aמקאתך ורחמן ברחמיך וטללנו בענני רתותך ושוב מחרון אפיך: והס'ר קצפך ומגיפותך דאתה רחמן בדיניך ורתאה במגיאתך אל תפן אל קשה העם הזה ואל תשחית עמך ונהל(תך) ומן דן לחצה רבה ארוה בצותך וצבעתך קבל הד די אמנותך:ו
- 20 רחום הרחומים בלעדדיך מי לנו נדרש ישועתו מן הצרע יצולנו והננו לך לעבדים ולית לעב'דה אלא אדנו אה קדש כל העמים

^a 1. מרעהך

p. 300. קומו בנו קומו בנו עד נטהר הלבבים וננציר יצרינו || ונצעק אל
יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קולנו וירא את ענינו: ואת
עמלנו ואת לחצנו:ו

21 שיאלך שמע אה מן שמך הצור תמים ולא תנזק תפלה עבדיך
לך קעמים דרשים ישועתך תמיד כל הימים מסתכלים מ'מרך
בכתבך הרמים למען ישוב יה: מהרוץ אפ' ונתן לך רחמיך ורחמך
והרבך השקף ממעון קדשך etc.

22 תפלותינו אליך אה קרוב הרבה בחסד'ך קבלה וברחמיך אגיבו
באדם בניו הצדיק ומן עשה התבה ובשלשה ויוסף: ובעל יום
p. 301. חוריבה^a ו'מל משה נביך || ובששי מקדשך ומן הזור מן בא ומן
אמרון בראשם בעדנה אהן נשיב: מרי הרעב לנו מן הצ(רה)
אשר אהנענו בה:ו ורחום עלינו etc.

LXVI.

Cod. Vaticanus.^a Nr. LXVII—LXXXIII.

צלוח מרקה

- 1 עבודה דעלמה • אלהים יסתגד • אלהון^b דזכור • מרון^A • דתאביה^B:
- 2 בראשית מדינתה • דשרא טובך^c לגבה • במשתוקה זרעת מלון •
דוסלקי בריאן^d:
- 3 גבוראתך אנין • עללתה דמדעך • גליותה כריה • וכסויאתה^E דמעשה:
- 4 דמע דכריה • מפרש בידך לקנומך • דעין דכסויאתה • ליהוה אלהנן:
- 5 ארבעת רבעת עלמה • מיתבן בידך • חילך רבה סביל • כלהן^{hG} •
דלא קרב^H לין:
- 6 ואתה ברום עלמה • לעל מכל רמין • ממיוני ארעה • וממן^I בעלאה:
- 7 זיעקתך בריאן • וכריזתך עלמה • זזעיו רחמיך • זהו לעבדיך:

^a 1. ובעמל

LXVI ^a Vgl. Heidenheim's Deutsche Vierteljahrsschrift
Bd. III. p. 213. ^b Cod. Bibl. Reg. Berol. MS. Orient.

Nr. 532. p. 149. דזכאר = Cod. Berol. 536 ^c Ib. שרא = 536

^d Ib. סלקי = 536 ^e גל'תה = 536 ^f Ib. דמעין = 536 ^g מיתבין = 536

^h כהלון ⁱ ומשנינו = 536

^A Cod. 536 p. 33^a Bibl. Reg. Berol. ומרון ^B דתאביה ^C לגייה
דעיקתך ^K בעלאי ^I לון ^H כהלון ^G דמע ^F דמע ^E גל'ה ^D

- 8 חילה דאלהותך • משלת רומיה ומכה • לעותרך בכסיאתה ^L חיוולך
בגליאתה:
- 9 טובי ^m נפשאתך • למן אנין סגדן • טב לגויאתך • סבלן אימתך:
- 10 יהוב חויה ^M יאמר לך כל ^N דבר • יומיה ולילה • ^P יודוך חוין לשמך:
- 11 כל פממין שתיקין • ומללין את ⁿ זאן • כל פם דבה' ממלל יכרז לך
תשבחך:
- 12 לעל מטור סיני • קריך ד'ת רחמן • לגו כל דריה • ^Q דת רחמן ורתאה:
- 13 משריו לית חכים • לאלהותך רבתה • מן משתוקה אנדיך • עלמה
וכל דבה:
- 14 נטור דלא ^R דמך • אתה אלה לעלם • נטר ^o קיאמה וחסדה לרחמיך:
- 15 סעודה סקופה • סבול דלא מנבי • סלה לחובינן • סוברן ברחמיך:
- 16 ^P הזכר לקמאי • ולא תנשי עקבאי • עבדיך ^q ורחמיך • דאשתבעת
לון בד:
- 17 פשרה דיצחק • מן ^r אבוי אברהם • פשרן אה מרן • מן אדי סנינן:
- 18 צעור ילודיה ^s צפיתן ברחמיך • צדקה עבד לן ^s דת מרן ^t וקנין:
- 19 קנה דמעונה • קמאי אלהותך • קשטד ^T מלו עלמה • וטובד ^u יתר עלנן:
- 20 רחמנה שמך • עלינן אתרחם • רחמיך יגנן • על בני ^v רעמיך:
- 21 שלם אתה ^w מפלג • ^U ושלמיה את בעי • שלם דשלמיה • יודוך
וישבחוך לך:
- 22 תשתבח לעלם • אלהוך דזכאי • תתרומם לעלם • מרוך ^x רתאהבויה:

LXVII.

- 1 את הר אלהינו • ואלהי אבותינו • אלהי אברהם • ויצחק ויעקב:
- 2 ברומיה ובמכה • חילך רב ושליט • בכסי ובגלי • אתה אלה רחמן:
- 3 גבורתך רבתה • מן ^a יותר אי ידע • גיבורה ונוראה • לכל דרי עלמה:
- 4 דקדמת לעלמה • ^b ואוקמתנה ברבו • וחסדיך על גדלך • דאת אלה
לעלם:

536 זהן ⁿ נפשאתה ^m טב לגסיאתה חילן מגליאתה ^l • מלת ^k

צפי לן ^s אבוי ^r ורעמיך ^q 536 אדכר ^p קיאמך ^o זחין

דתהבחה ^x מפלה ^w רחמיך ^v 536 יתור ^u וקניאן 536 וקנין ^t

דתהביה 536

יהמר לך רביאן ^p יומם ולילה ^o רבי ⁿ יהמר ^m חויל ^l

שלמיה ^u מלוא ^t דאת ^s דמיך ^r דאת ^q

רחמן ^c ואקמתנה ^b יתור ^a LXVII

- 5 האן רחצן טב • אי קריב כותד • אי^d אהן^o קנינן אלא ממה דקניד:
 6 ואתה לגדלך • אלה דלא מתחלף • ודבעי לבר מנד • בלש ולא^f
 משקה:
 7 זכותה דילך • זכאי רחמיך • זבן ועדן • לא נשתק^g על טובך:
 8 חללה נפשך • לעלמה יתבתה • חלמים שלחת • למפוגגה רחמיך:
 9 טובי עלמה • דת מרה ודברה • טבין פקודיך • טוביון נטוריון:
 10 יהידאי דקדם • לעלם את ממך • יהוב מתנאתה • לך מודאה על גדלך:
 11 כלה אתהⁱ חמה • וכלום לא^k עמה לך • כל עובדיך טבין • ואת
 טב מנון:
 12 לעלם את רחמן • לעלם את רתאה • לבריוותך נסגד • דאתה מרבי
 סגודיך:
 13 מהומנין אנן • דאת אלה(נ)ן וטובינן • מנן לך תשבחן • מדילך לך
 מתנה:
 14 נוגדה ד'עלמה • מתרך מהלכה • נטורין דחייה • בטובך^o מוקרבין:
 15 סגי הו טובך • סגיאן רחמיך • סגיאן אנין • פלואתך^p תשתבחן:
 16 עובדיך ברבריה • לך משעבדין • עבדיך מלכה • בתשמישך^r וכל רבון:
 17 פתחת אוצרך • אתרבה עלמה • פממין ישבחון בלא קצין:
 18 צריכין אנן לך • קעימין ומיתין^u צלון בקשט לשמד יתמרן:
 19 קמי קדישותך • נכרו אל אליון • קריב אתה לסגודיך • דלא
 מתעמי לון:
 20 ריש דלא עקב • אנון^x תשבחוד • רחמו דכלה • חיים רחמותך:
 21 שמך דחלה • דת יקיר ונוראה • שלחוד מרגלין • ובידון ארשו מדילך:
 22 תשתבח לעלם • דכל דלך תשבחן יתתברך לעלם • דאתה מברך עלמה:

LXVIII.

- 1 את הו אלהנן • ואלה^a אבותן אלהן רמה • גיבורה^b ונוראה:
 2 בטובך^c (בר) אתה עלמה • בחילך הו מדבר • ברחמיך אנן • אחין
 לנו מדלך:
 3 גבורתך רבתה • תרחם עלינן • גליאתה וכסיאתה • גדילין מן טובך:

עמר i עללה יבשה h לטובך g שקת f קניאן e האן d
 תשתבח p מתקרבה o נטורין n באתרך m נגורה l עמר k
 פממין ומיתין לך דלא קחצין t אתרוח s כל רבו r בתשמישותך q
 תשבחתך x מהמי w קרב v צלואן u

LXVIII Cod. 532 a אבהתן b ונורה c 536 p. 6 אהא d גדילן

- 4 החילה משבתה • עבוד^e פליאתה • דאתה לגו כל יום • בעובדיך
משבתה:
- 5 הן דחני לך • וטובך ורחמיך • ואן^f תחני לך • נצחנה שקיח לך:
6 ובמה דחני לך • את מוקר רחמיך • ואמת דחנתך • את^h נצח דבביך:
7ⁱ זזועי תשבחתך • אסו לחיינן • זרוז רתואתך • מסקופה לגויאתן:
8 חילך על כל חילין • וכל חילין מן חילך • חילן נשיש^k וקלין • אלא
דת רחמן:
- 9 טוב כל עלמה • דקריך דת רחמן • טוביון דריה • דת רחמן ורתאה:
10 ימינד סבילה • כל דלעל ולרע • ימי(נ)ך לאבהתן לית שבק לבניון:
11 כלה מפום^m עשיך • דרחמיך דלא סוף • כלהⁿ תחת (י) מנד • ולא
עמה לך חדה:
- 12 לעל לית לך חבר • ועוד במכה את כן • לעלם את^p ממון • בדרג
מלכותך:
- 13 מן ישבחנד • לפם דאנון עובדיך • מן ירומנד • לפם דאנון פליאתך:
14 נוראה נפלאה • מן יתני^q מא אתה • נהיר אתה דלא מנשי •
קימי רחמיך^r:
- 15 סוברותך מטיה • סופון דכל חיבין • סבל דלא מנכי • אד דייתון
תאבין^s:
- 16 עמיד^t לאהן אפינן • אדיק לן ופשרן • עמיד ומעמי • דת רחמן
ורתאי:
- 17 פני אתה ושקיה • למן דבעי לך מקשט • פשר לכל סגוד • דבעי
לך^u באנצירוי:
- 18 צרכן אנן לך • וכל עלמה עמן • צורכי דריה • לשלטנד לעלם:
19 קריך דת רחמן • והיא אסו לדריה קראי רחמיה • לא תנשי מקרתך:
20 רחמנה שמך • דלא יהי ועד אמת • רחמיך מסי(ד)ין • לית^v קצי
פעליך:
- 21 שמך רחמנה • וכלה מסיד^w דאת כן • סהדותן רבתה • לית אלה
אלא אחד:
- 22 תנינן בתשבחתך • אמנן באיקר רב • תאבנן לאקרד • ולית כלום
יגיע בן:

וקליל k זזעו i נצע h נצענה s דחני f 536 = Vat. פליאתך e
החבון s קראמי r מה q ממן p עמי o רתת מנד n עלוך m ימיד l
סהותה x דת w תעצר v בנצירוי u לאן t

LXIX.

- 1 ^aהב לך משבתה • למרה דעלמה • חיבין לה סגרי • נימר לה תשבתך :
- 2 בפמה דברא • בממללה דיתב • במה דאנש עמל • הו ^bממרק אגרה :
- 3 גלא עלם יהי מן האן דלא הֵה • ואלק בה מאורין • לא ^cטבין לעלם :
- 4 דחילה משבתה • עבוד פליאתה • דכלה רתת מנה • ועפר מרד עליו :
- 5 הו הֵה ^dויהי • ושמה לעלם • ומן דהֵה ^dויהיה • ^eמן יכל קעם :
- 6 והבו רבו לאלהנו • בגללה אתינן • והב לך נימרנה • דו מלו בה לגדלה :
- 7 זאון כל פממין • ישתבה ביד כל פם • זאן לך ומוחי לך • הב לך משבתתה :
- 8 אימתה ודחלתה • ^fמבלדן עלמה • והיא ^gגנא רבה • לעפר מרד עליו :
- 9 טעינן ^hוסרתנן • עדן לך נעזר • לותרו גנו ⁱלטלי • ^kופך ^lלוד ספרה :
- 10 יה (ב) לך כתבון • וחייה ^mלגבון • ⁿאן שמשנן כתביה • יהב לך חייה :
- 11 כמה הו מסיד בן • אלא ייתי מדון • מן רחם לך מותר • ^oהו משגרי מסיד בן :
- 12 לבבין ופממין • טובה רבה בעי • אשור תריהון בדחלה • ^pאגלה משכנה :
- 13 מי תהומה מעים • ומי רקיעה תלא • נפש לבינתון • טעיוול לרחמיו :
- 14 נביה רבה משה • חכמן ^qבמכתביו • דו מקבל חיביו • ^rשבקים חוביון :
- 15 סבו אימתה • ואדכרו רבותה • מן מדכר לה באיקר • ממרק הו אגרה :
- 16 עמי וי'דע • מה טמיר ^sבלב כל אנש • בעי ^tגליון טבן • דו ^uחכום כסיאן :
- 17 פתח ^vפומה דתהומה • ואפק לך מים חיים • ^vפמה דנחש ^wצנק • בגלל דסתר חיים :
- 18 צבעו בדחלה • ואדכרו רבותה • צבע ^xלגבה אדם • ואסתובר ביד מרה :
- 19 קעם עם יעקב • לגו נחל יבקה • ועבדה נצח שלייה • ונסב ^yברכותה :
- 20 ריש כל דברים • ^zבעלם בן בעור התפח פמה ^{aa}לברכך • וברך לישראל :

^a Cod. 532 p. 162 אב ^b ממרק הי ^c 536 p. 396 כפים ^d הן יהי
^e הפך לספרה ^k להלי 536 ⁱ והערנן Cod. 536 ^h וסרענן ^g גנו ^f אבלידן ^e ומן
 במכתבה ^q אגלא 536 ^p ומשגר ^o אן ⁿ לגוון ^m לספרה 539 ^l
 סלק ^w כמה Vat. ^v חכם ^u גליו ^t לגו כל לב ^s שבקון 536 שבקין ^r
 לבעמאהן ^{aa} בלעם ^z ברכאתה ^y לגוה ^x

- 21 יהוה רבה ויהידאה • דנצה כל קרב • שבחותה רחמיו • לגו כל קרב^{bb} דנצחו:
 22 תאביה^{cc} אנאן^{dd} • דנצחין קרבה • וגלין רחותה • ומשמשן^{ee} לאלהון:

LXX.

- 1 אהבו תשתבחה • למן דאלוק משתבה • דבעובדיו • מן ישבחנה:
 2 ברה שמים^b וארע • קמי כל מה דאנדה • בחכמתה רבתה • יתב רומה ומכה:
 3 גלא יבשה • ממיי תהו ובהו • הו גלגו בחילה • ידו שליט בעובדיו:
 4 דאלין בוראין • יקירין עד מותר • דמה דממללה • ואורה דנפק מניר:
 5 אהן דאלק אורה • ישתבח ביד כל פם • אהן דפרס^g אשכה • יודון לה כל לבביה:
 6 והבו רבו לאלהנו • מלה לאויה לה • ומן יכל אמר לה • מד לאר־ לחילה:
 7 זימנו טבה • לתשבחתה^k דחלה • רב זאונון דחוייה • לך יודון כל^l חירין:
 8 חיו עולם דילך • דלא צריך למלאי • ארכנת תשתבך • ביד^m פומין בלין:
 9 טבⁿ מכשרה • לתשבחתה דאלה רבו • טוב דשחר וקרין • בריחותה במרה^q:
 10 יחיהווי את מרן • לך מודעה על גדלך • יהב ומספק • צורכי בטולין:
 11 כלה אתה עמר • אלה מעונה • כל גויאן ונפשאן • חילך מוח מגן:
 12 לית חילך טרף • בעי מלב זכי • ולא פטל סגדה • לאנש דאנציר עמד:
 13 מגלי כל^u טמירין • וידע כל כסיאן • מן יכל מכסי • מן שלטנד כלום:
 14 נהירה דנהרה • מלו כל עלמה • נהירה דכל נהירין • אצלו מן טובך:
 15 סגוי דמתחיב לך • ובזעורן עת^w מתפעס • סגוד דאנציר עמה • לית^x מלוך^y כמה לה:

לאלאותה^{ee} אנון Cod. 536 dd תהביה^{cc} דנצע^{bb}
 אורה^e דמע^d דאהלין^c וארעה^b חו Cod. 532 p. 166 LXX a
 דאלה^k דאשבתהⁱ = Vat. 536 p. 44 זומנו^h חשכה^g האן^f
 למרה^q לריותותה^p דאשבתה^o מתכשרהⁿ בממין^m חרים^l
 = 536 מפעס^w נהיר^v טמיראן^u ונפשה(ן)^t יהוב ומצויק^s יחידאו^r
 מכה 536 מבי^y = Vat. 536 כלום^x

- 16 אל עליון שמך • אל שדו אהיה • עליון^z גווייה • אתה זעקתנך :
- 17 פלואן^{aa} רברבן • זזעת^{bb} בגללך • פרעה ואכלסור • טמעת^c בים סוה :
- 18 צרך^{cc} לך נעבדו • תתובה ונצבע לך • צבע לך משה • ושש^{dd} מוך
דאלפים :
- 19 קעים^{ee} דקימיו • ממנים לעלם • קדמד עם אבהתך • קיאם דלא משתרו :
- 20 רחיק מכל רגז • כתב משה לרריה • רחם עלינך • דשמך רחמנה :
- 21 שמך סגו קשט • ומהימנו מוך • שמך אלהים סביל • כל דלעל ולרע :
- 22 תתנו רבותך • לגו כל זבניה • תשתבה ביד כל פם לכל דרו עלמה :

LXXI.

- 1 אתה רחמנה • דרחמיד דלא סוף^a אדיק לך ופשרך • הך די^b אמנותה :
- 2 בראשית בוימנד • ויום נקם את צעיד • בוראיך מסידין • לית
אלה לבר מנד :
- 3 גליתה וכסיאתה • גדילך מן טובך • גליתה^d ראתה • מדכרה
שולטנד :
- 4 דיאנה קשיטה • דלא נסב אפים^e דון מלכין • דלא עורן^f ימערי :
- 5 האן בעלמה • אלהו^g דילך • או האן משקחה • סגד כאתך :
- 6 ואידך מלך^h לייכ קעם לקבלך • ואת יצוב וממן • ואנן עפר בטול :
- 7 זכותה דילך ואנן חיביה • זכאיןⁱ את דבק • וחיבין את חתי :
- 8 חילך היול מותר • מר' לית מדע תאר • חוולה יהודאה • דבקן
ברחמיד :
- 9 טובינך לעלם • דאתהו אלהנך • טובי פמה דיהב • תשבחך לשמך :
- 10 ישתבח לעלם • מלכה דלא משתרג • יתמר לך רבואן • דאת^k מלא
רב מכך :
- 11 כל עלמה חדי • בשמך תשבחתך • כן רבעת עלמה • ראתין מן חילך :
- 12 לעל מן עלמה • וכלה תחת ארך • לעל ולרע • ושולטנד על כלה :
- 13 מנד הו עלמה • ולידך הו מעזר • כאל מן רביאנד • במלה מדילה :
- 14 נפושיק רברבין • צורכין לכל צריך • נהריד להבום • במלה מדילך :
- 15 סלחה סוברה • סלח לחובינך • סריחתך סגו • אלא דת רחמן :
- 16 הנהר לאבהך • ודבק לבניהון • עמי מה^l לחצים • ולא תרעם עליון :
- 17 פתחו פמיכון • ואמרו לה תשבחך • פתח אוצרה • ומרוח לכל עלמה :

מואן^{dd} = 536 צריך^{cc} בגללך^{bb} רברבאן^{aa} גווייה 536 גווייה^z
ואזמנו^{ff} = 536 דקיאמיו^{ee} = 536

LXXI a Cod. Berol. 532 p. 170 אדק b אמנותך c גליאתה
לחצי^l מלו^k זכאיןⁱ רכל^h הו^g דילך^g ימעח^f הן מלכום^e גליתה^d

- 18 צפיר מן מעונה • צורכינן מנה • צפיתה רחמים • מוחיאן עלמה:
 19 קמאה דקאם • על כריה דמשתוקה • קעם עמן מרן • ופלטן מן רגזד:
 20 רחמנה שמך • ורביאנה עבד לך • רומה ומכה דילך • ואנון בשלטנך:
 21 שמך יקיר ונוראה • מד לית מדע תאר • שלח דבק לעבדיך • ולא
 תנשי קיאמיד:
 22 תאב ותרחס • דת רחמן ורתא • תאביה אתין • ומרחין לאלהותך רבתה:

LXXII.

- 1 א^a את הו עבודה • דעלמה וטובינן • אנדיך כל דבעיד • מן ^b צמיות
 מדעד:
 2 בך אנן רחיצין • בכל אתר דת ^c נצחה • בך ^d אתרחצו • זכאי עלמה:
 3 גלגו בך זכאי • ואתעברו גלגין • גליך טובך עמון • לגו כל אתריה:
 4 דהדה צלותה • ^e בן קוממה חייה • דיסלקה בכסי • קמי חכום
 כסיאתה:
 5 האן אלה דבק • סגודיו אלא אתא • אה יכל מרוח • לעלס לבר מנד:
 6 וויליה דעמי עובדיך • ולא משבח לך • ויילון דבביך • דאתין מגלי
^f בעדך:
 7 זוענה שמעין לך • ולא כלום תאב לך • זזעת שלטנך • מבגלל רחמיך:
 8 חילי ^g ונפשי ^h ומרי אשוֹר מרחמנך • חייה א'ת זאן • במלה מדילך:
 9 טבן גזיראתך • טב עלמה דבריד ⁱ טבאתך ממניס • עם עבודי
 גזיראתך:
 10 ימה פלגת לעבדיך • יגוזון ^k לגבה ישראל • שבחך • מלביך כל אמיה:
 11 כל פ'ם דבה מלל • יכרז לך תשבחן • כל רבו ושלטנוי רב מכן:
 12 לך אנן משבחין • ואמריין מן כ'תך • לך יהי משבחה • בליליה
 ואיממה:
 13 מן מכה לרומה • יסק לך תשבחן • מן רומה למכה • כל איקר
 מדילך:
 14 נודי לך לעלם • דאת הו אלהנן • נתרחץ בחילך • לית רחצן כותך:
 15 סגודיך באיקרה • וכל איקר מדילי סהדיך • ממנין עם כל דרין דאתין:
 16 עינות תהומה • אפקת לאפי קהלה • עננה עברת • מטל עלויהון:
 17 פומה דתהומה • אסקת על ריש טורה • פממין ולבבין • ישבחון
 למלכותך:

LXXII ^a Cod. Berol. 532 p. 174 אתה • ^b צפית • ^c נצחיו •
^d טבתך • ^e ושרה • ^f חילה נפשי • ^g רגזך • ^h למקוממה • ⁱ אתרחצון •
^k רחצון • ^l לגוה

- 18 צבעתון^m דמלוטייה • שמעת ופרקתנון • צבעתון קבל • הך די אמנותך :
 19 קלה דשופרה • השמעת בדיל עבדיך • קעומיך ומאתיך • זזעת בגללך :
 20 ריש כלה אתה • וכן אסדיך על גדלך • רחמנה טבה • אדיק לך ופשרך :
 21 שמך דחלה • וטוביו דאתה מגנה • שלטנך כוחי עלאי וארעי :
 22 תעביך אתבע • תתן לך עלמה • תאב עלינך • וסלח לחטאינך :

LXXIII.

- 1 אלהים קמאה • דקדם לעלם • אלה^a דשרי עלמה • וחסלה בטוב מאד :
 2 במעונה רמה • הו אלה לעלם • במעון קדשה • אתרה^b דאפרש לה :
 3 גבורתה כסיה • מכל^c גבוראתה • גבורן נפקי • יום דקרא שמה :
 4 דו חילה דקעם • על כרייה דמשתוקה • דו עתיד כרוז • אני אני הוא :
 5 אלהותה רבתה • לית^e לחורן בה^f נמה • אלהותה רבתה • מליה
 עלמה :
 6 ווילה דלא מהימן • בגבורתך רבתה • ווילה דלא מסיד • לית
 אלה אלא אחד :
 7 זבנה דקרא שמה • אזדזע עלמה • זבנה דקרא ואמר • לא יהי
 לך אלהיך :
 8 חיליך ובוראיך • אזדמנו תמן • אלה דלית לה דמו • אחת^k מגלה שמה :
 9 טור סיני אכלל • בענן ובכבוד • טורה ארתת שריר • מן אימתה
 רבתה :
 10 יתה קהלה רבה • דלא מתני^m עורה • יהי משמענה • נפק מן אשתה :
 11 כל חיליⁿ כסויאתי • נפקו לגליאתה • כד קרא אלה • אנכי יהוה
 אלהיך :
 12 לגו תרין לוחיך • כתב עסר מליך • למשה יהבון • חיוך לדרייה :
 13 מעמי רבה • אנוך תרי לוחיה • מנצבין כתבין • באצבע אש אכלה :
 14 נהירין הור • הך^q פרך מלבבל • נורא כתבין • באצבע^{qq} לקלומה :

^m דמלבטיה.

LXXIII ^a Cod. Berol. 532 p. 178 = Cod. Harlej.
 Nr. 5495 ^b דפרש ^c גבוראתך Cod. Harlej. ^d גבורתך
 Cod. Harlej. ^e לעורן = Cod. Harlej. ^f I. נמי cf. Heidenh.
 Appendix z. Gesenius, Carm. Sam. Vierteljahrsschrift Bd. II
 p. 462 ^h זבן בגבורתה Ar. בגבורתך Cod. Harl. ^g בגבורתך
 Cod. Harl. ⁱ זבן ^k מגלי ^l טברה ^m עורי ⁿ כסויאתה
 Cod. Harlej. ^q ברק Cod. Harl. פרק ^q למסה ^p Cod. Harlej.
 Harlej. = Vat.

- 15 סגִי דאטמרוּ • לגוּ לבה דאשתה • סגִי דצלה משה • אדלא קבלוּן :
 16 עדן מגלגל חיים • למן דשתה מנה • עדן דאקרה • מן חיי עולם :
 17 פִּרִי מִכְסִיאתה • אנון לוחיה • פרת מגלגלי • וּככה לכל דריה :
 18 צפיתה דאלהים • אנון לוחיה • צפיתה דעבד • באשתי יומיה :
 19 קעימה כסִיאתה • נפקו לגליאתה • קלין וברקיך • אזדמנו תמן :
 20 רחמנה כִּתְבוּן • באצבע ^x לקלומה • רחמנה זזע • בגלל ^y מתנון :
 21 שמה דאלהותה • על תרי ^z עבריוניה • דלית לא דמו • בכסה ובגלה :
 22 תמן ^{cc} רתתו • קעימין ^{dd} ומותין • תאדיר ^{ff} כד דקרי • מליה ^{gg} לגבוּן :

LXXIV.

- 1 אלהים קעימה • דקעים עד לעלם • אלה על כל חילין • וממן ^a עד לעלם :
 2 בחילך רבה נתרחץ • דאתהו מרן • באלהותך ^b דאנדית • עלמה מן רישה :
 3 גבורתך כסיה ^c וטובך ורחמיך • גלין גליאתה וכסִיאתה • בשלטן
 אלהותך :
 4 דמע ^d דבריתה • ניצוץ מן ^f לבושך • דעמין בכל אמיה • בחרת לך
 סגודיך ^h :
 5 אידן ⁱ אימנו • קדישה הך דיִלך • וְאִימְנוּתְךָ חיים • למן תשוי מטר :
 6 ובמה דחיייה • מטרין צרך מטרנון ^m ובכתבי ארהותה • מילף ומלפה :
 7 זעקת סימן רב • לאנשמות חייך • זזעיו רב אתעבד • עדלא זזעיו
 רב אתעבד • אדלא אגלה ^p :
 8 עותרה דאלהותך • אשתִי בטור סיני • עותרה דמלכותך • מנו
 דיכל שאם :
 9 טובך אתעבר • סקופה דישראל • טוב ביתה דיעקב • ומה שמע
 מן ^s מרה :
 10 ימה וגלליו • מכבשין בצפיתך • ימינך מטלה • על כל עבידאתך :
 11 כלה שמעין לך • ולמימרך אתו • כל כלום מסיד • לית אלה אלא אחד :

^r Cod. Harl. דצלי ^s דשתי = Harl. ^t פרת = Harl. ^u וחכמה = Harl. ^v באשתתה ^w כתבין ^x לקלומה Harl. ^y מתנון ^z Harl. עבריון ^{aa} יהוה דלית לא ^{bb} Harl. בכסו ^{cc} Harl. ארתו ^{dd} Harl. ומאתין ^{ee} Harl. תדיר ^{ff} Harl. את קרי ^{gg} Harl. לגוּן = Harl.

LXXIV ^a Cod. 5495 p. 9 Gesen. Carm. p. 27 ^b Cod. Berol. Or. 532 p. 182 ^c Harl. דנדית ^d וטהרך ^e Harl. דברואתה ^f אימנו ^g סגודין ^h Harl. דימין ⁱ לבושך ^j ניצוצי ^k Harl. אימנה ^l Harl. מטרין ^m = Harl. ⁿ אימנותך ^o = Harl. ^p אדלה ^q עותרה ^r = Harl. ^s מרי ^t = Harl. ובמימרך ^u = Harl.

- 12 לות אלה אלא דילך • ברומה ובמכה • לבר מן ארהותך ^uלינך •
^vמהימניך:
- 13 מעונה ^wדתלי • אתר לשלטנך • מי תהומה ומי ימה • ומי עצם שומיה:
- 14 נהירותך נפשת • עלמה בצפיתך • נהרירו נהיריה • יתמר לך רבואן:
- 15 סימני אלהותך • מעמי שלטנותך • סברה טבה • סוברן ברחמיך:
- 16 עבדת עלמה • בלא חורן שותף לך • הלצת ^zמלגבי • בוראין מנוך דלית:
- 17 פרשת' בעפרה • ואנדיך ^{aa}מלגבה • צורבין • פרדת ^{bb}בימונך •
^{cc}בורין ^{dd}מנאן דלא הוה:
- 18 צעורה מן עפר • וכלה ברי • בגללה ^{ee}יצרך ^{ff}לכל דמן אדם •
 משתעבדין לך:
- 19 קדם אלהותך • כהלן צבעין • קמאה דעלמה • ^{gg}דלא הוה כלום:
- 20 ריש כלה אתה • ועקב לכל כלום • ^{hh}רחמנה טבה • אדיק לן ופשרן:
- 21 שמך ממלי כל טוב • למן דשירי מסי • שבחנן שלטנך • לות אלה
 לבר מנך:
- 22 תאבין את בעי • תתן לון עלמה • ⁱⁱתאב עלינן ברחמיך • דת וכל:

LXXV.

- 1 אלהים יחודאה • דלית עמה חבר • אנן צבעין לך • בצדקה קבל מנן:
- 2 ^aבריה דברא • עלמה ביחידאו • בפממין בלין יתמר לך רבואן:
- 3 ^bגיבור אלהיה • דלא מקף לה תנין • גלגוד יימרון • געוזי עלמה:
- 4 דיאנה ^cדדאן • דלא נסב אפים • ^dדנהו מדכרין שמך • ולא כלום
 תאר לך:
- 5 הא אלה וכלה • ^eכפות לאלהותה רבתה • עני למן דזעק לה • דלא
 בלבה אלילו:
- 6 וכל דכסי וגלי • צעוד בשלטנה • וכל מלך ושליט ^fפשט ליה כלולה:
- 7 ^gזעקה לשלטנה • דלא בלבה אלילו • ^hזעק הוא כל יום • וכדו ישראל:
- 8 חיי עולם דילה • וכל ⁱחיון הו מפני • חיי עולם נבזה • דפרש
 לאלהותה:

= אתרה שלטנך ^x דאתלי Harl. ^w = Harl. מרמנים ^v לין ^u
 = מלגוה ^{aa} = Harl. מלגוה ^z = Harl. דלא עורן ^y = Harl.
 צרוך ^{ee} מן האן Harl. ^{dd} = Harl. בוראין ^{cc} ברימנאך ^{bb} = Harl.
 אדלהא Harl. ^{gg} דמן דאדם משעבדין כל Harl. ^{ff} = Harl.
^{hh} Harl. רחמני ⁱⁱ Harl. תהב

LXXV ^a Ib. p. 185 באריה ^b גבור ^c קשרטה ^d דניח מדכרה
 חיים ⁱ זעקו ^h זעקו לשלטנה ^g פשות ^f כפיה ^e

- 9 טרו גזירתה • דאנון קומם • תכוך סעד מן דרגה • לאלה לבר מנה :
- 10 יחידאי דשרי • בקדש קדשיה • ימינה סבילה • עלאי^l ואראי :
- 11 כל דלעל ולרע • שמעיך ליקירותה • כהלון בשלטנה • וחיי עולם דילה :
- 12 לביש חיי עולם • דלא מלבש ביד עורן • לבנת ספירה • דרגה^m לכבודה :
- 13 מורכה מכתרה • מסחנה דכלה • מן עובדיך נדע • מה היⁿ יכולתך :
- 14 נהירה נוראה • נצחיו קרביה • נתרחץ בחילך • לית רחצון כותך :
- 15^p סוברה דרחמיה • לא תנשי^q קיאמיד • סגודיך מתלתין • פשר הד דאת אלוף :
- 16 עמי כסי וגלי • והו כסי דלא מתעמי • על ערפל דאלהו • דלא מקף לה תנין :
- 17 פשטו לה רבותן • מלב ומנפש • פשר הו מרגל • למן דאמר בגדלה :
- 18 צבען הו שמע • צלותן הו מקבל • צורכין הו מספק • למקוממי מליו :
- 19 קדישה קשיטה • קמאי אלהותה • קבל מן מסכינים • בעין מנד צדקה :
- 20 רמה מרוממה • מריה דרתותה • רחם עלינן • בטובך^u דת רחמנה :
- 21 שראה דטובה • שבהה דשלמה • שרי עלינן • אלהן^v בטובך :
- 22 תקיף^w נוראותה • אביר שלטנותה • תלי לחובינן • וסלה לחטאינן :

LXXVI.

- 1 אלהים אל עליון • לך אנן^a משבחין • אל שדי אחיה • לך אנן מרוממין :
- 2 באלהותך נגלג • לית אלה לבר מנד • בחילך רבה נתרחץ • דת קעים^b עם סגודיך :
- 3 גדולה גיבורה • גדלה לאלהותך • גדיל בחיל • ונפלאה^d בגבורה :
- 4 דירה דמעונה • דלא טרף לבעו • דין כל ארעה • קשיטע ומהימן :
- 5 הו האלהים • ותנון לא מקפלה • עתיר בכליאן • קשיט ומהימן :
- 6^g והבו רבו לאלהינו • חלקה^h דפרש לה • מנה לה לקנומה • ועורן לא שותף לה :

סוברהך^p נצחיו^o רכלותךⁿ דרבה^m וארעה^l טעין דסגר^k
 שבאהה^v דשמך^u בעיע^t צלואן^s מקפלה^r מקראתך^q רחמיה
 תדיר^x נוראותה^w
 בגבוראן^d גדל^c קעם^b משבחן^a LXXVI^a Ib. p. 189
 דאפרש^h והו^g קשיט^f דיאנה^e

- 7 זכאה ⁱדזכאותה • מלו כל עלמה זכאי עלמה • נטרו גזירתה:
 8 עתירה דעותרתה • צרך כל מדלה • עתירה ומסכינה • מן ^lעותר
 טובה ^mמזבאתין:
 9 טבה דטובה • ממן עד לעלם • ^pטבאתה תתני • ביד כל פממיה:
 10 יחידאה ^qדממן • ^rבדרג מלכותך • ^sיומה ולילה • ותמר לך רבואן:
 11 כרוז בוראיה • דכלה שמעין ^tלך • כונן ברחמיך • דאתה ^uאלהון
 דרתחתך:
 12 לית אלהו אלא דילך • ברומה ובמכה • לעלם עלמים • תסתגד
 ותשתבך:
 13 מסחנה דכלה אתה • וכלה לגו שלטנך • מה בשומיה ^wובארעה •
 דליתו תחת ארך:
 14 נהירה נוראה • תסתגד ותשתבך • נסיד עליך כל יום • לית א(לה)
 א(לא) א(חד):
 15 סלחיה סוברה • ידעיה דכלה • סלח לך בטובך • ודבקן ברחמיך:
 16 עבודן וקענין • מרן קעם עמן • עניתן ופשרן • הך די אמנותך:
 17 פשרה דמפשר • על לחצים • ^yועל דצימין • פדיתן מן דינה •
 ופלטן מן רגזה:
 18 צעורה דאדם • ואלהה דכל בניו • צדקה עבד לך • בטובך דת רחמן:
 19 קמאה דקדם • על כלה ביחידאו • קבל מן מסכינים • בעין מנד
 צדקה:
 20 רכב שומיה • ותחת ^zאזרך ^{aa}עלמה • רחם עלינן • ^{bb}בטובך ^{cc}דת רחמן:
 21 שמעיו צבעתה • דלא טרף לבעו • שמע בקלן מרן • ואתרחם עלינן:
 22 תקיף נוראותה • תדיר שלטנותה • תלי לחובינן • ^{dd}רסלח לחטאינן:

LXXVII.

- 1 ^aאה מלך רחמן • ישתבח ^bביד כל פם • אהן דעבד עלמה ^cביחידאו:
 2 ברא ^dבוראין • יסדין ^eותקיפין • ^fבוראין מסידין • לית אלה
 לבר ^gמנה:

Cod. Berol. מסבענין = מזבאנין l. m אותר l אותר k צריך k דזכותה i
 טבאתה ותנוון p ממנום לעלם o טובה n מזדך; Cod. מזבן l. מזדך
 או w דבתתן v אלהן u לה t יומם ולילה s על דרג r את' ממן q
 בשמך bb עלם aa אדרעך z ועל ארצ; y על חיצים x בארעה
 וכפר לפשעין dd רחמנה ce

ביחידאה c ברי b Cod. Berol. p. 197 הא a LXXVII
 מנד g בוראין f תקיפין e בוראים d

- 3 גיבור ונוראה • יכל על כל דו בעי • געוויזן אנן • ווארשתן^k משבחתה :
- 4 דו יחידאי^m באלהותה • וחורן לא^o שני • דו ידע כלה • דלא צרך מתודע :
- 5 האן דו מנו דיתור • איפו מנו דידע • האן דו מתבעי • הו שקיה^q קריב :
- 6 והו לעל ולרע • וכלה לגו שלטנה • והא האלהים • ותנין לא מקק לה :
- 7 זעק לבוראיו • ואתו שמעין לה • זעק הוא כל יום • אתו דאנה מקבל :
- 8 חיר עולם^t דילור • וכל^u חייך הו מפני • חיינן ונפשאתן • יהיבן בשלטנה :
- 9 טובה^v ורחמה • אנין אמנותה • טב הוא עבד^x לבישין • עד^y אן דיתובון :
- 10 ישתבה לעלם • דו מרון דחיייה • יתרומם לעלם • דו זאון^z נפשאתה :
- 11 כל בוראי עלמה • שמעין לממלה • כנש מי תהו ובהו • הך דחני לשלטנה :
- 12 לבוראיו זעק • וענותה בזרוז • לקומה הִוֵּה • מן עבד^{cc} עובדיו :
- 13 מלל ועבד • כל מה דחני לה • מלליו^{dd} הוו • אמניו פעליו :
- 14 נהריה^{ee} דתלק • לא טבין לעלם • נהרין מלי • עללה^{gg} ויבשתה :
- 15 סימנין מעמין • רבותה דאמון • סימנים למועדים • ולימים ושנים :
- 16 עובדיך רברבים • ועבודון רב מנון • עבודה דכלה • ישתבה ויתרבי :
- 17 פשרⁱⁱ קרוב הוא • למן^{kk} דאמר בגדלה • פרוקון דאבהתון • מן אדי סניהון^{mm} :
- 18 צבעוⁿⁿ קדמיו • וענתון^{oo} ופרקון • צעור^{pp} גויאתה • וזאון^{qq} נפשאתה :
- 19 קעים הו עד לעלם • מורך לקנומה • קעימין ומאתין • תחת שלטנותה :
- 20 רחמן הו שמה • וכן אסיד על גדלה • רומה בשלטנה • ומכה תחת אדרעה^{ss} :
- 21 שעיר בעי לה • כי משקה לה קריב • שבקין הו עבד • למן דשבק חוביר :
- 22 תהי על^{tt} חטאה • כי עביר לה רתו • תשבחן ורבואן • נומר לה 'בכל זמני^{uu} מן ועדן :

ועורן n באלהותך m יחידאי l משבתת' k וארשתין i גבורה h
 חיים u דילה t ואתו דאנה s זעקו r ואריב q הך הו p שוטף לה o
 עובדיה ec לקנומה bb וענתה aa זאן z הן y לבישי x אנין w ורחמין v
 דבעי לה kk קריב ii סימנים hh רבשתה gg נהרון ff דלק ee הוֵּה dd
 גביאתה pp ופרקון oo קדמיו nn !! ויתרבי mm פרוקן דהבאתן ll
 זבן וד' (רה) uu חטאו tt אדרה ss מורך rr נפשאתן qq

LXXVIII.

^aצלות כהנה רבה פינחס • רצון יהוה עליו •

- 1 עבודה דעלמה • בכל עת תשתבח • עבודה דעבד • ^bלכל בריה באצבע:
- 2 ברא בוראיה • בשתתי יומיה • בוראון תקיפין • בעסרתי מליה:
- 3 גבור הגבורים • כפת כל ^cגבורים • גבורתך זזעת • מישרים וטברים:
- 4 דאתהו שקיחה • דשקיה בכל אתרים • דמקדם כל כלום • ^dומעבר על דרים:
- 5 אהיה אשר אהיה • דבוקה פרוקה • אוצר הרחמים • ^eוירפא מכל עקה:
- 6 ^fומדע לא ישום • שיאם אלהותך • ולא רז ידע • מה הי ^gשלטנותך:
- 7 ^hזזוע דילך • מבלדין כל לב • ⁱזזע שלטנך • מבגלל כל אהב:
- 8 על חסדך ^kרחצונך • וקמיד פללינך • אהיה אה אהיה • הסיר כל לחץ מעלינך:
- 9 טלל בענני רחמיד • עם חדרר שעיה • ^lטבאתך ^mיתרן • בכל ⁿאדניה:
- 10 יכלות דבבינך • חרבו אתרינך • יבדון אלהיום • ויפרס ^oטבה עלינך:
- 11 כפר פשעינך • וקבל מדרשינך • כלי ^pלפנותה • דאתגברת ביומינך:
- 12 לא רוח אלא מנד • אה מלוך רוחינך • לסניה נדנד • ועמד מקדשינך:
- 13 מסכינים אנן • וסכואן חסדיך • ^qומליתך למטר • שביך ומועדיך:
- 14 ^rנפשאתך בצרר • מקדם דבבינך • נפש לך מכל לחץ • ומול ערלת לבבינך:
- 15 סניה עלינך ^sגברו • ולית לך מנון ^tפשרה • סובר ופשר דאתה • אל צדיק וישר:
- 16 ערקנך ליד חסדך • מלגו לחצינך • ^uעני שיאלינך • ואבד שנאינך:
- 17 פשר מכל עקה • ומכל סנא ודבב • פרקן ברחמיד • וטפי לכל שרב:
- 18 צריכין אנן לך • דאתה מספק כל צורך • צפי בעין חסדך • ופצותה לך ערך:
- 19 קני כל קניאנים • פלטן מכל דינים • קלי בלישאתך • לא תתרג מסכינים:
- 20 רחמן רחמנה • לית סוף לרתותך • רחמן ברחמיד • וברך קהלך ועדתך:

LXXVIII ^a Cod. Berol. Ms. Or. 532. p. 226 om. ^b דכל

^c גברים ^d ומעביר הגרים ^e ורעה ^f ומדעה ^g שלטנך ^h זזועה

ⁱ זזעת ^k רחצונך ^l טבאתך ^m יתרון ⁿ עדניה ^o טובו ^p לפנו

^q ואגב סליאתך ^r נפשאתך ^s גבור ^t פשרו ^u מלי יתר למשמר

- 21 יהוה ישא • כל לחץ וקצף • שיאלן מן רחמיד • מנצאן עמו יוזף :
 22 תמיד אתה לבדך • מחליף הימים והדורות • תקיפותך לעלם •
 ובוראיה לך סהדות :

LXXIX.

צלוח עמרם יסלח לה יה' :

- 1 עבודה העלמה • תסתגד ותשתבח • עבודה דעבד • לא כתשבית^a עבד :
 2 בוריאן חדתיך • עבדת מן עדן • בדיל^b תודע • דאתה^c קמאה נאמן :
 3 גלי לגו כסיאן • וכסי לגו גליאן • גלי למדעוה • וכסי מן עיניה :
 4 דאת שקיח בכל אתר • לא כות כל שקיח • כסי^d וחכום כל רז •
 לא כ'ת כל עמיה :
 5 את הז דמקדם • כל אתר וכל עדן • וכל אתר ועדן • וכל בריה עובדיך :
 6 ואתה דלא מכלום • ואתה דלא הך כלום • ואתה עבוד כלום • ולא
 על דמות כלום :
 7 זבנה דעמת • חכמתך דתברר • זמנת יכלתך • כל כלום במלתך :
 8 אתה^e שראי צעור • פברוח תקן כלה • את הז דכלה בד • ומנד
 וכפית לך :
 9 טובי לדה דלית • שרי בה אלא אתה • טוב מן דמודי לך • בדילך
 על דילך :
 10 יחידאות קמאות • אלהותה דילך • יחידאי בקמאו • וסגי חסד
 וקשט :
 11 כלה לא סחר לך • ואתה בכלה שקיח • כל אתר את בה • ולית יאחז
 לך אתר :
 12 לית דיכלה מודע • האן דאתה • לאן דאנש הפך • אפיו הז משקח לך :
 13 מנו דחכם לך • אלא מן עובדיך • מן^k מנו משבך לך • אלא בצדקה
 מדילך :
 14 נחכמנד מן • בריאת קנומן • נצפי חכמתך^l בה • ונסגד לרבינד :
 15 סהדיך עובדיך • דאת אחר^m לגרמך • סהדה קשיטה • דלא מתחלפה :
 16 אה מןⁿ דפלי • מן מצפיאו כל עמיו • אן עמיד^o צפיתן • צפיה
 ברחמיד :

תקוה אה לך^w מחליף^v

עבוד LXXIX^a Cod. Bibl. Reg. Berol. MS. Or. 532. p. 200

אן^h סאר^g בריו^f שריו^e ועמיו^d קמיו לא מן עדן^c תודיע^b
 צפי לךⁿ דפלא^m לגדלך^m בן^l מלו^k להאןⁱ

- 17 פרוקה ^pבלחיצה · דקריב לה מן ^qלבה · פרקן דלית לך · פרוק
אלא אתה :
- 18 צדקה הי נפשה · דבידך מדילך · צדק על צדקתך · צדקה מן רתותך :
- 19 קיאמן קמיד · קיאם ^rדמסכינים · לקו בלישאתן · לא תטרף אן
עמיד :
- 20 רחמן אתה ומיסתן · בשמך רחמנה · רחמיד סגרי · מן סגאי ^sבישאתון :
- 21 שמעו צבעתה · שמע קל צבעתן · ^tשאילנון אתה חכום · קדם נימרנה :
- 22 תתובון קבל · ולחשאינן סלה · תרחי רחמיד · לא תצנקנון באפינן :

LXXX.

- 1 אתה הדה · דאלהותך דילך · ^aאתה ^bלגרמך עבוד · וכלה בידך עביד :
- 2 ^cבארתות בוראיך · אתידע דת ^dקמאה · בון הודעת ^eלכלה · לית
אלה א(לא) אתה :
- 3 ^fגברותך אנדית · כלה דלא מן אקר · גלו עובדיך · דאתה אחד
לגרמך ^g :
- 4 ^hדאלבשת בריאתך · חסדי חכמתך · דעבדתנה תמה · ומצפיתתה
תשבחן :
- 5 ⁱאשמעת דלא בקל · ^kחזוה ^lדאת שרי · הך כיר אדה דמי · משמעה
למן דעמי :
- 6 והדה גבורתך · חלק מן רביאנד · ורב ממה דפרסיך · לעיניה מה
^mרב כסיאך :
- 7 זעקת דלא בפם · מלין ואתה עלם · ⁿבחזו בוראיך · ^oוכפתו למליך :
- 8 אתהו שראה · דלית חכים לך שרי · אתהו חסלה · דלית לך סוף
ולא עקב :
- 9 טעין הוא עלמה · דו סביל דחלתך · והך לא יסבל · אימת סבולה
דלא ביד :
- 10 ^pיחידאה לית לך חבר · ^qולא תנין ולא שותף · יכול קמיו דחיל ·
גדול גיבור נורא :
- 11 כל דמדמי · אתה לא דמי לה · וכל דמתאר · אתה לבר מנה :

שאילתיה ^t בישאתן ^s מסינים ^r לבו ^q דלחיציה ^p

LXXX ^a Ib. p. 204 = Harl. ^b Harl. לגדלך ^c Harl.

דלבשת ^h = Harl. לגדלך ^g גבורתך ^f לך לה ^e קמיו ^d בחדות

דכסיך ^m דת ^l = Harl. לחזוה ^k = Harl. השמעות ⁱ = Harl.

יחידאי דלית ^p אכפתו Harl. כפתו ^o = Harl. זרזו ⁿ = Harl.

לא ^q = Harl.

- 12 לא עם חבר ענדיך • ולא עם תנון בריך • לכרמך אנדיך • ולגרמך
תש(ת)בח :
- 13 מן מדעה נחכם יתך • מן עובדיך • מן כתביך נחכם • עבידאתך מנך :
- 14 נודי לחסדיך • לפם דו חילך • נבלש מנך לפם דאתה • לא לפם דאנן :
- 15 סבריון חסדך • וסכואן^u רחמיך • ולאהן ניפך^v אפן • מנך אלא
לידך :
- 16 הך^w סנאין אנן • על תרח^x חסדיך • וחסלך תנון • באפי תותב צריך :
- 17 פשוטי אדינן • צריכין לצדקה • פשט באדי חסדך • רוח לאתלתותן :
- 18 צורך נפשה לרוחה • צורכן לרחמיך • צדק עלינן • צדקה מן
רתותך :
- 19 קריב רחמיה • רחיקה דרגזה • אן עמיך אעלן • לנפוש רחמיך :
- 20 רתאי רתאיה • דלית^z לך דבוק^{aa} לבר מנך • הב לך^{bb} מה • דלית
יהוב יהב אלא אתה :
- 21 שמעיה צבעתה • אה מן^{cc} דאלף לחסדה • שואל^{dd} שפיותן • ומסכיונותן
עני :
- 22 תשתבח תתרי • תתרום^{ee} על קשט • תתודי ומן יכל • יודי לך
על חסדך :

LXXXI.

- 1 אלהים רחמנה • דבקן ברחמיך • אלית רחמנה דבק • ומנה דידבק :
- 2 בעיני רחמיך • וחסדיך צפיתן • באדי חסדך פשט • רוח לאתלתותן :
- 3 גיבורה^a ונוראה • תשתבח לעלם • אלה אלהיה • תסתגד לעלם :
- 4 דחלין אנן מנך • וסברין לך • דחלין מן^b רגזך • וסברין רחמיך :
- 5 אהיה אשר אהיה • ד^d בריאן ודבוקן • לא^e תטענן • ואתה^f בית ערוקן :
- 6 ולא תנזפנן • ואתה סכיונן • ולא תשלמנן • ואת הו רחצונן :
- 7 זיעקו לידך • זיעקה למסכיונים • לא^h אשקחו לגרמן • רוח אלא מנך :
- 8 אקמנןⁱ סגואין • על תרח רחמיך • וחסלך^k תנסך • מן דת סכיונה :
- 9 טוב מן דמתקרב בך • אה רחיקה דקר(יב) • ווי לה דמרחק מנך •
אה קר(יבה) דרחיק :

כתבך Harl. כתבו נהום = Harl. ^t ולגדלך = Harl. ^s לגרמך = Harl. ^r
הן = Harl. ^y חסדך = Harl. ^x סנאין Harl. ^w אפנים ^v חסדך ^u
= Harl. ^{cc} דאלוף = Harl. ^{bb} מדלית = Harl. ^{aa} אלה לך Harl. ^z
= Harl. ^{ee} אה = Harl. ^{dd} שפיותן

LXXXI ^a Cod. Berol. p. 211 ונוצה ^b רגזה ^c ודרשין
דמרחק ^k סגואין ⁱ מצאן ^h זיעק ^g בירד ^f טרדנן ^e באריאן ^d
דרחק ^l

- 10 ^m יותר חובינן • אלא על סבלך • ⁿ וסגיא חטאינן • אלא על רחמיך :
- 11 כל נפש רחיצה • על סגאי רתותך • כל ג'ייה ^o רתותה • מן תקייה
אימתך :
- 12 לא תקבן רחמיך • מן ^p פרוסי כפים • וארתי מן דלית לון • אפים
^qמתלא אפים :
- 13 מה אנן ביד ^r רגזך • אלולי רחמיך • מה עפר נשיש • לקבל ^s גדול(תך) :
- 14 ^t נפשאתן ^u דילך • וחיינן צדקתך • וסברינן חסדך • ^v וסגיאן רחמיך :
- 15 סלח לן מרי דאנן • קעימים כמיתין • ודכר לנן קיאם • מיתין
^w כקעימין :
- 16 על מן יתרחץ • מן דו בד אלא בד • ועל מן ישול מן • דצורכה
לך אלא לך :
- 17 פלגון דחיייה • פשש רחמיה • אפתח אד חסדך • בצדקה על
מסכינים :
- 18 צורכון לרחמיך • בתר בליותן • כדמות צורכן לך • וחיינן רב מכן :
- 19 קריב קריביה • דלא ^x מתאמי • קבל לבעותן • ועני למסכיניותן :
- 20 רתי ^y רתותן • יום דנקום קמיד • ולא ^z תחסד יתן • רתותך ^{aa} ורחמיך :
- 21 שעתה דבה נתחדד • בתר בליותן • אליתה צפי לן בחסדך • מה
אסותן :
- 22 תשתבח תתרבי • תתרום לעלם • תתיקר תתברך ^{bb} תסתגד לעלם :

LXXXII.

צלוח מן כהנה רבה עמרם רצון יהוה עליו :

- 1 את הו עבודן • דה'יך ולא כלום • עבדת' עלמה • וכל דבה בלא
סעוד :
- 2 בד ^a אנין ^b מהימנין • לית אלה לבר מנך • בחילך אתרחצנן • דאת
יכול ושליט :
- 3 ^c גיבורה דגבורתך • דלכל גיבר כפתה • ^d גיבורות סנה • כפתה ברב
חילך :

רגזה ^r יתלון יתון ^q פרושי ^p רתותך ^o וסגד ⁿ יתרו ^m
 רבתותן ^y מהעמי ^x כקיאם ^w וסכואן ^v דליך ^u נפשחתן ^t גבולה ^s
 חסתאגד ^{bb} וראמיך ^{aa} תאסך ^z
 גבור ^c מהימנים ^b אנן LXXXII ^a Cod. Berol. 532 p. 207
 גברת סנא ^d גבור הגבורים Harl.

- 4 דַּאֲת אֱלֹהֵי • דַּחִילְךָ עַל כָּל חִילֹיךָ • דִּינֹו מִנֵּן אֶסְטֵר • וּכְפַת דְּבִינֵן :
- 5 אֱלִית דְּבַק לֵךְ • וּרְתִי לְשִׁפּוֹתֵךְ • אַה מַּלְכָּה רַחֲמִנָּה • וּמְנָה וּדְיִדְבַק יִתֵּן :
- 6 וְאַנֵּן עֲבַדִּיךָ • וּבִנְיוֹן דְּעֲבַדִּיךָ • וּחֶסֶלְךָ תַּתְנַשִּׁי • קִיאֲמִי סַהֲבִינֵן :
- 7 זְרַזְנֵן לִיָּד חֶסֶדְךָ • מַלְגֹו לַחְצִיָּן רַמְיָן • זַעֲקִיָּן לֵךְ נַפְשֵׁךְ לֵךְ • מַכְל צְרַכִּיךָ :
- 8 עַל חֶסֶדְךָ רַחֲצוֹנֵךְ • וְאַקְרַךְ בְּלִישׂאֲתָךְ • טַמְרָן לְגֹו כַּף • רַתוּתְךָ מִן סַנֵּן :
- 9 טַל רַחֲמִיךָ פֶּרְסָה • עֲלִינֵן הֵךְ עַנֵּן • מְנוֹ דִּידְבַק יִתֵּן • אֱלִית דְּבַק לֵךְ :
- 10 ^fיִקְטִלוּ סַנְיָה • דְּסַפְסַפּוֹ רוּחִינֵךְ • יִמְתַּנּוּ בְּטַל רַחֲמִיךָ • ^gדְּאַלּוּפִיךָ שְׁמִרִיךָ :
- 11 כְּלִי לְדִינִיָּה • דְּאַגְלוֹ ^hבִּיּוֹמִינֵךְ • כַּפַּת אֵד סַנֵּן • דְּנַתַּחַת לְאַבְדַּנֵּךְ :
- 12 לַחֲוִצִיָּה דְּסַגְרֵךְ • וְאַתְגְּלוֹ בִּיּוֹמִינֵךְ • לֹוֹן מְלִי וּכַפַּת • בִּישׂוּיָה דְּקַדְמִינֵךְ :
- 13 מִנֵּךְ בְּלִישׂאֲתָךְ • אַה מַּלּוֹךְ רוּחִינֵךְ • וּמַבְלַעֲדִיךָ לִית • ⁱקִוּמָמָה לַחֲוִינֵךְ :
- 14 נַפְשׂאֲתָךְ ^kבְּאַתְלַתָּה • מַקְמִי סַנְיָן • נַפְשֵׁךְ ^lלֹוֹן מִן לַחְצִיָּן • ^mדְּנַגְדֹו בַּחֲרֻבִינֵךְ :
- 15 סַנְיָן לֵךְ לֹא רַתִּיךָ • וְאַנֵּן בּוֹן כַּפִּיתִיךָ • סוּבֵר וּפְשֵׁר דְּאַנֵּן • קַעִימִיךָ כַּמִּיתִיךָ :
- 16 אַה מִן כָּל ⁿמַלְכִיךָ • קַדְמִיךָ יַכְפַּתוּ • וּמִנֵּךְ כָּל ^pגְּבַרִיךָ • יִזְעוּ וִירַתְתּוּ :
- 17 פְּשֵׁרֵךְ מִן סַנְיָן • לִית בְּלִבּוֹן רַתּוּ • פֶּרַק מַתְלַתִּיָּה • דְּלַגְרַמּוֹן אַתְלַתּוּ :
- 18 צְרִיכֵי רַתוּתְךָ • קַעֲמִיךָ בְּצַדּוֹ • צַדִּיךָ מִן סַנְיָן • לֹוֹן בְּרַגְזֵךְ ^qאַנְגְדֹו :
- 19 קוּמִם נַפְשׂאֲתָךְ • דְּמִנֵּךְ בְּצַדְקָה לְצַדְקָה (דְּקָה) • וְעַבְדֵּךְ לְדִינִיָּה • הֵךְ דַּאֲת אֱלוֹף אֱלוֹף :
- 20 רַחֲמִנָּה אֲזַמֵּן לֵךְ • מִן רַחֲמִיךָ פְּשֵׁרִיךָ • רַעֲטִיךָ בְּזַרְזֵךְ • וּלְנֵן מִפְּשֵׁרִיךָ ^rאַמֵּן :
- 21 שְׁלַחִיךָ מִן רַחֲמִיךָ • לְאַיִקְרִי סַהֲבִינֵךְ • שְׁלַח לְפֶרְקֵךְ • וּלְאַבְדַּנָּה סַנְיָן :
- 22 תְּקִיפָה דְּרַתוּתָּה • אַרְתִּי לְמַסְכִּינּוֹתֵךְ • תְּקִיפּוֹת דִּינִיָּה • כַּפַּת מִן שְׁפִיפּוֹתֵךְ :

LXXXIII.

1 עֲבוּדָה דְּעִלְמָה • מִן יִשׁוּם ^aרְבִינֵךְ • ^bעֲבֻדוֹתָנָה ^cבְּרַבָּה • לְגֹו אַשְׁתָּה יוּמִיךָ :

2 בְּאַלְפֵן ^dקֶשֶׁטְךָ רַבָּה • קִרְיָנֵךְ וּחְכַמְנֵךְ • בְּכָל יוּם דְּמִנּוֹן • גְּדַלַת ^eבוּרְאִיךָ :

^e MS. = Harl. בעדנן ^h דאלופים כאמרונ ^g יקדנר ^f מלך ארצכין ^e MS.
ⁱ אנגד ^q גברים ^p מנד ^o מלכום ⁿ דאנגדו ^m לך ^l בתלתו ^k קוממו ⁱ

^r deest.

ברבו ^c עבדתנה ^b רביאנד ^a Cod. Berol. p. 196 LXXXIII
 בוראים ^e קשטה ^d

- 3 fגדילין בחבמתך • מודעין רבותך • גלין דאלהותך • לותי אלא
לגדלך:
- 4 gבלא לחיור • עובדיך דרמין • hדאנדיכנון לא מן [כלום] •
לגו iששה kרמים:
- 5 עבדתנון שלמין • לית באחד מנון חסר • הו דעת שלמותון • דת מרה
דשלמותה:
- 6 ושבתה דלא מן דוש • ביומה lשביעה • ועבדתנה כליל • לשתתה
יומיה:
- 7 זעקתנה קדש • ועבדתנה ארש • זימוך לכל מועד • ונגד לכל קדש:
- 8 עבדתנה קיאם • בינד ובין mעבדיך • הודעת דמטרתה • נטרה
נטורה:
- 9 טובי שבותיה דשוין בברכתה • על קדושה nמנשם לון • מכל
דוש ולעיו:
- 10 יקירוואן רמן • יקר לון בון מרן • יום שבתה יהב לן • עד ננשם
אהן oדנשם:
- 11 כל רבינון תליך • על אד משה גליך • כתב קדשך • הושטת
למהימנד p:
- 12 לוחי בריתך • qאושטת' לבר ביתך • לחייה מן מרוך • דכל rחייך:
- 13 מוחיון דחיייה • דמנה כל מלאון • מלל מן אשתה • לא יהי לך
אלהין:
- 14 sנביאותה לה כליל • מן יומי בריתה • נהירותה דמשה • tדשות
בה לבשה:
- 15 סוברו לחיין • uלוחי בריתה • סוברו דלא בטלה • לעלם עלמים:
- 16 vאין אלא הד • wאלהון xדאבהתון • yאהן נביא zקשיט • כות מה
ימן אלה:
- 17 פם לפם • מלל אלה לבר ביתה • פלואן לה גלאון • לא גלא לעורן:
- 18 צעורה דצער • עלמ(ה) וכל דבה • aaצבע במשה • יהב bbלה הייה
לחיייה:
- 19 קראה דקרא • לא יהי לך אלהין • קרא טר ית • יום שבתה לקדושה:
- 20 רום רבואתה • דכל ccרביאנה • דילה ירבה לבר ביתה • מלבין כל
בית אדם:

1 Harl. 5481 יומין k אשתה i דנדיכנון h דלא לעין g גרילן f
הושטת' q :למהימאנד p . דאנשם Harl. o מן מלון n . נטוריו m שביעה
האן v . לחיור u Cod. Vat. דשבת t נבוותה s Harl. = חירם חיון r
= צוה aa קשט z האן y דבהתן x אלהין w Harl. =
Harl. רבינה cc לן bb Harl.

- 21 ^{dd} שמוה לשמה · אקפה ברבו · ^{ee} יהוה אלהון דדריה · ומשה נביא
כל דריה:
22 תהום לממללה · ^{ff} רבינה עבדה · תהום ממלל משה · תהום ממלל
מרה:

LXXXIV.

Cod. Vat.

- 1 אלהים אלהינו ^a דמקדם כל בורא · עבד ושרא וחסל · עלמה לגרמה:
2 בבראשית חדד · ^b בוראין ^c חיולין · בחכמה גדלון · בשלמו ולא
בחסרון:
3 גבורה דלית עובד · ^d תקיף קמיו כלום · גבורתך קדמת · כלה
דאנדאתה:
4 דעובדיך רמיה · גלין ומחכמין · דביכלתך רמתה · מברי חיול מנון:
5 עובדין חיולין · ותקיפין עובדיך · עם כל זעורין · ^e אנן אקר יכלותך:
6 ויולה דעמה · עובדיך רמיה · ולא משבך חילך · לגו כל יומיה:
7 זמנת כל בוראי · לגו אשתה יומין · זעקת שביעה · קדש ומנשמה:
8 עבדתנו קיאם · בינד ובין נטוריו · עבראי עבדיך בה · בדחלה
ינשמו:
9 טובינן לעלם · במה ^f גדליך לנן · טובינן באלפנד · ^g דיהבת למהימנד:
10 יקיר נביה דלבש · בשם אלהותך · יקרה רביאנד · ביקירואן רמן:
11 כיר ^h עד יקירותך · קבל יתה ברבו · כתבה רבה · דמן יומה ⁱ ברייתה:
12 לעלמה גליך · ^k חיון על ^l עד משה · ^m לימינד אושטת · מן ימינד חיוך:
13 מלבר מן משה · לית אנש מן אדם · ⁿ מקבל מן מרה · דמע דמים
ודמע דאש:
14 נדחל מן קרין · בכתבה דקשטה · נצפי בה הך מלל אלה · למשה
^p פה אל פה:
15 סהדות נביות משה · מן יבטלנה · סהדה אלה · ^q ומן ידגלנה:
16 עבודך ^r נהימן בד · ובנביאך ובכתבך · אתה ^s דסגלתנן · בבחורין
ובקדושיך:
17 פליאן לפצואן · גליך לך על ^u אדיו · פרוק עבדתנה · ל'באתן ממצרים:

^{dd} Harl. שמה · ^{ee} Harl. שמה · ^{ff} Harl. רביאנה

LXXXIV ^a Cod. Berol. p. 222 דקדם ^b בראין ^c תקיפין

בריאתה ⁱ אד ^h דאחיהבת לבר ברתך ^g אתגדלית ^f אנון ^e תקיפין ^d

אפים לאפים ^p מדע ^o וקבל ⁿ לימינה אושטת ^m יד ^l חיון ^k

ידו ^u ובקדשי ^t דאסגלתנו ^s נהימן ^r מן ^q

- 18 צבעו^u לרביונך • ולש' חתנה לידון • צלואתה אנוך • ^wהזעיר לפרקנוך:
 19 קיאמיה דימיק • ליתון דזכאי • קוממתכון • על^x אד נביאך לבניון:
 20 רחמנה דרחמיק • לאבהתן פרקו • רחמיק ארשי לון • לבניון יפרקו:
 21 שיטלה דשלח • לאבהתן^y פצואן • שלח לן פשרין • ברחמיק^z ורתאון:
 22 תקופה דרביאנד • פדה לארשינון • תלי בפרקן חדת • לאמכות^{aa}
 רישינון:

LXXXV.

Cod. Vat.

- 1 אלהים קעימה • דמנה כל מלאין • דו דמין • ומורד דלא במלאין:
 2 בבוראיו דברא • רבותה שקיחה • ברומה ובמכה • תקיפותה גליה:
 3 גדלת שלמות • חכמתה לכל עובד • גמלו חסדי • תקוני לכל בוראי:
 4 דעה להאן הוא • אי איכמו לא ימטי • דבוננו על רז • ממה דו לא
 תקום:
 5 עובדיו דעבדין • למדעיו סהדין • אקימון תהומין • בין כסי לגלי:
 6 וחשכה לה תיעל • לגו מנון לכסי • ולא תקף מן גליו • מחכומון ללבר:
 7 זכותה נתני • דו זכאה דמזכרי • זכאי אצלחו • דזכו קדם קשטה:
 8 אמור לא יכל • מסכם רבואת • תעובדה מה ימטי • מימרה בעבודה:
 9 טובה ורחמיו • מחדתיך כל עדן • טללין ומטרין • דפצואן ומתון:
 10 ים רחמיה • דגלליו משפעין • יומיו ולילואתה • חייה לחייה:
 11 כל בלושיה • לא ישקהון בר מנד • כל חסד ואצלחו • וקוממו
 בטובך:
 12 לך קשיאתה • ואנוך באפיד לא קאמין • לך פליאתה • ומנד כל
 פליאך לא פליך:
 13 מליך לא פטלן • ומתנאתך לא חסלן • מצפי מן רחמיק • מוחיה עלמין:
 14 נצוחי נצוחיה • נכבד נכבדיה • נוראי בעובדיו • ותקיף בחסדיו:
 15 סימניו הו גלי • בכסי גוניך • רמין סהדין • מודעין דו אחד לגדלה:
 16 חודעין עבידאתה • נדע הך שרי • בה חכמן הך עסל • נחכם דו
 דמלתה:
 17 פרקן דננשם • מודע לן דו רחמן • פרקן אנשמותן • גלא לאשתי
 יומין:
 18 צפו נשישותן • וקרב אנשמותן • צרך לן נודי לה • דנשמן אהן דנשם:

לאמכות^{aa} ורתאון^z פרקו^y יד^x זעית^w ושלטנה^v לרביאנד^u

- 19 קבע תחום שבתה • מועד לא מטלטל • קדשה וברכה • על חסול
עבדאתה :
- 20 ריש כל מועדיה • וארש קדשיה רביאנה • עבדה קיאם • בינה
ובין נטוריו :
- 21 שבתך עקב • שמה בדיל דפרשה לה • שבת היא ליהוה
- 22 תרה דברכך • ורתיאך עבדה • עד ניעל בה בקדוש • ונסגד מן יהובה :

LXXXVI.

Cod. Mus. Brit. 19018 Add. MSS.

- 1 p. 10^a. אלהים רחמנה • דבקן ברחמיך • אלית רחמנה דבק • ומנו לך דידיבק :
- 2 בעיני רחמיך • וחסדיך צפיתך • באדי חסדך אפשט • רוח^a לאתלותך :
- 3 גבורה^b ונורא • תשתבה לעלם • אלה אלהיה • תסתגד לעלם :
- 4 דחלין אנך מנד • מסברין לך • דחלין מן רגזך • ודרשין רחמיך :
- 5 אהיה אשר אהיה • בריאך ודבוקך • ולא תטרדנך • ואתה ביד ערוקך :
- 6 ולא תנזפנך • ואתה^b סכיונך • ולא תשלמנך • ואת הר רחצונך :
- 7 זיעקן לידך • זיעק למסכונים • ולא מצאז לגרמוך • רוח אלא^c מנח :
- 8 אקמנך סכואך • על תרה רחמיך • וחסלך תטרף • מן דת סכיונך :
- 9 טוב מן דמתקרב בד • אה רחיקה דקריב • ווי לה דמרחק מנד •
אה קריבה דרחק :
- 10 יחרו חובינך • אלא על סבלך • וסגת חטאינך • אלא על רחמיך :
- 11 כל נפש רחיצה • על^b סגעת רתותך • כל גויהⁱ רתתה • מן תקורף
אומתך :
- 12 לא ת'קפן רחמיך • מן פרושי כפיים • וארתי מן דלית לון • אפיים
יתלון יתון :
- 13 מה^k אנוך ביד רגזך • אלולי רחמיך • מה עפר נשיש • לקבל גבולה :
- 14^l נפשאתך^m דילך • והיינך צדקתך • וסבריןך חסדך • וסכואך רחמיך :
- 15 סלח לךⁿ מרן דאנך • קיעמין כמיתין • ודכר לנך קיאם • מיתום^o
מקימין^p :

LXXXVI^a Cod. Bibl. Reg. Berol. MS. Orient. Nr. 536
 ונראה Cod. Berol. 536 ונואה Cod. 532 p. 210^b לתלותך p. 36
^c Ib. סכיונך Cod. 536^d בארין^e מנד^f Cod. 536
^g Ib. דמתקרוב^h Ib. סגאי Cod. 536ⁱ רתותך^k Ib.
 מיתון 536° מרי Cod. 536ⁿ דליך^m נפשחתך^l אנך 536 et
 מקימין 536 בקיאם^p

- 16 על מן יתרחץ • מן דו בד אלא בד • ועל מן ישול מן • דצורכה
לך אלא^q לך:
- 17 פלגון דחייה • דפשוט רחמיה • תפתח יד חסדך • בצדקה על
מסכינים:
- 18 צורכן רחמיד • בתר בליותך • כד הות צורכן לך • וחיין רב מכן:
- 19 קריב קריביה • דלא מתעמי • קבל לבעותך • בעני למסכינותך:
- 20 רתה^w ארתותך • יום דקום קמיד • ולא תחסד יתך • רתותך
ורחמיד:
- 21 שעתה דבה נתחדד • בתר בליותך • אלית צפי לך • בחסדך מה
אסותך:
- 22 תשתבת תתרבי • תתרומם לעלם • תתיקר תתברך • תסתגד לעלם:
לית אלה
אלא אחד:

LXXXVII.

Cod. Mus. Brit. 19018 Add. MSS.

- 1 אחד הו יהוה הנכבד • ואין עוד מלבדו • אל שדי יתברך • על
^aרוב טובו וחסדו:
- 2 ברוך יהוה אלהינו • אשר לו השם הנכבד • ברואה ישתבח • הך
מד לאדי^b עבד:
- 3 גדלותו הגדל • על כל הגדלות • גבורותו תמשל • על כל המשלות:
- 4 דמע מכל דמע • ולא דמי הדמות • דיאן קשש קדיש • שמר מכל
השמות:
- 5 היה ויהיה • הו אהיה אשר אהיה • האל הגדול • אשר ימית ויהיה:
- 6 דוהבו רבו לאלהותו • דברא רומה ומכה • מי כמו(ך) באילים • אלק
אורה ופרס השכה:
- 7 זרוע נטויה • כוח גדול ועצום • זמרתי ועזי שקיח • בכל יום וכל מקום:

^q בך ^r 536 ופשוט ^s Ib. אפהח אר Cod. 536 ^t Ib. et
536 רתי ^w Ib. et 536 ועני ^v Ib. et Cod. 536 וחיין ^u Ib. כדמות
^x Ib. תאסך ^z Ib. דנקום 536 רתותך Cod. 536 רנתותך
LXXXVII ^a Codd. Bibl. Reg. Berol. MS. Orient. Qu.
532 p. 218 et No. 536 p. 4^b רב ^b Codd. 532 et 536 ועבד
^c Codd. 532 et 536 גבורתו ^d 532 והו ^e דמלת ^f Codd. 532,
536 ומי ^g Cod. 532, 536 וכוח

- 8 חכמתו יתבת • כל כלום^g בטב יתוב • חכמה במלאת דעת •^h בכוח
ממך יצוב :
- 9 טובות רבות מאד • לאⁱ אספר אקרונן • טובי עלמיה • דת מרון
ודברון :
- 10 יהי אמר ויהי • טוב^k מאד לכל ראה • יתרבי זה השם • עשה מה
^lהו בעי :
- 11 כי בשם יהוה נדרש • סליתן בכל פעם • כי^m ידין יהוה עמו • ועל
ⁿעבדיו ותנחם :
- 12 לית אלה לבר מנה • וחזקה את ידיו • לית^o חיל דיקום אלא חילה •
ולא יעבד כעובדיו :
- 13 משה עבדו נבי • נבי עצום השם • מושיען הנושע • אנה^p השם ננשם :
- 14 נסגד ונעבד לעבודן • ומספֿק^q צרכן • נדרש אל נא פצו • מתנות
^rוברכן :
- 15 סלוחה סוברה • פדי יתן^s בפדיך • סלח לנו מרי • ולאבותינו בחסדיך :
- 16^t עודיך אלהינו • וּבנין דעבדיך • עשה לנו הטוב בעיניך • כאמנות
עובדיך :
- 17 פניך אה אדני שבנו • ולמקלטך באנו • פחדנו מאפֿך שא • שגגנו
ופשענו :
- 18 צל קורתך עלינו • אה אל הצבאות • צפי מן^x מעונך • שמע הנקאות :
- 19 קני שמים וארץ • קרוב מכל קרוב • קומה יהוה ויפוצו •^z שוב
למי ישוב :
- 20 רכב שמים ראה • ראות ראו ראיתי • רחצוני בד ועליך • לישועתך
קויתי :
- 21 שוב^{aa} עלינו • ובמיני הברכות ברכן • שבר^{bb} מטת עולן • וקוממית
הוליכך :
- 22 תהלה לעולם • תתקדש ותכבד • התודי בכל זמן • ובכל שבת^{dd} ומועד :
- לית אלה
אלא אחד :

f Cod. 532 חכמתו g Cod. 532 בחוב h Cod. 532 בכוח
i Codd. 532, 536 יספר k Cod. 532 מאד l Cod. 532 הו
m Cod. 532 ידיען n Ib. עבדיו o Cod. 536 om. חיל p Codd.
532, 536 ושם q Codd. 532, 536 צרכן r Codd. 532, 536
וברכאן s Codd. 532, 536 בעיניך t Codd. 532, 536 במנות
532, 536 כמנות w Cod. 532 ולמקלתן x Cod. 532 מעונה y ib.
532, 536 שמעו z Codd. 532 שובה aa Cod. 532 עלינו bb Codd. 532,
536 מנות cc Cod. 532 קוממית dd Cod. 532 מועד

LXXXVIII.

Mus. Brit. 19791.

- 1 p. 11. אלהים אל בריו • אמר יהי ויהי • אלהים יראה לו • דבר מה דו בעי :
- 2 במשתוקה זרע אל • ויצא מוצא מן חסר • ברוך יהוה אל בריו •
בכל זבן ואחר :
- 3 גלא נגלא מן נסתר • ולא הנסתר והנגלא • גבור ידו לא^a אקצר •
וממו דבר לא יפלא :
- 4 דבוק בו יד'בק • אלהים יראה • דבוק השמים והארץ • יהוה יראה :
- 5 היה ויהיה • ועתה ואין שני • הו אלהי אבי • רם שם אני אני :
- 6 ואתה יגדל נא • כ'ח אדני וישא • ו'עולם חי אני • נשא עון ופשע :
- 7 זרעת' ד'זרע אל • ויהי ולא יו'רש • זרע^o ולא ישכח מפיו • זכרון
לשמך הקדוש :
- 8 חכמתך גדלה • ודעתך המימה • חכמה בה קם אדם • עפר מן
האדמה :
- 9 טובך טרם רגזך • טב ומיטב אתה • טוב כל מה עשית' • אל אתה
הגלת'^f :
- 10 יראה יהוה • אלהים ויברי • ישא יהוה וישם • שלום רמה יתריח :
- 11 כבוד יהוה יראה • וישכן וירחם • כל המחלה ייסר • ויסובב וירחם :
- 12^g לחי ראה רעי • קדום כי אל רחום • לא ירף ולא יעזב • וכל מה
דבר יקום :
- 13 ממעון קדשך השקף • ופקוד כמה כתיב • מלגו לחצה רבה • כי
נפשיה קריב :
- 14 נדרש מן חסדיך • זכרון את עבדיך • נפל על פנינו פניך • קריב
אתה לסגודיך :
- 15 סגודיך לוןⁱ כנוש • וירזה כבודך • סוד שמך הקדוש • יקום בו
עובדיך :
- 16^k עובדיך טוב מאד • ואת תהי כמה הדיך • עשה חסד לאלפים •
לדורות לאהביך :
- 17 פרי עשה פרי • בעת תתריח את תנדי • פרי ופרי^l בדי • אתה הו
אל שדי :

LXXXVIII^a Cod. Bibl. Reg. Berol. MS. Orient. Quart.

Nr. 532 p. 254 ותקצר^b Ib. כוח^c l. ואולם^d Ib. om. אל

^e Ib. לא^f Ib. החלה^g l. אל חי cf. Vers. Ar. סאטר

^h Ib. ופקדⁱ Ib. נפוש יראה^k Ib. עובדיך^l Ib. וברי

- 18 צדקה עבד לך מרן • בחסדיך^m אל עמיד • צעור ילודיה • צפי לך
ברחמיד:
19 קייתי לישועתך • יהוה אלהי • קראתי כשמך מצמת • גייותיⁿ
עב רוחי:
20 ראיתי אחרי ראי • בראות קומי שאי • רחמיד ארשי לון • ישקפו
לבעי:
21 שמעיו הצעקות • דשמך אל^o רחום • שוב מהרוך אפך • ושים לון
ברית שלום:
22 תשתבה תרבי • תתקדש תתרום • תתודע תתברך • ברוך שמו
לעלם:

לית אלה
אלא אחד:

LXXXIX.

Cod. Bibl. Reg. Berol. MS. Orient. Quart. Nr. 536.

p. 62^a. ויתמר תורה: וכרזנה שלשה: ויהוה א'ל רחום וחנון: ו ויתמר
דראן סיאגים ומרקה אלהים קעימה: etc.

p. 62^b. סיאגים רברבים וקשים אנון זכאי עלמה כל דמזדזע^a בעלמון מרה
דכלה מתרחם זזע משה נביה עמלון במדברה: ועד רגזה מעזרה:
ורחמיה פריסין: ואתשקה תמן פשר אמר מלה מתענויה חייה:
ומותה בשלטנך אה מרן דכסיאתה הן עמיד בצדקה מדילך: תלי
רגזה מנן ופרס רחמיד עלינן: נעבד אף אנן אסכמו לחובינן ונימר
מלה מחנייה עלמה: כל דלגיה מן כותך לית כותך אה ראתה
ורחמנה: ו חיולין אנון אנשה דמעזרון רגזה: דמרון אדם קמאה:
ושת חליפה: ואנוש קראה: וחנוך צלאה: ונה זכאה: ואברהם
נסיאה: ויצחק נצירה: ויעקב שרירה דזכותה: ויוסף מלכה א'רה:
ומשה נביה: ואהרן כהנה: ואלעזר מימנה: ואיתמר יקירה: ופינתס
קדישה: ויהושע נגודה: וכלב ירותה: סיעה דלית מתשקה בעלמה
כותה: טוביון תאביה דאתין על מלתה דמרון אתין: ורחמיה
עמון: ומרה דכלה מרבין לון: טוב עלמה אמת דייתי תהבה:
וסדרי רחותה: כיי שלמה רמי: ורחמיה פריסין: ועכרה מסלקה:

^m Ib. אן ⁿ Ib. גביותי ^o Ib. רוחי
LXXXIX^a 1. בעמלון

ורשותה קפילה: ובוראיה ממתנים: וטל דיארי רוחתה: ועבודה'
דעלמה: ישתבח דלא באלילו: ו ישתבח אלהים לית אלה אלא
אחד: יתהלל לאלהינו יהוה אל רחום וחנון סלח לעמך ישראל:
הסגודים להרגריזים: אשר פדית' יהוה:

XC.

Cod. Bibl. Reg. Berol. MS. Orient. Quart. Nr. 536.

דראן טבה דמיטב

טבה דמיטב לעלמה 'עבד לך רתו דלא שוינן לית לך רחציון p. 43.
אלא אתה כל רחצונים נפלים ומבלים: וכל מלגים מתחלפים: ואתה
מלך דלא מתחלף: ורחצון דלא נפל: וממן ברבו דלית לה' תהום:
ושלננו דלא קענייה' סוף: ונצען דלית טשומנה וכל דבק ברחמיוך
הן ברחה ויהן בקרבה: ואתה אלה שקיח || לגו כל אתרויה: דלא p. 44.
צריך מזדזע לאתר טוב סגודיה דנצירין 'עמך באימנו נשים: דאתה
עמה בכל אתר דבק לה הך דחני לה עבוד נטורה באיממה:
וליליה: והו דמך דלא מתחנט: ונשים דת נטור דלא דמך: ולא
מלך יכל קעם בד: ולא קרוב יכל מבל' דך: לית נצען אלא דילך:
כל פממיה יימרון לך מן כו'תך באלהיה שמך מדחל עלמה: ומה
היא לקנום גבורתך רבתה לעלם לית אלה אלא אחד: ו לא נביא
כמשה נביה: ולא 'כתב הך ארהותה קדישתה: ולא סגדה אלה
ליהוה: קדש הרגריזים בית אל בחורה קדישה דמע דיבשתה: ו
ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד: יתה: אלהינו יהוה אל רחום
וחנון: סלח לעמך ישראל הסגודים להרגריזים אשר פדית'
יהוה: ו

XCI.

Cod. Bibl. Reg. Berol. MS. Orient. Quart. Nr. 536.

דראן

אלה רב ולית כֹּתֶה: קהל רב: ולית דמי לה' נביא רב: ולית קעם כֹּתֶה אזדמנו בטור סיני יומה דנעת כתבה שרי שופרה כרז וקלה דנביה מתחיל: וטובה אמר ירום נבי: וירבי נביה: ויקלע וישפר וימטי לערפלה כיי מלבש: בידי לבוש: מד לית מלך מלך מתבש כיי מכסה בעננה: ואפיו מלבשין בקרן עורה: עד ידען כל אמיה: אן משה עבדה דאלה: ומימנה אדכרה היא לטב יוכבד גפנה דכיתה וקדישתה דאלין נכליה מנה אהדה נביה: אחד כהן: ואחד אלהים למצראי: ודרס לגו אשתה: ואחד אכל מותרי אשתה: ומרים דאמירת על ימה שמעי עמים ומראי: ואמר מרן יסון אגרון ויסב אהרן חלקי וילבש משה בעקובתי: ותזדעק מרים נביתה דלא קעם מן חוה כֹּתֶה: יתרבן עמרם ויוכבד: תלתה קדישים דקעם מנון בעמלון טבה דבקן ברחמיך: וישתבח אלהים לית אלה אלא אחד: יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון סלת לעמד ישראל הסגודים להרגריזים אשר פדית יהוה: לית אלה אלא אחד:

XCII.

Cod. Bibl. Reg. Berol. [Peterm. 7].

על מזבח השובה נעמד • ונקטיר סליחן ורחמים ליהוה אלהינו: p. 121^a.
ונרכן ונשתעבד • ונשא את ידינו: אל מעון הקדש • ונרים צבענו • בקולות מלב ומנפש • ונדי עונינו • דר' בת' על ה' מספר לא תספר בהשבנינו • לאוי נבכי בדמעות דם כמטר: ו על רעות מעשינו || כי p. 121^b.
אנחנו חללים • בחרב חטאינו • נעלמים מעלים • ביהוה אלהינו • כחשים עשקים גזלים • ומן החרים לא תשבע נפשנו • שנאים רכילים לאחינו וחברינו • חיבים חטאים • למלוך רוחינו • אשמים שגגים פשעים • בכל יומינו • סוכילים רשעים לא מדע ולו בונו • סוררים מוראים שמעים מן יהוה אינן • זוללים סובאים • בכל זבנינו • שקוצים טמאים • מן הדרכים סרנו • כזובים שקרים • בכל

מימרינו: גברים מרודים עציאנים לא עמל מרצי לנו • קצירים
 זידנים • בבל עוברינו • זאת המעשים • מעט מן רעותינו • וערפותינו
 הקשים • וקשות לבבינו • אורי לנו אורי לנו: ועל מה לנפשנו
 רצינו • ולא יהוה רצי עלינו • ומשה מזדכי ממנו • לו היה זה
 הממלל טוב • הוה רע ביננו • אתיקצו כי אתם בני יעקב: ו דמע
 כל כרנו: לא לב יכנע ולא עינים תדמע: ו ולא אוכה יכרת בנו •
 ולא גיה תזדזע ולא אזנים תשמע: ו ולא נירא מן נקסלה אינו:
 אלא לבבים קשים כות הצנמים: ו לא יכרת בון הברזל מכרתנו •
 נשאל יהוה רחום הרחומים: ו ימול ערלת לבבינו • טובינן נעמד
 בלבבים יראים: ו אמרים בלב כנוע • אה רבה מנך אנן בעים •
 תסלח לחטאינו:

תנים יומה תנים • מאה שנה אימר לוכון || • סדרה המזדמנים • p. 122^a
 ישמר יהוה חייכון • יקבל יהוה צלותיכון • ותפלותיכון ומדרשיכון •
 ינפש יהוה עקתיכון • ויוציא יתכון מן אסור חטאיכון • ויפרק
 עול ברזל פנותה • אמן מעל צואריכון • ויגלי יומי רחותה • ויחדש
 שמוחותיכון • ותתחנו תתחנו: ו בסדר מועדיכון ומועדיכון • ותעמו
 משכנו על קדש טבריכון • חייכון ישמר • מן סמוך ומן ארכון •
 ושכרי על מן תסתדר • אתון ובניכון יהוה יחנכון במועדיכון
 ומועדיכון • בעמל השלשה הזכאים אבותיכון: ו ויוסף אביכון •
 ובעמל משה קדש כל נביכון ואהרן ובניו מקטירי קטרת משכניכון •
 וחתמת מימרי כן יתריחיכון:

XCIII.

Cod. Bibl. Reg. Berol. [Bibl. Peterm. 7].

עליו עוד **فصل** לו עוד וסלח לו יהוה עוד:

מנור מניר מופע:	משכיל לכל	ראה:	p. 86 ^a .
ראה יתה ייתי	מן נפשה לה	בעי:	
בעי זה המאור	לא ילך	בתיעי:	
תעי מן לא יהיה	ליהוה רבה	בעי:	
בעי אליו בלב	יפה לו	ויהי:	
יהי לך אה נפשה	תיתי •	התשמעי:	
תשמעי תלמידות	אולי בו	תדעי:	
תדעי הדרך	אשר בו	תתודעי:	

תתודע הן אתי בן מהלך תבאי: תבאי מובא הקשט ומן הבטל
 תצאי: תצאי מוצא צדק כי טוב לך תסעי: תסעי מן הרע אשר
 אתו תשיא: תשיא כל חטא ומנה לא תתחטאי: לא תתחטאי מן
 רע רק תוסיפי לא תגרעי: מגרעיד מעשיך אה ממריה בכל שעי
 על מה ולא שעה מן אלה תיראה: עד מתי אה נפשה מסכינתה
 לא תזעי: תתקרבי מן הרעות ומן הטובות תברחי: ותלבשי בגדי
 בישה ובגד טוב תשלחי: ותהבי כל שוא וכל קשט תשנאי: ותחללי
 שם יהוה ובר שקר יתשאי: ותגנבי ותכחשי ומן חרם לא תשבעי:
 ותכפצי ותגזלי ושחד לשוא תקחי: רכיל והדל ומום ומהלך עם
 זנאי: ומרוד וזידון ומאלה תקנאי: ובסתר כל חול ואליל בנגלאי:
 וכמה משמע אוכחו ולא תתוכחי: ולא יהוה רצי עליך ולא עם
 עלאי: ולא משה בן עמרם ולא כהני ארעי: אה נפשה בישתה p. 86^b.
 עד מתי תתרשעי: אה נפשה קשיה תורת הממרים תקראי:
 ותורת משה הנבי אה מסכינתה תשכחה: אוי עליך אה נפשה
 לבעלים תזבחי: ולא לה במעשה רעותיך תעצאי: אה קין ולא תומר
 והיה כל מצאי: אה למך דאמר איש הרגתי לפצעי: אה חם
 במעשיך דמן יהוה שאי: אה נמרוד אה פרעה עד מתי תתפרעי:
 אה רביצה תחת הרע ועזר לך מה תמצאת: מה תתבששי מיהוה
 ואין ליד תכנחי: מה מכפניך הצרעות אשר אהו תקראי: מה
 מכפניך המצוקות אשר לון תשקחי: מה מסתיך מרירות דפניה
 תלאי: הייתי בעליון ומימריך משתמע: ואתי יומן שפילה זועה
 לעממאי: אגעליך הארצות ותכסיך אדמאי: ואין ליד תקומה בין
 עמי נכראי: ולא ירחמיך אחד מן גבאי ובראי: אה מסכינתה
 אתפוררי את עיניך אפתחי: וראה מחליפותיך אשר בון תמחי:
 וכל עת בצרעה אתי תמצאי: וכל יום בפתח במגביאתי תבאי:
 ולא רב מן מגיפותיך בכנשתה יראי: דיצאת מידיך אל עם זידנאי:
 הא עליך כנשת שבם חלילה לך תטמאי || ותפקי מן עם יעקב אל p. 87^a.
 עם ישמעאילאי: אה חלקם השדה אה מזבח אל ראה: אה מציבת
 יעקב קדש עבראי: מה מקום התפלה לבני שמראי: חלילה ליד
 תשממי מן קראי וצלאי: ופתח סדריך יבטל מן סדר קראי: ומזבחיך
 מן הכהנים דלכל חטא סלחי: ושמרי נברך ותשתבחתה דבידון
 נשאי: כתבה ומרבין לה בלב חזי וזהי: וקראים עליו שמע ישראל
 טובי לקראי: תראו זה ביומיכון וידיכון תשנשאי: בשלשה ויוסס
 ומשה דידיון מלאי: ואהרן ובניו ודקטל הזנאי:
 מגיבים אמך:

XCIV.

Cod. Bibl. Reg. Berol. [Peterm. 7].

p. 81^a. וישירי מקרתה אל דבר אל אהרן: יתמר יתהלל *قص* ויתמר פצל:
מן מימר הרבן יעקב: רצון יהוה עליו אמן: אמן:

בחר יה ישראל: במאומות בחרה: בחר להם הך אש: לטהרה
יהוה בחרה: בחרה לטהרות לב וגויה • והטמאות בערה:
בערה מהם כי הם כהנים • ליהוה מתבחרה: מתבחרה מן
הכהנים • ומיני הברכה זכרה: זכרה למען יגלי • למן במדעו •
זכרה: יזכרה כהן לאל עליון • במלים א'מרה: אמר • לאברהם
ידרש בה • ברכה יתרה: יתרה לאברהם ולבניו • הזכאים מקרה:
מקרה לכהן דאתקרי פוטירה: פוטיפר ביוסף • קרי ויהי כדברה:
כדברה כהני מצרים • דעזב לך טוב ארע: ארע כהן מדין • הות
למשה טוב ארע: ארע כהנת ישראל • הכהנים בהם תפרה: תפרה
מן הכהן לאחיו • והכהנה שררה: שררה לתלימה ולבניו • בשבעה
ימים אמרה: מימר לשמיני למגלי • ברכה מתותרה: מתותרה
מן אהרן • בתר קרבנים וקטרה: ומנה ומן משה • למגלי הקבול
בתרה: ותהי תלמוד דבר אל אהרן • ומה אחרה: אחרה עד עסכם •
עשרים מאום לטהרה: והות בספר השלישי • ותלמודה עשרה:
קרבנים ומאכלות • וטמאות מזכרה: וענות ותורות • וחטאות
מכפרה: והערות מן אדם • בהמה נקבה וזכרה: וקדישים וכהנים •
מן מומה וישרה: ושבתות ומועדים • שבעים יום מספרה:
ושמטות ויובילים • במאה שנה ששה עשרה: ואם בחקותי ומה
עמה • לעמה מיסרה: וערכות וחרמים וקדושה ומעשרה: זאת
עשרת השלישי • אתת במספרה: ועשרת הרביעי • שמע אתה
במפתרה: המניאן השני והגדולים • ופקדת המשמרה: וכסות
המשכן וכליו • והשולחן והמנורה: ומוצא הטמאים • ודבר החטאת
ומעזרה: והשוטה ומשפטה • והנפילה והזרע: והנזירים מכל
נפש • ומשפטה ונדרה: והמחדש על הנזיר • אן צאפוסרה: ומה •
עשה במלאת • נזרו מן תורה: שב' תקשט דברה • וזה הדבר
תדברה: לקהל קדש מכל טמא • ומעשיו מטהרה: וקשטאן יברך
ברכה • גליה ונסתרה: בפס כהן קדיש • שמור את התורה: בעל
חכמה ודעה • ומן יהוה יירא: הו דיברך על הקהל • בכל יום
וירח: יעמד הכהן ובאצבע • על העדה ידברה • כות כהני

הרגריזים • אצל אלון מורא: והעדה תביט אליו • והיא מסתדרה:
ילקטו מנה מלה מלה: דבפמה מעברה: יאמר לבני ישראל • לא
אוכל אזכרה: עד יצא הרשע: ו לא הו מנן בברכה: עברה: מן
• א • אל • מ • שלש מאות מספרה: יגלגי מלים מלים • ובנסתר יאמרה:
והי שמות גדלות • ורב דברה: למדה משה לאהרן • מיהוה אל
נורא: שלשה פלגים • לשנים עשר מבתרה: ובתר כן ישא קולו •
ויימר בלב ירא: יברכך יהוה • יבוא בה ברכת התורה: יברכך
יהוה • ויאמנו ממה תירא: וישמרך ממה בקצי • האלות זוכירה:
יאיר יהוה פניו אליך • במאורות יאירה: ויתנך בעת הלחץ •
והמצוק והצרה: ישא יהוה פניו אליך • ויתן לך כל מחסרה:
וישם לך שלום • מן מינר הירא: אהיה אשר אהיה • בעל הגבורה:
אלהים יתברך • הגבור והנורא: ויהוה עליו הקבול ויפתה התרה:
אן הות מלב • ומנפש טהורה: אמר שימו את שמי • במלים ישרה: ו
על בני ישראל • קדש כל זרע: ואני אברכם ברכה • לא האף ולא p. 82^b.
חרה: שובו אל יהוה • כי הימים הך ארע: תוליד מה לא תדעו •
מן ברכה ומן ארה: למה תהי עיניך פקחים • ואתה תעויריה:
עזב קשות לבך • ואת יהוה אליך תירא: ילבישב יהוה
בגדי ירתותה ומאורה: והתשובה אל מרך • בזה היום מהרה:
ואפרש כפך פניו • ולבבך אנצירה: ואמר אדני יהוה חטאת עמד
כפרה: אדני יהוה • סליחתך היום השבירה: אדני יהוה •
ברחמיך הסתירה: אדני יהוה בטובך נפש צררה: אדני יהוה •
על שובתה עזרה: אדני יהוה בגדלך עקתה הסירה: אדני יהוה
אתגבר על מן עליה מתגברה: כי עדתך מסכינה • ושם ומשל
מתקרא: לא עז ולא כוח • ומעט מספרה: הן תשכח אתה • מי
בלעדיך יזכרה: והן תרחקה • מי יקרבה ויסובברה: והן תשנא
אתה • מי יהבה ויפשרה: אדני יהוה • ברית אבהתה זכרה: וקבל
ציאה ביוסף • קדקדה ונזרה: ורחמה במשה • נומיקה ומאורה:
וכפר פשעתה • במקטורי הקטרה: ותתמת מימרי • הפניכון א'מרה:
מרן יקבל צלואתכון • ענוה דמאורה זרח: וישמע קלין דצבעתכון
ובק'בול ימהרה: ויטהר יציריכון • ולבביכון יגזרה: וישנא p. 83^a.
לשנאיכון • וישלמכם מכל צרע: ותראו המשכן נציב • בהרגריזים
אצל אלון ממרא: ותנים יומה מאה שנה • אה העדה המסתדרה:

XCV.

עליו עוד פצל מן מימר בן מנור יסלח לו התדיר:

p. 84^b.

בנור מנור כל לב • פוקיה כל עיניה: בזה היום הטב • נימר
ממלליה: וארש מה נדבר • לאהלון שמעויה: דברים צדיקים •
תבוא באזניה: אה העדה הזאת • אה בני טביה: אדמו ואזיתו •
במיני לבביה: והביאו ממללי בעיניכון • אה סדר צמיתיה: וכל
מה אמרת דבר • מזכיר ברע עמליה: בכו על מה עשיתם • בכות
תהביה: ואתו בנן נודי עונינו • ורבות חוביה: ונחם ברעותינו •
קדם אלה אלהיה: עד מתי עד מתי • נפשותינו קשיה: עד מתי
זידנות • מהלך על אפיה: עד מתי חטאות • כדמות טבריה: עד
מתי פשעות • רבת על מניאניה: עד מתי אשמות • תסק על מספר
כובביה: עד מתי עונות לא תספר בחשבניה: עד מתי חמס וכזב •
עם חרוד שיעיה: עד מתי נחץ יהוה • במעשה בישה: עד מתי

p. 85.

נמרי יהוה • בכל עובדיה: עד מתי עציאן • תמיד בכל יומיה:
עד מתי מחללים • בכל פקודיה: עד מתי כנמרוד • סרים בכל
דרכיה: עד מתי נשטי על יהוה • ומשה וכתביה: עד מתי נתגלי
קדם יהוה • בעובד אשמיה: עד מתי נעלם ונמעל • ונדמי למרודיה:
עד מתי לא נתבשש • מן ביש שביליה: עד מתי נעשק ונכחש •
ונעשה עול במשפטיה: עד מתי השנאה והרכילה בכל גויותיה:
לא מימר צדק ולא דבר צדק • מן דבריה: ולא יראת מן יהוה •
בכל כלומיה: וזה יקני זה • על נשמת רוחיה: וזה ידבר לזה • כל
דברים מכיה: וזה בלבו מזה • הק אנון דבריה: וזה ילך עם זה •
בשני פניה: שעה עמו ושעה עליו • בתרי לשניה: כלל על זה
הדבר • מה מנן תמצא ייה: לו היינו טבים • מה רבת עלינן דיניה:
לו היינו טבים מה היינו באילון תשנקיה: לו היינו טבים • מה
אתרהרת עלינו צרעים: לו היינו טבים • מה אתנתנו במיני מגיפיה:
לו היינו טבים • מא אתפכת עלינו מרטושיה: לו היינו טבים •
מה נפלנו בעיני כל גויה: לו היינו טבים • מה צפרנו דרסה
לרגליה: לא כח ולא עז • ולא מגן ולא פני עממיה: מה זאת
בתינו • מן שכוניה שממיה: ו מה זאת הימים • יומי מועדיה:
דבה אבבינו לא נתעתד • למחלך לחגיה: אל המקום המבחר •
בחדות נפשותיה: ונעמד בכנשת שכם • וננקי להפסח עניה: אזלת
כנשתה מנן • אה מגיפתה מרכיה: אזלת כנשתה מנן • אה מגיפתה

p. 86^b.

תליה: לו לא אנתנו ממרים * מתקרים סרועיה: מה עשה יהוה
 עמנו זה * בדיל כל אמיה: חלילה לו יעשה * אלא צדק בכל
 משפטיה: אורי עלינו ומה לנו * טוב מחניה: הסלע ישמע * ואנתנו
 קשים ממריה: עינים תראה ואזנים תשמע * ולבבים תליה: עד
 מתי מרוד על יהוה * במעלים לא מחניה: נמהר היום בשובה *
 בלבבים כעניה: אולי ישוב יהוה * ותהי לנו ע'ניה: ועתה אה
 הדה * אה בני טביה: שאו ידיכם * קדם אלה אלהיה: ואמר
 אהיה אשר אהיה * זה עשה כל פליה: קבל תפלות עמך * בעמל
 ארשי שלמיה: וכפר חטאתו: בעמל המלך והנבי וארשי כהניה:
 אדני יהוה * שמע שיאליה: אדני יהוה רבי טפליה: אדני יהוה *
 כפת ס'ניה: אדני יהוה רבי מניאניה: ותנים יומה מאה שנה
 אבהתה ובניה:

עד

מגיפים אמך:

XCVI.

Cod. Bibl. Reg. Berol. [Bibl. Peterm. 7].

על עקב ועל ראש * שם מרן יתקדש: אמרתי בצפר: וא'מר ברמש:	1 p. 109b.
מודאה לאלה אשר אניר כוכב הדעת: ורכבו ברקיע הראש:
להאיר על הלשן: והממלל יתחדש:	2
עבד הדה והדה: הדה הו עבודה: למודע מה אמצא: לגו
שמים וארצה: מקצה ועד קצה: מה הו בעלמה יש:	3
נטע מלין וסלקי בריאן: אסק מניאן מלי מריאן: בשמו הנכבד
עבד זה העובד: עובד כלו כבוד: לא בתשבית עבוד: והו הך
מה דרש:	4
קרא וא'תו לידה: מה הו מיתב בידה: ממצאים לון כונן:
אנדה יתון לא מן זעק לון באצבעו: וזבן ארשה באו: כל יום
כלום חדש:	5
והן תתריח אן תשמע: מה בו הלב ישמח: דברים חדשים:
כלם דרשים: על שני חלקים: מעלים ועמיקים: כל מנון לו עשה:
השמים מלעל נשא: והארץ מתחת פרש:	6
נשא השגבים ורכב הכוכבים: עשה שבע לשבע: ויתב בוראין	7

צבא: ושם התשיעי נכון: יתבונן בו מכוון: יהיה משכון לשכון אתרה
דאתפרש:

8 וממו ולרע נמצא: מהו סוביב בארצה: כור כד אתרכב
בידים מלאות: ושני קרשים בשני ללאות: ורישו המגדלים על ארבע
הפאות: ולעמת המסגרת רכב הטבעות: והחנות על הקרש:

9 p.110^b וירא מרן את כל המלאכה: והנה כד ניעשת: ואתכלל צבא
המלאכה: הך מה בגבולו שבת: ויקים את הרקיע: ויתן את
אדניו: וישם את כוכביו: ויתן את חנותיו: ויקים את עמודיו
ויפרש:

10 את האהל על הרקיע: ויכס הענן הערפל: ויבא את השכון אל
המשכון: וישם את פרכת המסך: ויסך על מעון הקדש: על הבל
מלמעלה: הנה ערשו ערש:

11 והערש לית לו תבנית: עד יתמר לוכון הך הו: והמלך לית לו
תשובית: וירום מגוג מלכו: ולו עמדנן כל יומינן: על מד מה
יורכו: ונערך לחם הגלוג: מה מטינן ערכו: לא אנן ולא אנש:

12 רק אנש לו מלל: אנש עליו מה מלל: הה אמטה בחר בר אלה:
ושמו לשן קשטה: ואודיעו בחשבן חלק חלק: ולכל חלק אורו
אכפיע: והו מאורה דסלק: ובוצין דלא טפוי: אנש לא כמו אנש:

13 אבהתיו הך כוכבים: כל מהם לו גבול: והו בינוון המאור
הגדול: ולו עמדנן ארך היום והליל: הילן נשיש וקליל: אך נשיג
ונרשי: גלוג האיש האנשים: נביה רבה משה: דעל ידו אתפרש:

14 p.111^a זבנים לו תחדוי: ועלמה בון חדוי: לא דמי לון דמי: ולית לעורן
בה נמי: אתקדשת לישראל: וישראל בה אתקדש:

15 ויעש אלהים שני חדשים: לגוי טהור: מקשה עשה אתם: משני
קצות השנה: חדש אחד מקצה מזה: וחדש אחד מקצה מזה:
מן הימים עשה את המועדים: משני קצות החשבן: ו תעלה ותתקדש:

16 והיו אהלין שני חדשים: פרשי כנפי קשיטותון: למעלה סוככים
בשמחתכון: על ישראל: ופניהם אחד אל אחד אל הכהן: היו פני
המועדים: הו היה אבי כל תפש:

17 רזי החשבן: על מה הו . על קשטה יקו: יקת חדש אחד
בחדשו: ויקח השבטים: וישם ברישי המועדים: ששה משמותם
על המועד האחד: וששה משמותם על המועד השני: ותולדותם
מעשה חרש:

18 עלה נעלה דרג דרג: ובגבנין נתגלג: מן שבת אל שבת: מן
קדש אל קדש: מן מועד אל מועד: מן חדש אל חדש: עד נמטי
בריאמים אל נשיא נשיאי הימים: אהן יומה דלבש:

- 19 p.111°. כליל כלו כבוד: ישתבח מן לו עבור: נהר חכמה לבלושיו:
וחיים לדרושיו: ותבת עצי גפר: ואוצר מלא כופר: בידן הר
משתמש: יום טוב למי ידרש: יום מלחמה ונגש
- 20 הכהן ודבר אל העם: ואמר אליהם: שמע ישראל אתם קרבים
למלחמה על חטאותיכם: כי האיש אשר צעם: וצלא בלא לב:
ילך עד יתיטב: ומי האיש אשר קעם: ודרש דרישות בלא נפש:
ולך ויטהר: ומי האיש אשר ארש:
- 21 שובה ולא שב: ילך וישוב: ויעמי מן כותו: ויקדם שובתו:
ויאסר את רכבו: וינהג את מחשבות לבו: וישכינו בממללו ויביא
את עמלו: ורכושו אשר רכש:
- 22 ויצא הכהן מבור הטאתו: ללכת שובתו: ויפגע בזה היום:
וילך מן אמש: עד בא השמש: ויקח מפרישותו: וישם מראשתו:
וישכב בעתו: ויקץ משנתו: ויאמר • אכן יש
- 23 יהוה ביום הזה: ויאמר מה נורא היום הזה: איך זה כי אם
זה בית הסליחות: וזה שער הכפירות: פתיה לכל דרוש: המקרא
בו משתמת: והמדרש בו מתקבל: יתחני מי ידרש:
- 24 p.112^a. וישכם ישראל בבקר: ויקרא את שם היום ההוא יום ציאם:
וידר ישראל נדר לאמר: אם יהוה אלהים עמדי: וישמרני בשנה
ההיא: אשר אני בה הלך: ונתן לי לחם שליחן לאכל ובגד
כופר ללבש
- 25 ושבתי בשלום עד היום ההוא: בשנה אחרית: והיה יהוה לי
מגן: והימים הזאת: אשר קראתיה מועדים: יהיו מועדי יהוה:
אעשה שם מקדש:
- 26 וישמע יהוה בקול הנדור: וישא פניו אליו: וישוב מתרון אפו
עליו: ויצליח לו עובדיו: ויתן הטאתו בידיו: ויחרים אתם: ואת
עשותם: עד הן לא תג'ש אליו: והו אליה לא יגש:
- 27 ויאהב אהב את מרו: ויאמר אעבדך שבע יומים מן יומי:
ואקדם בוך על ציאמי: אולי אכפרה פניו אדני: במנחה ההלכת
לפני: ואחרי כן אדרש: ו אולי אמטא מדרש:
- 28 ויעבד ישראל בזה היום: שבעה חדשים: ויהיו בעיני כימים
אחדים: באהבתו אתו: ויאמר ישראל אל זבנה: הביא את זכותו:
כי מלאו ימי: ואבוא אליה: ובחסידותה אתכנש:
- 29 p.112^b. ויאסה הכהן את כל אנשי המקום ויעש סכות: || ויהי ביום
החג: יקח אשר במשמר אתו: ויוציאה מן פמו: ויביאה אל עמו:
ומשם תתפרש:
- 30 ויצא העם וראשו מנשא: ויספר החבר לחברו: את כל הדברים

אשר עשה: ויביאה ישראל האהלה: השתה דאתקדמת • ותהי
לו סכות ויאהבה: ויומיה אתקדש:

31 מאה שנה וא'ת בחדו: בבית ובשדה: ויתחיל ריאים: ויזכר
קיאמך: ויקבל ציאמך: וסניך מרך יתקטל: ודכרנך לא יבטל: ואף
שמיך יערפו טל: וענני הרחמים עליך תתפרש:

32 וירחיב לך מכל צרע: ויאמנך ממה תירא: ומכל דבב לך יגאל:
ויתריח ויקבל: ממך כל מה אדרש: ותנים יומה מאה שנה: מי
אנה אתכנש:

אמן: אהיה:

אשר: אהיה •

XCVII.

Cod. Bibl. Reg. Berol. [Bibl. Peterm. 7].

לך:	נהל	לאורי	כימי השמים על הארץ:	p. 113 ^a .
לך:	מש	נרומם	עוד כימי אבות ובנים:	
לך:	גד	נקד ארצה פני	כל ימי דורות וחליפותם:	
לך:	ונגדי	ונרבי לך	עוד נשוב ונהללך	
לך:	פע	תתודע על	כי אתה אלהינו:	
לך:	בשבי	דהלכו	ואלהי אבותינו:	
לך:		תמיד נימר	בכל היחיים לאורי:	
לך:	גד	לך מודאה על	יהוב מתנאתה:	

דגלגיו ריאמה:	אלהי אברם בן תרח:
אה מלכה דעלמה:	בבריתו לך נקרא:
תקימו לזה עמה:	אן מה אכתב בתורה:
אשר פדית יהוה:	כפר לעמך ישראל

על קדש מקומה:	אלהי מן עלה אדרש:
מנך אה קעימה:	בעמלו נבקש
מכל לחץ וארצמה:	אן לעמך תנפש
אה אדני יה וה:	וסלך לעמך ישראל

		אלהי מן אתא לבית אל בזכותו לך נשאל ובטובך לון הגמל כפר לעמך ישראל	
		אלהי מן עלה אדרש בעמלו נבקש אן לעמך תנפש וסלח לעמך ישראל	
		אלהי מן אתא לבית אל בזכותו לך נש אל ובטובך לון הג מל: כפר לעמך ישר אל:	
		אלהי בן פרת יוסף: ברחמיך עלינו השקף: ושיאלך לא תטרף: סלח לעמך ישראל:	p. 113 ^b .
		אלהי הנבי הצדיק בציאמה לך נצעק תרח רחמיך לא תצניק כפר לעמך ישראל	
		אלהי אהרן ובניו הכהנים ופינחס דקטל הזנים נדרשך בכל העדנים סלח לעמך ישראל	
		אלהי זה יום הכפורים דבו לנפש דרורים טובינך נהיה בו מיציריך כפר לעמך ישראל	
ודמך במקומה: ארתי לזה עמה: וצבעתון שמה: אשר פדית יהוה:	ודמך ארתי לזה וצבעתון אשר פדית		
על קדש מקומה: מנך אה קעימה: מכל להך וארצמה: אה אדני יהוה:	על קדש מקומה: מנך אה קעימה: מכל להך וארצמה: אה אדני יהוה:		
במקו מה: ע מה: ש מה: יה וה:	ודמך ארתי לזה וצבעתון אשר פדית		
עצו מה: קיע מה: צו מה: יה וה:	דרבותו ודבר לנו בזה יום אה אדני		
הד מע: ורו מה: ע מה: יה וה:	בן עמרם אה מלוך מכה באפי אהן אשר פדית'		
עצו מה: ארי מה: ואי מ מה: יה וה:	כהני משכן והמגיפת בלוליה אה אדני		
ד מי: ואש מה: פמ מה: יה וה:	דלית בימים לו מכל חטא ונימר בדכיות אשר פדית'		
	אמן אהיה: אשר אהיה:		

XCVIII.

Cod. Bibl. Reg. Berol. [Bibl. Peterm. 7].

I.

1	נכרז בשם יהוה	ונרכן ונרנן	ונקל	ס :
2	בגליגות זכאי עלמה	דכל מנון אקר	וטכ	ס :
3	משם אב הראש אב כל	הבשר: דמן עפרה	אטלמ	ס :
4	ומשם האב השני אשר	בנה מזבח ועליו עלה	אנכ	ס :
5	ומשם האב השלישי	דפרדיס זכות'ה	פרני	ס :
6	ומשם מי דאמר ואיה השה	ולבירות אביו	חפ	ס :
7	ומשם יעקב הנדור	דקס ממו שנים עשר	אר	ס :
8	ומשם יוסף הפתור	דמן זכותה לא	דל	ס :
9	ומשם נבי כל הדורות	דלגו אשתה	דר	ס :
10	הן ישמע קל הצבעות	ורחמיו עליכון	יפר	ס :

בצדקתו אלה:
רחמן ורתאה:

II.

1	אלהי אהרן כהנה	ארש	הכה	נים :
2	והאנשים והפוקיד במשכנה	אלעזר ואיתמר	הש	נים :
3	ופינחס דקעם הן עוף מטעס	ודקר	הז	נים :
4	ועזר ית חמה ^a במפניס במ	עם מפנס דלא ישא	פ	נים :
5	ועצר ית מגיפותה	מעל דמע	הכר	נים :
6	וסב אגרה כהנתה רבתה	לו ולזרעו מן אבהן	לב	נים :
7	מן כהן אל כהן אתשרשת עמם	אל גדול	הכה	נים :
8	ארכון הימים ההם	חלופת	הרב	נים :
9	האיש אשר רוח אלהים בו	מאת אבריו	אתכונ	נים :
10	עיני יהוה אלהים בו	עם דורות הימים	והש	נים :
11	רוח הקדש יערף כמטר בלבו	וידע דעת	עליו	נים :
12	ותאזל כטל בקרבו: ו ותבוא	באוצר היצרים	והע	נים :
13	כשעירים עלי דשא הדעת	דצמת בשדה הלבב	בתקו	נים :
14	וכרביבים עלי עשב החכמה	המוצאת: ו מן מקור		

הלב בים והע נים :

III.

1	ויצל מן הרוח דעליו	ויתן לחכומים	ונבו	נים :
2	ולמן ישמע ממלליו	מן עתירים	ואביו	נים :

XCVIII^a 1. במכניס עמם מכנס

3	ויהי כנוח הרוח עליהם וימר	מיותן כל עם יהוה נביים וכה	נים :
4	כי יתן יהוה את רוחו עליהם	כי הו נתון	המת :נים :
5	ולו לא נתן מהודיו על אמור	זה המימר: מה הוה	
	יתב זאת	היתובים	הכשר נים :
6	כי הו בארשותו אתמר	יה: ישיב ממצאו בזאת העד	נים :
7	ולכם אמך ירתו	ויטיב	העקב נים :
8	ויקים מימרו וזכרתי	להם ברית	ראישו נים :

IV.

1	ראו זאת הגלילגות הרבות	בין יום צומה ויום נקם כמו	נר :
2	זה בו ענות לנפשות	וזה בו תקום כל המיתים לחשב	נר :
3	זה בו בדי העונות	וזה בו ישאל על כל עמלי	נר :
4	זה בו התקע הציצרה הכפורים	וזה בו תזרזע הנפשות	
5	זה בו תתפרש ענני הסליחות	והגליות מן רב עזני	נר :
6	וזה בו ימלך הד זוב	ותסוד עליו	אברי נר :
7	זה בו השובה מתקבלה	וזה בו לא שובה ולא	
	תפלה למן מת	בעצי	א נר :
8	זה בו הכהן יודיה ויכפר	וזה בו יקרא אני אני	
		הוא וכל בלעדרי	זיד נר :
9	זה בו הגליות תטהר: ו	וזה בו יכפר אדמת עמו	
		מכל טמא	ושיקוצ ינו:
10	זה בו הסליחת והרחמים	לעם ישראל: וזה בו פרעת אויבות ינו:	
11	זה בו בסור פרקן מכל חטא ואשמה: וזה בו הרנינו גוים עמו הרנ ינו:		
12	טובינן נקום בנציר: ועל פתח	יהוה נשים	מעמד נר :
13	ומן מזון הסליחת נשביר:	ונימר בלב	כ נוע :
14	אה רחמנה בגדלך	סלח	לחטאי נר :
15	אה רחמנה ברב גדלך	ושלטן עזך שא	לפשעי נר :
16	אה רחמנה ברחמיך	כפר	אשמי נר :
17	אה רחמנה אן עמיד	קבל	ציאמי נר :
18	אדני יהוה שוב מחרון אפך	והנחם על הרעה לעמד	
		וזכור ברית השלשה	ארשי נר :
19	אדני יהוה סלח נא לעון העם	הזה כגדל חסדך ולא	
		תיפך אפך	ממ נר :
20	אדני יהוה אל תשחית עמד	ונחלתך: ואל תפן אל	
		קשהנו ואל רשענו ואל חטאותי נר :	

21	וראה בעין רתותך	ברהמיד וחסדיך	אלי	נר:
22	אה רחמנה טבה אהיה אשר	אהיה השקף ממענד	עלי	נר:
23	אה א'ל שדרי אה א'ל ראה אה	מן שמדי יהוה: ולא תטרף שיאלר		נר:
24	וסלחת' לעונינו	ולחטאתינו	ונחלת	נר:

V.

1	על מזבח השובה נעמד ונקטור	סליחן ורחמים ליהוה	אלהי	נר:
2	ונרכן ונשתעבד	ונשא את	ידי	נר:
3	אל מעון הקדש	ונרים	צבע	נר:
4	בקולות מלב ומנפש	ונדדי	עוני	נר:
5	דרבת על המספר	לא יספר	בחשבני	נר:
6	לאוי נבבי בדמעות דם כמטר	על רעות	מעשי	נר:
7 p. 122.	כי אנחנו חללים	בחרב	חטאי	נר:
8	נעלמים מעלים	ביהוה	אלהי	נר:
9	כחשים עשקים גזלים	ומן החרם לא תשבע	נפש	נר:
10	שנאים רכילים	לאחינו	וחברי	נר:
11	חיבים חטאים	למלוך	רוחי	נר:
12	אשמים שגגים פשעים	בכל	יומי	נר:
13	סוכילים רשעים	לא מדע ולא	בונ	נר:
14	סוררים מוראים	שמעים מן יהוה	אינ	נר:
15	זוללים סובאים	בכל	זבני	נר:
16	שקוצים טמאים	מן הדרכים	סר	נר:
17	כזובים שקרים	בכל	מימרי	נר:
18	גב'רים מרודים עציאנים	לא עמל	מרצו ל	נר:
19	קציבים זידנים	בכל	עובדי	נר:
20	זאת המעשים	מעט מן	רעותי	נר:
21	וערפותינו הקשים	וקשות	לבבי	נר:
22	אוי לנו אוי לנו ועל	מה לנפשנו	רצו	נר:
23	ולא יהוה רצו עלינו	ומשה מודכי	ממ	נר:
24	לא הוה זה הממלל טוב	הוה רע	בינ	נר:
25	אתיקצו כי אתם בני יעקב	דמע כל	בר	נר:
26	לא לב יכנע ולא עינים תדמע	ולא אוכה יכרת	ב	נר:
27	ולא ג'ויה תזרזע ולא אזנים	תשמע ולא נירא מן נקם	אלהי	נר:
28	אלא לבבים קשים כות הצנמים	לא יכרת בון הברזל	מכרת	נר:
29	נשאל יהוה רחום הרחומים	ימול ערלת	לבבי	נר ע:

30	טובינן נעמד בלבביו וראים	אמרים בלב	כ	נר ע:
31	אה רבה מנך אנך בעים	תסלח	לחטאי	נר:

VI.

1	תנים יומה תנים	מאה שנה אימר	לי	כוך:
2 p. 122.	סדרה המזדמזים	ישמר יהוה	חיי	כוך:
3	ינפש יהוה עקתיכון	ויוציא	ית	כוך:
		מן אסור	חטאי	כוך:
4	ויגלי יומי רחותה	ויחדש	שמחתי	כוך:
5	ותתחנו ותתחנו בסדר	מועדיכון	ומעדי	כוך:
6	ותעמו משסנו	על קדש	טברי	כוך:
7	והייכון ישמר	מן סמוך ומן	אר	כוך:
8	ושכרי על מן אכתדר	אתון	ובני	כוך:
9	לא תכרתו לי מדכר	יהוה יחניכון במועדיכון ומועדי כוך:		
10	בעמל השלשה הזכאים אבותיכון ויוסף אביכון ואהרן			
		ובניו מקטירי קטרת משכני כוך:		
		כן ירתי	חיי	כוך:

XCIX.

Cod. Bibl. Reg. Berol. Peterm. 7.

1p.104 ^b .	אלהי אברהם יוציאך מן צרות הלחץ: אל הדות הנפוש: בדרך אימנו:
2	וינגדך מן השך פנותה: אל נור אימנותה: בעמודי רצונו:
3p.105 ^a .	אלהי יצחק יסבל שגב הרגז: ויורד מסך שער הרצון: ויטללך בעננו:
4	וישם כלה לפניך שקיח: ויטע כרם וישקי • יתך מיינו:
5	אלהי יעקב יוריאך בחלומך • מה יהי לך בעולמך: ויעמ'ד משכנו:
6	ב'מכון דמיום אגלא: היבשה הו מקדש: ואלהים כוננו:
7	אלהי יוסף הו המלך הגאל: אשר לכל סבל: וכלה תחת שלטנו:
8	ויבנה משכן עדתך: בלבבי סנאי דתך: ויעלי בניאנו:
9	אלהי אדונך וגברנך: ומצנפת ראשינך: הא נשיא האיש משה: דאמיר עליו ענו:
10p.105 ^b .	ישים צל קורתו: בעלמה לך מקלט: ובאחרית לך מנוח:
11	אלהי אהרן ובניו: הכהנים הקדושים: דעל פי מרון הכהנך:
12	יכללך בכליל המפרישות: וילבישך בגדי הקדושות: וימשח יתך בשמנו:

- 13 אלהי זה יום הקדוש: אשר ענני הסליחות בו פרוש: על ישראל וכרנו:
14 ישוב א'ת שובתך: ויחדש שמחותך: ולא נמצא בך גנו:
15 וקיאמיד יזכר: ויקים לך מה אמר: בן עמרם רבנו:
16 וסלחת לעונינו ולחטאתינו ונחל תנו:
אמן אהיה:
אשר אהיה:

C.

Cod. Bibl. Reg. [Bibl. Peterm. 7].

- 1 נחדש מימר חדש • ונקח מן האדונים ארשו • הן הוה טוב מן
טובותם הו • ואלא עדרי יפרשו:
2 מודעה לאלה דצער מן עפר ארם • עצם ובשר ואדם: בתר בוראיה
דמקדם • הברא ניעשו:
3 ומה אתקדמו בוראיה בבריה עליו • והו בעל הצלם וכליליו •
עד אתכון מה יצר'ך אליו • כי בדילו הכל ישו:
4 והפ'ול עליה תרדימה העבוד: ונחת מן פאת שומיה כבוד • וחלק
לה ה'וי מצלעו סעוד • ונפשה קשורה בנפשו:
5 ושבנו במשכן אדן • לא עין עמת כ'אתו ולא שמעת אזן • פרדיסה
המתקרי גן עדן • בנהרי ה'לבו ודבשו:
6 דעמה אדם בעל המיתובה • || והו כ'ות בהמה מתעזבה • הכן לו
הדרך ל'מובא • בינם ב'ח ר' שו:
7 וה'יו על זה מנחים • מודים ומשבחים • מה חשבו חשבן הקנאים
הרשעים • הדך הנחש ותפשו:
8 ואמר מימר שקר • לית לו וחייך אקר • ולקח רמה אלילו ודקר •
עד תם לו מדרשו:
9 וצאו הדמעים מן הדמע • באף ובקצף ובחמה • לעבד את הארמה •
נחמים על מה עשו:
10 ואמרו בעלי העתקים הראשונים • אך אדם אתנזר מאה שנה • בתר
מוצאו מן משרית עדנה ליסרות נפשה:
11 ולנו על זה המעתקות ראות • || כי אדם עקב המוצאות • הוליד
בלא צלם ובלא דמות • ואפ'תח בית ארשו:
12 לית סגרו אלא השובה • והפוכות בישותה בטובה • ומלבשו בגדי
היראה והמה בה • כליל על ראשו:

- 13 וקבל יהוה השוֹבָה מִן אָדָם • ויוליד שת בדמות והצלם • ואתעתק
הסוד אל נח אל אברם • כל זכאה בהדשו:
- 14 עד אתגלא מימך הסוד בשגם • דמותו לא יקום ולא קם • דו משה
ברה דעמרם • עבד יהוה ואישו:
- 15 דסלק ברקיע לוי ואדיר • ובא מסיני וזרח משעיר • דמראהו
כלבנת הספיר • וקרן עור מלבשו:
- 16 p.107^b. משה אשר בדברנו כל ראש ירפא • משה דבתפלותו תשקע האש
השריפה • משה דדברו יהוה פה אל פה • והציצרי הקדש
יק'שו:
- 17 זה הו בעל הציאם • זה דבדילה הכל הושם • זה הו דנטע ידו
על הים • ומיה הק'רשו:
- 18 הנביא אשר אתימן על בית אלה • הנביא דסמוכיו פנואל וכבלע •
הנביא דצעם ארבעים יום ואר[בעים] לילה • בדילן בקוש'ו:
- 19 הנביא דאתגלגו בדכרנו הכהנים • הנביא דאגלא רביאניו והו בן
שמנים • הנביא מאה ואשתין עדנים • ואמיר אשתלשו:
- 20 האן אנון דלו ד'מו • ולצלוחו ולציאמו • יום המעמד הגדול ידמו •
יום יורי אור וימושו:
- 21 p.108^a. האיש אשר שמו השם • האיש אשר בדכרנו יטהר הפם • האיש
אשר בדכרן שמו ננשם • מן נקם ומן אשו:
- 22 שלום יהוה עליו מספר עולמי הימים • שלום יהוה עליו מספר
דגי הימים • שלום יהוה עליו מספר כוכבי השמים • ומלאכי
ערשו:
- 23 והך לא ישלמו עמה • על נומיקה דעלמה • דשם פרקן רב בצומה •
ולהם אפרשו:
- 24 לסימן ולברכה • ולמן יחטא בשגגה • ולמן ישוב שובה בלא שכח •
ולמן שבק בישו:
- 25 יום בו תרד חטאותיכם • יום בו ישא לפשעכם • יום בו תענו את
נפשותיכם • וכל מלאכה לא תעשו:
- 26 p.108^b. יום בזו במה תוכל • יום לא משתה ולא מיכל • יום יתנשא על
כל • הימים ראשו:
- 27 יום בין הימים בדד • יום מן עזבו נע ונד • יום לית על הלבב
ירד • טב ממנו ודבשו:
- 28 מאה שנה בשלם • תעשה זה הציאם • ואל תרה מרד תקדם •
וסניך יגרשו:
- 29 ובמועדיך תהי חדי • ויטרך עבודי • בבית ובשדה ולבו
יקדשו:

30 ויראתך יאמנה • ואל מנחת תפלותך יפ'נה • ותנית יומה • מאה
שנה • מי אנה אתכנשו:

אמן: אהיה:

אשר: אהיה:

CL.

Cod. Bibl. Reg. Berolin. [Bibl. Petermann 7].

- 1 p.113^b. אל אלהים אל' נורא • א' אשר הכל ברא • אל אדון דלא יירא • אל
אליו תמיד נקרא:
- 2 אל בדרו אל הטב • אל בעלמה סבב • אל בכתבו כתב • אל ביאר
לא תגנף:
- 3 אל גבור לית ישגג • אל גאל מכל שגג • אל גדול יתגלג • אל גלי
פניו נצג:
- 4 אל דיאן אל בדר • אל דבוק אל נכבד • אל דכלה עבד • אל דמע
קמיר נסגד:
- 5 אל הר ר • ה • ר • ה • אל האל הנראה • אל האלהים הרעה • אל
הנסתר והרעה:
- 6 אל ואין כדמו • אל ולא יתודע מקומו • אל ונזע מן רב שמו • אל
ואליו נברח מנו:
- 7 אל זכאה לא נכרז • אל' ז'כור למן יכרז • אל זכו'תו ומי יבז • אל
זכרתו' והו לי עז:
- 8 אל חיולה ומשבח • אל חכום' לו נשבח • אל חיותו לא נג'ע • אל
חנון אל מר'ה:
- 9 אל טהור אל שופט • אל טבה לו המשפט • אל טרם ואחר ישפט •
אל טוב בצדק ישפט:
- 10 אל יהוב אל' רתי • אל יטיב וירתו • אל ידי לו הרמתי • אל
ישועתו קויתי:
- 11 אל כבד אל ארד • אל כוחו הכל מלך • אל כל כלום בארד • אל
כלה לו צריד:
- 12 אל לית לו קץ ולא גבול • אל לעלמה סבול • אל לא יעשה פגול •
אל לו השם הגדול:
- 13 אל מוחי הלבבים • אל מעשיו טבים • אל משפטיו רבים • אל
מלוך ארד אפ'ים:

- 14 אל נתן לו תשבחן • אל נפרט לו כל שיראן • אל נרים לו הצבען •
אל נסי לו הנצחן :
- 15 אל סעודה דטלמים • אל סבול דלא נמים • אל סקוף אל פרס • אל
סוביב מי לא כעס :
- 16 אל עליון לית יוגע • אל עזר בכל פגע • אל עני בכל רגע • אל
ע'מי מי לא יגע :
- 17 אל פלי אל תקיף • אל פרד ולא שפוף • אל פני אל מאסה • אל
פללן לא יטרף :
- 18 אל צעור כל קרן • אל צפין ומקרן • אל צדיק מי ילחץ • אל
צ'ה לא תנאץ :
- 19 אל קעים אל צדיק • אל קני אל חזיק • אל קרוב לו נצעק • אל
קיאמה' בה' ידיק :
- 20 אל רפא אל ישר • אל ראה כל נסתר • אל רחום וחנון אמר • אל
רב חסד ואמת נצר :
- 21 אל שמעיו לו נדרש • אל שיראן לו נפרש • אל שמו יתקדש • אל
שדי מי לו יגש :
- 22 אל תמיד אל אמת • אל תקיף אל ירת • אל תדיר דלא מאת • אל
תמיד רב חסד ואמת :

CII.

Cod. Bibl. Reg. Berol. [Peterm. 7].

- 1 p. 53. אל אלהים יהוה • אל אלהי עלמה • אל ארון מכה ורומה • אל
אחד בלא דמע :
- 2 אל בדד אל יצוב • אל בריו אל יתוב • אל בחכמתן סבוב • אל
ברצונו ישוב :
- 3 אל גאה לית לו פרוג • אל גבור לא בעל זוג • אל גדול לו הגלוג •
אל גדול לו נחוג :
- 4 אל דיאן אל כבד • אל דבוק דיסעד • אל דמע דיסתגד • אל דעבד
בלא יד :
- 5 אל אהיה אשר אהיה • אל היה ויהיה • אל הו ממית ומחיי • אל
הכל לו יהיה :
- 6 אל ואין שם כשמו • אל ולא שמצא כמו • אל וממן בקוממו • אל
ומה עצמו :

- 7 אל זכאה הלא אז • אל זאון דלא ירז • אל זה שקיח בכל רז • אל
זכור ברים הלז:
- 8 אל היולה דמתשקה • אל חי שחד לא יקה • אל חכומה לא^a בפקי •
אל חילה הכל לקח:
- 9 אל טהור אשר ישפט • אל טוב לא יטה משפט • אל טובו לנו מקלט
אל טרח^b לו ימלט:
- 10 אל יכולה אל קני • אל ירותה בלי שני • אל יצובה בלא משנה •
אל יקרא אני אני:
- 11 אל כבודה דמורד • אל כוחו הכל סמד • אל מבלע ולא מכד • אל
כלה לה הלך:
- 12 אל לבובאים ס'בל • אל לא אתי ולא אזל • אל לטובר נשאל • אל
לשואלך יקבל:
- 13 אל מקים כל קיאם • אל מחדש העולם • אל משבח ומרומם • אל
מבתר ומקדם:
- 14 אל נתון אל זאון • אל נכבד אל חנון • אל נא תמיד אדון • אל נסי
אל ישרון:
- 15 אל סמד אל אחס • אל סכך בטל רסס • אל סוביב ולא נמיס • אל
סמד אל אפס:
- 16 אל עליון אל דמע • אל עבוד כל תמח • אל עתה לך שמע • אל
עולם בו קומה:
- 17 אל פרד ולא סאף • אל פני פניו נרקף • אל פלי וירחף • אל פקד
לא תנאף:
- 18 אל צדיק לית לא קץ • אל צעור בלא נאץ • אל צפין דלא יוחץ •
אל צעור שמים וארץ:
- 19 אל קרוב דלא רחיק • אל קבל כל דביק • אל קנא הו חזיק • אל
קדוש וצדיק:
- 20 אל ראשון ואחר • אל ראה ולא דאר • אל ראה אל שמיר • אל
רב חסד^c ויכר:
- 21 אל שמו גדול וקדוש • אל שדי אל ירוש • אל שופט לא ימוש • אל
שמעור כל בלוש:
- 22 אל תחלה ואחרית • אל תמיד לא יכרת • אל תקיף ולא נחת • אל
תדיר ולא פעת:

אהיה אשר אהיה:

CII. ^a 1. כבקה ^b MS. לא ^c 1. וירך = ויארך cf. Exod. 34, 6
ארך אפים

CIII.

Cod. Bibl. Reg. Berol. Quart. Nr. 536.

- 1 אור הקדש תאיר לבי • || עד תראה סודי רבי • כי אלהי בקרבי • פניו אקד ארצה ואשתחווה: p.102^a.
p.102^b.
- 2 אה ארכונים תנו לי קשט הזית • עד תשמעכם בית בתר בית • כל בית טב מן בית • תתנו לי ואלא הסכות: ו
- 3 על שלחן הפסח נשב • בחדו וזהו ושמו רב • ונראה אליו בעין הלבב • ומה בו סודי הרב:
- 4 שמעו מן מיכל ומיכל מה יימר • בלשן עודנו ואני לו אפתר • אך אתמחכם זה המפתר • אגיפו ואמרו אלק ישר:
- 5 המצות אמר אני אדעה אוני • בזה המועד אפוני • ובסודי לא אחמץ בשני זבני • לזה הוה שמו לחם עני:
- 6 והמרור בלשן עודנו אמור • לי סודים ידעם הריטור || כי הניף בעולמן מיכל המרור • על עורנה צפר זהב טהיר: p.103^a.
- 7 עפל יאמר החלב בלא ארז • מן הרה לברו בד כמי מבזז • רק יתפאר וילז • מן לברו כוש איל בו אחז: ו
- 8 מה טב מימר הארז בחלב מן ממלל • ארז בחלב בד בדר בזה תתהלל • מן דמילי בלבו יאזל • החכמה והבינה בטל:
- 9 וחלב בטמר אמר • החט עלי עבר • והעון טפטב על פני האבר • וחלב פני הבד בבשר:
- 10 והארז בדבש אמר שמעו זמירותי • סימת הקרובים כסימתי • מן הרה קרוב הרה פני מותי • עליכון בי אה אבותי: ו
- 11 והקרובן אמר הגלוח לי אני • אתפתר על כל בני מיני • מן משמעי לאדוני • בעמלי האש לי יקרבני:
- 12 והגפן הקלי באש • אמר על עבר הנהש • ומרדני ושרפני ומה בחר בי יעש • והלבישני עור התחש: p.103^b.
- 13 וכביצים יאמר הידע תדע • כי פני בד ולבי פטודה • כות מן ילך הרכיל בין בעלי המדע • ובין הבהמה וצדה:
- 14 ראו מה עבר עלי מן רע עמלי • שרפוני באש ועורי עלי • ובתר זה הסירו עורי מעלי • ועזבוני בא אתקלי:
- 15 והדגה אמר אני מכלם • בין אחי הייתי במים קעם • מן מיכלי הרחם • שרפוני באש והייתי לשם:
- 16 וסדר הירקים אמרים בשפת • אודנון מה נצמה בארץ הקצפת • ולנו האש ומה השרפת • אלא מן הטאונן עם רוח מרחפת: ו

- 17 וכוסי המשתה סבבים אמורי • עליוכוך בשכר הנורי • ולא יתמחכם
שכרי • הנבוך ידע קשיטות מימרי •
18 p.104^a. כל מיכל ומיכל לו מפתר • רב מזה המדכר • לא יסבלו זה
המתקצר • ושור זה מן לבו יעמר •
19 אה שמועים שמעו • לזה המימר ואתוכחו • ולכם ממו משתה
קחו • ועלי לא יקחו •
20 אה אכולי הקרבן • תאכלו אתו כל שנה בחדבן • ומועדיוכוך טבן •
ותנים יומה ועורן ירברבן •

CIV.

עורן כן עליו עוד שירה: מן מימר עבד יהוה בן אברהם אבתה:
דמשק יה: ורחמו ועליו ידיק: ו אמן: ו

Ib. p.104^a.

- 1 אתי בשלם זה המועד • דבו מרד ש'מך מלך • בתר עבדי וסדר
דבבך אבד • במסות ובאותות וביד
2 p.104^b. חזקה ובמראים גדלים • על מצרים הור עלים • || והוציאך ממצרים
דגלים דגלים • בתרי עמודיה עליך מטלים: ו
3 מה טב זה יום טבת • דבו אלהך שם לך פצוה • מידי דבבה •
וארים לך כל מיתובה: ו
4 מה טבת בו מה טבת • תקריב קרבנד להיטיבך • במקום נדרך
ונד'בח • וכל הגוים סבבך: ו
5 מה טבת וא'ת בדקטיס • ורצונה עליך פריס • וכהנד המתקרי
הרביס • על המנבר ישור וכל הקהל ינכיס: ו
6 קרבנה במועדו • ויחדו ולמשה יסידו • והאש בתנורים יוקדו •
והשמהות יוזפו ויתחדדו: ו
7 וחצי הל[ילה] כל מנוך יעלה קרבנו • כל איש וביתו ובתו ובנו •
בשמת וחדו וששונו • ויאכלו והנותר ממנו: ו
8 p.105^a. באש ישרפו בבקר • ויתפני לאלהיוך לבישים המוקר • ועוני
הדבבים תנקר • ויאמרו כל מה אנן בו שקר: ו
9 הא טובך אה עם משה • קרבנד קרבן אשה • ריח ניחת לקדשי • לית
כזבח עורנד דהלך בתשך חשושי: ו
10 יתחנו אכולי הקרבנים • כל שנה בששוניים • ותנים יומה תנים •
לוכוך אה שמרים וכהנים: ו

CV.

- Ib. p.105^a.
1 אה ישראל אשירו • ליהוה התמיד בתדירו • כהלכון פם אחד
בנצירו • כי הו צדיק וישרו:ו
- 2 p.105^b.
אשר יהצילכם ממצרים • בשמח ואיקרים • על יד דמע הספ'רים •
קדקד עלמו ונזרו:ו
- 3 דאתעשה על ידו סימנים • גדלים ורביאנים • תתמתון מות בכורי
הזידנים • ובכורי ישראל בתדירו:
- 4 בריתו עם השלשה זכר • והציל בניון מן הצרר • בחצי הליל בחסד
ואיקר • ושירות ותשבחן לו אמרו:
- 5 בזאת הלילה • המשחית על מצרים אשתלח • והות בניון צעקה
גדלה • וכוס המות שתו ומררו:
- 6 וישראל הפסח זבחו • ואכלו ושבעו • וממחרת נסעו • ושני עמודים
קמיון ינירו:
- 7 ופרעה ועמו בקצף • המשחית עליון והנגף • והשמח לישראל ירצה •
והנור קדמו ובתרו:
- 8 p.106^a.
אהלין משבחים בקל תליל • ואהלין חשך עליון קפיל • אהלין
לבישים מן הפרקן כליל • בפדיונם אתבסרו:
- 9 מכן תתפדו מכל דבב • ויפטי מעליכון כל שרב • ויגרש מפניכון
כל אויב • ורצונו עליכון יעזרו:
- 10 ותקריבו הקרבן • ותהונו תמיד בחרבן • ומן אלה מועדיכון טבו •
אה קהל ישראל וסדרו:
- 11 מועד מברך עליכם • אה העדה כלכם • ומאה שנה ביומיכם • לזה
המועד תעזרו:
- 12 ותמטון יתה באיקר • מאה שנה במספר • בעמל מי לון טב מדכר •
ומי פתר חלמות פרעה:
- 13 תנים יומה תנים • אה עמה בשרכנים • בעמל דמע הנאמנים • אשר
פה לפה דברו:ו

CVI.

- Ib. p.106^b.
1 ישראל כלכם • שבחו לאלהיכם • בטוב לבב ונפש • בנצירות
לבכם:
- 2 דממצרים פדה יתכון • מידי דבביכון • על יד מי לערפלה נגש •
משה בן עמרם נביכון:

- 3 בסימנים ונפלאים • גלים לעיני הראים • מספרם ששה וחמש •
אתון לון מועדים :
- 4 התמתון מות הבכורים • בכורי מצרים הכפורים • ובכורי ישראל
ברגש • וזהו ושמה ואיקרים :
- 5 p.107^a. והמצרים יבכו דם אדם • וישראל יזרקו הדם • || ואכלו הפסח צלי
אש • כמה צוה אל קעים :
- 6 ונסעו בתהללות ושירות • בתר ענות וגירות • והרצון עליון
מתפרש : וקדמון התקע הצצרות :
- 7 ותרי עמודיה קמיון • יזרחו עליון • אחד בצפר ואחד ברמש •
בזאת טוביון :
- 8 כן כהם תרומה • אה זרע יעקב ותנש'מו • בעמל מי דרס לגו
אש • דמן השם שמו :
- 9 ומכל לחץ התפשר • ומכל אויב התוקר • ובדקטס התכנש • מאה
שנה באיקר :
- 10 ובטח בדד תשכן • ותראה תמן המשכן • והרצון בו ישמש • ותאכל
מן צנינת המן :
- 11 p.107^b. וישים זה המועד מברך • עליך ועל סדרך • וכל דבב דלך יכחש •
ואתה על במתם תדרך :ו
- 12 תנים יומה באשמחות • בקדוש אלהי הרוחות • דאמר בכתבי
הקדש • ושמרת את החקה הזאת :ו

CVII.

שורה על המציל מן מימר משלמה בן אב סכרה דמבני דפנתה
יסלח לו מרה דיכלתה אמן :

Ib. p.107^b.

- 1 אה קהל ישראל וזרעו • אנצירו הנפש ושבתו • בלב מלי יראו •
למן עשה כל נפלאו :
- 2 דצעיקות בני ישראל ש'מע • וענותך עם מצרימה ע'מה • וזכר עם
השלשה יתקיאמה • ובהר משה בן עמרם הדמע :ו
- 3 p.108^a. וקרא לו מן הסנה • לך ואשלחך לפרעה הסני • והציל ישראל בכורי
רבני • אגיב משה למרו מי אני :ו
- 4 כי אלך לפרעה הסורר • והציל עמד מן הצרר • שלח נא ביד תשגור •
כי לשני כבד מן הדבר :

- 5 אמר יהוה ואהרן אחיך • שימו' עמך יהוה נביך • ואנכי אהיה עם פיו ועם פיו • וכה תעשה בפרעה אנכי^a הוריתך :
- 6 ומשה ואהרן ברגשו • בהר האלהים אתפגשו • ולפני פרעה כד נגשו • והמופתים פניו עשו :
- 7 תנין ודם והצפרדע עלה • וכנים וערב עליו אשתלח • ומקנה ושחין והברד קולה • והארבה ויהי חשך עפלה :
- 8 וחתמתוך נגף היה • בבכורי זיניה • ובכור ישראל בשלמיה • ישתבח עבוד סימניה :ו
- 9 p.108^b. וצעקה גדלה במצרים הֹת • כמו לא הוה ולא תוסיף לה כות • והנגף והמשחית בוך אַזְמַנַת • עד העולם עליון אצוקת :ו
- 10 וישראל אמנים באתריון • מודים ומשבחים לאלהיון • דפדה לון בכוריון • ומטו השבנון בדבביון :
- 11 וזבחו הפסה בריאמו • על חקותיו דוקמו • ועל המשקף הדם שמו • ופסח בחסדו על כל עמו :
- 12 כן יפסח יהוה אמן אמן • לך אה ישראל עמה מזדמן • הקרוב מכם והרחוק ככן • ובטח בדר תהיה שכן :
- 13 ותקריב קרבנד קריב • בדקטס ביומי התהב • ועל הר ספרה משכנה נציב • ושבר לבבך אולי יטיב :
- 14 וישים עליך זה המועד • בריך ומברך בטוב וחסד • וכל שנא ודבב דלך יבד • ובטח תשכב ואין מחריד :ו
- 15 p.109^a. וחייד אמן ישמרה • ואמנותיכון לא יגרע • וחקה מכם לא יפירה • וכל שנה בטוב עליכון יעזרה :ו
- 16 תנים יומה אה סדרים • הכהנים והשמירים • טוביכון תגיבו למימרום • הו הלילה הזה ליה : שמרים :

CVIII.

- Ib. p. 109^a.
 1 בפס קדש שבחו • לאל התמיד באלהו • דבהר משה ונבאו • ורתות לעמו שלחו :
- 2 עת עמה ית דלותי • ורב ענו בעבד'תו • וישמע אלהים את בקעתו • ויזכר אלהים את בריתו :ו
- 3 p.109^b. עם דבמעה שכוני • ואראה למשה בס'נה • ואמר לו אה מימני • ויאמר הנני :

^a Texte הוריאַת

- 4 ופה לפה דברו • ובנפלאו הכירו • ולו ארשה במימרו • לך דאשלה
לפרעה:
- 5 בסימני ואותותי • וברב נפלאותי • והוצתי את צבאותי • את עמי
בני ישראל עדתי: ו
- 6 ואגיב משה לאלה • מי עבדך עד ישתלך • כי שפתי ערלה • שלח
נא ביד תשלח:
- 7 ויאמר לו לך לך • ואנכי אהיה עמך • ואשלה אהרן תליכם • שם'
יהוה נביאך:
- 8 שם' וילך בנצורו • ובשש הר ואחיו אסתדרו • בהר האלהים
וימהרו • ויבא משה ואהרן לפרעה: ו
- 9 p.110^a. ופניו היו מזדמנים • על מעשה הסימנים • תנין' עם דם חנים •
וצפרדע ותהי הכנים:
- 10 וערב ומקנה כב'דה • וגם שחין וברד ר'דה • אשר כמהו לא נו'דע •
במצרים למיום היסדה:
- 11 וגם היה סדור • ובתר אפ'לה דעור • ולכל בני ישראל היה אור •
ויהוה הכה כל בכור:
- 12 מן בכורי הכפורים • ופרעה ועמו הערורים • ופסח על בתי
השמרים • שם' בנגפו את מצרים:
- 13 וישראל היו רחוטים • וקרבן הפסח שחוטים • תמן באלהי מצראי
החטים • עשה יהוה שפטים: ו
- 14 וצא ישראל 'משבת • מתאסף מכל טובה • והצרר לך ר'זה • מזכר
ועד נקבה:
- 15 p.110^b. כן תמן דבבדכון יבדון • וכל שנה בשמח וששון • תעשו קרבן
הרצון • ואכלת אתו בחפזון:
- 16 וטבין עליך המועד הזה • וכל שנה תלבש בו נזר עזה • ובימי
הרצון תעשה אתו על זה • ההר הטוב הזה:
- 17 תנים יומה אה עמה • לוכון סהבה ועלימה • טוביכוך תימרו
בגליגות פמה • הו הלילה הזה ליהוה: ו

CIX.

Ib. p. 110^b.

- 1 בן יעקב הנדור • שבה למרד הצור • דהוה למשה ולאהרון אמור •
בארץ מצרים לאמר:
- וזפה החדש הזה לכם:

- 2 p.111^a. דברו נא לישראל וזרעו • בעשור לחדש הזה ויקחו • על השה שה
 תמים זכר כמלאו • מן הכבשים ומן העזים תקחו:
 3 בו תלבשו נזר עזה: מול ההר הטוב הזה • כמה צוה וביאר
 בזה • עד ארבאה עשר יום לחדש הזה:
 4 ואכלתם אתו' בשמה • על תקותיו דוק' מה • פסה הו למי הכה
 על בכור במצרימה • מאדם עד בהמה:ו
 5 שירות כארזין ואמרים • לאלה תהונו צמרים • ישראל לאלה שמרים •
 הו ליהוה להוציאם מארץ מצרים:ו
 וזפה הו הלילה הזה ליה:
 שמרים:
 6 p.111^b. תנים יומה בהטיבו • || כל שנה קרבן הפסח תקריבו • ואתם בשמה
 וגס ר'בו • במקום אשר בחר יה' אלהיך בו:
 7 וזפה ופנית' בבקר והלכת' לאהליך ששת ימים תאכל מצ[ות]:

CX.

שורה על מודאה לאלהינו • מודאה מן מימר הזקן אברהם בן
 יעקב הדנפי על אתי בשלה:
 הזוכיר יס[לח] לן יהוה התדיר אמן:

- Ib. p. 111^b.
 1 *אשירו אה העדה: למן דאלוף לחס'דה • *בחדש הראישון ה'דה •
 אתי בשלם מועדה:
 2 *ברית אב נצורה • זכר לנוף נדורה • על פי דפניו זרה • בארבע
 אסר יומין לירחה:
 3 *רבה ל'נכרי חלה • הכה הבכור לילה • ברב מופתים גאלה • גלגים
 רברבים לאלה:
 4 *העם ישראל מרחפין • חיול הו חילה זכן ארכן • ומרטוש לדבביון
 אזמן • דיאן דראין אלהין:
 5 p.112^a. *מח'לה אזמן לנכרי • על פי פמה העברי • בגלל דעמלון מריח •
 חזי במי שרי ממרא:ו
 6 ממצרים על פי תרין אחים:ו צאו בני הזכאים • משורים מודים
 ומשבחים • וה'ו נכסים ודבחים:ו
 7 שלטן בתר עבד • עם הקדש אועד • דכרן טב מן חסיד • זהו רבה
 דאתעבד:
 8 טובי בתי עמרם • דמעלון המשחית עלם: והדם על המשקוף
 צלם • חתה לא משתרי לעלם:

- 9 ישראל בפסח אתברכון • ויומים טובים תריכון • ובעת תתקע
שופריכון • טרו דכרנה דמסרכון;
10 יצאו כתועופות ראם • עמה על יד דכמו לא קעם • דאתפקד בברית
אברהם • יומה דפסח אלה על העם: ו
11 מבחר פסחו בתדירים • יצאו לילה שמ'רים: וצעק במוות הבכורים •
כל בית דהוה בארע מצרים: ו
12 תמצאו כל שנה חדר • ומן צריכון תתפדם • וליום טבה במועדו •
תנים יומה נימר כדו: ו

CXI.

Cod. Bibl. Reg. Berol. Quart. Nr. 536.

- 1 p. 91^b. אה מועד מועד הרצון • לזימונד עמד רצון • על רצונך יתקבצון •
זבו יצאן ממצרים:
2 p. 92^a. ראו את רזי התורה • תורת משה דלא א'תורע • || קלו לי עם
עשות בתורה • לתלת רזים מזרים:
3 לרעבר ולדאתי ועתה • מן אדם ועד משה מפתח • ומ'ן משה
והרצון ועד עתה • ושלמות עלמה אחרים:
4 מעמד אברהם לן מפרש • הבסור במשה דנפש • והנה תנור עשן
ולפיד אש • אשר עבר בין הגזרים: ו
5 וגזרי ראש מה דארשי • מה ארש ראש בו אושיע • ויאמר יהוה
אל משה • ואל אהרן בארץ מצרים:
6 במצרים ארש עשותי • בתקון חגי תורותו • וככה דאכלו אתו •
מתניכם הג'רים:
7 הג'רים בקשט לא אליל • באשר פסח בחצי הליל • על בתי בני
ישראל • בנגפו את מצרים:
8 p. 92^b. מצרים הכו בקללות • וישראל היו בתהללות • || בדיל זה ה'ת
השאלות • על כל אהליך הדרים:
9 ישראל בן אב זה למה • העובד על זה הדמה • על כן אני זבח
ליהוה • כל פטר רחם הזכרים: ו
10 הא זכרון יהי השמח הלב • מתעתק מטי לבן מן אב • מתקשט
מתכונן מתיתב • מתגלי בין השמרים: ו
11 דשמרו הפוקידים • והשובדים החסידים • דייעשו במועדים • אשר
לון בכל אתרים:

- 12 סדרה כלכם קחו • ברכה ורצון ואצלחו • ועל המימר לא תקחו •
והייכון יהיו משתמרים: ו
- 13 ישמר אלה כל מי עבד • הק מד לארי זה המועד • ויהונו תמיד
בחסד • בארשות ישר הישרים: ו
- 14 p. 93^a תנים יומי דאסתדרו • || אודו למרכון ועזרו • תלו אפיכון ואמרו •
פניו כארזון ואמרים:
וזפה הו הלילה הזה:

CXII.^a

- שירה על המציל: מן מימר אברהם הקבצי • רצון יהוה עליו: ו
- 1 lb. p. 93^a לבי 'עלה' אל דקטיס • וראה רצון יהוה דבה פריס • וקרבן יהוה
מנכיס • וכהן יתקרי הברית:
- 2 מה טבו עמד על המנבר • והו^b בבגדיו הקדש מתנזר • וסבוו כל
עסכר ועסכר • מן גוי קדש וגוי נכר:
- 3 והו משגב בארבע שגבים • שמרים וגוים עדים • ויהודהים וערלים
נציבים • מרחק הק כלבים: ו
- 4 p. 93^b עדן ידבר הדבירה הגדלה • יימרו הגוים^c תחתה^d אז תמלא •
וענני הרצון עלוך יטללה:
- 5 ועת יחסל הדבירה • יימר כי בשם יהוה אקרא • ויקרי ואל אהרן
בתרה • על מקרת העשרה:
- 6 מה רב שעתה דבה יימר ושחטו אותו • כל^e מן יקה מאכלותו •
וישחט קרבנו בחדותו • ויריח את ריח^f ניהתותו:
- 7 וסדר השמרים אמרים • כל הלילה כארזון ואמרים •^g והאש תוקד
בתנורים • והשמה יתוקף והשרים:
- 8 אה עיני לו ראיתי • אה עמי ועדתי • אכלים קרבנהון בחדותי •
והרצון^h ישקף עליון מכל פאתי:
- 9 p. 94^a ראו ריחⁱ הקרבן אה חכומים • סלוק כריח הבשמים • || קדה עם
מרדור עם קטרת הסמ[ים] • וטעמו דמע כל מטעמים: ו
- 10^k האעל זעור מנה^l בזה העדן • לו הוה עם רוח הגן • עד ניכל יתה^m
בחרבן • ונתמלי ונחדי לבבן:

^a S. Vierteljahrsschrift III, S. 476 ^b l. c. בבגדי ^c l. c.
deest. ^d l. c. עז אלה ^e l. c. מר ^f l. c. ניהתו ^g l. c. etc. והשמה
^h ib. ישקף ⁱ l. c. הקרבן om. ^k ib. האוכל ^l ib. דזה

- 11 אה לבוש בגדי הקדש • שלח לי מן קרבנד הקדש • מנחה עם רוח
 הקדש • איכל ונפשי אתקדש:ו
 12 אה רוח הקדש • לך בשמה ורגש • אל אכולי קרבן הקדש • ומן
 קרבנד לנו בקש:ו
 13 לא ישמם יהוה • מן מיכל קרבן יהוה • וחג להרגריזים בית
 יהוה • ביומי מועדי יהוה:ו
 14 תנים יומה מאה שתה • שמרי וכהן והב[ר]תה • ובשלת' ואכלת' •
 ופנית' בבקר והלכת:ו
 וזפה הו הלילה:

CXIII.^a

- 1 p. 94^b. שירות לאלהים אמרו • אה עם יהוה בישרו • ברכו לשמו בתדירו •
 כי הו צדיק וישרו:
 2 שלום יהוה על משה • אשר מהמים המשי • רום הנביים וכל נשיא •
 גלגיו תמיד יתקרו:
 3 דברו יהוה מן הסנה • אה עבדי ומימני • לך לפרעה הסני •
 והציל עמו מן צררו:ו
 4 נופי ארשי זכותה • צעקו אלי בנצירותה • מלגו לחץ עבדותה •
 ביד רמה יתפשרו:ו
 5 הנבי יהוה שלחו • במופתים ורב תמחו • ופדה עמה במלאו •
 מיד פרעה ומוס'רו:
 6 p. 95^a. ופקדם בטוב וחסד • יעשו קרבנה במלא יד • על יד בן יוכבד •
 טובי לאשר זה ישמרו:
 7 מועד מברך עליכם • אה העדה כלכם • ותחגו אל מקדשכם • ואת
 חג המצות תשמרו:
 8 תנים יומה לזה המועד • אה קהלה ותכבד • ואלה לך יסעד •
 וברחמיו תשתמרו:
 9 תנים יומה אה שמרים • תנים יומה אה בכורים • תנים יומה אה
 טהורים • ואמרו כארזין ואמרים:
 וזפה הו הלילה:

^a Vierteljahrsschrift III, S. 476.

CXV.

עליו עוד שירה מן מימר אדונן הכהן הגדול הרב פינחס רצון
יהוה עליו:

מלגו לחצה רבה כי נפֹושה קריב:

- Ib. p. 96^b.
- 1 שמור את חדש האביב • ועשית פסח ליה; אלהיך והקריב • לך
יהוה ירֹת וייטיב • כי נפֹושה קריב:ו
- 2 קרא יהוה שם חדש האביב • בלשון העברי אביב •^a כי לחדשי השנה
אביב • הב יהוה בו העולם וישיב:ו
- 3 p. 97^a.
אב לכל החדשים • בו הוציא יהוה עמו בני שם • על יד דמע כל
האנשים • ובו קרבן יהוה הקריב:ו
- 4 קראו הנאדרי בקדש • חדש האביב בלשן הקדש • כי הו חדש
השמש • וחדש הירחה וזה נקיב:ו
- 5 מובא זה לגו זה • וזה קשור בזה • לא יצא זה מזה • וזה לזה
סביב:ו
- 6 ברישו או בעקבו • בשלישו או בלבו • זו בראש זה בזה בקרבו •
וכן כל יט שנה סביב:ו
- 7 ידע זה חדמ'ס • מן כהן גדול מן פינחס • ואני פינחס מן פינחס •
לחשבן הקשט חשיב:ו
- 8 דרוש מן היהוב • בחסדו עלי ועל ישראל ישוב • באברהם ויצחק
ויעקב • ודדי משה קריב:ו
- 9 p. 97^b.
פתח יהוה הנורא • בזאת • הטובה התדירה • בדמשק הכשירה
נקיב:ו
- 10 ביום ר • ה • חדש א • ה • חדש האביב ניסל הקטף • שנת ה'טסב •
אחרי בכיו עדף • יהוה ישיבני קריב:ו
- 11 מספר בתי זאת השירה ר • ב • כמגדלי השמים הרב • וכשבטי
ישראל החובב • אשר יהוה לו קריב:ו
- 12 תנים יומה בשש • ישוב יהוה לשש • עליו לטוב כאשר שש • על
אבותיך קריב:ו

^a MS. בה

CXVI.

[שירה] על המציל:

- 1 Ib. p. 97^b.
מועד הפסח טב תשמר • טובי מן לו ישמר • צוך מרד למשמר •
את חג המצות תשמר: ו
- 2 p. 98^a.
אתני אליך אצות • סוד מועד בו פצות • צוך בשבע קצות • שבעת
ימים תאכל מצות: ו
- 3
שמע מן נבון לביב • לבר מן הדע קביב • דן מועד סודיו סביב •
למועד חדש האביב: ו
- 4
בו קטל בכורי מצרים • הקפורים הממרים • ופלט בכורי העבריים •
כי בו יצאת ממצרים: ו
- 5
מצות מרד הקים • אוי מן לון שביקים • פקד בני צדיקים • ולא
יראו פני רקים: ו
- 6
לאִי ויפה ועבד • נרבי שמו הנכבד • אין מלבדו לבד • דאמר
ששת ימים תעבד: ו
- 7
תוך התורה דאתרבת • פקודיה דאשתבת • אמר דרבותה אתרבת •
וביום השביע תשובת: ו
- 8 p. 98^b.
דרך הטוב השכילך • כי שבתה הו כלילך • כי כל זה עבד בדילך •
וחג שבעות תעשה לך: ו
- 9
מן קשטה לא תמנע • עד יהי נור פניך דנע • דן מלתה טר אלפנה •
וחג האסק תקופת השנה: ו
- 10
אן תטר יניר נורד • וחנד ויגי נטורד • ועל טורה דמע טורד •
יראה כל זכורד: ו
- 11
בראש פרקן לחצד • והשני קציר ארצד • והשלישי כנוש נצד •
ולא יחמד אוש את ארצד: ו
- 12
בון כל הטובות קִי • ראש ושני ושלישי ושביע • צוך ברום כתבי •
ולא תשחט על חמק דם זביח: ו
- 13
חכום ונבון יבקר • מן יזבח צאן ובקר • שמע דן מימר אקר •
ולא ילין לבקר: ו
- 14 p. 99^a.
ירום כל איקר ממו • אשר לית שותף עמו • ולא תבשל גדי
בחלב אמו: ו
- 15
תנים יומה אה שמרים • דבדן אתרה מסתדרים • אגיבו בנציר
יצרים • ואמרו כארזין ואמריק: ו
לית אלה:
אלא אחד:

CXVII.^a

· · · מרקה רצון יהוה עלי:ו

- 1 *מה^b טב וברוך הן מועדה · *רב דבו אלה עמו פדה · *קהלה^{Ib. p. 99^a.}
- ישראל עם קדש · *הרבה יתה ולו כבדה:ו
- 2 כהן ונבי להם שלה · עד^e נפקון בחצי הלילה · ובכורי מצראי
גרש · והיה בינם צעקה גדלה:
- 3 פרקן היה פרקן גדיל · || פרק בין מצרים ובין ישראל · בכורי^{p. 99^b.}
עבראי ברגש · ובכורי מצראי נפיל:
- 4 שלום יהוה על משה · דהציל עמו ולון אושיע · מיד פרעה הנחש ·
בכל מופת חיול קשה:ו
- 5 תנין ודם וצפרדע · וכנים וערב וד' בר לדע · ושחין וברד^e ובתוכו
האש · והארבה וחשך למה ידע:ו
- 6 ומות בכורים כמה זוכור · בחצי הליל לית^f לו שומיר · והנגף
והמשחית בו אתכנש · וישראל מודו למרו ומשיר:ו
- 7 זביח קרבנו בשמה · ואלה^g לצעקות שמע · והנה תנור עשן ולפיד
אש · ויזרק את הדם על דמה:ו
- 8 כמה פ'סח לאבותיכון · כן^h יפתח על בתיכון · וישוב מרד עליך
לשש · || וירדח אמן צרותיכון:ו^{p. 100^a.}
- 9 תנים יומה לך אה עם רם · לזה המועד הרם · דבו אלה לך רם
ונפש · על יד משה בן עמרם:ו

CXVIII.

Cod. Mus. Brit. 19019 Add. MSS.

עורן כן כימי מפוקה לו עוד יסלח לו יהוה אמן:

- 1 חברי קבלי אתיהב · והיי טהור הלב · ולממלי אשמע · כי בו^{1 p. 22^b.}
לך רב מתמח · ולעדרי אפרש · עד אשמיעך ממלל חדש · כל
נבון יפתרו · ויגלי רזי נסתרו · בבוננן ומדעותו:

^a S. Vierteljahrsschrift III, S. 96. ^b l. c. רב ^c l. c. בפקון
^d l. c. ישראל ^e l. c. בתוכו ^f ib. הו ^g ib. לצעקן ^h ib. יפסח

- 2 במדבר התמיד אשרי • בכל מימר אשרי • דלדרך הטוב
הודיעני • ורעי אתי מעודני • ומדעי בראשי רכ'בו • עד להטיב
והרע אדע בו • מכן לא'י לו אשבך • ובכיוור דחלתה אצבע • דו
אלהיה • אשר ברא בוראיה בלא עזר • בתכון חכמתו:
- 3 ועל עקב הבריה • צער אדם מן ארבע אקרים • ואקימו גבר
שלב • ואלבשו הדמות והצלם • ועתד לו גן עדן • כי היא משכן
אדן • ולגוה אשכן אתו:
- 4 ובחר מן זרע ישראל • ומכל העמים לון אסגיל • וגוי טהור
ש'מון • ועם קדוש הוא שמון • ובן בכור וסגולה • ולקחם לו
נחלה • הא טובך ישראל • במה אסגלך האל • אסגלך בדעתה •
ושם בלבן חכמתה • עד תדע פרידותה:
- 5 ושלח לך נבי • דמע בני ל'י • ולשמים עלה • ובצבאות הקדש
צל'א • וה'ה בינם קדם • הכל מליל עליו שלם • וכליל קדש אלביש
מרו ופה אל פה דברו: ואימנו על ביתו:
- 6 וכתב רב לך אושישי • מליו מן חיי עולם מלקט • הפקיד בו
פקודים • חסידים כבדים • טובה מי לון ישמר • בעלמה יהי
מתיקר • ובאחרית יגון לגן עדן • ורצון יהוה עליו שיוכן • ועוד לגוה
אפרש • שבעה מועדים מקראי קדש • עתה פניך נ(א)מרון • ונחל
במפתרון • כל מועד על אדותו:
- 7 הראש הו יום טבה • יומי דבו ה'ה • לישראל פרקן • מיד
פרעה הזידן • משפטיו הקק ייה • לא מטלטל כל דרוה • בו עם
ישראל יזבחו • קרבן הפסח במלאו • ועל מצות ומרורים
יוכלו אתו:
- 8 ושביע המצות אשר • הוא השני במספר • והיא ראש הגותה •
לקדש גבעתה בו אבקע ימי • ועברו בו עמה • וצאו מנה בשלם •
וסוס פרעה דאתרים • צללו בתוכותו:
- 9 והשלישי מועד השבעוית • ומאוריו מופאות • כי הי מועד
טב • ומן חמץ בו קרבן • ישמה הלב במובאו • והמדע והנפש
ישמחו • ובו חג לקדש כל טבר • ובחרו אל ישר • מלבין עברתו:
- 10 וככך שמעי החדשים • גלגיו מתפרשים • והו למעדי רביע •
בארבע עקובתן אק'י • ושם בעשירי ממו • יומה דלית לה דמו •
אתקרי שמו כפור • בו לנפש דרור • הא טובי התאהבים • דישבקו
הגובים • ביה היום בכפרותו:
- 11 ובתר זה יקדמי • על מועד לית לו דמו • דאתקרי חג מטלתה •
בו ספר סיעתה • יקומו בשמח ושלום • ויעלו על קדש כל מקום •

^a 1. החובים

- ובמזבחות יצלו • בגבעת עלמה יתמלו • ובשמה בו יתיצבו ועלת
התשבחן יקריבו • להתמיד באלהותו:
- 12 ולבתיון יתפנו • בשמה וששונו • ויקחו מן ארבע אקר[ים] •
מן טבים אדירים • פרי עץ הדר כפות תמרים • וענפי עץ עבות
וארבע מי[נים] • וסכות יעשו אתה • ו[ש]בעת ימים ישכנו תחתה •
הך אמר יהוה בספרו הרמה • על יד עבדו ובן ביתו:
- 13 וכן יום מן שבעת הימים • יתפנו אל קדש המקמים • ובתחתות
ההר יתכֹּנו • ויצלו ויתחננו • ובתרו ישובו לאתריון באיקר ורבו •
וכן חבר עם^a גברו יזדמן • ויאכלו וישתו מן נסך היון • כל יום
כל יום באיקר • אל זה היום רמת גלוגאתו:
- 14 דו שביע המועדים • איקריו כבדים • אתקרו יום עצרת •
ולמועדים התמת • ועוד נקיב שמיני • בקדש כל אלפנה • מה טבו
מן מועד רב האניו אכבד • בו עם ישראל יקֹּו • וישלחו המועדים
בו • ובשלם לאתריון ייתי:
- 15 ובו הוה מלך זימינה • יקה חפנא • וישם בו מראשית פרי
אדמה • וייתי לקדש מקומה • ויצא אליו כהנה • ויסגד המלך
בטנא • שם הכהן יקחו • ופני המזבח ינחו • כמה יהוה אמר •
על יד רום הבשר • דקבל תרי לוחות בריתו:
- 16 ויימר המלך שלם לך • אה מן מרן אסגלך • שלם לך שכוך
המקום • שלם לך כהן אל ישר • שלם לך לבוש הציץ והנ[זר] •
שם הכהן יעננו • עליך השלם אה מלך • וענני הגשם תרד • ויקד
המלך ויסגד • וישמה לבו ויצרו • וידע הן יהוה בחרו • וקבל
מנהותו:
- 17 מאה שנה אה עמרם • תעזר עליך מועדים בשלם • וכל שנה
בוך התחני • ויבוד מפניך כל זידני • ועם קדש יקימד • וסגולה
ישימד • ובחסדו עליך ישקה • ומיתרביתך יסקה • וכל דרכיך
יצליח • ומעליך כל רגז יתלי ויושעך בישועתו:
- 18 וקדש הממלל נחתם • על משה הדמע נשלם • הנבי דלית בעלם
לו דמה • הנביא דאתכוך מקדש עלמה • הנבי דדרס באשתה •
הנבי דדער במשכן כסיאתה • הנביא דאתימן על בית אלה •
הנביא דצעם ארבעים יום וארבעים לילה • הנביא דעמלל מלגו
אש[ת]ה • הנביא דקבל שני קרשי • הנביא דלא קעם כמו הנביא
דזרח משעיר למו • הנביא דאתפלל ואמר סלה נא • ותנים יומי
מאה שנה מאנה אצטמתו:
- אמן אהיה אשר אהיה:

^a 1. חברו

CXIX.

Cod. Mus. Brit. 19652 Add. MSS.^a

בשם יהוה הקעים

- 1 p. 34^b. בשם יהוה אמרי • דברי ומימר • ראה בעיניך אה ראה • למיני
עקובאתי:
- 2 אחד קדש פרד • בדד נכבד כבד • ארך אפים ורב חסד • למן
ינציר בנצירותו:
- 3 בן אדם שוב ואתיקץ • מן שנתך ולא תרבץ • אתה משא החטאת
רבץ • מה תוכל תשא אתו:
- 4 ונפשך אא אדם • אה בריו מן אדם • עשה נפשך אדם • קדש תמטי
לברואו:
- 5 הרם שפל ממך • והטוב והרע מעמך • מה יצילך לא אביך ולא
אמך • מן אפיו ואמתו:
- 6 הדרך מורכה • לפני הלוכה • יוקד בוצין קדש • ינהר השכותו:
- 7 וקדש לך מה תמצא • יתה בכל ארצה • וטוב לנפשך תרצע •
במרצע עבודתו:
- 8 ולא תרצי לרחוק • אלא בתמיות כוחך • ולא תלך עם רחוק •
תמות בתעותו:
- 9 מן חטאך אליו נוס • ולא תחיה לנפשך נכוס • כי עמלך אתו כנוס •
חתום באוצרכתו:
- 10 אל היום המעתד • יום החשבן הכבד • יום בו אזלת יד • והשפט
אלהותו:
- 11 וכל הבוראות יזעו • מן אימתו ועזו וגאו • עת יזרך ושואך •
ואלבש מן יראתו:
- 12 וראה באין ראותך • להזכאים אבהתך • וקרי בתורתך • חד כהלון
אזלו ומתו:
- 13 ומדמס משה נביה • מן מכרך בחייה • אלא מלכה רמה חיה •
התמיד ביהדותו:
- 14 והטוב למן ימות • על רב אימנות • נבי לית לו דמות • נבי אלהים
ובן ביתו:

^a S. die Beschreib. d. Cod. „Ordo Precum pro mortuis Sam.“ Heidenheim Vierteljahrsschrift Bd. I, S. 417—420.

CXX.

- 1 p. 35^b. בן אדם זכר מותה • ואתבונן לאחרייתה • חרד לך תאותה • קדש
תלך לחשבניה:
- 2 וחדש לך תשובה • ועזב תועבה • חייה הך תובה • והמות
הך ימיה:
- 3 אן סבלתה קליל • ברוחה תסתבל • אן סבלתה גדיל • תרבץ תחת
משאיה:
- 4 שובך תגרש לרעותך • ולא תלך עם תאותך • המות ידרש יתך •
רדף במהריה:
- 5 מה תדע אלא וכד אתא • אליך בזריזותה • יטרף הרוח מן גויתה •
ותשאיר מן נבליה:
- 6 ולא ישתאר לך שובה • עד תחדד תתובה • ^aכלא ירתי לשיבה •
ולא ירחם טפליה:
- 7 מוס מה מררו • יפרק ב(י)ן ^bאהב וברו • ובין אחיו ובין גרו • לא
יכיר פניה:
- 8 ינוח מן הטאתך • וגלי יראתך • ואנציר הלכותך • ואתחשב מן
אתריה:
- 9 ועזב לבראוך • קדש תלך בכחך • וגרש שקרך ושואן • ותלך דרך טביה:
- 10 וראה להזכאים הנאמנים • והנביים והכהנים • והצדיקים
והמימנ[ים] • כה הלכו בזאת שביליה:
- 11 וטוב למן ימית • על בר אומנות • נבי לית לו דמות • קדש כל נבייה:

CXXI.

- 1 p. 36. אה בן אדם אה מהכין • לא תחשב אן עלמה הדן • תקום למן בה
שכל • מן חדר בוראיה:
- 2 אלא הכל הלך • בעבור בזה הדרך • ולו היותו אורך • קדמו קבריה:
- 3 ולא ישאיר אנש בעלם • מן סדר מין אדם • וראה למן אתקדם •
איך ילכו בדרך שביליה:
- 4 האן אדם וקמאותו • ושתי בנו ותולדותו • הכל מנון מתו • ושתי
דן כוסיה:
- 5 האן נח וימי חייו • ולא תמידת אליו • ולו המות בא בזזיו • וטרפו
במהריה:

^a 1. לא ^b 1. אבה

- 6 וראה לאברהם בן תרח • ובנו יצחק נצירור • כי המות עליון טרח •
עד לקח מנון רוחיה :
- 7 ולא רתא לזכותון • ולא נבהל מן צדקתון • ויעקב ויוסם
במיתותון • השיגו לון בזרוזיה :
- 8 ולא ישתאר בעלם אדם • ה'וה בעל התפלה והציום • אשר מה
אתברא כלום בעולם • אלא בעבור הן נביה :
- 9 בא עליו משפט מותה • ולא רחם לנביותה • ודן כוס כד שתה •
והלך בדרך שביליה :
- 10 ואהרן ובניו הכהנים • ויהושע וכלב והמימנים • והשבעים הזקנים •
לא אתותר מנון אנושיה :
- 11 וככן מה אתברא • מן עץ ופרי וכל זרע • וכל עוף ובהמה ורמש
ארע • מעזרון לעפריה :
- 12 ולא ישאור אלא מן הוא • לא ידע מה הוא אלא היא • ויקרא ראו
עתה כי אני אני הוא • מלוד כל רוחיה :
- 13 p. 37. והם שפט לו לבדו • קשט וחסד כל עובדו • לא שותף ולא משנה
יעמד נגדו • ישתבח בכל עדניה :
- 14 אתיקץ וראה מה עשה • ולא תחשב אן לך לבדך עשה • חובב נפשך
ולא תשא • בלבך אבליה :
- 15 ולא יעזר המות האבל • עזר משה הסגיל • וזה דבר וחייך בטל •
התמידות לאלה אלהיה :
- 16 ומי לך אלא סברותה • והמקרא בארהותה • אבלי תתפרש על
מית ברתותה • ותשרי עליו רחמיה :
- 17 ואודי למרד אשר מת • על אימנות משה הקדש • וזה מדרשינך
בכל עת • נמות על טב אימניה :
- 18 וכהלן נשא הקולות • לאלהי הרוחות • ונימר אה שמעיו הצעקות •
רחם עמד ישראליה :
- 19 ותרחק מנון רגזד • בעמל משה עבדך • שוב מחרון אפך • ודכר
קיאמיה :
- 20 וסלח אה מרן למן אתעתק • מן זאת עלמה ואתברק • ושים ירתו
לו חלק • ובגן עהן מקומיה :
- 21 דהוה פלן שמו • מזדיק בין עמו • אלהים ירחמו • והרתות
עליו שכוניה :
- 22 ויסלח לאביו ולאמו • ולכל בני עמו • סדרה דאזדרמי • ולא יגרע
לון מניאניה :
- 23 ויסלח למאתי הרבנ[ים] • ולמאתי הכהנים • ולמאתי כל קהל
ישר[אל] הנאמנים • הסגודים לקדש טבריה :

24 וישמר יהוה הייכון • ויאריך יומיכון • וישמר סוג יסוג עליכון •
ולא תעזב עמו צוקה ולא גנויה:

CXXII.

- 1 p. 38. ואה צעורה דאדם • דשמך אל קעים • אמלי בחורי בני אדם •
לך תשבחן נזמר:
- 2 הלא בשם יהוה אקרי • בכל רמש וצפר • והבו^a ברו לאלהנו •
אלהי הבשר:
- 3 צעורה דשלים^b פילה' • והו לכל כלום יצר • דלא כל^c עוריו • אל
מהמין ולית שקר:
- 4 קשיט ומשבחו • והו לכל עלמה מר • לית טרף לבעו • ויתודי
בכל אתר:
- 5 נמרנה בכל יום • ונשבה בכשר • הכמד שבה משה • דזר אז ישיר:
- עמרן כן:
- 6 יזרכי דיתנה • דעתיד כרוז ביום דינה • ראו עתה כי אני אני
הוא • חיולה חנונה:
- 7 דאין אלהים עמדי • אלא ממית ומחיה • מחי ומחסי • ולית מן
אדי מפצי:
- 8 כי אשא אל השמים • ידי ברביאני • ואמרתו חי אנכי לעולם •
אלהים אל קני:
- רב חילה לעלם • ורב שמה:

CXXIII.

עמרן כן

- 1 p. 38^b שבתו ורוממו • בברכו בשבתו • לחילה חיולה • קשיט ומשבחו:
- 2 דעו כי הו אחד • קדש נכבד נאמן • בדד בלא שני • ולא עד ולא מן:
- 3 קרוב מכל קרוב • ומי זה ישרנו • מלך קעים מורך • תמיד בעודנו:
- ושר 1. ד^d עורחיו 1. c^c פעלה 1. b^b רבו 1. a^a

- 4 והו האלהים • הנכבד העצום • אשר ברא כל כלום • בחכמה
לא מן מארם:
- 5 יהוה שמו • תמיד לבדו • בזה השם ישפט • ביום פקוד פקדו:
- 6 רבו בזה האל • בזמירות לו תפשטו • ולא תסורו כה וכה • תמיד
מן משפטיו:
- 7 משפטיו צדיקים • והו ידע כל סתר • ונגלא טרם יהי • ולא יפלא
ממו דבר:
- 8 נדחל מן אימתה' • ונזע מן רבותה' • ונימר פם אחד • לית אלה
אלא אחד:

CXXIV.

- 1 p. 39. אה מסכין אה מסכין • אתיקץ מן שנתך • עד מתי אתה דמוך •
בצפרך ורמשך:
- 2 עד מתי אתה מהלך • בדרך^a התעו • ואחרוך מותה ועפר • ויוב
נקם אחרו:
- 3 סריחתך סגו • רבה על המספר • ואתה אחרי תהות • נפשך
לא תפורר:
- 4 תחמד ותגזל • ותשבע ו[ת]שקר • ומה תדרש לרעך איקר •
ותכנה בסתר:
- 5 לא תימר בנפשך • אנך גבעת [ע]ולם • עלמה מה תגלי לך כלום •
אתה עורי מה תחכם:
- 6 יהי מתנה בשרעך • אך כל מה תעבדו • משתמר כלום וכלום •
ליום נקם ופקודה:
- 7 דת ישמעאלי תחמד • אנך תעשה [בי]שים • מה תדע אך יהוה
אמר • בגוי נבל אכעיסם:
- 8 אל עשו צפי • ומהם לא תקנה • כי יהוה אמר • ואין בהם נבונה:
- 9 מן יהודאת תירא • אך תקום חגותם • ומה תדע אך יה אמר • לא
חכמו וישכילו זאת ויבינו לאחריתם:
- 10 כל אהלין דלקמיך רבים • והנם מעטים • אתון הרו • ליהוה ממלטים:
- 11 טב לך תדבק באלהים • והתפש בדת משה • ותשמר בתורת
הקדושה • ומצותה לא תנשה:

^a 1. התהו

CXXV.

- 1 p. 39^b.
אה בן אדם עד מתי • בדרך הרע תלך • ועל מה וממה לא תטיב
עמלך • ואתה בתרדימה ביומך ולילך:
2 צור ילדך תשי • ותשכך אל מהללך • זכור מה עשה לך אדונך
מבגללך • שלך בעדך נביא • ועל ידו הצילך • ובקע לך ים סוף •
ומי מרה חלה לך:
3 דע אה חיבה' • כי קרוב יום מיזלך • מן העולם הזה • ותשכך
בקבר • ומיכלך היא אכולך:
4 במה תעשה הרעות • ואלה כל טוב יגמילך • והו יצרה מן עפר •
וממנו עקר גבולך • ואסגלך במדע • ובתורה ובנבי אסגלך:
5 עד מתי עד מתי • לא תטיב פעלך • והמות קרוב כמך • טובב
בכל גבולך • איך תתפני תמצא אתו תמיד מולך:
6 במי ירום לבך • ולית חיב דמי לך • ומחר תפרש רוח[ך] • ומי ישמע
קולך • ומי זה ירחמך • ומי זה יצילך:
7 קטלת לנפשך • והשחת שבילך • ואמרת ביצרך • כי בשרירות לבי
אלך • וזה חשבון בטול • אית לך אוילך:
8 זכור אה חיבה • יום בו תמוט רגלך • ותראה האש הגדולה • על
ימינך ושמאלך • ותבכי דם אדם • ואין מושיע לך:
9 יום נקם יום גדול • דבה' ישאלך • עבודך ורבך • וישתק ממלך •
ותגלי עליך עדים • ימינך ושמאלך:
10 אתוכח אה מסכין • לא תשקה עמלך • ותטיב שבילך • במפוקח
ומולך • ותשמר המצות • אשר משה צוה לך:

CXXVI.

- 1 p. 40^b.
הגדלות ליהוה המלך הגדול • כי כל דרכיו משפט אל אמונה
ואל עוז • בעל הממלכה הגדלה ושלטנותה על כל דרוה • ולו הוד
החזקה נורא תהלת עשה פליה:
2 לית אלה אלא הוא האחד החי הקעים • והו ממך עד לעלם
ומסחן חיי עולם • ומי הו לבר מנה' ערך מוצא ועדן מחסר • והו
לא ימטנה חסרן ובידו כל דבר:
3 וימית ויחיי ולכלה הו סביל • וימחץ וירפא ואין מידייו מציל •
ולארי על כל אנש מכל בני אדם • ישמר מצות יהוה אלהים אל קעים:
4 עתה יהי לו שביל ישיגו לממטיו • לראות פני מרה ותהי עובדיו
ייה • וימות ומרה רצי עליו • וטובי מן מתת על אימנות משה הנבי:

Nachwort.

Aus der reichhaltigen samaritanischen Liturgie liegen jetzt CXXVI grössere und kleinere Texte vor, wovon einzelne schon von Gesenius, Petermann und in unserer Vierteljahrsschrift veröffentlicht wurden, die aber nicht ausgeschlossen werden konnten, weil sie in der vatikanischen und berliner Handschrift der Reihenfolge nach mit enthalten sind. Gerne hätten wir eine grössere Auswahl gegeben, wenn dieses der für die Bibl. Sam. in Aussicht genommene Umfang gestattet hätte. Indessen sollen in den Noten solche Auszüge, welche für die Lexicographie u. s. w. wichtig sind, eine Stelle finden. Eine systematische Aufeinanderfolge der Texte musste, wie schon in der Einleitung bemerkt wurde, unterbleiben. Ueberall ist die samaritanische Orthographie beibehalten. Manche Ausdrücke dürften, weil sie nicht mit unseren grammatischen Regeln übereinstimmen, dem Gedanken Raum geben, die Texte seien sehr unvollkommen veröffentlicht. Alle wurden gewissenhaft abgeschrieben und auf die Correctur die grösste Sorgfalt verwendet. Hie und da mögen einzelne Druckfehler stehen geblieben sein, wie das bei Buchstaben, die sehr ähnlich sind, vorkommen kann. Gerne hätten wir überall, wo dem ungeübten Leser manche Ausdrücke das Verständniss erschweren, Noten beigefügt, allein dies hätte die Ausgabe um das doppelte vergrössert, wodurch dem Herrn Verleger noch grössere Opfer auferlegt worden wären. Es sind nicht nur sprachliche Abnormitäten, sondern auch gnostische, halachische, midraschische und in den Schiroth sogar einzelne kabbalistische Berührungen zu erklären. Auch ist es erwünscht, dass zuerst wenigstens einige

Bücher aus den Schriften Markah's, worüber wir in der orientalischen Section der Versammlung deutscher Philologen und Schulmänner gesprochen haben, mitgetheilt würden. In diesem Vortrage konnte nur ein kurzgefasster Einblick in Markah's Schriften gegeben werden. In der Einleitung in die Schriften des Letzteren, welche das nächste Heft der Bibl. Sam. enthalten soll, werden wir uns so eingehend als möglich mit allen Einzelheiten beschäftigen. Der gedachten Versammlung wurde noch ein gedrucktes Specimen [Supplementheft zur Bibl. Sam. I] vorgelegt. In diesem Ergänzungshefte sind alle bis jetzt bekannten als unbekanntes Glossen aus der Ausgabe Petermanns, der barberin. Triglotten, der Petersburger Sammlung, aus den Schriften Markah's und endlich aus der samaritanischen Literatur zusammengestellt und überall bemerkt, wo die Vers. Sam. mit den Targumen und der Peschito übereinstimmen, auch sind alle unsere Emendationen nachgewiesen. Alle gerechten Einwände sollen in den Noten erwogen werden.

Zürich, den 8. Nov. 1887.

M. HEIDENHEIM.

Inhalt der Texte.

- über die Zerstörung des Garizimtempels von Joseph.
- XIV S. 25—38 Schirah Abraham's S. Jakob's.
- XV S. 38—49 Schirah Abdel S. Schlamah's.
- XVI S. 49—58 Schirah Marcheb S. Akbel's.
- XVII S. 53—56 Schirah Nethanel S. Jakob's.
- XVIII S. 57—74 Schirah d. Hohenpriesters Abischa S. Pinchas' S. Joseph's.
- XIX S. 74—85 Schirah von Demselben.
- XX S. 85—99 Schirah von Demselben.
- XXI S. 100—119 Schirah d. sieben Töchter Jethra's von dem Priester Abdel S. Schalamah's.
- XXII S. 120—126 Schirah über die Wunder von Ben Manir.
- XXIII S. 126—130 Schirah v. Aaron S. Machir's.
- XXIV S. 130—131 Gebet.
- XXV S. 131 Gebet.
- XXVI S. 132—133 Gebet Josuah S. Nun's.
- XXVII Gebet S. 133.
- XXVIII S. 133—134 Gebet למלאכים הקדושים.
- XXIX S. 134—135 Gebet.
- I S. 1—4 Perikopen.^a
- II S. 4 Gebet Moses.
- III S. 5—6 Fragm. aus Cod. Harl.
- IV S. 6—7 Glaubensbekenntniss.
- V S. 7—10 Fragm. aus Cod. Harl. (vollst. in Markah's Buch der Wunder).
- VI S. 10—12 Fragm. aus Cod. Harl.
- VII a u. b S. 12—13 Fragmente aus Cod. Harl. theilweise aus Markah Buch III.
- VIII S. 14—16 Fragm. aus Cod. Harl. (vollst. in Markah's Schriften Buch III).
- IX S. 16—18 Sabbathhymne.
- X S. 18—19 Litanei.
- XI S. 20—23 Betrachtung über die Gesetzgebung und Beschreibung des Empfangs der Gesetzestafeln v. Markah.
- XII S. 22 Hymne für den Versöhnungstag.
- XIII S. 23—25 Buss- u. Klagelied

^a Die Perikopen sind nicht, wie es den Anschein hat, nur kurze Anführungen, sondern werden so gelesen wie sie stehen. Sie heissen darum אלקטה. So steht immer als Ueberschrift, nachdem die einleitenden Gebete gegeben sind: וישרו הוקנים אלקטה. Ob diese Perikopen aus der Zeit Dosithaeus stammen, der ja die Schrift verfälschte?

- LI S. 149 „Ueber die Herrlichkeit des Sabbath's.“
- LII S. 149 „Gebet beim Sonnenaufgange.“
- LIII S. 150 Betrachtung über die Heilighaltung des Sabbath's.
- LIV S. 150 Betrachtung üb. Sabbath- und Festheiligung.
- LV S. 150—151 Belehrung über die Sabbathfeier.
- LVI S. 151 der Sabbath, als Jubiläum geschildert.
- LVII S. 151 der Sabbath als Paradies geschildert.
- LVIII S. 151 Sabbath und Feste, von Gott angezündete Lichter, die nie verlöschen.
- LIX S. 152 Israels Segnungen.
- LX S. 152 Ueber das Fest des siebenten Monates.
- LXI S. 153 Ebenfalls über das Fest des siebenten Monates.
- LXII S. 153—154 Lobpreiss Gottes, dass er den Sabbath heiligte.
- LXIII S. 154—156 Betrachtungen über den Sabbath u. s. w.
- LXIV S. 156—157 Gebet des Hohenpriesters Elasar.
- LXV S. 158—160 Litanei zur Zeit einer Bedrängniss.
- LXVI S. 160—161 Gebet Markah's.
- LXVII S. 161—162 Gebet.
- LXVIII S. 162—163 Lobgebet.
- LXIX S. 164—165 Loblied Gottes als Schöpfer u. s. w.
- LXX S. 165—166 Loblied Gottes als Schöpfer.
- LXXI S. 166—167 Loblied Gottes.
- LXXII S. 167—168 Loblied Gottes als Schöpfer und Erlöser aus Egypten u. s. w.
- LXXIII S. 168—169 Loblied Gottes, wegen der Gesetzgebung.
- XXX S. 135 Gebet.
- XXXI S. 136 Sabbathgebet.
- XXXII S. 136 Gebet.
- XXXIII S. 137 Gebet Moses' S. Amrams.
- XXXIV S. 137—139 „Memar“ Markah's für das Wochenfest.
- XXXV S. 139—140 Lobgebet für das Wochenfest.
- XXXVI S. 140 ^a תְּלַבִּיחָהּ Ansprache an die Thorah.
- XXXVII S. 141 תְּלַבִּיחָהּ Ansprache an die Thorah.
- XXXVIII S. 141 רְבוּי „Gloria“, Recitat von dem Priester u. der Gemeinde, wenn die „Thorah“ aufgerollt wird, gesprochen.
- XXXIX S. 142—144 Gebet beim Eintritt des Sabbath.
- XL S. 144 מִינְחָה = Mincha (Gebet) von Amram.
- XLI S. 144 Gebet zur Zeit der Noth.
- XLII S. 145 Bittgebet.
- XLIII S. 145 Dankgebet.
- XLIV S. 146 Gebet für Sünder u. Fluch gegen die sich dem Götzendienste Zuwendenden.
- XLV S. 146 Betrachtung über die Gesetzgebung und die Verherrlichung Moses.
- XLVI S. 146—147 Morgenandacht.
- XLVII S. 147 Lobpreis Gottes.
- XLVIII S. 148 Betrachtung über die heiligen Erzväter u. s. w.
- XLIX S. 148 Betrachtung über das Walten der Gottheit.
- L S. 148—149 Bittgebet.

^a vgl. Syr. ^לתְּלַבִּיחָהּ ^לsermocinatio, collocatio. Bei den כְּתוּבָה רַבָּה hat man wohl an die Abischarolle zu denken.

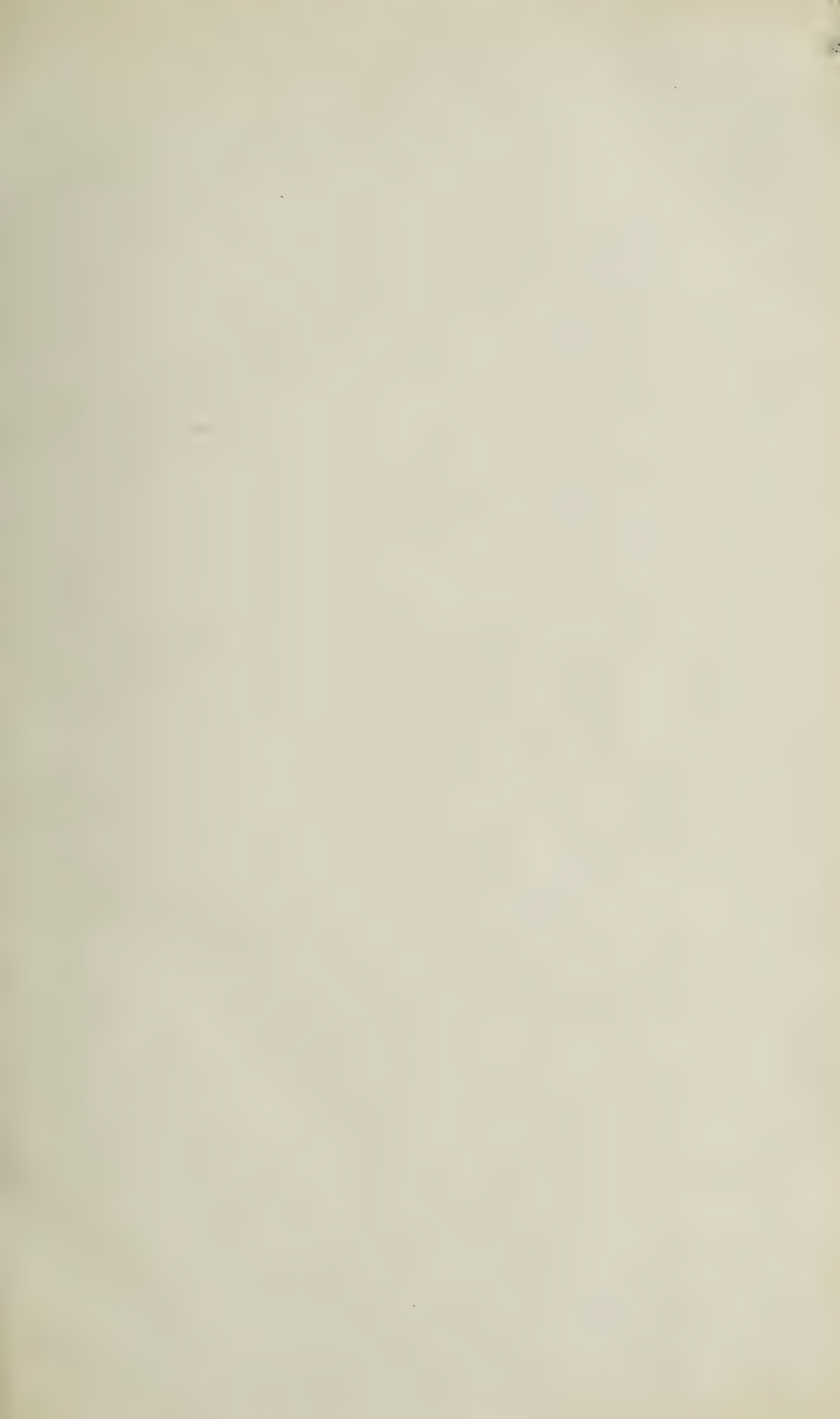
- CII S. 207—108 Lobgesang.
 CIII S. 209—210 Passahlied.
 CIV S. 210—211 Passahlied von
 Abahjah S. Abrahams.
 CV S. 211 Passahlied.
 CVI S. 211—212 Passahlied.
 CVII S. 212—213 Passahlied von
 Meschalmah S. Ab Sechuah's.
 CVIII S. 213—214 Passahlied.
 CIX S. 214—215 Passahlied.
 CX S. 215—216 Passahlied.
 CXI S. 216—217 Passahlied von
 Elasar (akrostisch angemerkt).
 CXII S. 217—218 Passahlied von
 Abraham dem Kabziten.
 CXIII S. 218 Passahlied.
 CXIV S. 219 Passahlied von Abi-
 scha akrost. bezeichnet.
 CXV S. 220 Passahlied von dem
 Hohenpr. Pinchas.
 CXVI S. 221 Passahlied.
 CXVII S. 222 Passahlied von
 Markah, akrost. angezeigt.
 CXVIII S. 222—224 Beschreibung
 der Feste.

bet enthalten, erinnern an eine ähnliche Composition einzelner jüdischer Dichter, von denen zuerst Joseph ben Schescheth ben Latimi, der im 12. Jahrh. lebte, eine solche verfasste (gedr. in dem ohne Druckort erschienenen Schriftchen אנרה, nach J. Zedners Catalogue of the Hebrew Books of the British Museum, Breslau 1844) und in einigen alten Ausgaben; im 14. Jahrhundert Abraham Bedarschi b. Isaak (gedr. in der Zeitschr. Kerem Chemed Band IV, S. 59—65). Zuletzt verfasste eine ähnliche Dichtung Moses Zacuth † 1697 (s. dessen אנרו הרמ"ז Livorno 1780 S. 43—47). Diese אלה אלעין sind Anspielungen auf Daniel VII, 10. Ob den Samaritanern eines dieser Gedichte bekannt war, weiss man nicht, jedoch kann ich keine Parallele finden.

- LXXIV S. 169—170 Loblied Gottes.
 LXXV S. 170—171 Loblied Gottes.
 LXXVI S. 171—172 Loblied Gottes.
 LXXVII S. 172—173 Loblied Gottes.
 LXXVIII S. 174—175 Gebet des
 Hohenpr. Pinchas.
 LXXIX S. 175—176 Gebet Amram's.
 LXXX S. 176—177 Gebet.
 LXXXI S. 177—178 Gebet.
 LXXXII S. 178—179 Gebet des
 Hohenpr. Amram.
 LXXXIII S. 179—181 Gebet.
 LXXXIV S. 181—182 Gebet.
 LXXXV S. 182—183 Gebet.
 LXXXVI S. 183—184 Gebet.
 LXXXVII S. 184—185 Gebet.
 LXXXVIII S. 186—187 Gebet.
 LXXXIX S. 187—188 מנחה = Min-
 chah (Gebet) ähnlich XLVIII, je-
 doch einzelne liturgische Ab-
 weichungen.
 XC S. 188 מנחה ähnlich XLIII mit
 Abweichungen.
 XCI S. 189 מנחה.
 XCII S. 189—190 פצל = فصل.
 XCIII S. 190—191 פצל.
 XCIV S. 192—193 פצל.
 XCV S. 194—195 פצל von Ben Manir.
 XCVI S. 195—198 Allegorische Be-
 trachtungen.
 XCVII S. 198—199 Lied mit dem
 die Sam. den Gottesdienst be-
 ginnen.
 XCVIII S. 200—203 Bussbetrach-
 tungen.
 XCIX S. 203—204 Segenshymne.
 C S. 205—206 Allegor. Betrach-
 tungen für den Versöhnungstag.
 CI 206—207 Lobgesang.^a

^a Beide Lieder CI u. CII, wovon das erste 102 Mal אל, das zweite 100 Mal אל und ein doppeltes Alpha-

für seine gerechten Verhängnisse.	CXIX S. 225 Ueber die Vergänglichkeit des Lebens.
CXXIV S. 229 Warnung an die Gleichgültigen.	CXX S. 226 Betrachtung über den Tod.
CXXV S. 230 Ermahnungen an die Sünder.	CXXI S. 226—228 Der Tod ist das Loos aller Menschen.
CXXVI S. 230 Warnung vor dem Gerichtstage.	CXXII S. 228 Warnung vor dem Gerichtstage.
Nachwort S. I.	CXXIII S. 228—229 Lobpreis Gottes
Inhalt S. III.	
-

Division PJ5279

Section B58

No. V. L-2

